

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

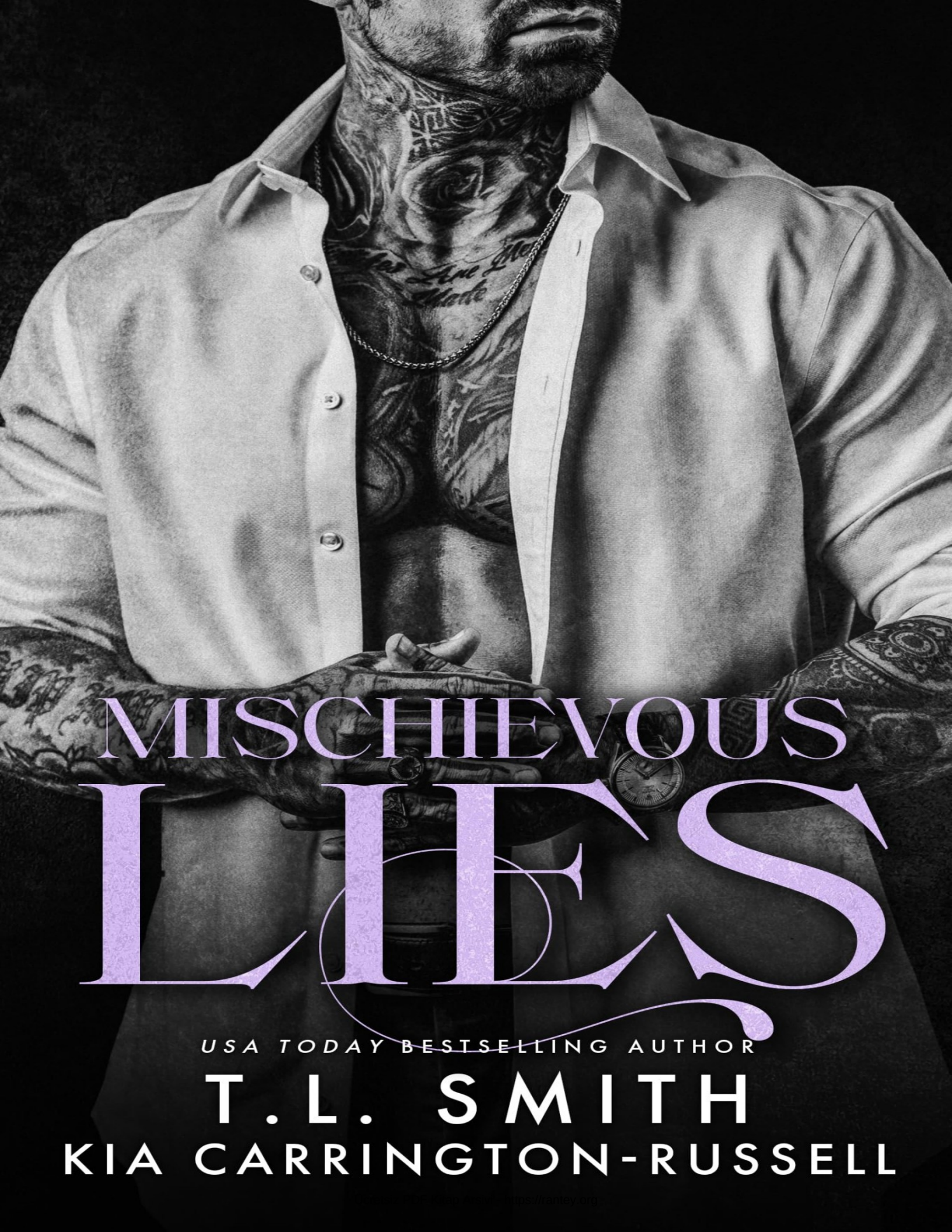
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MISCHIEVOUS LIES

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

T. L. SMITH

KIA CARRINGTON-RUSSELL

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

MISCHIEVOUS LIES

ABD TO DAY BESTSELLING AUTHOR

T.L. SMITH

KIA CARRINGTON - RUSSELL

Contents

[Uyarı](#)
[Broşürü](#)

1. Ivy_
2. [Hawke](#)
3. Ivy_
4. [Hawke](#)
5. Ivy_
6. [Hawke](#)
7. Ivy_
8. Ivy_
9. [Hawke](#)
10. Ivy_
11. [Hawke](#)
12. Ivy_
13. Ivy_
14. Ivy_
15. [Hawke](#)
16. Ivy_
17. [Hawke](#)
18. Ivy_
19. [Hawke](#)
20. Ivy_
21. [Hawke](#)
22. Ivy_
23. Ivy_
24. [Hawke](#)
25. Ivy_
26. [Hawke](#)
27. Ivy_
28. [Hawke](#)
29. Ivy_

30. [Hawke](#)
31. [Ivy](#)
32. [Ivy](#)
33. [Hawke](#)
34. [Ivy](#)
35. [Ivy](#)
36. [Hawke](#)
37. [Ivy](#)
38. [Hawke](#)
39. [Ivy](#)
40. [Hawke](#)
41. [Ivy](#)
42. [Hawke](#)
43. [Hawke](#)
44. [Ivy](#)
45. [Ivy](#)
46. [Hawke](#)
47. [Ivy](#)
48. [Ivy](#)
49. [Hawke](#)
50. [Ivy](#)

[Ayrca T.L. Smith tarafından](#)

[Ayrca yazan Kia Carrington Russell](#)

[T.L. Smith](#)

[Kia Carrington-Russell](#)

TELİF HAKKI @ T.L. SMITH & KIA CARRINGTON-RUSSELL 2025

Tüm Hakları Saklıdır

Bu e-kitap bir kurgu eseridir. Gerçek olaylara, gerçek kişilere ve gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğer isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, organizasyonlarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap SADECE bu kitabı satın alan kişi için hazırlanmıştır. Bu kitabın hiçbir bölümü Yazarın açık yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, bantlama veya herhangi bir bilgi depolama erişim sistemi dahil olmak üzere grafik, elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu kitapta yer alan tüm şarkılar, şarkı adları ve sözleri ilgili şarkı yazarlarının ve telif hakkı sahiplerinin mülkiyetindedir.

Warning

Bu e-kitap cinsel içerikli sahneler ve yetişkin dili içermektedir ve bazı okuyucular için rahatsız edici olabilir. Bu kitap SADECE yetişkinler için hazırlanmıştır. Lütfen kitaplarınızı akıllıca, reşit olmayan okuyucuların erişemeyeceği bir yerde saklayın.

Blurb

Hawke Ivanov'un iki Őeyde mükemmel olduğu biliniyor. Seks ve Şiddet. Bu yüzden kaçamağımızı hiç ciddiye almadım, koŐulsuz kabul ettim.

Ancak Şimdi, onun yaramazlıkları her Şeyi tüketir hale geldi ve ben onun yeni saplantısıyım, özellikle de aramızdaki her Şeyi değiştiren bir geceden sonra.

Hawke beni kendi Şeytanlarından kaçmak için kullanıyor ve bunun sadece bedenlerimizle değil kalplerimizle de ilgili olduğunu fark ettiğimde, onu uzak tutmak için ona tatlı küçük yalanlar söylüyorum.

Tek istediğim yatağımda iyi bir çocuk olmasıydı. İhtiyacım olan son Şey tehlikeli bir adamın kalbime girmesiydi, özellikle de en çok korkulması gereken kişi oysa.

*Bunu senin için yazdım, Şimdi iyi bir kız ol ve oku.
Saygılarımla, kitap kocanız.*

CKAPTER L

Ivy

"I Karşımdaki adam göğüslerime bakarken "Ele avuca sığmazlar," diyor. Kaşlarımı kaldırıp ona bakıyorum, acaba masaya doğru eğilip onu yumruklamalı mıyım diye düşünüyorum. Çünkü, dürüst olalım, yüzü yeniden yapılandırıldıktan sonra daha iyi görünebilir. Ya da belki de boş vermeliyim. "Kıvrımların var -güzel kıvrımlar- ve sanırım ele avuca sığmıyorlar," diye yineliyor, sanki geciken yanıtlımın anlayış eksikliğiyle bir ilgisi varmış gibi. Kısa sarı saçlarımdan bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırırken gülmemeye çalışıyorum.

Lanet olası bir tanışma uygulamasından biriyle spontane bir randevuya çıkmaya karar verirsiniz olacağı budur.

Sonunda sik kafalılarla karşılaşırsın.

Bazıları beni eğlendirmeye yetti ve birkaçı da yatak odasındaki gerginliği azalttı, ancak hiçbiri akıllara durgunluk vermedi. Seksi severim. Hayır, sekse bayılırım. Ama bu iştahıma ayak uydurabilecek, taleplerimi karşılayabilecek ve onlar tarafından iğdiş edilmeyecek birini bulmak? Manhattan'da bunu bulmak zor.

Belki de bir Avrupa seyahatine daha çıkmalıyım. Tanrı bilir ne hakkında konuşmaya devam ederken bu düşünceyi düşündüm.

Bu adam kıkında bir direk ve küçük bir aleti olan bir tipe benziyor. Onu hayal kırıklığına uğrattığım an, muhtemelen bana sürtük ya da fahişe diyecek çünkü küçük erkek egosu reddedilmeyi kaldıramıyor. Ama gerçekte, o yine de yumruk atıyor. Yani herhangi bir erkek için standartlarımı düşürmeyi reddediyorum ve cinsel dürtülerimin erkeklerinkine kıyasla hoş karşılanmadığını anlıyorum, ama

Eylemde ağırlıklı olarak boktan oldukları halde neden bu kadar yüksek düzeyde ihtiyaç duyduklarını bile bilmiyorum. Sanki hep bir şeyler eksikmiş gibi geliyor.

Buna rağmen, sevişmeyi ve sevişilmeyi seviyorum.

Hepsinin ve toplumun bir kadının kendini tatmin etmesiyle ilgili düşüncelerinin canı cehenneme. "Benim evim mi senin evin mi?" diye soruyor ve bu da beni

Sohbet. Vay canına. Kendi sesini gerçekten seviyor. Genellikle, gecenin bu kısmına gelindiğinde, en azından yeni bir numara öğrenebilirim diye dua ederek onlarınkine geri dönerim. Çiçekli şeylere ihtiyacım yok. Sadece sert bir sikişe ihtiyacım var.

Bu gece hariç.

Bu gece olmayacak. Hayır, bu beni iğrendiriyor. Şu anda ne kadar azgın olursam olayım, çok daha etkili olacağını bildiğim sihirli küçük oyuncağımı kullanmayı tercih ederim. Bu adamın ellerini vücuduma sürmesine izin vermeye değmez ve bu da ona ne kadar katlanamadığımı gösteriyor çünkü burada, içkileri sodayla karıştırılmış herhangi bir içkiyle sınırlı olan, sevimli olmayan bir barda sadece otuz dakikadır oturuyoruz.

Çılgılık atmak istiyorum. Eğer randevu boktansa, en azından bana güzel bir kokteyl verin. Biri omzumun üstünden "Aww, bak, randevusu var," diye araya giriyor. I

Sesi tanıdı, onunla yüzleşmek bile istemedi.

Bazen Manhattan gerçekten çok küçüktür. Bana yatakta ne kadar harika olacağını ya da göğüslerimin ne kadar ele avuca sığmaz olduğunu söylemekte hiçbir sakınca görmeyen sevgilim sessizleşiyor. Ve nedenini biliyorum.

İki metre boyunda, kamyon gibi yapılı, ölümcül varlığının arkamda belirdiğini hissedebiliyorum.

Hawke Ivanov.

"Merhaba," diyor adını hatırlayamadığım sevgilim, dudaklarını yalayarak. Bakışları Hawke'tan bana sadece bir saniyeliğine kayıyor, sanki göz temasını kestiği anda Hawke kışına yumruğu indirecekmiş gibi. Dürüst olmak gerekirse, ruh haline bağlı olarak bu doğru olabilir. "Onu tanıyor musun?"

"Hayır, boş ver onu," diyorum içkiyi dudaklarıma götürerek çünkü Hawke'la uğraşmak bazen bu boktan randevudan çok daha belalı olabiliyor.

O neden burada ki? Bu pisliğin bir anda ortaya çıkacağına güven.

Kendi fetihlerine odaklanması gerekmiyor mu?

"Hadi ama sevgilim, beni görmezden mi geliyorsun?" Yanağımın içini ısııyorum ve gözlerimi randevuma dikiyorum. İşte o zaman Hawke'ın yaklaştığını hissediyorum, nefesi kulağımı gıdıklıyor ve eğilip, "Gerçek gibi görünüyorsun," diyor.

Bu gece iyi. Yemek için yeterince iyi. Ama sevgilinin senin gibi bir kadın için iştahı var mı bilmiyorum."

Bu ukala, çekilmez pislik.

Yüzünü ona dönmek bir hataydı çünkü geri çekilmedi. Onun yerine dudaklarını dudaklarıma değerken buluyorum. Koyu, neredeyse siyah gözleri beni içine çekiyor. Siyah saçları dağınık ve yıpranmış kot pantolonuyla eşleştirdiği gündelik gömleğinden dövmeleeri görünüyor.

"Daha da güzel kokuyorsun," diye ekliyor ve dudakları aniden dudaklarıma konduğunda cehennemi serbest bırakmak için ağzımı açıyorum. Dili benimkine dolanıyor, en ilkel ihtiyaçlarımı kışkırtıyor ve sanki günlerdir birbirini görmeyen sevgililerimiz gibi beni yiyip bitirirken anında bir dans başlıyor. Karıncalanmalar tenime hücum ediyor ve bedenim onu daha da yakınımaya çekmek istediği anda duyularım gerçekliğe geri dönüyor ve sarsılarak uzaklaşıyorum.

Hawke sırtıyor. Ve bu ölümcül, küstah ama son derece muhteşem gülümseme, suratına yumruk atmak istediğim kadar onu tekrar öpmek istememe de neden oluyor. Ve bu herif kesinlikle bunu hak eden biri. Aslında, ön sevişmenin bir parçası olsaydı, bundan zevk alacağına inanıyorum. Bu adam kimi kızdırdığını hiç umursamıyor. Bu onun cazibesinin bir parçası ve aynı zamanda kimsenin onu ciddiye almamasının nedeni. Tabii çok geç olana kadar. Ne de olsa İtalyan mafya babası Eli Monti'nin ikinci adamı.

Bakışlarımı çevirdiğimde, ikiz kardeşi Ford'un ellerini kot pantolonunun ceplerine sokmuş, başını sallayarak onu beklediğini görüyorum.

Dudaklarımı siliyorum ve randevuma geri dönüyorum. Bu randevu iyi gittiğinden değil, ama Hawke bok karıştırıcıdan başka bir şey değil ve şu anda kazandığını düşünmesine izin vermeyi kesinlikle reddediyorum.

"Özür dilerim, onun kusuruna bakmayın." Masaya doğru eğilip sevgilime dekolte pozu veriyorum, bilerek Hawke'ın oyununa geliyorum. "Onun için endişelenme. O penisi vajinaya tercih eder, ne demek istediğimi anlıyorsan." Ona göz kırpıyorum.

Sevgilim gülümseyerek, "Ah, o eşcinsel," diyor ve ben de gözlerimi devirmekten kendimi alamıyorum çünkü bu adam hiç eğlenceli değil. Hawke'ın beni nasıl öptüğüne şahit olmuş ama yine de o pisliğin zamparadan başka bir şey olmadığına inanıyor. Bu adamın vidaları gevşemiş ve artık onunla ilgileniyormuş gibi bile yapamıyorum. El çantamı alıp ayağa kalkıyorum ama Hawke o ukala gülümsemesiyle yolumu kesiyor.

"Siktirip gidebilirsin," diye çıkışıyorum, ona ters ters bakarken yaptığı maskaralıklar artık beni eğlendirmiyor.

Bu gecenin eğlenceli olması gerekiyordu ve ben bunu burada yapamayacağım, o yüzden başka bir yerde kendiminkini yaratacağım. Gülmekte olan Hawke'ı iterek geçiyorum. Beni kızdırmaya bayılıyor, ben de sık sık aynı şekilde karşılık veriyorum ama bu gece canımı sıkacak bir şey yok. Bu köhne barda neden bulunduklarını bilmek bile istemiyorum, ama muhtemelen iyi bir şey peşinde olmadıkları anlamına geliyor.

"Evie!" diye sesleniyor sevgilim ama umurumda bile değil.

"Onun adı Ivy, sık suratlı. Kullanmana izin verdiğimden değil," diyor Hawke. Yanından geçerken Ford bana sadece başını sallıyor, bakışlarında özür dileyen bir parıltı var. Ford'u seviyorum; en azından tavır olarak ikisinden daha istikrarlı.

-Ve en iyi arkadaşım Billie ile çıkıyor, bu yüzden biraz önyargılıyım.

Ancak kardeşi gerçekten de siktirip gidebilir. Hawke ile yatmayalı uzun zaman oldu ve arkadaş grubumuzdan kimse bunu bilmiyor. İkimiz de ne kadar iyi olduğunu biliyoruz ve bu bizi birbirimizi istemediğimiz ama diğerimiz başka biriyle takılmaya çalıştığında müdahale ettiğimiz sonsuz bir döngüde tutuyor. Eğlenceli bir şey ama sadece ben onunla uğraşırken.

Bu gece onun zaferi ama kesinlikle burada bitmiyor çünkü Hawke ve ben sonsuza dek kendi küçük savaşımızın içindeyiz.

Adam bir tanrı gibi sikişebiliyor olabilir, bunu ona itiraf edeceğimden değil, ama aynı zamanda tam bir göt.

CKAPTER s

Hıwke

W Odadan çıkarken kalçalarını sallaması beni her zamanki gibi hipnotize ediyor. Ağzımı çeken kendini beğenmiş gülümsemeye engel olamıyorum, bir kez daha onun derisinin altına girdiğimi biliyorum.

onun vücudunun altında olmayı tercih ederim ya da o benim altımda. Her iki şekilde de benim için sorun olmaz.

Ivy'nin en sevdiğim yanı, erkekler üzerindeki gücünün farkında olması ve onunla bir gece geçirmek için neredeyse her şeyi yapabileceklerini bilmesi. Ve ben de bir istisna değilim. Daha önce de ağına düştüm ve onu tekrar becermek istesem de, oynadığımız oyunları oldukça seviyorum.

Arkadaş grubumuz içinde beni gerçekten anlayan ve enerjime uyan tek kişi o gibi hissediyorum. Şu anda, onu bir üst seviyeye çıkardığım için somurtuyor, ama kızımın geri döneceğini biliyorum.

"Sence geri gelecek mi?" Sevgilisi soruyor, ben de dönüp ona bakıyorum ve parmaklarımla masaya vuruyorum.

"Elbette," diye cevap veriyorum. Ama öyle olmadığını biliyorum. Böyle köhne bir yer, bitmemiş bir içki ve boyanın kurummasını izlemek kadar sıkıcı görünen bir adam Ivy gibi birini asla eğlendiremez.

Bir sürü kadın siktim. Kadınları severim. Kadınlar muhteşemdir. Yumuşak tenlerinden kalçalarının kıvrımlarına ve büzülmüş dudaklarına kadar. Kukunun tatlı tadına kadar. Evet, kadınlara bayılıyorum. Ve Ivy Walker muhtemelen en sevdiğim kadın.

Birlikte geçirdiğimiz tek geceden sonra, umutsuzca istememe rağmen onunla tekrar birlikte olamayacağımı biliyordum. O bağımlılık yapıyor ve ben de çok kolay bağımlı oluyorum. Bu yüzden, ailelerimizin ve bizim iyiliğimiz için, onunla sadece oynuyorum çünkü dudaklarının büzüldüğünü ve küçük burnunun kıvrıldığını görmek, bacaklarının arasındakiler dışında en sevdiğim şeylerden biri.

Ben restoranın arka tarafına doğru yürürken ikiz kardeşim Ford da bana katılıyor.

"Onu öpmek çok fazlaydı, sence de öyle değil mi?" diye soruyor. "Billie bunu yaptığın için taşaklarını kesebilir. Ivy senin parti kızlarından biri değil."

Sırıyorum çünkü Ivy kesinlikle öyle değil. Ama zaten birlikte olduğumuzu bilmiyor. Grubun palyaçosu olarak bilinmenin en güzel yanı bu - kimse beni ciddiye almıyor ve yaptığım hiçbir şeye şaşırıyorlar.

"Sadece dostça bir selamlamaydı. Ben de Billie'yi aynı şekilde öpüyorum." Olduğu yerde durdu ve ben de hemen, "Bunun bir şaka olduğunu biliyorsun, kardeşim," dedim. Ben gülüyorum ama o hiç de eğlenmiş gibi görünmüyor. Gözlerimi deviriyorum. Kahretsin, etrafımızdaki herkes duygularına kapılıp ilişkilere adım atıyor ve sahiplenici pislikler oluyor.

"Hadi şu işi bitirelim," diye homurdanıyor. "Annemin yemeğine geç kalmak istemeyiz." İçimden yüzümü buruşturuyorum çünkü annemiz Anya Ivanov bir bok pişiremiyor. Ama eğer geç kalırsak, bunun sonucu olarak parmaklarımızdan birini koparabilir. Yeraltı müzayedelerini yöneten çılgın üvey annemizi bu yüzden çok çekici buluyorum. Silah tüccarı olan üvey babamız River da büyük ihtimalle gülecek ve bizi uyardığını söyleyecek.

Ofisin kapısını açarken kapıyı çalma zahmetine girmiyorum. Masanın arkasındaki adam bize bakarken solgunlaşıyor.

"Param var!" diye kekeliyor ve kardeşimin kapıyı arkamızdan kapattığını duyuyorum. Sadece birkaç dakika önce Ivy'ye verdiğim aynı ışıltılı gülümsemeyle parmak eklemlerimi kırıyorum. İşin aslı, kadınlar kadar sevdiğim bir şey daha var. O da kan.

"Ama parayı dün almamız gerekirdi. Sorunun nerede yattığını görüyor musunuz?" Retorik olarak soruyorum, gülümsemem hiç azalmıyor.

Kardeşim ve ben çocukken sokak farelerinden başka bir şey değildik. Neyse ki bizi evlat edinen ailenin evine girecek kadar aptaldık ve bizi öldürmek yerine yanlarına aldılar. Sonra gençler olarak Eli Monti'nin dikkatini çektiğimizde turnayı gözünden vurduk. Bizimle aynı yaştaydı.

ve dişlerimiz Manhattan'daki İtalyan mafya patronu için çalışmak üzere keskinleştirildi. İkincisi olarak, bütün eğlenceli işleri biz alıyoruz. Ve Ivy'nin gecesi boka dönmüş olsa da, benimki daha yeni başlıyor.

CKAPTER 3

Ivy

B Çok fazla randevuya çıktığım için, erkeklerin telefonlarına girip numaramı ve buluşmamıza dair her türlü izi silmekte çok iyi oldum. Eskiden numaramı değiştirdim, ta ki bu yöntemin çok daha etkili olduğunu fark edene kadar. Çıktığım erkekler bana çok çabuk bağlanıyor gibi görünüyor. Bir gecelik birliktelikten başka bir şey i s t e m e d i ğ i m i çok net bir şekilde açıklamama rağmen, her zaman daha ileri gitmeye çalışıyorlar, Acaba sahip olamayacağın şeyi istemek gibi eski bir deyiş mi var?

Bir keresinde bir erkek arkadaşım olmasını denemiştim. Sadece birkaç hafta sürdükten sonra karşılıklı mesajlaşmalardan ve her gece arama ihtiyacından o kadar sıkıldım ki ilişkiyi bitirmek zorunda kaldım. Hava durumu, onun işi ve benim ne yaptığım hakkında konuşmak beynimi erteleme moduna sokuyordu. Bu yüzden bir erkeğe bir gecenin yeteceğine karar verdim. Bazen, yatakta düzgünlerse, onları birkaç kez görebilirim, ancak bu nadiren olur çünkü sadece kendi ihtiyaçlarını önemserler ve Tanrı onları kendim için kullanmamı yasaklar.

Bugün dairenin bana ait olması, üzerimde sadece iç çamaşırlarımla tembellik etme fırsatı veriyor. En iyi arkadaşım ve ev arkadaşım Billie işte ve büyük olasılıkla bu gece Ford'un evine gidecek. Ford buraya geldiğinden daha çok oraya gidiyor gibi görünüyor çünkü bir sokak kedisi aldı ve onu mutlu etmek için saklamasını istedi. Kedilere alerjim var, bu yüzden o küçük pislik buraya yaklaşamazdı. Hayır, akan bir burun ve sulanan gözbebekleri için teşekkür ederim.

Bir kase alıyorum, içine biraz Super Crunch gevreği çalkalıyorum ve kanepeye oturup ayaklarımı uzatıp televizyon izlemeden önce üzerine biraz süt döküyorum - mükemmel bir öğle yemeği türü.

Arkadaşlarım bana seri flörtçü der. Onlara katılmakla birlikte, ben buna tüm seçeneklerimi keşfetmek olarak bakıyorum. Sahip olduklarını nasıl kullanacağını bilen birkaçını keşfedeceğimi umarak birden fazla bulabilecekken neden kötü bir yatağa razı olayım ki? Kim nasıl memnun edeceğini ve zevk alacağını bilir?

En iyi arkadaşlarımdan biri olan Hope Ivanov'un bir keresinde bana yatakta en iyi kiminle birlikte olduğumu sorduğunu hatırlıyorum. Arkadaşlarıma her şeyi anlatma eğiliminde olsam da, ona kuzeni Hawke olduğunu söylemedim.

Dün geceki cüretkâr pisliği ve onun her zaman nasıl bir pislik olduğunu düşündükçe kaşığımı sıkıca kavıyorum.

Ailelerimizle ilgili olan şey, hepimizin ebeveynlerimizin yeraltı dünyası anlaşmaları ve uzun süreli arkadaşlıkları ile birbirine bağlı olmasıdır. Neredeyse hepsini çocukluğumdan beri tanıyorum. Hawke ve Ford çeteye sonradan katıldılar, ben on üç yaşındayken hayatımıza girdiler. Anya Ivanov onları on beş yaşındayken evlat edindi ve bundan öncesi hakkında pek bir şey bilinmiyor. Gerçi her zaman merak etmişimdir ve hatta babam bana herhangi biri hakkında nasıl bilgi toplayacağımı öğrettiği için geçmişlerini araştırmak bile istedim ama arkadaşlarımdan mahremiyetine saygı duyduğum için bunu yapmadım.

İkizlerle ilk tanıştığım da biraz tuhaf olduklarını düşünmüştüm. Pek bir şey değişmedi, ama sanırım ben de kendi tuhaf halime dönüştüm. Bu dünya - yeraltı dünyası- için yaratılmış herkesin bir ya da iki vidası gevşektir.

Dünyanın en iyi iz sürücülerinden biri olan babam da bir istisna değildir. Son derece zeki ve herkesi kızdırma konusunda inanılmaz bir yeteneğe sahip. Şakacı ve kaygısız doğamı ondan aldığıma dair inancın aksine, bunu babam kadar geri verebilen, çok aranan bir iç mimar olan annemden de aldığımı düşünüyorum.

Büyüdükçe ikizleri biraz daha iyi anlamaya başladım ve birbirlerinden daha zıt olamazlardı. Ford görünüşte sessiz ve çekingen iken, Hawke gürültülü ve iğrenç. Bu, onun sarsılmaz özgüveniyle birlikte aslında sevdiğim bir yanı. Onun sahip olduğu özgüvene sahip çok fazla erkek tanımıyorum ve bunu çok çekici buluyorum.

Geçen gece çıktığım adam gibi değil, Hawke'ın yarıda kestiği randevu. Bana göğüslerimi avuçlamak istediğini söylemesi özgüven değil, aptallıktı ve nezaketten yoksundu. O randevuyu terk etmekle ilgili bir sorunum yoktu. Benim vardı.

Çünkü beni birkaç kez aramaya çalıştı ve hatta bir pansiyon olan evinde bir "film" için tekrar buluşup buluşamayacağımızı soran hayali mesajlar gönderdi.

İnsanın daha açık sözlü olması gerektiği ortaya çıktı çünkü bir randevuyu terk etmek ilgilenmediğini göstermek için yeterince açık değil. Ama benimle bu kadar çok temas kurmasının olumlu yanı, Hawke ve Ford'un o restorandaki iş anlaşmalarında aşırıya kaçmadıkları anlamına geliyor. Bu ikisinden ne bekleyeceğimi asla bilemem, ama genellikle, eğer iş üzerindeyseler, bu iyi değildir. Sanırım bu Hawke'ın cazibesinin bir parçası. Kötü çocukları pek sevmem ama işinde bile sarsılmaz bir özgüvene sahip olması dikkatimi çekiyor.

Dairenin kapısı açıldığında ısırmanın ortasındaydım. Başımı çevirdiğimde diğer en iyi arkadaşım Hope'un orada durduğunu görüyorum. Beni neredeyse çıplak gördüğüne şaşırmış gibi bile görünmüyorum.

"Evine hoş geldin!" Ağzım doluyken söyledim. Bu hafta içinde geleceğini biliyordum ama onu ne zaman göreceğimizden emin değildim. Hope bizimle yaşamıyor ama Manhattan'a döndüğünde ve heykelleri için dünyayı dolaşmadığında sık sık uğruyor. Bu bebek sanat dünyasında neredeyse bir ünlü ve onu gerçekten tanıyanlar için aynı zamanda sosyal açıdan beceriksiz bir seri katil. Gerçekten.

"Dedektifiniz nerede?" İçeri girdiğinde sordum. Çevremizdeki herkes onun insan öldürmeye olan merakını bilmiyor ve açıkçası bu bilgi beni çok da rahatsız etmiyor. Kızın kurban olarak seçtiği bir tip var - kadınlara zarar vermeye çalışan erkekler, ancak bir keresinde bir iş arkadaşını öldürmüştü. Görünüşe göre bunun nedeni kadının yeni sevgilisine dokunmasını kıskanmasıymış. Sanırım herkes kendi başına. Yeraltı dünyasındaki yan işlerimde gördüğüm pisliklerin yarısından sonra yargılamamayı öğrendim. Ayrıca, o hâlâ Hope. Ama lanet hobisini düşününce ismi ironik.

Bu yüzden bir dedektifle çıkıyor olması büyük bir olay, özellikle de ailesinin kim olduğu düşünüldüğünde. Babası ünlü bir katil ve Hawke'ın üvey annesinin ikizi. Yeraltı müzayedelerini yönetiyorlar ve acımasızlığıyla biliniyor. Adamın bir vidası gevşek, büyük olasılıkla babamın onunla bir şekilde en iyi arkadaş olmasının nedeni de bu.

"O işte. Sonra görüşürüz," diyor el çantasını masaya koyarken ve mısır gevreği kaseme bakarken. Ben teklif edemeden başını sallıyor. Ben bitleri ve ters suları önemseyen biri değilim, ve ayrıca ben zihniyetinden paylaşmanın önemsemek olduğunu düşünüyorum,

özellikle de cinsel partner türünden. Yanımda oturuyor ve ayaklarını kışının altına sokuyor.

"Dürüst olmak gerekirse hâlâ hayatta olmasına şaşırdım," diye cevap veriyorum televizyonun sesini kapatırken, küçük Hope'un aşk hayatı beni çok daha fazla eğlendiriyor. Benden sadece iki yaş küçük, yirmi iki yaşında ve çok daha olgun ama bu kadar erken ciddi bir ilişkiye girmesini beklemiyordum. İkisi de son zamanlarda etrafımızdaki diğer herifler gibi fena halde aşık.

"Ailem onu seviyor," diyor, canlı kızıl saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdıktan sonra gözlüğünü çıkarıp siliyor.

Dramatik bir şekilde nefes nefese kaldım. "Ben de babanın kimseden hoşlanmayacağını sanıyordum."

Uzaklara bakarken gülümsemesini eliyle kapatıyor, yanaklarında hafif bir kızarıklık beliriyor. Çok şirin.

"Peki düğün ne zaman?" Şaka yapıyorum ve yüzü kıpkırmızı oluyor.

"Ondan *o kadar* hoşlandığını sanmıyorum." Alek'in ondan hiç hoşlandığını düşünmediğimi söylemeye gerek yok, ama muhtemelen ona tahammül ediyor. Bunun nedeni kim olduğu ya da ne iş yaptığı değil, sadece onun küçük kızı olması. Babamın da aynı şekilde tepki vereceğini hayal ediyorum. O kaygısız, mutlu-şanslı adam, benim biriyle görüştüğümü duyarsa namuslu birine dönüşür. Şansına, çok fazla insanla görüşüyorum, bu yüzden o günün erkeği hakkında bilgi topladığında ben çoktan bir sonrakine geçmiş oluyorum. Ben gençken onları tehdit etmekten vazgeçtiğine eminim.

"Bana anlatmak istediğin yeni bir randevun var mı?" Hope merakla soruyor. Aromalı sütün kalanını höpürdeterek içiyorum ve ona bakıyorum.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum. Her zaman yeni bir randevudayım, bu yüzden bu o kadar da sürpriz olmamalı.

"Hawke seni bir randevuda gördüğünü söyledi," diyor. Gözlerimi deviriyorum, bu küçük dedikodu.

"Randevumu böldü," diye düzeltiyorum ayağa kalkıp kasemi ve kaşığımı lavaboya götürürken. Bana bakıyor ve gözlüklerini tekrar takıyor. "Ne?"

"Yok bir şey. Sadece..." Söylemek istediği şeyi nasıl ifade edeceğini düşünüyor. "Sanırım kuzenimle aranızda ikinizin de bana söylemediği bir şey var. İkinizin arasında sürekli garip bir meydan okuma var. Ve randevunuzu mahvettiği için oldukça kendini beğenmiş görünüyordu."

"Ha! Randevumu mahvetmedi. Zaten gitmeyi planlıyordum. Her neyse, keşke hareketlerim üzerinde bu kadar kontrolü olsaydı.

Aramızda da bir şey yok. Hawke'ın nasıl biri olduğunu bilirsin; herkesin sinirini bozar."

"Yine de herkes onu seviyor," diye belirtiyor.

"Her ne kadar onu boğmak isteseler de. Dinle, bu sadece birbirimize oynadığımız küçük bir oyun, hepsi bu. Ayrıca, o senin *kuzenin*."

"Bu onun sana yasak olduğu anlamına gelmez. Benim de gözlerim var; sana nasıl baktığını görebiliyorum."

Sırıtiyorum ve mükemmel göğüslerime bakıyorum. "Onu suçlayamam. O sadece bir erkek ve çoğunlukla sikiyle düşünen biri."

Gülümsüyor. Çoğu kızdan daha iriyim, kıvrımlarım, memelerim ve kığım var ve vücudumu çok seviyorum. Hawke'a itiraf edeceğimden değil ama ben de onun vücudunu seviyorum. Görünüşe göre bunu saklamakta ondan daha iyiyim.

"Sen öyle diyorsan," diyor, hâlâ gülümsüyor ve ben onun her şeyi bilen ya da benim bilmediğim bir şeyi biliyormuş gibi görünmesinden hoşlanmıyorum.

Evet, Hawke'la aramızda cinsel gerilim var ama o kadar da derin değil. Ve o kadar aşık olmalı ki başka hiçbir şeye odaklanamamalı. Görünüşe göre diğer herkes böyle.

"Bu hafta sonu Dutton'ın doğum gününde ne giymeyi planlıyorsun?" diye soruyor.

Sırıtiyorum çünkü kıyafetlerimle tanınırım. Gardırobum gurur duyduğum bir şeydir ve Billie ya da Hope'u giydirme şansım olursa bunu yaparım. Kıyafetlerinde ya da tarzlarında bir sorun olduğundan değil. Sadece hep küçük bir kız kardeşim olsun istemişimdir, onlar da beni kırmazlar. Hiçbirimizin kız kardeşi yok, bu yüzden birbirimizin kız kardeşi olduk, özellikle de birlikte büyüdüğümüz için.

"Gideceğimi kim söyledi?" Yaramazca soruyorum.

Mükemmel manikürlü kaşlarını kaldırıyor. "Ne zamandan beri bir partiye gitmiyorsun? Ayrıca, Dutton bazı ilginç adamları davet etmiş olabilir."

Ona doğru yürürken gülümsememi saklamaya çalışıyorum. Beni yeterince iyi tanıyor ve son birkaç haftadır erkekler cephesinde dikkat çekiyorum.

"Bunu düşüneceğim. Dedektifini de getiriyor musun?" Bencilce nedenlerden dolayı soruyorum. Eğer hiçbir erkek dikkatimi çekmezse, suçlularla dolu bir odada kirli bir polisin olmasının yaratacağı potansiyel gerilim beni çok ilgilendiriyor.

"Hayır, çalışıyor."

"Ve bunun için izin alamıyor mu?"

"Yapacağını söyledi ama hâlâ içim rahat değil," diye itiraf ediyor ve benim drama beklentim azalıyor çünkü onun ne kadar endişeli olduğunu görüyorum. Erkeğini bulmuş ve aşk balonunun tadını çıkarıyor olabilir ama bunun dışında, gerçek dünyada ilişkiler karmaşık görünüyor.

Kolumu omuzlarına koyuyorum ve ona güven verici bir gülümseme veriyorum. "Ailen onu kabul ediyor ve bunun çok şey ifade ettiğini biliyorsun," diye hatırlatıyorum. Titrek bir nefes alıp bana yarım bir gülümseme veriyor ve onu biraz olsun rahatlattığım için beni de rahatlatıyor. Hope, bir seri katil olmasına rağmen iyi bir kız. Biraz hastalıklı belki ama söz konusu ailesi olduğunda kalbi doğru yerde. Bununla birlikte, sosyal beceriksizliği ve içe dönük tavırları onu en iyi şekilde etkiliyor, bu yüzden birbirimizi dengeliyoruz çünkü nereye gidersem gideyim ben bir partiyim.

"Teşekkür ederim Ivy," diyor ama hemen elini kaldırıyor. "Ama lütfen bana sarılma; üzerinde giysilerin varken yeterince garip oluyor."

Dilimi şaklatıyorum ve kumandayı kaptığım gibi kendimi kanepenin minderine geri atıyorum. "Ah, hadi ama, bedavaya göğüslerini sıkmana izin vereceğim," diye şaka yapıyorum. "Ama ciddi, ben partiye gideceğim, böylece tek başına durmak zorunda kalmazsın."

Rahat bir nefes aldı ve ben de gülümsemeden edemedim, "Kim bilir, belki ortalığı karıştırmak için bir kız arkadaş bile getirebilirim. Walker Baba çok kızar."

Bazen sırf babamı kızdırmak için, ailemin de geleceğini bilsem, en dandik randevuları getiriyorum. Annem yıllar önce bunun farkına vardı ve şimdi babamın damarına daha fazla basmak için belirli tipte erkekler bulmam konusunda bana meydan okuyor. Buna bayılıyorum.

Hope gülüyor, benimle birlikte televizyon izlemek için sokuluyor. "Tabii ki izlersin."

BÖLÜM 4

Hawke

T Şu anda birlikte olduğum iki kadının elleri her yerime dokunuyor. Annem DEHB'li olduğumu söylemekten hoşlanır ama ben karizmam olduğunu söylemeyi severim. Pek çok konuda aynı fikirde değiliz ama benim dayanıklılığım

onlardan biri. Tabii bunu annemle tartıştığımdan değil. "Hawke," diyor içlerinden biri, dudakları sikimin etrafını sarmadan önce. *Hay sikeyim.*

Diğeri elimi tutup memesine yerleştirirken beni olabildiğince uzağa götürüyor. Kendime engel olamayıp öne uzanıyorum ve amıyla oynayabilmek için onu daha yakına çekiyorum. Kalçalarımı yukarı ittiğimde sikimdeki nefesi kesiliyor. "Hawke." Kızıl saçlıya bakıyorum, amcığı şu anda benim parmaklar çok iyi, tam kapı açılırken.

Eli hemen durup bana etkilenmemiş bir bakış atıyor ve kardeşim neredeyse arkadan ona çarpıyor. İkisi de gördükleri karşısında şaşırılmış görünmüyor.

"Lanet olsun, Hawke. Gerçekten mi? Burada mı?" Eli ofisine girerken homurdanıyor. Ama çok yaklaşmıştım. Parmaklarımı kızıl saçlı kızın amından çıkarıp ağzıma sokarken önümde dizlerinin üzerinde duran sarışına odaklanıyorum. Otuz dakikadır birlikteyiz ve artık sakso çekmem gerekiyor.

Dişlerini hafifçe sikimin üzerinde gezdiriyor. Ona sevdiğimi söylediğim gibi değil, ama sikimi boğazının arkasına sokup boşalırken beni uçurumun kenarına getirmeye yetiyor. İçine boşalırken homurdanıyorum. *Sonunda*, hiç boşalamayacağımı düşünmüştüm.

İşte o zaman başka yerlere bakan Eli ve Ford'a bakıyorum ve sırtıyorum. Beni seks yaparken ilk kez görmüyorlar ve bu son da olmayacak. Neden herkes sevişirken garip davranıyor anlamıyorum. Kelimenin tam anlamıyla en içgüdüsel eylemlerimizden biri. Ve benim kişisel favorim.

"Sen geç kaldın, ben de sıkıldım," diyorum, elbisesini tekrar giymekte olan kadına bakıp gülümsüyorum ve gülümsememeye çalışıyorum. Eli'nin en yeni çalışanına gelince, ona bakıyorum, iyi bir kız gibi yutkunurken yanağını okşuyorum. Geri çekildiğinde ağzını siliyor. Seviştiğim çoğu kadının sahip olduğu bakışa sahip - az önce bunu yaptıklarına inanamama gibi bir şey. Asıl soru, utangaç mı yoksa etkilenmiş mi olması gerektiğidir. Belki de patronunun onu basması ideal değildir, o yüzden "Onu merak etme, zaten genelde huysuzun tekidir" diyorum.

Dizlerinin üzerinden kalkarken gülümsemesini gizlemeye çalışıyor.

"İşinizin başına dönün," diye homurdanıyor Eli, sakso çekilirken eğildiğim masasına otururken. Kadınlara bakmıyor bile. Tanrı korusun, bu am kırbaçlı herif karısı dışında kimseye bakmıyor. Ford onu bir gölge gibi takip ediyor, ki bu o kadar da şaşırtıcı değil ve odayı hızla boşaltan kadınları da görmezden geliyor.

Sikimi tekrar pantolonumun içine sokuyorum. Bu ikisi birbirlerini çok seviyorlar ve sırf aşk hastası bir aptal olmadığım ve çeşitliliği tercih ettiğim için hala benimkini alabildiğim için beni azarlıyorlar.

Eli kendine buzlu bir viski koyuyor. Ford içmediği için ona bir tane ikram etmiyor ama Eli için çalıştığımndan beri pahalı bir zevk edindiğim için kaliteli viskiyi kabul ediyorum. Bununla birlikte, ucuz bir şişeden de kolayca içebilirim. Ford ve ben neredeyse kendimizi sokaklarda büyüttük, bu yüzden hala her şeyi mideye indirebilme alışkanlığım var.

"Dutton'ın partisi için hazırlıklar tamamlandı mı?" Eli bazı evraklara bakarak soruyor.

Ford ve ben onun karşısında duruyoruz. "Evet," diye cevap veriyorum.

Onun kulübünde parti vermek benim gibi biri için hiç de zor değil. Ancak, partiyi Dutton'ın beyefendiler kulübünde düzenlemeyi tercih ederdim. O devraldığından beri en sevdiğim yerlerden biri oldu.

Eli'nin sahibi olduğu ve ana ofisinin bulunduğu kulüp olan Lucy's, bu yıl ev sahipliği yapacağımız yer. Bugün gittiğimde personel arasında yeni bir çalışan bulmak harika bir sürpriz oldu. Ve tabii ki onları onaylamam gerekiyordu.

"Konuk listesine bakmak istiyor muyuz?" Ford bana sordu.

Sırıttıyorum. "Bunun sorumluluğunu bana vermenin bir nedeni var, değil mi? Parti, parti," diyorum ve o da gözlerini deviriyor. Dutton'la ilgili olan şey, gösterişsiz olmayı tercih etmesi, tam da bu yüzden tüm kulüp tıklım tıklım olacak. Evet, halk içeri girmek için sıraya girebilir ama ben herkese ve tanıdığımız herkese davetiye gönderdim. Çok güzel bir gece olacak.

Kulüp, süslemeler, ekstra güvenlik ve sadece daha samimi grubumuz için tamamen kapatılmış kabinlerle farklı bir şekilde sahnelendi.

Eli içkisinden bir yudum daha alıyor. "Bu ay her şey yolunda gidiyor gibi görünüyor," diyor neredeyse sıkılmış bir halde. Eli, babası Crue Monti'den görevi resmen devraldığında sıkıcı bir güne nadiren rastlanırdı.

İnsanlar başlangıçta Eli ile sınırları test ettiler ve doğrudan onunla ya da onun yerine bizimle görüştüler. Her iki durumda da durum hiç hoş değildi. Eşi Jewel'den bile isabetler geldi ve işlerimizde ve yeni sözleşmelerimizde birden fazla değişimle uğraştık, bu yüzden tüm bunlar olurken, o dönemde daha gergin olduğumuzu söylemek doğru olur.

Bizim işimizde sakın bir gün, fırtına öncesi sessizlik gibidir. Yine de Eli'nin sorunları bu kadar çabuk, çoğu zaman işkence ve ölümle çözmesini takdir ediyorum. Öldürücüdür. Biri onun ağına takılırsa, genellikle canlı çıkamaz. Ayrıca Jewel ile daha fazla zaman geçiriyor, bu da varsayılan olarak onunla çok fazla birlikte olmadığımız anlamına geliyor ve ben sıkılmaya başladım. Avlayacak, öldürecek, hatta birazcık korkutacak kimse yok. Tek çıkış yolum spor salonu, parti ve seks.

Bu geceye gelince... Bugün zaten spor salonuna gittim, şimdi diğer iki favori şeyimi yapma zamanı. Ve evet, bugün zaten bir kez boşaldığının farkındayım, ama asla çok fazla seks yapamazsın, değil mi?

CKAPTER 5

Ivy

D Partiye gitmek istiyor muyum?
Evet, tabii ki.

Ailemin bana söylemedikleri rastgele bir Avrupa seyahati için şehir dışında olmalarına üzülüyor muyum?

Bu sorunun cevabı da evet.

Bu yüzden yanımda birini getirmedim çünkü açıkçası gitmemin tek nedeni babamı kızdırmaktı. Hatta yanıma bir kuş gözlemcisi bile almıştım. İnsanların hobileri çok umurumda değil ama babamın bırakın kuş gözlemcisini, pek bir şeye tahammül edemeyeceğini biliyorum. Babam doğayla bütünleşmekten çok uzaktır, bu yüzden bu adam mükemmel bir eş olabilirdi.

Geç kalıyorum, ama bu muhtemelen kimse için sürpriz değil. Bu durumun nasıl sonuçlanacağını görmek için aynı anda birkaç randevu davet etmeyi düşündüm, ancak uygulamayı incelediğimde geçen hafta randevuya çıktığım sik kafalının profiliyle karşılaşınca uygulamayı telefonumdan tamamen kaldırdım.

Belki de yeni bir sayfa açıyorumdur. Belki de yeni bir başlangıç yapmayı ve bu kadar çok insanla çıkmamayı planlıyorum.

Bu düşünce karşısında homurdanmamaya çalışıyorum. Onları eski yöntemlerle yakalayacağım. Neredeyse bir yıldır tanışma uygulamalarını kullanıyorum ve dürüst olmak gerekirse, onlardan penis almak kolay olsa bile hayranı değilim.

Lucy's'in girişine yaklaşırken Hope'tan bir mesaj daha alıyorum, sinirli görünen insanların oluşturduğu sırayı görünce neredeyse kendimi beğenmiş hissediyorum

içeri girdiğimde.

"Seni görmek güzel Ivy," diyor fedai gülümseyerek. Omzunu sıkıyorum.

"Sen de. Eğlenceli bir gece olacağına söz ver." Gülüyorum.

"Sen etraftayken her zaman," diye şaka yapıyor ve sanki buranın sahibiymişim gibi içeri giriyorum. Çoğu fedai beni ailemden dolayı tanır. Ve çünkü -gerçekçi olalım- ben iyi vakit geçiririm. Sadece kırdığım kalp sayısı kadar sorun yaratırım. Ama bu onların maaşını ödemiyor.

Telefonum tekrar çalarak bana Hope'tan gelen mesajı hatırlatıyor ve kontrol ediyorum.

Neredesin? Geç kaldın.

Kısa sarı saçlarımı düzeltiyorum, geriye doğru taradığımdan emin oluyorum. Üzerimde eldiven gibi oturan ve kışımın hemen altında duran açık pembe bir elbise var. Floresan ışıkların altında parıldayan en sevdiğim gümüş topuklu ayakkabılarımla eşleştirdim.

Müzik kulaklarıma dolar dolmaz ruhum memnuniyetle mırıldanıyor ve bakışlarımı kalabalığın üzerinde gezdiriyorum. Bu gece eğlenceli olacak.

Sol tarafıma bakıyorum, Dutton'ın partisi için ayrılmış yeri görüyorum. Buraya geldiğimizde her zaman kullandığımız bölüm. Tanıdık gruba doğru ilerliyorum ve önce Hope'u görüyorum. Beni merdivenlerden çıkarken gördüğünde iç geçiriyor gibi görünüyor. Merdivenlerin hem üstünü hem de altını fedailer koruyor.

En tepedeki sırtarak "Bu gece kalp kırmak yok mu?" diyor.

"Ben mi? Asla yapmam," diye yalan söylüyorum. Bu tür yerlere gitmeyi seviyorum; beni rahat hissettiriyorlar ve ne olursa olsun güvende olduğumu biliyorum. Ben baştan sona bir parti kızıyım, ama gerçek şu ki, ben hala bir kadını, bu yüzden ekstra güvende olmaktan asla zarar gelmez.

Hope beni hemen içeri çekiyor, elinde neredeyse hiç dokunulmamış gibi görünen bir içki tutuyor.

"Geç kaldın," diye homurdanıyor ve bunun büyük olasılıkla sosyal pilinin çoktan bitmiş olmasından kaynaklandığını biliyorum. Sadece aile ve arkadaşlarının yanında bile çabucak tükeniyor.

"Modaya uygun bir şekilde geç kaldın, değil mi?" Elimi yeni elbiseme doğru sallayarak soruyorum. Gülümsememeye çalışarak başını sallıyor.

"Her zaman. Billie

Ford on dakika önce beni burada tek başıma bıraktı." Eminim onlar

Karanlık bir kuytuda ya da belki arabasında. Bunu çok yapıyor gibiler.

"Taşındığında onu özleyeceğim," diyorum hüzünle. Eşyalarını toplamaya başladık bile. Her ne kadar işinden dolayı onu çok fazla göremesem de ve şimdi Ford'la birlikte olduğu için, dairenin tamamen bana ait olması farklı olacak. "Taşınmak istiyor musun?" Hope'u dürterek soruyorum.

Gözlerini deviriyor. "Teselli ödülü olmayacağım. Ayrıca, sana kendi dairemi aradığımı söyledim."

Bu da onun dedektifiyle durmaksızın seviştiği ve büyük olasılıkla yakında onun yanına taşınacağı anlamına geliyor. Herkes oyunbozan oldu. Onlar için mutluyum ama anlamıyorum. Fahişe olduğumu sanıyordum ama meğer özel olarak birini bulduklarında sürekli onunla birlikte oluyorlarmış. Sadece bir kişiye sahip olma fikri üzerine düşünüyorum ve zihnimdeki görüntü bulanıklaşıyor. Hayal edemiyorum ya da o kişinin beni yeterince uzun süre kendine bağlayacak kadar neye benzeyeceğini.

"Posie nerede?" Omzunun üzerinden etrafta oturan diğerlerine bakarak soruyorum ve onu hemen fark ediyorum.

Gözlerini devirdi. "Dutton ile."

"Teknik olarak *onun* doğum günü için burada olduğumuza göre bunu beklemeliydim." Tek umursadığım bunun kızlarımla takılmak için bir bahane olması.

O kenara çekildiğinde, Dutton ve Eli köşedeki deri kabinden ayağa kalkıyor. Masanın üzerinde birden fazla şişe görüyorum ve beklentiyle dudaklarımı yalıyorum. Posie ve Jewel, adamların az önce kalktığı kabinin arka tarafında derin bir tartışmanın içindeler.

Bana karizmatik gülümsemelerinden birini sunan Dutton'a "Mutlu yıllar," diyorum. Beni her zaman ürpertmişlerdir. En iyi arkadaşlarımdan birinin ağabeyi olmasına rağmen, Dutton'da her zaman tedirgin edici bir şeyler olmuştur. Bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum, ama o gülümsemelerin altındaki soğuk tavrı korkutucu. Posie'nin onu nasıl alt ettiğini bilmiyorum.

"Teşekkür ederim. Şimdi, ailem bebek bakıcılığı yaparken karımı bu gece çok sarhoş etmen için sana güveniyorum," diyor gülümsemesini koruyarak.

Başımı eğip birer kadeh içen Posie ve Jewel'a bakıyorum. "Yardıma ihtiyacı olduğunu sanmıyorum ama yine de iyi vakit geçireceğimize söz verebilirim." Onu selamlıyorum.

Parmaklığın kenarında Eli'ye katılıyor, kalabalığı izliyor. Eli'a şöyle dediğini duyuyorum: "Bu insanların yarısını bile tanımıyorum. Hawke'i sorumlu yaptın, değil mi?"

Buna sırtıyorum çünkü Dutton pek çok kişiyi tanıyor olsa da, tanıdığı iş adamlarının yarısının kışında bir direk olduğunu düşünüyorum. Eğer bir parti istiyorlarsa, Hawke'a gitmeleri gerekir.

Kabine yaklaştığımızda Posie ve Jewel nihayet bizi fark ediyor. "Geldiniz," diye bağıyor Posie ve beni kucaklıyor, Jewel ise başını sallayıp bana bir içki dolduruyor. Jewel muhtemelen tanıdığım en ölümcül kadınlardan biri. Silah kullanmakta çok iyi ve Anya Ivanov'u tanıdığım düşünülürse bu da bir şey ifade ediyor. Jewel ve Posie ekibe yeni katılanlar ve ikisini de seviyorum ama katil adamlarını nasıl dizginleyebildikleri beni hâlâ şaşırtıyor.

"Bunu kaçırmazdım," diyorum ve Jewel'in bana sunduğu içkiyi kabul ediyorum. "Hâlâ Billie yok mu?" Jewel sırtışını gizlemeye çalışarak soruyor.

Hope başını sallıyor.

"Elli dolarına bahse girerim arabasındalar. Ford ve Billie'yi 'ilişkilerini gizli tutmaya çalıştıkları' dönemde ilk kez orada yakaladım."

Jewel sırtarak, "Onları kilerimden çıkarken buldum," diye ekliyor ve içkilerimizden birer yudum alırken hepimiz gülüyoruz. Müziğin vücudumu ele geçirmesine ve doğal bir rahatlatıcı görevi görmesine izin verirken iç çekiyorum. Gece boyunca dans etmek için sabırsızlanıyorum.

Ta ki arkamdan gelen ve sinirlerimi bozan yüksek sesli bir kahkaha patlayana kadar. Hawke merdivenlerden bir kadınla çıkıyor. Tabii ki yanında bir kadın var. Bu adamın yanında hiç kadın olmaz mı?

Bundan şüpheliyim.

Kulübün geri kalanına bakan açık odanın daha gerisindeki her zamanki kabinine gitmek yerine, doğruca bize yöneldi.

"Karımın önünde sevişmek yok," diye homurdanıyor Eli yanından geçerken.

Hawke kolunu yanındaki kadına dolayarak sadece gülüyor. Kabini tararken verdiği ukala cevabı duyamıyorum ama başka birine bakmadan önce bakışları benim üzerimde duruyor. Pisliği randevumu böldüğünden beri onu görmemiştim.

Sırtımı dikleştiriyorum ve ikimiz de bunun dostça bir şey olmadığını bilsek de ona gülümsüyorum. O bunu her zaman bir oyun olarak görür; ben de bundan zevk alırım. Benden bir adım önde olmasından hoşlanmıyorum. Düşüncelerimi okuyormuş gibi kibirli gülümsemesi yükseliyor ve elini yanındaki kadından çekerek

Önümde durdu. Göz temasını sürdürüyorum çünkü bu pislige herhangi bir şekilde boyun eğdiğimi göstermeyi reddediyorum. Oynadığımız şarkı ve dans bu.

Pek çok insan için korkutucu olabilir ama benim için değil ve sanırım onu en çok kızdıran da bu. Kadınları korkutmaya çalıştığından değil, ama başka şekillerde boyun eğmelerine alışkın.

Beni selamlarken "Sevgilim," diyor ve ben de ona en iyi göz devirmemi yapıyorum. Yanımdaki koltuğa oturuyor ve kendini bana doğru çeviriyor. Tüm vücudunun bana dönük olması, sevgilisinin yanına oturmaya çalışmasını garip kılıyor, bu yüzden onun yerine karşımıza oturuyor ve onu tanımayan herkes için son derece korkutucu olan Jewel'dan rahatsız edici bir şekilde uzaklara bakıyor.

"Hawke," diye cevap veriyorum, sonra başımı sallayarak başka tarafa bakıyorum. Bu adam tam bir pislik.

"Seni özledim," diyor ve ben iç çekerek tavana bakıyorum ve bu gece bu ahmakla başa çıkmak için güç istiyorum. Hope ikimizi de dikkatle izliyor. Ama diğerlerinin de öyle olduğunu fark ediyorum.

"Artık gidebilirsiniz." Onu el sallayarak uğurluyorum ve kaldığımız yerden devam etmek istercesine tekrar diğerlerine dönüyorum.

Jewel ayağa kalkarken kendini beğenmiş bir ifadeyle, "İyi şanslar Hawke," diyor ve ben onun bakışını taklit etmekten kendimi alamıyorum. Ondan gerçekten hoşlanıyorum. Yanında ona yer açan Eli'ye doğru ilerliyorum.

"Hawke'ın sana neden sevgili dediğini açıklamak ister misin?" Posie gösterinin tadını çıkarıyormuş gibi arkasına yaslanırken soruyor.

İçimi çektim. Hawke'ın bok karıştırması sürpriz olmadı.

Bu herif gitmeyecek.

Gözlerimi deviriyorum. Yıllar önce seviştiğimizden beri telefonunda benim adım var ama büyük ihtimalle son randevumu mahvettiğini düşündüğü gerçeğini yüzüme vurmak için bunu açıkça kullanıyor. Ki bu gerçek olmaktan çok uzak. Hawke ile aramızdakileri öğrenmeleri gerçekten umurumda değil ama aramızda kalması her zaman daha kolay göründü. Bu şekilde uyumlu olup olmadığımızı görmek için seks yaptık. Öyleydik. Bu kadar. Listedden çıkar.

Hawke, "Geçen gece onu berbat bir randevudan kurtardım," diye söze başlıyor ama ben araya giriyorum.

"Bu pislik herif komiklik yapıp randevumu mahvetmeye çalışacağını sandı ama ben zaten gitmeyi planlıyordum," diyerek hikâyenin onun versiyonunu düzeltiyorum. Sonra da garip bir şekilde tek başına oturan sevgilisine sesleniyorum. "Merhaba, sen Hawke mısın?" Onu da konuşmaya dahil ederek soruyorum. Yanakları

Sorum üzerine kızardı ve yardım için ona baktı. Oh, lanet olsun, kendine küçük bir kuzu yakaladı.

"Henüz değil, ama olacağız. Öyle değil mi tatlım?" diye mırıldanıyor kibirli bir sırıtışla. Elimde olmadan alt dudağımı ısıyorum. Adlarını hatırlamadığı halde hepsine tatlım diyor. İntikam çok tatlı olabiliyor. "Onun adı ne?" Ona soruyorum ve bana ters ters bakıyor, kendini beğenmiş ifadesi düşüyor. Konuşmaya hazırlanıyor ama ben bir parmağımı kaldırıp ona doğru tutuyorum. "Adı ne?"

"Sevgilinin adı ne Hawke?" Tekrar soruyorum.

"Bugün bana neden bu kadar kötü davranıyorsun, sevgilim? Biliyorsun, onun adını bilmiyorum." Sevgilisi şok içinde ona bakarken elimi bırakıyorum. Ona nasıl bir pislik olduğunu göstererek bir iyilik yaptığımı düşünmek istiyorum, ama neredeyse her şeyden sıyrılabilceğini biliyorum. "Özür dilerim, aşağıda bana adını söylediğinde ses çok yüksekti."

Ayağa kalkıp omzuna dokunarak gülerken, "Bırakın geçeyim," diyorum. Sonra Posie ve Hope'a dönüp "Dans edelim mi?" diye soruyorum. İkisi de başını sallıyor ve ben de içkimi alıyorum.

Hawke bana bakıyor, gözlerinde o muzip parıltı. "Üzerime tırmanman gerekecek, sevgilim."

Tatlı tatlı gülümsüyorum ve ona doğru eğiliyorum. Bunu üzerine tırmanmak için yaptığımı sanıyor ama onun yerine dizimi taşaklarına yaklaştırıp onu geri çekilmeye zorlarken kulağına fısıldıyorum. "Üzerine tırmanacağım tek şey senin ölü bedeninin olacak, *sevgilim*."

Geçmeme izin verirken kıkırdıyor ve merdivenlere doğru ilerlerken kendimi oldukça ukala hissediyorum.

"İkinizi hiç anlamıyorum," diyor Hope arkamdan.

Posie gülüyor ve "Denediği için onu suçlayamam; çok seksisin," diyor.

"Aynı fikirdeyim," diye cevap veriyorum minnettar bir gülümsemeyle.

İçkimi geri atıyorum, bana vereceği hafif vızıltının tadını çıkarmaya fazlasıyla hazırım. Bardağımdan kurtulduktan sonra hem ailemden hem de arkadaşlarımdan birçok tanıdık yüz görüyorum. Burada tanımadığım pek çok insan da var ki bu iyi bir şey, özellikle de dans pistindeyken. Dans etmeyi seviyorum ve özellikle de dansımla erkekleri baştan çıkarmayı seviyorum. Beni yanlış anlamayın, bunu kendim için yapıyorum ama dans etmek, hangi erkeklerin bana yaklaşacak kadar cesur olduğunu ve hangisiyle eve gitmeye meyilli olabileceğimi görmem için kolay bir yol. Bence iki kişi dans ettiğinde çok şehvetli oluyor, neredeyse bir tür sevişme gibi.

"Lanet kız, anla artık. Pearl'de iş bulmayı hiç denemediğine şaşırdım," diye bağıyor Posie müziğin içinden. Ona şeytani bir gülümseme sunuyorum. Pearl, Dutton'ın sahibi olduğu ve Posie'yle ilk kez dansçı olarak tanıştığı Centilmenler Kulübü. Dutton artık kendisinden başka kimse için dans etmesine izin vermediği için Posie de rol değiştirmiş.

"Bir keresinde önerdim ama Billie kardeşinin kulüplerinden birinde çalışmama karşı çıktı. Ayrıca, 'müşterilerle yatma' kuralının eğlenmeme engel olacağını düşünüyorum." Gülüyorum. Hope beceriksizce zıplıyor, dans pisti için yeterince sarhoş değil. *Henüz.*

Posie gülüyor ve çaktırmadan bir adamı işaret ediyor. "*Çok ilgili* görünüyor," diyor. Adamı tanıyorum ama daha önce onunla seks yapıp yapmadığımı hatırlayamıyorum. Bazı geceler bulanık oluyor. Bakışları ben sallanırken kalçalarımaya yapışmış, kadınsı egomu besliyor.

Ona yaklaşıyorum, yeterince yaklaştığımda cesur ellerinin beni içine çekmesine izin veriyorum. Ellerini etrafımda dolaştırıp kıcıma ve kalçalarımaya yerleştiriyorum ve onu tamamen dizginliyorum. Şu anda temas ihtiyacım olan her şey ve umarım fazla konuşmaz da çekici yüzünü ve iri kollarını mahvetmez. Tam benim tipim. Billie bir keresinde aşk dilimin fiziksel dokunuş olduğu konusunda şaka yapmıştı ama zaten bildiğim bir şey için teste girmeme gerek yoktu.

"İçeri girdiğini gördüm," diyor müziğin sesini bastıracak kadar yüksek sesle. Tabii ki gördü. Ne yazık ki adını hatırlamıyorum. Onu nereden tanıdığımı bulmaya çalışıyorum. "Her zamanki gibi güzel görünüyorsun, Ivy."

Dinleyin, tatlı sözlere ihtiyacım yok ama bir kızın egosuna kesinlikle yardımcı oluyor, bu kesin. Manken ölçülerinde değilim, ancak genç yaşta kıvrımlarımı kucaklamayı öğrendiğimde bu hiçbir zaman önemli olmadı ve bu güven her erkeği izinde durduracak. Tatlı kıcıma ve büyük göğüslerime eşlik eden kalça çıkıntıları, tombul bir orta bölümüm ve kalın uyluklarım var. Birlikte olduğum her erkek vücuduma taptı çünkü *ben* vücuduma tapıyorum. Bir erkeğin benim hakkımda kötü konuşmasına asla izin vermem. Ve bunu kendime de yapmazdım.

"Birazdan çıkıp benim evime gitme şansın var mı?" diye soruyor beni kollarının arasında döndürerek. Sonra ağzı kulağımı buluyor ve boynumda aşağı yukarı öpücükler gezdirmeye başlıyor.

"Seninkine mi?" Onu itmeye karar vererek soruyorum çünkü bu tür tapınmaları seviyorum. Ama aynı zamanda, parti daha yeni başladı ve ben gitmeye hazır olana kadar onu gece boyunca oyalamak istiyorum. Ona bu kadar çabuk sahip olabileceğimi bilmek beni ateşliyor.

O cevap veremeden biri bize çarpıyor ve üzerime bir içki dökülmesini kıl payı atlatıyorum.

"Ne oluyor lan?" diye söze başlıyor oyuncak oğlum ama sonra ağzını kapatıyor ve rakibiyle arasındaki boyut farkını görünce soluyor.

Hawke *sevgilisiyle* dans pistinde öpüşürken bizi fark etmedi bile. Kollarını boynuna dolamış, bacaklarını kalçalarına sarmış ona sürtünüyor.

Şaka yapıyor olmalısın.

Hawke ile ilgili olan şey, bir şeyin ne zaman kazara olduğunu ya da çocukça bir şekilde dikkatimi çekmeye çalıştığını asla bilemememdir.

Yüksek sesle alay ediyorum, öyle ki onu öpmeye devam ederken bakışları bana kayıyor. Geri çekilip ona doğru eğilirken sırtıyor, kulak memesini ısırtıyor, bakışları benimkinden hiç ayrılmıyor, sanki benimle alay etmeye çalışıyor.

Adamıma doğru dönüyorum, böylece Hawke ile sırt sırta oluyorum ve onunla uğraşmak zorunda kalmıyorum.

Adamımın ellerini tekrar belime koyarken Hawke'a küçümseyerek "Yeterince protein almıyorsun belli ki," diyorum.

Hawke omzunun üzerinden, "İştahım açılıyor," diye cevap veriyor. Cevap verme zahmetine bile girmiyorum çünkü bütün gece bu saçmalıkla ileri geri gidebiliriz. Yine de, sevgilisi dikkatini tekrar ona yöneltmeden önce bakışlarının kıçıma düşmesi bana kendini beğenmiş bir tatmin veriyor.

Kendimi dans ettiğim adama doğru itiyorum. İnsanların isimlerini hatırlamakla ilgili gerçekten bir sorunum var. Neredeyse herkes hakkında kolayca bilgi toplayabilmeme rağmen, söz konusu erkekler olduğunda, hepsi benim için bulanık görünüyor. Müziğin ritmine göre hareket ederek başımı yana eğiyorum ve dans partnerime boynumu tekrar öpmeye başlaması için gereken tüm daveti veriyorum.

"Hadi buradan çıkalım," diyor tekrar ve ben ona sürtünüyorum, kalçalarım daha hızlı hareket ediyor. Nefes alışının hızlandığını duyabiliyor ve sikişinin yavaşça yükseldiğini hissedebiliyorum. Bu gücü seviyorum, beni istediğini ve bu noktadan sonra olacak her şeyin kontrolünün tamamen bende olduğunu bilmek.

Bana kalırsa, nasıl kullanacağımızı öğrendikten sonra bu bir kadın armağanıdır. Kuku gücü olarak da bilinir.

Bunu istiyor.

Ne yazık ki aklım arkamdaki sık kafalıda, omzumun üzerinden ona baktığımda hala beni izliyor.

*Bu adam gerçekten çekilmez.
Neyse ki gece daha yeni
başlıyor.*

Gülümseyerek adamın kulağına fısıldıyorum. "Sonra gel beni bul. Henüz kız arkadaşlarımla işim bitmedi ama seninle eve geleceğim."

"Ne yani, öylece gidecek misin?" diye soruyor ve ben de Hope ile Posie'nin yanına dönerken el sallıyorum.

Posie onaylayarak, "Vay be kızım, sinek kapanı gibisin," diyor.

Hope başını sallıyor. "Hawke'la aranızda neler olduğunu açıklamak ister misin? Ve bana hiçbir şey anlatma. İkiniz arasında o kadar çok cinsel gerilim var ki midem bulanıyor."

Garson kız elinde bir tepsi içkiyle yanımıza geldiğinde gülüyorum. Bizi izleyen Jewel, Eli ve Dutton'a bakıyoruz. Jewel içkisiyle selam veriyor, belli ki içkileri gönderen kişi. Ondan kesinlikle hoşlanıyorum.

Votka ve Red Bull gibi kokan bir şey alıyorum. Annene gel.

"Siz kızlar dalga geçmezsiniz," diyor Posie, Hope da aynısını yapınca içkisini geri atıyor. Sonunda Hope'a cevap verirken gülmemeye çalışıyorum.

"Onunla oynamayı seviyorum, o da karşılığında aynısını yapıyor," diyorum omuzlarımı silkerek. Bu tamamen yalan değil. Onunla oynamayı seviyorum.

"Görünüşe göre oyun oynayan tek kişi ben değilim," diyorum kalabalığın arasından kendine yol açan dedektifine dikkatle bakarken.

Hope Braxton'ı görünce duraksıyor. Ona bakan Eli ve Dutton'a bakarken sırtımdan kendimi alamıyorum. Burada bir dereceye kadar hoş karşılanıyor ama herkes Hope'un yeni erkek arkadaşı konusunda hâlâ gergin. Babasına sadakatini gösterdi ama bu rütbeler arasında saygının kazanılması gerekiyor. Maço herifler, onu çoktan kabul ettiklerinden emin olsam da, yeni gelenleri sıkıştırmayı seviyorlar.

Hawke'ın yaklaştığını hissediyorum ve onu yeterince iyi tanıdığım için daha yüz yüze gelmeden elimi ona doğru kaldırıyorum. Bir anda durdu, grubumuzdaki kadınları her zaman bir ağabey gibi korurdu. Bana kaşlarını çatıyor ve ben de ellerimle kışkırtıcı bir hareket yapıyorum.

Braxton bize katılıyor ve Hope'un ona bakışı karşısında sevinçten havalara uçmaktan kendimi alamıyorum. Onu olduğu gibi kabul eden birini buldu. Yine de küçük bir parçam geride bırakıldığımı hissediyor. Temel olarak, herkes artık bir çiftin parçası ve ben hala bu çekiciliği anlayamıyorum.

Ama bu beni aşar. Tepsiden bir içki daha alıp Braxton'a uzatıyorum. Kaşlarını çatıyor ama ben onu alması için cesaretlendiriyorum. "Ne var

Yanlış mı dedektif? Biraz şeker kalp çarpıntısı mı yapıyor?"

"Seninle dışarıda geçirilen gecelerin nasıl olabileceği konusunda uyarılmıştım," diyor sevimli bir gülümsemeyle kabul ederken.

Adam onu öpmek için kucağına alırken Hope sırtmamaya çalışır.

"Bu gece için endişelenmen gereken ben değilim," diyorum bir yudum daha alırken, dans ederken kalçalarım yeniden ritmi buluyor.

KISIM 6

Hıwke

A Pembe bir vizyon, işte tam olarak bu. Her erkeği hipnotize edebilecek günlerce süren kıvrımları var. Hareket edişi, dans edişi. Lanet olsun, nasıl dans ediyor. Gözlerimi ondan alamıyordum.

Dans pistinde, kollarımda başka bir kadın varken bile. Ivy'nin erkekler üzerindeki etkisi bu ve ben sadece bir ölümlüyüm.

Saatlerce içtik ve geri sayım başladı. Bu partiye bir sıfırlama teması vermek ve gece yarısı geri sayım yapmak istedim, böylece herkesin bir içki daha içmek ve sevişmek için bir nedeni oldu. Ve doğum günü çocuğunu rahatsız etme şeklini seviyorum. Her şeyi kontrol etmeye alışkın ama Posie ona sürtünürken kesinlikle şikayet ediyor gibi görünmüyor. Adam kulağına bir şeyler fısıldıyor ve kız kıkırdıyor. Ve bir dakika sonra, bulunamazlar.

Billie ve Ford kısa bir süreliğine geri döndüler ama bir kez daha ortadan kayboldular. Yemin ederim, Billie'nin ona nasıl baktığını görmesem kardeşimin yeni bağımlılığı beni endişelendirirdi. Onları ilk kez iş üstünde yakaladığımda ikisini de inkâr ediyordum. Kardeşimin zarar görmesini ya da benim bir kenarda unutulmamı istemedim. Bencil bir hıyarım, bunu biliyorum ve zehirlendiği o günden beri...

Bir içki daha içiyorum. O günü ve etrafındaki her şeyi tüketen kederi ne kadar engellemeye çalışsam da, tekrar tekrar su yüzüne çıkıyor. Ne kadar içtiğimin ya da ne kadar seks yaptığımın bir önemi yok. Hiçbiri o günün şeytanlarını uzaklaştırmaya yetmiyor.

Onu görmeden önce Ivy'nin kahkahasını duyuyorum, bu da beni iç karartıcı düşüncelerimden koparıyor. Ford ve Billie'yi sığınakta bulduğum, kardeşimin yaşam savaşı verdiği o gün hakkında kimseye açılmadım. Onu öldürmeye çalıştıktan sonra olay yerinden kaçmaya çalışırken kurşun sıktığım kadının ölü gibi bakan gözlerinin hala peşimi bırakmadığını ifade etmedim.

*Kadınları asla
incitmeyeceğimize yemin ettik.
Ama ben ettim.*

Ivy'nin kahkahasını merdivenlerin altından VIP alanına kadar takip ediyorum, çünkü bu beni kaçınılmaz olarak o üzücü düşüncelerden uzaklaştırıyor. Partideyken pek sık karşıma çıkmazlar ama bazen, bu gece olduğu gibi, çıkarlar.

Bütün gece öpüştüğüm kadın bir süreliğine arkadaşlarının yanına gitti. Onu saatler önce evime götürebilirdim ama yapmadım, onun yerine burada kalmayı tercih ettim.

Kuzenim Umut'u kucağına oturtmuş olan dedektifi gördüğümde gözlerim seğiriyor. Ondan hoşlanmıyorum. Beni kızdırıyor... tıpkı benim diğer insanları kızdırdığım gibi, sanırım. Ama sözde onu mutlu ediyor, ama onu incittiği an seve seve bacaklarını kırarım.

Ivy ayağa kalkmaya çalışıyor ama ben yolunu kesiyorum. Küfretmek için ağzını açıyor ama ben olduğumu fark edince başka tarafa bakıyor. Benden başka kimseye odaklanamasın diye onu daha fazla itiyorum. Elimde değil ama onu kızdırıyorum. Son zamanlarda, eğlenmek isteyen bir tek o kalmış gibi hissediyor. Ve şu anda ihtiyacım olan şey de bu.

Bana baktığında, o muhteşem mavi gözler benimkileri buluyor ve elimde olmadan uzanıp parmağımı çenesinin altına koyuyorum. Diğerlerinin etkileşimimizi izlediğini görebiliyorum ama kimsenin ne düşündüğü umurumda değil. Ivy kaşlarını çatarak bana bakıyor ve onaylamayan bakışları sikimin seğirmesine neden oluyor. "Neden bu kadar suratsızsın, sevgilim?"

Ona böyle seslenmemden nefret ediyor, ben de buna bayılıyorum. O şimdiye kadar becerdiklerimin açık ara en iyisi ve memnuniyetle geri dönmeye devam edeceğim tek şey. Tekrar ve tekrar. Bana hiç şans vermediğinden değil. "Bana kesinlikle bir gösteri yaptın." Ona göz kırpyorum. "Ona sürtünürken beni düşündün mü?"

Elini benimkinin üzerine koyuyor ve gülümsüyor. Dudaklarındaki o hırçın çekiştirme, akli başında bir erkek için olması gerekenden çok daha cazip. Ki ben kesinlikle değilim. "Düşünecek pek bir şey yok, değil mi?" diye cevap veriyor, doğrudan sikime bakarak.

Başparmağımı düşünceli bir şekilde alt dudacağına sürüyorum. Bana sakso çekmek için mükemmel bir yükseklikte duruyor ve sanki tam olarak ne düşündüğümü biliyormuş gibi gözleri muziplikle dans ediyor. "İnkâr etmedin, o yüzden sanırım bu bir evetti."

"İyy, benim önümde olmaz," diye ciyaklıyor Hope ve ben Ivy'ye yer açarken gülüyorum.

Ivy'nin karşısına oturup Braxton'a ters ters bakarken, "Sanki sen konuşacaksın, küçük kırmızı," diyorum. Elini kuzenimin üstünün altından geçirirken bana sırtıma cüretini gösterdi.

"Seni gözetimsiz bırakmalarına şaşırdım," diye homurdanıyorum ve Hope hemen beni azarlıyor. Savunmak için ellerimi kaldırdım. Ona göz kulak olduğum için nasıl kötü adam oluyorum?

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim," diye karşılık veriyor Braxton. Sol gözümün seğirdiğini hissediyorum. Bu herifi öldürmek istiyorum.

"Durun. İkiniz de," diyor Hope bıkkınlıkla. "Braxton, hadi gidip bir içki alalım." Ayağa kalkıyor ve onu da yanına çekiyor. Hepimiz önümüzde duran sayısız şeye bakıyoruz ve ben gülümsüyorum çünkü benim yüzümden onu gönderdiği çok açık.

Tam o sırada Eli'nın merdivenlerden çıktığını fark ediyorum. O da benim gibi Braxton'a bakıyordu. Kirli bir polis olsa da, kuzenim onu sevse bile ona güvenmem bir ömür sürer.

Omzuma vururken Eli'a "Çok bilmişin teki," diyorum.

"Muhtemelen bu yüzden iyi anlaşıyorsunuz," diye yanıtlıyor. "Karım sırtımı mahvetmeye karar verdi ve ben de ofisimin her yerini kanatmak istemediğim için eve gidiyoruz."

"Çok fazla bilgi var," diyorum hemen. Patronum ve karısının kan bağı var. Yargılamıyorum, ama bunu görmek istediğimi de söylemiyorum.

Başımı sallıyorum ve bakışları Ivy'den bana dönüyor, sonra da "Uslu dur" diyor. Ona dönerken sırtıyorum. Uzaklara bakıyor, içkisinden bir yudum alırken beni görmezden gelmeye çalışıyor. Eli gittiğinde aramızdaki sessizlik ve gerilim artıyor. Sessizliği sevmiyorum. Yalnız olmayı da sevmiyorum.

"Sevgilim." Bakışları bana doğru kayıyor ve bir şey söylemek istediğini, o güzel dudaklarından bir şeyler dökmek istediğini biliyorum, ama onları sıkı sıkıya kilitliyor. Bazen bu cezalandırma oyununu oynuyor ve ben onun tuzağına düşmeyi, her seferinde hayal kırıklığını ondan çıkarmayı seviyorum.

Yanındaki koltuğa geçip ona uzanıyorum ve o da isteyerek gelip kucağıma oturuyor.

"Bunun için alkolü mü suçlayacaksın?" Kendini beğenmiş bir ifadeyle soruyorum. Ivy'yi pek çok kez sarhoş gördüm ve alkolün etkisiyle vücutlarımız birbirlerine karşı biraz daha dürüst oluyor diyelim. En sevdiğim kısım kıyafetlerimizi çıkardığımız andır, onu tekrar almam için bana izin verdiğinden değil. Ama o bir sefer beni mahvetmeye yetmişti.

"Bana istediğin zaman dokunabileceğini mi sanıyorsun?" diye soruyor baştan çıkarıcı bir sesle. Ivy onun bana ne yaptığını çok iyi biliyor.

"Evet," diye sırtıyorum ve eğiliyorum. "Çünkü hoşuna gidiyor."

İnkâr etmiyor, sadece elini kısa sarı saçlarının üzerinde gezdirirken bana mırıldanıyor. Saçlarının şekline, görünüşüne *ve kokusuna* bayılıyorum. Onu içime çekerken burun deliklerim açılıyor ve gülümsememeye çalıştığını anlayabiliyorum.

"Kadınlar için karşı konulmaz olduğunu düşünüyorsun, değil mi?" Bir kaşımı kaldırıp ona yukarıdan aşağıya bakıyorum ve tam olarak istediğim yerde olduğunu belirtiyorum.

O hınzır tarzıyla gülümsüyor ve bu sanki bir düşmanın çevrilmesini izlemek gibi. Bir an, acımasız Ivy. Sonra baştan çıkarıcı Ivy oluyor ve bu sonuncusu onun en tehlikeli versiyonu çünkü beni bir şeye sürükleyeceğini, sonra da gerçekten istediğim şeye sahip olmama izin vermeden bırakacağını biliyorum. *O*.

Ellerimi tutup beline doluyor ve sanki beni öpecekmiş gibi beni süzüyor. Ona bakıyorum, öpmesi için neredeyse yalvarıyorum. Kıçını sikime doğru sallamaya başlıyor ve gülümsemesi daha da genişliyor.

Onu asla itmeyeceğimi ya da geri çevirmeyeceğimi biliyor. Ne de olsa ben sadece bir erkeğim ve o bir kadın, şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem kadın. Onun kucağımda olması doğru hissettiriyor. Cinsel olarak, mükemmel bir uyum içindeyiz.

Ivy önce "randevumu" fark ediyor ve kalçaları daha hızlı hareket etmeye başlıyor. Kadının gözleri kocaman oldu. Üçlü seks herkese göre değil, ama sadece şöhret yüzünden bile kadınlar benim üzerimde hak iddia etmemeleri gerektiğini bilirler. İyi vakit geçirmek için buradayım, uzun süre değil. Ve beni büyüleyen şey herkesin cinsel merakı.

"Gel, Hawke sana bir şey söylemek istiyor," diyor Ivy ona, kalçalarını onun için hazırda bekleyen sikime sürüyor. Kahretsin, onun ağırlığı iyi hissettiriyor, aklım hızla onun tatlı amını düşünüyor. Kendinden emin olmayan bir şekilde bana yaklaşan sevgilimi gülümseyerek karşılıyorum. Ivy'nin kalçalarını daha hızlı hareket etmesi için cesaretlendiriyorum. Tanrım, kadın beni nasıl çözeceğini çok iyi biliyor.

Ivy ona yaklaşmasını işaret ediyor ve yaklaştığında Ivy kulağına fısıldıyor, "Dilini ucuna değdirmen hoşuna gidiyor." İnledim. Sözleri yüzünden değil, kıcının sikime yaptığı şey yüzünden. "Ama uzun sürmesini bekleme," diye sırtarak ısıyor. Cevap verme zahmetine girmiyorum ve hemen uzanıp sikimi kavıyor. Sertçe. Tekrar inliyorum, ukalaca bir karşılık veremiyorum.

İşte o zaman Ivy nihayet bana bakıyor ve ayağa kalkarken "Randevunla iyi eğlenceler" diye cıvıltıyor.

Hemen bileğini kavradım. Ivy'de beni aklımı başımdan alan şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Ama beni dakikalar önce boğmaya çalıştığım anılardan ve düşüncelerden çıkaran onun kahkahasıydı. Ve birdenbire bunu kaybetmek istemiyorum.

"Kal," diye emrediyorum.

Mavi gözleri kısıyor ve neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibi görünüyor. "Uzun sürmemesi hakkında bir yorum yok mu?"

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun," diye homurdanıyorum, daha çok sertleşen ve artık hiç ilgi görmeyen sikim için endişeleniyorum.

"Bu bir hayır. İyi geceler," diyor sırtarak. Elimden kurtuluyor, uzaklaşırken kalçaları sallanıyor.

Ve bunun geçen geceki randevusunu böldüğüm için bir intikam olduğunu biliyorum. Kahretsin, bu kadın inanılmaz.

CKAPTER 7

Ivy

HOpe merdivenlerin dibinde beni bekliyor. Yorgun görünüyor, büyük olasılıkla uzun süredir dışarıda olduğu ve bu kadar çok insanla uğraşmak zorunda kaldığı için.

"Dedektifiniz nereye gitti?" Ben soruyorum.

"Eve gidebilmemiz için arabayı getiriyor. Bırakmamı ister misin?"

Dans pistini aradım. Gecenin büyük bölümünde, köşede kismaya başlayıp dışarı çıkarılana kadar daha önce dans ettiğim adamı takip ettim. Burada başka olasılıklar da var, ama Hawke'ı kuru kuru becerme şeklime tamamen bağışık değilim. Kendimi onun kucağından almak zordu ve biliyorum ki bu gece eve başka biriyle gidersem daha fazla hayal kırıklığına uğrayacağım ve sonra vibratörümü kullanmak zorunda kalacağım.

Ne yazık ki Hawke'ın üzerimde böyle bir etkisi var.

"Bu gecelik işim bitti," diyorum. "Ayrıca yarın yapmam gereken işler var ve Billie'nin toplanmasına yardım edeceğime söz verdim. Şu sorumluluk sahibi halime bak." Bunların hepsi doğru, ama cinsel hayal kırıklığımın da bir rolü olabilir. Amım çatırdıyor ama Hawke'a bu zevki tattırmayı reddediyorum. Ve bu, şimdiye kadar yaşadığım en harika sikişi bir kez daha kendimden esirgemek zorunda kaldığım için beni daha da sinirlendiriyor. Ama teslim olursam, göt herif kendini çok beğenmiş olacak.

Hope kısa bir süre Hawke'ın bizi izlediği yere doğru bakıyor, sonra dönüp bizi çıkışa doğru götürüyor. "Hiçbir şey söylemeyeceğim," diyor.

"Güzel. Çünkü söyleyecek bir şey yok." Ona tatlı tatlı gülümsüyorum. Ayrılırken Hawke'a dönüp bakma zahmetine girmiyorum ama bakışlarının sırtımı delip geçtiğini hissedebiliyorum.

"Erken mi geldin Ivy?" diye soruyor kapıdaki fedai, neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibi. Ona yüz dolar bahşış verirken kıkırdıyorum.

"Sadece kimseye söyleme. Benim bir ünüm var, biliyor musun?" Şaka yapıyorum, o da kıkırdıyor.

Söz verdiğim gibi, Hope'un dedektifi kaldırımın kenarına park etmiş, bizi bekliyordu. O ön koltuğa kayıyor, ben de arka koltuğa atlayıp kulübe girmek için bekleyen saçma sapan insan kuyruğuna bakıyorum.

Derin bir iç çektim.

"Biriyle yatmam lazım," diyorum somurtarak.

Braxton dürüstlüğümler karşısında şaşırılmış gibi öksürüyor ve Hope gülüyor.

"Votka ve Red Bull kışını mı tekmeliyor?" diye sordum. "Ne zaman seks yapmak istersen dedektifin yanında. Benim kimsem yok."

"Ivy Walker, istediğin zaman seks yapma konusunda başarısız değilsin. Çoğu erkek seninle seks yapmak şöyle dursun, seninle aynı odada olmak için ayaklarına kapanır." Gülümsüyorum ve yanağından öpmek için öne doğru eğiliyorum.

"Teşekkürler Hope. Bir kızın özgüvenini nasıl artıracakını çok iyi biliyorsun."

"Bu konuda yardıma ihtiyacı olmayan tanıdığım tek kadın sensin," diye cevap veriyor ve ben en başta neden somurttuğumu merak ediyorum. Cinsel hayal kırıklığımla genellikle kolayca başa çıktım, ama son zamanlarda erkekler beni her zamankinden daha fazla rahatsız ediyor gibi görünüyor. Ya da belki de sadece eğlence arıyor olsam bile üst üste çok fazla çürük yumurtayla karşılaştım.

Hope'un elini Braxton'ın elinin içinde görüyorum ve hızla başka tarafa bakıyorum.

Kusmuk.

Tüm bu ilişki saçmalığı biraz abartılı görünüyor. Ama kenetlenmiş ellerine tekrar baktığımda, hiç kimseyi bu kadar mutlu görmediğimi fark ediyorum. Kendi kişisel engelleri olsa bile, hepsi korkunç sikişlerinden dolayı parlıyorlar. Ve ben, en çok sikişen kişi olarak bilinen ben, tam tersi yönde ilerliyor gibi görüyorum.

Aklıma korkunç bir düşünce geliyor. Ya yavaş yavaş bekarlığa dönüyorsam? Bir an paniğe kapılıyorum ve sonra kendime geliyorum.

İmkânı yok. Çoğu erkek kadar, hatta onlardan daha fazla sevişmeyi severim. Libidom gayet iyi.

Kendimi yokluyorum ve rahatlamış bir şekilde iç çekiyorum. Ben iyiyim. Sadece sevişecek doğru adamı bulmam gerekiyor.

Ama bu gece en sevdiğim vibratör ve ben olacağız.

CKAPTER 8

Ivy

O Serbest çalışan bir BT uzmanı olarak hayatımda sevdiğim bir şey de kendi kendimin patronu olmam. Üniversitede BT okurken yeteneklerimi sulandırmak zorunda kaldım, böylece çok fazla öne çıkmadım, çünkü çoğunlukla babamın ona ne kadar benzediğimi fark ettim.

Konu insanları takip etmek olduğunda babam tam bir dahidir; hayatım boyunca onu çalışırken izledim. Gerçekten de bu bir sanattır: ipuçlarını takip etmek, daha da derine inmek. Annem ve babam onun sık sık yaptığı işin ne kolay lokma ne de yasal olduğu gerçeğini asla saklamadılar. Ama her zaman riskleri vurguladılar. Ben de dark web ile ilgilenmiyormuş ya da kötü bir yan işim yokmuş gibi davrandım.

Yaşım ilerledikçe doğal olarak elektroniğe yöneldim ve bu konuda çok iyi olduğum ortaya çıktı. Bu yüzden uzmanlık alanı olarak bilişimi seçtiğimde babam gurur duydu. Hiçbir zaman beni kendisiyle aynı yolda ilerlemem için ikna etmeye çalışmadı, ama ben bu işten ve bilinmeyeni çözmenin ardındaki gizemden gerçekten keyif aldım. Başka şeylerle de uğraştım, hatta annem gibi tasarımda iyi olup olmadığımı görmek için bir süre elime fotoğraf makinesi ve kalem bile aldım. Ama bu konuda onun gibi bir yeteneğim yoktu.

Kabul ettiğim işlerin çoğu kurallara uygun olsa da, herkesin yapamayacağı işlerle uğraşmaktan hoşlanıyorum. Bazı pislikler gördüm ve uzaktan yasadışı faaliyetlerin bir parçası oldum. Bir şeylerin ters gitmesi ihtimaline karşı kimliğimi ve ilişkilerimi her zaman korurum. Bir dizüstü bilgisayar veya telefonla her şey mümkün. Ama ben her zaman tedbiri elden bırakmam ve kazancımı hortumlarım.

Bu işlerden gelen parayı takip edilemeyen bir hesaba yatırdım. Kim bilir, parayı kötü bir günde kullanabilirim ya da orada öylece durabilir. İstedğim her şeye sahibim ve ana akım işlerim lüks yaşam tarzımı ve seyahat etme aşkıma karşılıyor. İstedğim gibi gelip gidiyorum, bir kuş kadar özgürüm.

Arkadaşlarımın çoğu yeteneklerimin farkında ve ailelerine ya da benim aileme bu boyutta bir şey söylemenin yasak olduğunu biliyorlar. Sadece bu yola girmek isteyip istemediğimden tam olarak emin değilim ve babamın öğrendiği anda büyük bir Labrador gibi davranacağını, muhtemelen bir baba-kız bağ kurma deneyimi olarak birlikte çalışmak isteyeceğini biliyorum. Babamı seviyorum, ama onun zorba doğasını anneme bırakıyorum, o da bunu seviyor gibi görünüyor. Annem de fazla ileri gittiğinde ona haddini bildirmekten çekinmiyor.

"Bu kıyafetlerin hepsinin benim olduğuna emin misin?" Billie odasından bağıyor. Bir iş projesini bitirdikten sonra masamda oturup bilgisayarımınla uğraşırken bacaklarımı kırımın altından çözerken gülmekten kendimi alamıyorum. Şu anki işverenim görevi tamamlamam için bana on saatlik bir süre verdi ve ilk saat içinde bitirdim, ancak henüz canlı yayına geçmeyeceğim. Üç BT uzmanı beklentilerini karşılayamadı, bu yüzden yüklemeyi önce bir süre bekleyeceğim.

Odam saksı bitkileriyle dolu; bazıları ölüyor, bazıları yaşıyor. Köşede bir yığın giysi ve bilgisayar masamın üzerinde, bana apartmanın dış manzarasını gösteren üç ekranın önünde ambalaj kağıtları var. Dışarıya bakmak için panjurları hiç kaldırmıyorum.

Billie'nin odasına gidiyorum ve onu yerde otururken buluyorum, etrafına bir yığın kıyafet saçılmış. Onları aldım ve kendi bedenimle karşılaştırdım. "Sol memem bile bunların yarısına sığmaz, yani evet, boo, bunlar senin."

"Gah, neden bu kadar çok kıyafetim var? Bunu sen yaptın." Bana bir elbise askısını işaret ediyor. Kıkırdıyorum çünkü perakende terapisi söz konusu olduğunda kesinlikle kötü bir etki bıraktığım biliniyor, ancak kadınlar olarak doğal olarak istediğimiz şekilde süslenebilen bir aksesuarız. Neden kendimizi her gün farklı bir şekilde şekillendirmek istemeyelim ki?

Onunla birlikte yere oturuyorum. Odasını birden fazla kutu çevreliyor ve perdeler sonuna kadar açık, gözlerimi ışığa alışmaya zorluyor. Orada sessizce oturup kaosu izliyoruz.

"Seni özleyeceğim," diyorum asık suratla.

"Ölmüyorum," diyor ama bu ona bir zamanlar neredeyse ölmek üzere olduğunu hatırlatıyor. Kaçırıldığında Ibiza'dan yeni dönmüştüm.

Benimle bu konuda çok konuştu. Bir arkadaş olarak kendimi hiç bu kadar işe yaramaz hissetmemiştim. Hiçbir fikrim yoktu ve bir şeylerin ters gittiğini fark ettiğinde Ford'u bulmam için benimle iletişime geçen Hawke oldu. Bu, içine doğduğumuz bu dünyada, onunla tam olarak ilişkili olmasak bile, risk altında olduğumuzu hatırlatan bir şeydi.

Başını omzuma yaslayarak, "Yine de film gecelerine geleceğim," diyor.

"Olsa iyi olur; dolapta bir ömürlük patlamış mısırımız var," diye şaka yapıyorum başımı onunkine yaslarken. Çocukluğumuzdan beri birbirimize çok benziyoruz. Üniversiteye birlikte gittik ve Manhattan'a birlikte taşındık. Billie kendini toparlıyor gibi geliyor ama ben neredeyse yirmi beş yaşındayım ve tek yaptığım şey parti vermek. Yaşam tarzım için özellikle çok çalışmam gerekmedi ve Billie ve Hope gibi kendimi herhangi bir şekilde kanıtlamam gerekmedi. Ama bu kendimi daha az kayıp hissetmemi sağlamıyor. Şimdiye kadar büyük bir amaç bulmam gerekmez miydi?

Bundan kurtulmaya çalışıyorum. Sahip olmadığım şeyler ya da hayatımın bu noktasında olmam gerektiğini düşündüğüm yer hakkında düşünen ya da kendimi hırpalayan biri değilim. Hayatımı seviyorum, sonunu.

Ön kapı açılıyor ve daha onu görmeden Ford olduğunu anlıyorum. Dairemize ailelerimiz dışında sadece o ve Hope girebiliyor. Bir muffin ısırarak içeri giriyor ve ben bakışlarımı kısıyorum. "Umarım bu Billie'nin pişirdiği son yaban mersinli kek değildir."

"Kız arkadaşımın pişirdiği şeyler sadece benim için" diye homurdanıyor.

"Lütfen. Ben senin sikinden önce buradaydım ve-" Hawke arkasından içeri girerken kelimelerim dökülüyor. Şaka yapıyor olmalısın. Hawke odayı tararken ıslık çalıyor.

"Vay be. Güzel bir yeriniz varmış. Neden burada hiç parti vermedik?" Bakışları bana kayıyor ve sırtıyor.

"Artık sokaktan geçen herkesi içeri mi alıyorlar?" Ayağa kalktığında Billie'ye soruyorum. Ford'a doğru yürüyüp onu öperken gülüyor.

"Hey, tüm bunlara yardım etmek için buradayım. Herhangi bir nakliye şirketinden daha iyiyim. Bir kamyonetim ve her şeyim var," diyor Hawke, diğer ikisi ayrılırken, Billie Ford'a ilk yüklemede nelerin gitmesi gerektiğini açıklıyor. Neden profesyonelleri işe almadığını hâlâ anlamıyorum ama Ford'un yardım etmek için heyecanlı görüldüğünü söyledi.

Hawke kalkmama yardım etmek için elini uzatıyor ama ben bacaklarımı açıp kendi başıma ayakta duruyorum. "Ciddi olamazsın. Ciddi olamazsın. Bir minibüs mü?"

Pencereyi işaret ederken kendisiyle gurur duyuyor gibiydi. Bu koca götlünün bir minibüs kullandığını hayal edebiliyorum. Yardım edemiyorum ama dışarı bakıp gülüyorum. Evet, lanet olası bir minibüs var. Arkamdan geldiğini hissediyorum, beni kendine doğru çekerken kolları belime dolanıyor.

"Odan nerede, Ivy?" Nefesi boynumda sıcak.

"Sevgilin nerede Hawke?" Isırarak karşılık veriyorum. Yarı sertleşmiş sikini sırtımın alt kısmında hissedebiliyorum.

"Evde hep böyle mi giyinirsin? Daha önce gelmeliydim. Pembe şortu ve üstünü çok beğendim."

"Hayır." Dönüyorum ve göğsünü itiyorum. "Genelde bir şey giymem. Şimdi izin verirsiniz, bitirmem gereken bazı işler var," diyorum kapıya doğru giderken.

"Dün gece kulüpten erkenden kaçtıktan sonra üstünlüğü ele geçirdiğini mi düşünüyorsun?" diye soruyor arkamdan ve ben de elimde olmadan omzumun üzerinden bakıp sırtarak onun yarı sertleşmiş sikine bakıyorum. Bilerek hafifçe eğilip ona kıcımın altını gösteriyorum.

"Üstünlüğe ihtiyacım yok Hawke. Sahip olamayacağın şeyi istiyorsun. Şimdi, çeneni topla; salyaların akıyor." Koridora doğru kayıyorum, gülümsemem büyüyor ve odama dönerken kalçalarım sallanıyor.

Odamdan bir daha çıkmıyorum ve beni daha fazla rahatsız etmek için içeri dalmadığında şaşırıyorum. Onu ve Ford'u kutuları ve mobilyaları minibüse taşırken izlemek için panjurlarımı yavaşça kaldırdığımda eğleniyorum. Hiç de öyle olmadıklarını bildiğim halde onları çok evcil gösteriyor. Bu adamlar tehlikeli.

Hawke tehlikeli biri. Yine de yeterince dikkat etmeyen biri onun sadece Labrador enerjisine sahip bir erkek düşkünü olduğunu düşünebilir.

Son zamanlarda biraz keyifsizdi ve nedenini bilmiyorum ama bunun Ford'la ve zehirlenme olayıyla bir ilgisi olabileceğini düşünüyorum. Ama sormadım çünkü Hawke ve ben böyle değiliz. Derin konuşmalar yapmayız. Daha doğrusu, birbirimize laf sokmadan ya da birbirimizi kızdırmaya çalışmadan sohbet edemeyiz.

Hawke onu izlediğimi hissetmiş gibi başını kaldırıyor, gözleri doğrudan bana dikiliyor ve gülümsüyor. Odamın karanlığına geri dönüyorum. Birden fazla ekranım varken karanlıkta çalışmayı tercih ederim. Ama şu anda, ondan saklanıyormuşum gibi hissettiriyor. Bu durum beni o pisliği ve boş zamanlarında neler yaptığını daha az merak eder hale getirmiyor.

Yani Hawke. Acaba daha derin katmanları var mı? Yoksa sadece bu kibirli, ukala herif mi?

Meraklı olmam beni rahatsız ediyor çünkü bir şey dikkatimi çektiğinde, işin özüne inene kadar araştırmaktan kendimi alamıyorum. Hawke ile aramızdaki bu şey her neyse, yıllardır bilerek araştırmaktan kaçındım çünkü bundan iyi bir şey çıkmayacağını biliyorum.

Tabii ki orgazm dışında. Ki bence bu asla kötü bir şey değildir. Ama birlikte geçirdiğimiz ilk ve tek zamandan beri, nedenini bilmediğim ve daha fazla keşfetmek istemediğim için kendimi hep geri çektim.

İşim için görevi yüklüyorum ve sonra giyinmeye karar veriyorum. İş aldktan sonra ödemeyi almam gerekiyor ve birden alışveriş çılgınlığına çıkmam gerektiğini hissediyorum. Kendi maaş çekine sahip bir kadının sevdiği tüm markaları satın almasından daha iyi bir şey olamaz.

BÖLÜM 9

Hıwke

E Ford daha önce ne kadar sakin ve soğukkanlı davranmaya çalışsa da evden çıktığı anda bir şeylerin ters gittiğini anladım. Her zaman bilirim. Şimdi kalbim hızla çarpıyor, damarlarımda adrenalin dolaşıyor ve Ivy benim için onu takip ederken arabasını canlı olarak izliyorum. Geldi. ölü bir durağa.

Nedenini bilmiyorum ama yaklaşmakta olan bir kıyamet duygusu hissediyorum ve bu beni toprak yollarda kaymaya zorluyor. Daha çok beni hiçliğin ortasına götüren patikalar gibiler. Sonunda kendimi tek bir anlama gelebilecek uğursuz bir yerde buluyorum; el altından bir şeyler dönüyor.

Ford bana her şeyi anlatır. Her şeyi birlikte yaparız. Ama burada içine düştüğü durum hakkında hiçbir bilgim yok.

Onun arabasını gördüğümde arabamı cayır cayır durduruyorum. Yakınlarda park etmiş tanımadığım bir araç daha var. Benim için izini sürmesi için Ivy'ye plakanın fotoğrafını gönderiyorum, ancak bir kadın çılginca bana doğru koştuğunda cevabına bile ihtiyacım yok.

Silahımı ona doğru kaldırdım. Asla bir kadını öldürmedim ve öldürmeyeceğim. Bu bir kural Ford ve asla çiğnemem. Sokak fareleri olabiliriz, silaha dönüşmüş şiddet yanlısı işe yaramazlar olabiliriz ama bazı standartlarımız var.

Beni gördüğüne şaşırmış gibi görünüyor, ama sonra ifadesi bir hesaplamaya dönüşüyor. "Vay, vay. Bu kadar erken geleceğini düşünmemiştim."

Kaşlarım çatıldı. Onu daha önce bir yerde görmüştüm ama nerede olduğunu hatırlayamıyorum. Ford'la yaptığımız bir iş miydi? Akli başında görünmüyor ve etrafında pek de hoşlanmadığım bir enerji var.

"Nerede o?" Talep ediyorum. Tüm bunlarla bir ilgisi olduğunu biliyorum.

"Öldü," diyor kocaman gözleri ve zalim bir gülümsemeyle. Her şey durur. Tüm sesler. Nefes alışı. Anlayışım. Kardeşim... ikizim. Benim her şeyim.

Öldü.

Hayır, bu doğru olamaz. Grafik görüntüler beynime saldırdıkça zihnim dönmeye başlıyor. Birlikte o kadar çok insan öldürdük ki... Ford yenilmez. Onu korumam gerekiyor. Birbirimizi koruyoruz... Biz...

Kadın bir silah çıkardı ve bana doğrulttu. Beni dışarı çıkarmasını istiyorum. Eğer o yoksa, benim burada olmamın ne anlamı var? Ama o bu kadar kolay öldürülemez... Buna inanmayacağım.

Parmağım onunkiyle aynı anda tetiği çekti. İki atış. Sadece biri hedefini vurdu.

Silah sesleri azaldıktan sonra kalbimin çarpışını duyabiliyorum. Kaşlarının arasındaki bir delikten kan sızıyor ve ona isabet eden kurşunun gücü onu geriye doğru savuruyor.

Biliyorum, tam şu anda, bundan asla geri dönemem. Şeytanlarımın beni istila ettiğini hissediyorum. Sadece erkekleri incittik. Zalim adamlar, akli dengesi yerinde olmayan adamlar ve bazen de masum adamlar. Ama asla kadınlar ya da çocuklar... Asla...

Ama şimdi...

Geri almak istiyorum ama yapamıyorum.

Mantıklı düşünceler tekrar devreye girmeden önce ayaklarım hareket ediyor.

Kadın ölmüş olabilir ama benden bir şey aldı. Geri alamayacağım ve tam olarak anlayamadığım bir şey. Onun geldiği yöne doğru koşuyorum, kardeşimi arıyorum, bir canavara dönüştüğüm gerçeğini görmezden geliyorum. Ve benimseyebileceğim biri değil. Bir zamanlar bir kadın kadar değerli bir şeyi asla incitmemeye yemin etmiş çirkin, iğrenç bir şey.

Annemi kurtaramadım... ona en çok kızdığım zamanlarda bile. Ama onu asla incitmezdim... Asla...

Bir çim düzlüğünün ortasına inşa edilmiş kapılara rastladığımda zorlukla nefes alabiliyorum. Üzücü düşüncelerim tekrar odaklanıyor. Kardeşim. Ford. Lütfen ölme.

Kapıyı açıyorum, silahımı ötesindeki karanlığa doğrultuyorum, ancak Billie'nin beceriksizce kardeşimin ölü ağırlığını merdivenlerden yukarı çekmeye çalıştığını görüyorum.

Her şey bir kez daha durur.

Yapamam... O yapamaz...

"Küçük Kasırga," diye mırıldanıyorum, bir parçam harekete geçerken çoğunluk olanlara ayak uyduramıyorum. Bacağından kan akan ve rengi hastalıklı, soluk olan kardeşimi tutuyorum.

Tüm şeytanlarımı gömdüm, kardeşimi geri getirmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Onun hayatı karşılığında ruhumu şeytana satmaya hazırım. Eğer o burada değilse, benim ne amacım var? O iyi olan. Güvenilir olan. Sevilebilir olan.

Onu tarlaya taşıyorum, Billie arkamda tökezliyor.

Ve sonra kadının geniş ve boş gözleri aklımdan çıkmıyor. Cansız.

Gözleri bana bakıyor... beni rahatsız ediyor... beni boğuyor...

Beni yavaş yavaş öldürüyor.

Bataklık gibi bir boşluğun içine çekiliyorum, pençeler beni yakalıyor ve sonsuzluk gibi hissettiren bir süre boyunca aşağıya sürüklüyor.

Bir solukla ayağa fırladım. Kardeşimin evinde, benim için ayrılmış boş odasında olduğumu fark ettiğimde sertçe nefes alıyorum. Göğsümde ter parlıyor ve battaniyeler yataktan atılmış. Ellerimi saçlarımda gezdiriyor, kurumuş ağzıma rağmen yutkunmaya çalışıyorum.

Gözlerimi tekrar kapatıp burnumun kenarını sıkarak bana bakan ölü kadının görüntüsünü uzaklaştırmaya çalışıyorum. Olayın üzerinden aylar geçti ama son zamanlarda bu kâbuslar daha da kötüleşti.

Yataktan kalkıp üzerime bol bir gömlek geçiriyorum. Telefonumdaki saate baktığımda saatin sabahın üçü olduğunu görüyorum. Çok erken ama yerel spor salonuma gitmeye karar verdim. Beni akli başında hissettiren tek yer orası. Evde kendi spor salonum var ama nedense kâbuslardan beri bulduğum yirmi dört saatlik bir spor salonuna gidiyorum.

Yatak odasının kapısını açtığımda yumuşak bir miyavlamayla başımı öne eğiyorum. Parlak yeşil gözlü, elim büyüklüğünde siyah bir kedi olan Felix bana bakıyor.

Ford ve Billie uyanmadan önce yemek için bana yalvardığı için onu suçlayamam. Ben de yiyebildiğim kadar yiyorum, bu yüzden onu her zaman bilmedikleri fazladan bir porsiyonla şımartıyorum. Mutfağın ışığını yakıyorum ve dolaptan kendim için bir protein bar almadan önce ona bir porsiyon yemek veriyorum.

Sikeyim.

O rüya peşimi bırakmıyor. Kardeşimin artık burada bu kadar sık uyumamdan, özellikle de Billie'nin resmen taşındığı ilk geceden memnun olmadığını bilsem de elimde değil. Her yer bir yana, buranın bana huzur getireceğini düşünmüştüm. Ama şeytanlarım beni güvenli olacağını düşündüğüm tek yere kadar takip etti.

Kardeşıme yakın olmak bana her zaman huzur veren tek şeydi.

Ama görünen o ki artık ben bile bunu hak etmiyorum.

Felix'in kulağının arkasını kaşıyorum. "Billie için çok fazla fare getirme. Seni gerçekten bir ev kedisi yapabilir," diye onu sessizce uyarıyorum. Yemeğiyle o kadar meşgul ki beni fark etmiyor bile. Kahretsin, kedi bile bana ilgi göstermiyorsa durum kötü demektir.

Evden çıkıyorum, spor salonuna odaklanıyorum. İnsanların etrafında olmayı seviyorum. Ford ve ben sadece uzun zamandır birbirimize sahiptik ve tek başımızayken, sokaklarda hayatta kalmaya çalışırken gözden kaçırıyorduk. Ama şimdi kendimi o kadar heybetli bir hale getirdim ki bir daha kimse beni görmezden gelemeyecek.

Daha da önemlisi, tek başıma olmak istemiyorum. Bundan nefret ediyorum.

Özellikle de kafamda bu iblisler varken.

CKAPTER LO

Ivy

I Dutton'ın partisinden ve Billie'nin taşınmasından bu yana bir hafta geçti ve ben de bronzlaşmaya çalıştığım ve biraz eğlendiğim dört günlük Miami seyahatinden yeni döndüm. Eve döndüğümde boş bir daireyle karşılaştım. hafta boyunca üstlendiğim iki projeyi tamamladım ve sonra kendimi sıkılmış buldum.

Cuma gecesi saat gece yarısı. Normalde dışarıda partide olurdum ama son dört geceyi tam olarak bunu yaparak geçirdiğim için, partilerine katılmamı isteyen tanıdıklardan nerede olduğumu soran çok sayıda mesaj almama rağmen bu gece bir dürtü hissetmiyorum. Ayaklarımı kışımın altına sokuyorum, hala can sıkıntımı gidermek istiyorum.

Bir kase mısır gevreği ve süt almak için mutfığa gidiyorum, sonra tekrar bilgisayarımın başına oturuyorum. Saçlarımı bir tarafa itiyorum ve son zamanlarda kafamı takmamaya çalıştığım bir tavşan deliğini düşünüyorum. Arkadaşlarımın mahremiyeti benim için önemlidir ve onların güvenliğini tehlikeye atacağını düşünmediğim sürece bu mahremiyeti asla ihlal etmem. Onların herhangi bir şeyini hackleme gücüne sahip olmama rağmen, bunu yapmamaya özen gösteriyorum. Ancak, her zaman bu kuralın bir istisnası olarak gördüğüm biri var. *Hawke*. Çünkü o da benim gibi hackleme yeteneğine sahip olsaydı aynı şeyi bana yapardı. *Hawke* rahat ve şapşal görünür ama insanlar onun keskin zekasını hafife alır.

Alt dudağımı ısıırıyorum, ellerim klavyenin üzerinde kendiliğinden hareket ediyor. Belki küçük bir göz atmanın zararı olmaz. *Hawke*'i ilk kez gözetlemiyorum ve eminim son da olmayacak. Cuma gecesi bu saatlerde

Muhtemelen evde bile değildir. Büyük ihtimalle ya Eli ile bir işte ya da partide.

Hawke bir keresinde Eli'nin resmi olarak patronluğa geçmesinden sonra evinin içine ve dışına kameralar yerleştirdiğini ağzından kaçırmıştı. Liderlikteki bu değişiklikte birlikte yeraltı dünyasındaki ilişkilerinin arttığını tahmin edebiliyorum. En iyinin en iyisini yerleştirmekle övünüyordu, ben de bunu erişmek için kişisel bir meydan okuma olarak algıladım. Bu bir meydan okuma değildi.

Açtığım ilk ekran garajını gösteriyor. Range Rover'ı içeride park halinde, ki bu evde olduğu anlamına gelmiyor. Yemin ederim o arabayı seçmesinin sebebi, içine rahatça sığabildiği tek araba olması.

Kameraları değiştirirken bir kaşık mısır gevreği yiyorum. Mutfak boş. Sonra yatak odasına geçiyorum. Oraya kamera koymanın neden akıllıca bir fikir olduğunu düşündüğünü anlamıyorum ama onun iş kolundaki erkeklerin paranoyak olmasına şaşırmıyorum.

Oturma odasına geçtim ve onu o zaman gördüm. Çıplaktı ve bir kadının içine giriyordu.

Vay, vay, vay, koca sersemi takip etmek için daha iyi bir zaman seçemezdim.

Adam kadını kanepeye domaltmış, kadın da göğsüne sımsıkı bastırdığı bir yastığa sarılmış, adam onu arkadan sikerken can havliyle yastığa tutunuyor. Adamın eli kadının saçlarına kayıyor, sonra saçlarını yumruklayıp kadını saçlarından tutarak geriye çekiyor ve başını kameraya doğru eğiyor.

Hmm, güzel. Sportif bir tipe benziyor. Büyük ihtimalle bir spor salonu kızı. Onu tanıyamadım, ama yine de Hawke genelde aynı kişiyi iki kez görmez.

Hawke kameralarına erişimim olduğunun farkında değil çünkü yaptığım şey son derece yasadışı. Ailemdeki ya da yakın arkadaş grubumdaki herhangi biri için caydırıcı olduğundan değil.

Mısır gevreğinden bir lokma daha alıp arkama yaslanıyorum ve gösterinin tadını çıkarıyorum. Adam, özellikle kollarında ve göğsünde taşıdığı kas miktarıyla bir dağdan oyulmuş bir tanrı gibi inşa edilmiş. Güzel bir poposu da var ve ne yazık ki bu açıdan göremiyorum.

Küçük bir parçam ona güvenliğini kırmanın benim için ne kadar kolay olduğunu söylemek istiyor, ancak başka bir parçam bu sırrı onun üzerinde tutabilmemden hoşlanıyor.

Midemde bir şeyler kıpırdanmaya başladı. Beklenti. Arzu. Kendimi diğer kadının yerinde hayal ediyorum. Bu tehlikeli bir işkence türü, özellikle de neredeyse bir aydır bir erkeğin dokunuşuna maruz kalmadığım için, ki bu benim orta yaş krizi tanımım.

Elimdeki mısır gevreği kasesine bakıyorum. Aman Tanrım, bir Cuma gecesi evde mısır gevreği yiyor ve Hawke'ın rastgele bir hatunu becermesini izliyorum. Belki de gerçekten tüm zamanların en düşük seviyesine ulaştım.

Bu olmaz.

Yarısı dolu kaseyi yere bırakıp telefonumu aldım. Onun adını bulana kadar rehberimde geziniyor, başparmağımı girişin üzerinde gezdiriyorum. Elbette, şu anda evde sıkılıyor olabilirim ama Hawke'ı gözetlemek istememin bir nedeni vardı. Çünkü en azından her zaman eğlence vaat ediyor. Cevap verip vermeyeceğini merak ederek arama tuşuna bastım.

Alt dudağımı ısıyorum, o kadının kıcını tokatlarken canlı görüntüleri izlemeye devam ediyorum. Tam o sırada telefonunun ekranı kanepenin kenarında yanıyor. Ekranı bakıyor, kaşları çatılıyor ve kadının saçını daha sert çekerek almak için hafifçe geriye eğiliyor. Telefonu kulağına götürürken kadının içine girmeye devam ediyor.

"Sevgilim," diye mırıldanıyor telefonda, kadının içine girerken çıkardığı sesler arka planda yankılanıyor. "Beni özledin mi?"

Ses kulağımdan süzülürken zaferle sırtıtmaktan kendimi alamıyorum. Seviştiği kadın omzunun üzerinden ona bakıyor ve onunla konuştuğunu düşünerek yüzünde kocaman bir gülümseme olduğunu biliyorum. Onun için çok kötü; adam pek çok kadınla böyle konuşmuyor. Adam sikini kadının içine sokup çıkarmaya devam ediyor, hızını hiç kesmiyor ve başını sallayarak konuştuğu kişinin kendisi olmadığını onaylıyor.

"Hayır," diye yanıtlıyorum sandalyemde arkama yaslanıp ayaklarımı masamın kenarına atarken. "Orada çok gürültü var. Sen iyi misin?"

Ben izlerken, hızı artıyor ve ben onun zor nefes alış verişine odaklanıyorum. Benim için olması gerekenden daha fazlasını yapıyor, ama o alçak tıngırtı amıma kadar iniyor.

"Aletimi ıslatıyorum, sevgilim, ama keşke ıslatan sen olsaydın." Adam homurdanıyor ve kadının yüzü efordan kızarmaya başlıyor.

"İğrençsin," diyorum, kolyemle oynuyorum çünkü parmaklarım onun yerine vücudumun belli kısımlarıyla oynamaya meyilli ve Hawke'a bu zevki tattırmayı reddediyorum, bunu bilmese bile. Yine de kendimi inkar etmek işkence gibi.

"Bunu seviyorsun," diye homurdanıyor ve kadına çarpıyor. Kadın çığlık atıyor ve adam homurdanarak kadının içine boşalıyor. Adam kadını kalçasından tutarken boynundaki damarın nabzının attığını görebiliyorum.

Adam tatmin olmuş bir şekilde dudaklarını yalar ve kadın zevkle gülümser.

"Yine mi iki pompa merakı?" Sırtarak kızın içinden çıkarken sadece ona odaklanıyorum.

"Bu sefer üçten fazla dayandığımı söylesem bana inanır mısın?" diye soruyor, lastiği yere bırakıyor ve ardından tişörtüyle sikini siliyor.

"Vay canına, bir mağara adamı bile kendini geliştirebiliyor," diye cevap veriyorum ve gülümsemesi büyüyor. Kadın yüzünü ona dönüyor ve "O benim gömleğimdi" dediğini duyuyorum.

Onun kışına vurur. "Kuru temizlemeyi ben ödeyeceğim. Koridordaki banyoda temizlenebilirsin. Önemli bir telefon görüşmesi yapıyorum," der ona, çırılçıplak uzaklaşırken. Kadın onu izlerken kafası karışmış görünüyor ama Hawke'ın ününü bilen herkes ona bağlanmaması gerektiğini bilir. Ama her zaman farklı olacağını düşünen kadınlar vardır. Yerdeki giysilerini toplar ve onun koridoruna yönelir.

Onu mutfağa girerken yakalamak için tam zamanında kameraları değiştiriyorum.

"Şimdi, beni neden aradınız? Biricik Bayan Ivy Walker'dan her gün telefon almıyorum. Bugün başım ciddi bir belada olmalı." Buzdolabından bir sürahi süt çıkardı. "Miami'de her şey yolunda mı?"

"Miami'de olduğumu nereden biliyorsun?"

"IG hikayesindeki o bikini fotoğraflarını takip etme fırsatını kaçıracağımı mı sanıyorsun? Merak ediyorsan söyleyeyim, ben en çok bebek mavisi bikiniyi beğendim."

"Şanslıyım ki eve gelir gelmez bunu yaktım."

Sürahiye buzdolabına geri koyarken yine gülümsüyor ve sonra dirseklerini tezgâha dayayıp tüm ihtişamıyla geriniyor. Adamın hiç utanması yok ama ben de aynı şeyi yaptığım için onunla alay edemiyorum.

"Eğer şehre geri döndüysen, bu bir ganimet çağrısı mı?" diye soruyor kibirli bir şekilde ama biraz da umutla.

Mısır gevreği kasemi tekrar almak için bacaklarımın üzerine eğildim ve umursamazca omuz silktim. Mısır gevreğimden bir lokma daha almadan önce "Sadece sana bir tavsiye vermek istedim," diyorum.

"Oh, bu ilginç olacak."

Elimde olmadan vücudunun hareketlerini, kaslarının kasılmasını takip ediyorum. Hawke'ı böyle bir vücutla görmezden gelmek kolay değil. Bir keresinde ellerimin her bir çıkıntının üzerinde gezindiği anın canlı hatırası aklıma geliyor ve neredeyse salyalarım yeniden akıyor. Dövmelerine bakıyorum; o geceden beri çok daha fazlası eklenmiş. Ona dövme yapan tek kişi kardeşi ve bu kadar büyük bir tuval üzerindeki sanat formunu takdir edebiliyorum. Ne yazık ki onun

iğrenç, ukala kişiliği fiziksel mükemmelliğinin önüne geçiyor. Yine de onun en sevdiğim yönü bu, bunu asla kabul etmeyeceğimden değil.

Hawke'ı iş başında hiç görmedim, ancak zorlandığında çıldırabildiğine dair hikayeler duydum, çok korkutucu olduğunu hayal ediyorum.

"Sadece bazı ipuçlarına ihtiyacın olduğunu düşündüm," diye zorluyorum kendimi, kaseme salyalarımı akıtmak yerine konuşmam gerektiğini hatırlayarak.

"Bahşış mı? Ne tür bahşışlere ihtiyacım var?" diye soruyor. Bakışları oturma odasına doğru kayıyor, büyük olasılıkla az önce seviştiği kadını kontrol etmek için.

"Sikişerek," diye cevap veriyorum.

Kıkırdıyor. "Sevişebildiğimi ilk elden biliyorsun. Sadece sesimi duymak istediğini söyleyebilirsin, sevgilim."

"Hafızam biraz bulanık; ikimiz de sarhoştuk. Ama sanırım aletinin içime ne zaman girdiğini merak ettiğimi hatırlıyorum."

Sonra gülüyor, korkunç bir gümbürtü, yüzüme bir gülümseme getiriyor. Hawke'ın gülme şeklini seviyorum. Kulağa her zaman çok özgürce geliyor, ama son zamanlarda, dışarı çıktığımızda, o kadar çok gülmediğini fark ediyorum.

"Vücudunun her ayrıntısını hatırlıyorum," diye mırıldanıyor ve bu mırıltı, zaten çarpmakta olan amıma doğru gidiyor. "Ama beni aydınlat. İlk işaretçiniz nedir?"

Dudağımı ısııyorum, elime ne kadar bahşış vermem gerektiğine karar vermeye çalışıyorum. Onu izlediğimi bilmesine izin vermeli miyim? Bunu küçük sırrım olarak saklayabilirim ama Hawke benim yaramaz tarafımı ortaya çıkarıyor.

"Saçını tutup çekme şeklin çok yanlış. Onu köklerinden tutmalısın. Bir sarışın olarak benim saçlarım kırılmalıdır, bu yüzden doğru şekilde tutmanız şart. Bunu yapmazsanız, kırabilirsiniz."

Bakışları hemen kameraya kayıyor ve gülümsüyor. Tırnağımın kenarını ısııyorum, aptal gibi sırtıyorum.

"Öyle mi?"

Yakalandın.

BÖLÜM LL

Hıwke

Ivy sadece güzel değil, aynı zamanda tanıdığım en zeki kadınlardan biri, hatta en zekisi. Artık onun egosunu beslememe gerek yok.

"Şanslısın ki saçların kısa ve ben de seni boğazından tutmak zorunda kalıyorum," diye hırlıyorum. Beni izlediğini bilmek beni tatmin ediyor. Herkes çenemin düşük olduğunu ve sır tutamadığımı söyler. Çoğunlukla bu doğru, ama şimdi beni izlemek için evimin kameralarına giriyorsa, bu bir ödül olarak geliyor. Beni istediği kadar gözetleyebilir. Ona her seferinde bir gösteri sunacağım.

"Çok kötü, bence bir tasma ile daha iyi görüneceksin. Sence iyi bir çocuk gibi benim için sürünür müsün Hawke?"

Bu güzel, otoriter kadının kontrolü ele aldığı düşüncesiyle sikim seğiriyor. "Benim de havlamamı ister misin, sevgilim? Bana ne istersen yapabilirsin. Bunu biliyorsun."

"Çok kolay," diye mırıldanıyor.

"Beni sikişirken izlerken aradığını ve sonra sadece arkadaşça bir sohbet için kendini kasten ele verdiğini söyleyemezsin. Lütfen bunun beni ilk kez başka kadınları sikerken izlemediğini söyle."

Kameraları kurana kadar evime kadın getirmedi. Bu fikri, Eli'nin evine zorla girip -bu onlar birlikte olmadan önceydi- kameralarını yerleştiren Jewel'dan aldım. Bu fikir, bu özel sebepten dolayı ilgimi çekti.

Ivy'nin bile günaha girdiğini bilmek sevindirici. Onun kurallarına göre oynuyordum, mesafemi koruyordum, ama bana bir şans verdiği an, dizlerimin üzerine çöküp ona tapıyor olacağım.

"O kadar boş zamanım olduğunu mu sanıyorsun?" diye alay ediyor. "İyi geceler, Hawke."

Hat kesildi.

Telefonumu tezgâhın üzerine koyarken sırtıyorum. Sikişmek ve parti yapmak bir yana, istediğimi elde etme konusundaki sarsılmaz kararlılığımla da tanınırım. Ve Ivy uzun zamandır bu listede yer alıyor. Sertleşen sikimi yumruklayıp kameraya yaklaşıyorum, tüm çıplaklığımla kameraya bakarken diğer elimi siyah saçlarımın arasından geçiriyorum. Sadece sesini duymak bile libidomu kısa sürede geri getirmeye yetiyor ve onun izlediğini bilerek kendimi okşuyorum.

Tam bu sırada telefonum çalmaya başlıyor ve ekranda "Lover" yazısı belirince sırtışıma gizleyemiyorum. Birlikte geçirdiğimiz o geceden sonra onu kızdırmak için telefonuma kişi adı olarak bunu koymuştum, ama o zamandan beri bunun tekrar olmasını umuyorum. Yıllar sonra bile iyi bir çocuk gibi bekliyorum.

Telefona cevap vermek için iki adım geri çekiliyorum, elim sikimin etrafında sarılı kalırken hoparlöre yerleştiriyorum.

"Kes şunu," diye azarlıyor ve hâlâ izlediğini bilmek beni tatmin ediyor. Benim gibi o da aramızdaki çekime karşı koyamıyor.

"Neden, sevgilim? Seni tahrik ediyor mu?" Retorik olarak soruyorum çünkü tahrik ettiğini biliyorum.

Spor salonundaki resepsiyonist mutfağa giriyor ve olduğu yerde duruyor. Dar kesim bir ceket giymiş, kirli gömleği elinde.

"Hâlâ telefodayım ama dizlerinizin üzerine çökmekte özgürsünüz," diyorum kadına ve sonra bakışlarımı tekrar kameraya sabitliyorum, hepsi *onun* için. Benim tatlı, tatlı Ivy'm, adından da anlaşılacağı gibi zehirli. Çünkü sadece bir kez tattıktan sonra onu sistemimden atamadım.

Sarışın, yüzünde şeytani bir sırıtışla yanıma geliyor ve son öneriden sonra daha dikkatli olmak isteyerek kendime saç meselesini hatırlatıyorum. Önümde diz çöküyor ve beni boğazının arkasına alıyor. Ve her zaman olduğu gibi, sikimle boğmayı tercih edeceğim başka bir sarışın düşünüyorum. Bu kadınlar... yüzleri, isimleri ve vücutları birbirine karışıyor. Her dokunuşunun tadını çıkardığım ya da ezberlediğim tek bir kadın var.

"Dilini kedi mi yuttu, sevgilim?" Ivy'ye mırıldanıyorum. "Seni tahrik ediyor mu?" Önceki sorumu tekrarlıyorum. Yerdeki kadın başını sallıyor ama

Konuştuğum o değil. Aksine, artık bu durumdan sıkılmaya başladım çünkü sikimi yutmasını istediğim onun ağzı değil.

"Hayır," diye kestirip atıyor Ivy. Ses tonunda bir şeyler daha var ve bunun kızgınlık mı yoksa ilgi mi olduğunu anlayamıyorum.

"Peki buna ne dersin?" Ellerimi kadının saçlarından geçiriyorum ve başını daha da aşağı iterek beni olabildiğince derine alması için onu cesaretlendiriyorum. Sikimi ağzına almaya başladı ama daha bir saat önce beni emdiği için sınırlarını biliyorum.

"Görünüşe göre yiyecek daha somut bir şeyler arıyor. Affedersiniz, bu benim kapım. Randevum burada olmalı. Hoşça kal Hawke," diyor ve telefonu kapatıyor. Tüm libidom ve beklediğim seks konuşmasının birikimi sona eriyor, diken üstünde kalıyorum.

"Umm," diyor dizlerinin üzerindeki kadın. Ona bakıyorum ve sikim yumuşamaya başlıyor.

Ne oluyor lan?

İki ucu keskin bir bıçak gibi. Her zaman gelirim, ama bu sefer onun yerine geçen bir rahatsızlık var.

Ivy bir randevusu olduğunu söyledi mi?

Sinirlenmeye hakkım olmadığını biliyorum ama tam da aramızdaki şeyler ilginçleşmeye başlamışken başka bir adam için beni terk etmeye nasıl cüret eder?

Sonra tekrar, kelimenin tam anlamıyla sikimi emen bir kadın var ve şimdi delinmiş bir balon gibi söniyor. Şaşkınım. Sikim ve benim karşılıklı bir anlayışımız var. Birbirimizi mutlu ediyoruz ve her zaman boşalıyoruz. Ondan uzaklaşıyorum ve o bana şaşkın şaşkın bakıyor.

Deli gibi gülmemeye çalışıyorum. Bu hiç olmadı. Zil zurna sarhoş olsam bile hep gelirim. Bunun için suçlanacak tek bir kişi var, o da telefonu yüzüme kapatacak kadar cüretkâr olan tek kadın.

CKAPTER 1s

Ivy

TO g t herifin taşakları. Onu başka kadınlarla görmek beni daha önce hiç rahatsız etmemişti. Hatta bu gece bile rahatsız etmedi. Aslında, hoşuma gitti. Ama sonunda, midemde bir şeyler düğümlendi, ve birdenbire hiçbirinden ilham almadığımı hissettim.

Randevu hakkında yalan söyledim. Eğlenen tek kişinin kendisi olduğunu düşünmesini istemedim. Mısır gevreğimi bitirdim ve kenara koydum. Odam   pl k gibi görünüyor. Billie her zaman bir temizlikçi tutmamızı önerirdi ama ben etrafımda karmakarışık bir dağınlık olmasını tercih ederim. En iyi böyle çalışırım. Eğer bir şey çok temizse, bana bir kliniği ya da teşhir evini hatırlatır. Yaşanmışlık hissi vermiyor.

Başka bir proje teklifi aldım ve detayları inceledim. Dikkatimi dağıttığı için minnettarım. İşi kabul ettim ve gelecek hafta başlamaya hazır olacağımı bildirdim, ancak bu beni kötü ruh halimden kurtarmak için hiçbir şey yapmıyor. Lanet olası Hawke. Özel odama girip duşu soğuk açtım, geceliğimi çıkarma zahmetine girmedim. Soğuk suyun üzerimde yıkandığını hissetmek, kendimi sakinleştirmek istiyorum.

İster swing, ister seks şovları ya da   l  seks olsun, pek çok insanın seks yapmasını izledim ve hiçbiri benim için bir şey yapmadı. Elbette, iştah açıyor ama Hawke'ın sikini o kadına sokmasını izlerken amımın duyduğu özlemle kıyaslanamaz bile.

Onu gereğinden fazla düşünmekten nefret ediyorum. Kafamda çok fazla yer kaplıyor. Onu uzun yıllardır tanıyorum ve o her zaman

Benim için çekici. Ama hiçbir zaman daha fazlası olabileceğimizi ya da olabileceğimizi düşünmedim. İkimiz de seksi tek eşli kalamayacak kadar çok seviyoruz ve tek cinsel karşılaşmamızdan sonra, birbirimize bağlanırsak bunun kesinlikle arkadaşlığımızı bozacağını veya başka biriyle seks yapmamızı mahvedeceğini bildiğim için geri çekildim.

Odamdan telefonumun çaldığını duyabiliyorum ama aldırmiyorum ve soğuk suyun tadını çıkarıyorum. Titremeye başlıyorum ve tüylerim diken diken oluyor. *Ne yapıyorum ben böyle?*

"Görünüşe göre ben de bir yerlere girebiliyorum," diyor birisi.

Sıçradım, duş başlığını kaptım ve davetsiz misafirin bulunduğu yöne doğru tuttum.

Hawke bir adım geri çekilir ve sıırıslık olmuş ayakkabılarına bakar.

"Gerçekten mi?

Biri içeri girdiğinde tercih ettiğiniz silah duş başlığı mı?"

"Alarmlarımı nasıl geçtin? Ve yatağımın yanındaki çekmecede bir silahım olduğunu bilmeni isterim."

Bana dairemin anahtarını gösteriyor. "Bunu Ford'dan çaldım. Artık ihtiyacı olmadığını düşündüm. Ve bir silah? Gerçekten mi? Bu çok üzücü. Orada bir oyuncak koleksiyonun olmasını umuyordum."

Gözlerimi deviriyorum. "Belli ki bende de var."

Bu küçük haberle çok ilgilenmeye başlayınca tüm tavrı değişiyor. "Bunu görmek istiyorum."

"Çık dışarı," diye homurdanıyorum, soğuk hava aniden tenimde hissediliyor. Duş başlığını tekrar yerine takıyorum, suyu ılık hale getiriyorum ve ısınırken spreyden çıkıyorum. "Ayrıca, ben senin evine hiç girmedim. Hem senin eğlenmen gereken küçük bir sarışın yok mu?"

O anda, suya doymuş ve ıslak vücuduma yapışan bir gecelikle duş alırken deli gibi görüldüğümü fark ediyorum.

"Bu gece ateşli bir randevun yok muydu? Yatağın altını kontrol ettim bile," diyor.

Ciddi olduğunu anlayana kadar şaşkınlıktan boğuluyorum.

"Zamanında geldiğim için şanslısın. Bu duş alma işine oldukça aşinayım ve tecrübelerime göre bunu kıyafetlerini çıkararak yapıyorsun," diyor tişörtünü çıkarırken.

"Ne yapıyorsun?" Benim alanıma girdiğinde ciyakladım. Bu banyoyu istememin nedeni kapısının olmamasıydı. Banyonun büyüklüğünü ve açıklığını seviyorum - çoğu şeyi böyle severim - açık ve büyük.

Sanki bu lanet düşün sahibiymiş gibi yaklaşıyor. Kot pantolonunu çıkarırken bakışlarım sikine kayıyor. Gittikçe sertleşiyor ve bu manzara karşısında dudaklarımı yalıyorum, vücudumun en çok sevdiği şeyi, yani sikişmeyi yapmak için tüm doğal içgüdülerime karşı savaşıyorum.

Ama bu Hawke.

"Dokunabilirsin." Sırıttıyor ve başıyla sikini işaret ediyor. "Isırmaz... ama ben ısıtırım." Göz kırptıyor ve sırtım fayansa çarpana kadar ileri itiyor. Bakışları benimkilerden ayrılmıyor ve neredeyse siyah olan gözleri vücut yıkayıcıma uzanırken muziplikle parıldıyor. "Kahretsin, çok güzel kokuyorsun."

Ellerine biraz alıp karnına sürmeye başladığında, "Kendi vücut yıkayıcını kendin al," diye ısıtırıyorum. Karın kaslarının her bir çıkıntısının üzerinde gezinmesini izlemekten kendimi alamıyorum.

Lanet olsun, bu adam başka bir şey. Günah ve ayartmadan başka bir şey değil ve o kibirli sırtışı beni dizlerimin üzerine çökertiyor.

Oyunumuza dahil olmamam gerektiğini biliyorum. Ama lanet olsun, vücudum bunu istiyor. Beni yavaş ve işkenceli bir ölümle öldürüyor.

Buradan gitmeliyim, yoksa pişman olmayacağım ama inkar edilemez bir şekilde bağımlısı olacağım bir şey yapacağım. Hawke'la aramızdaki çizgiyi tekrar bulanıklaştırmamamızın nedeni de bu. Ama giden o olmalı; ne de olsa *benim* düşümda.

"Defol," diyorum dişlerimi sıkarak, tırnaklarım avuç içlerime batıyor, kendimi tutmaya çalışıyorum ve hiçbir şeyi ele vermemek için elimden geleni yapıyorum. Ama kibirli gülümsemesi sanki kafamda neler döndüğünü biliyormuş gibi benimle alay ediyor.

"Yapamam. Kendimi yıkamam lazım." Eli tamamen kalkmış sikine doğru iniyor ve ben yutkunuyorum. Sertçe.

Hayır. Kelimenin tam anlamıyla kendimi bu odadan çıkmaya zorlamalıyım, yoksa bir daha geri dönemeyeceğim. Geriye kalan tek mantıklı beyin hücrelerine tutunuyorum ve onu iterek geçmeye çalışıyorum. Yolumu kapatırken kahkahaları düşün içinde yankılanıyor. Onu hareket ettirmeye çalışmak bir dağı yerinden oynatmaya çalışmak gibi olurdu, bu yüzden bunun yerine meydan okurcasına ona bakıyorum, bu hareketin erkekleri saniyeler içinde soldurduğu biliniyor. Göğsünü itiyorum ama yerinden kıpırdamıyor. Parmaklarım teninin sıcaklığında ve kaslarının sertliğinde geziniyor. *Siktir, siktir, siktir.*

*Ellerini çek, Ivy. Bu Hawke,
hatırladın mı? Dokunmak
yok.*

İçimden kendime bağıryorum ama zihnim ve bedenim işbirliği yapmıyor.

"Bu ağzın her tarafımda olmasını isterdim," diyor. Tekrar yüzüne baktığımda dudaklarıma baktığını görüyorum.

Daha bir saat önce ona sakso çeken kadın aklıma geliyor ve onu bu sefer bir adım geri atmasına neden olacak kadar sert itiyorum. "Siktir. Çekil."

"Eğer beni çıkarırsan," diye karşılık veriyor, ulaşamayacağı bir yere çekildiğinde.

Bir havlu alıp etrafıma sarmamı izlerken kendini yıkamaya devam ediyor. Bu göt herif gerçekten mesajı almıyor.

Tamam, ona bir ders verebilirim.

Mutfağa gidip kileri açıyorum. Pek aşçı sayılmam ama Billie geride bir sürü şey bırakmış ve gördüğüm ilk şeye uzanırken dudaklarımı şeytani bir gülümseme kaplıyor. Duyduğuma göre Hawke sert biri olabilir ve aynı anda birden fazla adamla savaşabilir ama bakalım bundan nasıl kurtulacak.

Yüzümde tatlı bir gülümsemeyle banyoya geri dönerken eşyayı arkama saklıyorum.

"Uzak duramayacağını biliyordum," dedi ve bana doğru uzandı. Ama ellerini üzerime süremeden önce onu yemeklik yağa buluyorum. İlk başta şok olmuş gibi görünüyor ama sonra bakışları sertleşiyor. Tekrar uzanıyor, bu sefer hala yağ sızdıran şişeyi kapmak için. Yer değiştirdiği anda ayağını kaybediyor ve kış üstü düşüyor. Sert.

Gülmek için eğildiğimde çirkin bir homurtu duyuyorum. Yağ birikintisine basmaktan kaçınmaya çalışırken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Ne kadar çok güldüğümü bile göremiyorum ve gözyaşlarımı silmeden sert bir beden bana çarpıyor ve kayıyorum. En kötüsünü tahmin ediyor, kendimi yakalamaya çalışıyor, kafamın fayanslara çarpmasını bekliyorum. Ama sadece kuyruk sokumum sertçe çarpıyor. Gözlerimi açtığımda, ellerinin başımın arkasını kavradığını ve darbeyi aldığını fark ediyorum. Şimdi yarı yarıya üstümde, kığım düşmekten uyuşmuş durumda.

"Sence bu komik mi?" diye alay ediyor. Ona en kızgın ifademi vermeye çalışıyorum ama homurdanıyorum ve tekrar kahkaha krizine giriyorum. Buzun üzerinde yavru bir zürafa gibi görünmesini, ellerini ve bacaklarını havaya kaldırmasını, düşerken sertleşmiş aletin rüzgârda gerilmesini asla unutmayacağım. Gözyaşlarımı silmeye çalışıyorum ama akmaya devam ediyorlar. "Artık gülmeyi bırakabilirsin. Ya o düşüşlerden birinde aletim incinseydi?" diye homurdanıyor.

"O zaman belki de sakin yerine kafana güvenmen gerekecek," diyorum, hâlâ gülerek. Kahkahalarım azalmaya başladığında, beni ne kadar dikkatle izlediğini fark ediyorum. "Ne?" Ciddi görüldüğü için zar zor söyleyebiliyorum. Gerçekten o kadar kızgın mı? Tamam, evet, yaptığım götlüktü ama Hawke bu. Ayrıca evime zorla girdi.

"Gülmen hoşuma gidiyor. Belki bir dahaki sefere sikim pahasına değil ama."

Alt dudağımı ısııyorum, bir sonraki kahkaha krizini tutmaya çalışıyorum. Odayı ısı dolduruyor ve bunun arkasında hala akan sıcak duşla hiçbir ilgisi yok.

Nasırlı elinin ıslak geceliğimin üzerinde kaydığını hissediyorum. Kalp atışlarım hızlanıyor ve eli yukarı doğru süzülürken, bakışlarını sabit tutarak dokunuşuna aşırı odaklanıyorum. Bu adamın sunabileceğini bildiğim her şeyi bekleyerek nefesimi içime çekerken kalçalarım kendi isteğiyle açılıyor. Bu kadar uzun süre direndiğim için kendimi aptal gibi hissediyorum çünkü bana neler hissettirebileceğini biliyorum. Bedenimin nasıl çözüleceğini biliyorum.

Eli kalçamın etrafında kıvrılıyor ve başparmağının klitorisime değdiğini hissettiğimde nefesimi sabitliyorum. Bu sadece bir sıyrık, ama daha fazlası için yalvarmamı sağlayacak kadar kasıtlı, ki bunu yapmayı reddediyorum.

"Geceliğini yukarı kaydırıp seni becermemi ister misin?" diye soruyor, çoktan kazandığını düşündüğünü ima eden yavaşça yayılan bir sırıtışla.

"Hayır," diye ısııyorum, aynı anda kalçalarım eğiliyor ve başparmağı klitorisime daha fazla baskı uyguluyor. Hain vücut.

Kaşlarından biri kalkıyor. "Emin misin? Bunu istiyormuşsun gibi geliyor."

"Hayır," diyorum tekrar ve bakışlarıyla bana meydan okuyor, ama eli klitorisimden geri çekiliyor, bacağımdan aşağı iniyor, aynı şekilde yukarı çıkıyor. Bu sefer dokunuşu tenimde bir ateş yakıyor ve daha önce olduğu yere geri dönmesini istiyorum.

Tanrı olduğunu zaten bilen bu adama teslim olmamak çok zor. Dikkatlice dizlerinin üzerine çöküyor ve amım güm güm atıyor, kalbim onu bana geri çekme düşüncesiyle çarpıyor. Ancak eli bedenimden ayrılmıyor ve sanki aramızda bir bağ varmış gibi hissediyorum.

"Ya sadece açsam?" diye soruyor, gözleri beni yutarak. "O zaman iştahın üzerinde çalışsan iyi edersin," diye cevap veriyorum nefes nefese.

Geceliğimi yukarı itiyor. İçime iç çamaşırı giymemiştin ve eğer beni yiyip bitirecekmiş gibi bakmasaydı

Şimdi başım gerçekten belada. Bacaklarım beklentiyle açılıyor. Hawke'a itiraf edemeyebilirim ama onu istiyorum. Vücudum istiyor.

"Birazcık tadına bakar mısın?" diye neredeyse yalvarıyor.

Ben de kendimi "Sadece birazcık tat" diye cevap verirken buluyorum.

Kontrol tasması kopuyor. Eğilip karnımın alt kısmına öpücükler konduruyor. "O kadar mükemmel ki," diye fısıldıyor tenime karşı. Eli kıcıma kayıyor, öpücükleri aşağıya doğru inerken arkasında bir yağ lekesi bırakıyor.

Hay sikeyim. Bu rahatlamaya çok uzun zamandır ihtiyacım vardı. Dirseklerime yaslanıyorum ve başımı arkaya eğip onun hissine odaklanıyorum. Anlayamadığım bir şey söylüyor ve sonra dili içime giriyor.

"Siktir." Kahretsin, bunu yüksek sesle söyledim. Ama artık umursamayacak kadar kendimi kaptırmıştım. Amıma karşı kıkırdıyor, sıcak nefesi beni yemeye başlarken bana doğru hayalet gibi geliyor, kaygan elleri dış uyluklarımda yukarı ve aşağı kayıyor, parmakları kaslara masaj yapıyor.

Avuçlarım ellerinin ve kollarının üzerinde kayıyor. Onun ne kadar büyük olduğunu hissetmeyi seviyorum. Hawke bana kıyasla kendimi küçük hissettiriyor ve açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni yiyip bitirmesine bayılıyorum.

Sırılsıklam geceliğimin alt kısmını sıyrıp yukarı kaldırıyorum. Ellerinden birini göğsüme götürerek sertçe sıkıyor, yağ şehvetli bir dokunuş katıyor. Ben kalçalarımı ağzına doğru yuvarlarken, diğer eli uyluğumu aşağı yukarı ovmaya devam ediyor.

Lanet olsun, o dille ne yaptığını biliyor.

Bana işkence etmeye devam ediyor, emiyor, diliyle beceriyor ve ısıırıyor. Her çekiş, her yalayış içime işliyor, sanki sadece bir kez birlikte olmuşuz da bedenime hükmetmiş gibi. Ama bu hatırladığımdan daha iyi. Belki de uzun zamandır boşalmadığım içindir. Ya da belki de... uzun zamandır bunun için hazırlanıyorduk.

Şu anda ağzını bacaklarımın arasına sokmasına izin vermemin nedeni olarak bir aylık kasıtsız bekârlığımı suçlamak, ondan ne kadar derinden etkilendiğim gerçeğini görmezden gelmek istiyorum.

Ona dokunmuyorum, bana tapmasına izin veriyorum. Kalçalarımı birbirinden ayırarak ona daha iyi erişim sağlıyor ve beni diliyle daha derinden becerebilmesine şaşıracak haykırıyorum. Siyah saçlarına bakıyorum; tüm dikkati bana hizmet etmekte. Bu manzara çok güzel. Aletinin ne kadar sert olduğunu görebiliyorum ama o sadece bana odaklanmaya devam ediyor.

Dilini daha hızlı oynatırken geceliğimin kenarlarını yumrukluyorum, güçlü elleri beni yerimde sabitliyor.

Sanki yıldırım çarpmış gibi hissediyorum, orgazm beni parçalıyor ve uçurumun kenarına yığılıyorum. Kollarına yapışıyorum, ona karşı çırpınırken beni sabitleyecek bir şeye ihtiyacım var. Sanki her zevk dalgamda hakkı varmış gibi diliyle beni içten okşuyor. Başım yere çarpıyor, ağzının içinde kıpırdanarak kendimi şimdi ve buraya geri getirmeye çalışıyorum.

Nefesim düzene girmeye başladığında dil darbeleri tembelliştir.

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ve tavana bakıyorum, odanın etrafını saran buharı ve buranın ne kadar sıcak olduğunu fark ediyorum. Yüksekten aşağı inerken düşün mermer zeminine vuran su tekrar odak noktama geliyor.

Ağzı amımdan ayrıldığı anda bağlantının koptuğunu hissediyorum ve dirseklerimin üzerine kalkıyorum. Dizlerinin üzerinde, yere bakıyor, büyük olasılıkla tekrar kaymadan nasıl ayakta durabileceğini anlamaya çalışıyor. Kışının üzerine düştüğü görüntüsü zihnimde yanıp sönüyor ve tekrar kahkahalara boğuluyorum.

"Gülüyorsun ama bana teşekkür etmen gerekmiyor mu?" diye soruyor kaşlarını çatarak.

Erkeklik gururunu incitmiş olabileceğimin farkındayım. Ama bu beni daha da çok güldürüyor. Geriye doğru kayıyorum, ulaşamayacağı bir yere. Beni yakalamaya çalışıyor ama yine yağa basıyor. Gülmemek için kendimi zor tutarak homurdanıyorum. Ayağa kalkmama yardım etmesi için tezgâhı kullanıyorum ve çıplaklığımı örtmek için geceliğimi vücudumun üzerine geçiriyorum. Ama örtündüğümde bile, bu yakıcı bakışları caydırmak için hiçbir şey yapmıyor.

"Hizmetiniz için teşekkürler. Kendini dışarı at," diyorum, ayağı kaymadan banyodan nasıl kalkıp çıkacağını düşünüp gülmemek için kendimi zor tutuyorum. "Ve hemen gitmeni öneririm, yoksa Walker Baba'ya evime zorla girdiğini söylerim."

Gözleri büyürken ifadesindeki tüm arzu kayboluyor. "Buna cesaret edemezsin."

"Oh, buna cesaret edebilirim," diyorum kesin bir ifadeyle. Babamın Hawke'tan neden nefret ettiğini bilmiyorum, ama her zaman nefret etti ve doğrudan Hawke içinse herhangi bir iş yapmayı reddediyor. Yardım etmeyeceği tek kişi o, bu yüzden Hawke bana geliyor. Ama Hawke'ın babamı düşününce bu kadar çabuk küçülmesi beni güldürüyor. Hawke kelimenin tam anlamıyla babamın iki katı büyüklüğünde, ama ondan söz edildiğinde bir çocuk gibi davranıyor.

Vücudumda yağ var ama ayaklarımda yok, bu da odadan çıkabilme avantajına sahip olduğum anlamına geliyor. Biraz kuru yağ sürdükten sonra

Giysilerimi, ceketimi ve anahtarlarımı alıyorum, eğer kalırsam beni diliyle becermesinden daha fazlası olacağını biliyorum. Bu yüzden, seyahatte oldukları için ailemin evine gidip duşlarından yararlanmaya karar verdim.

Çıkarken telefonuma dokunuyorum ve kapiya ulaştığımda elektrikler kesiliyor ve muzaffer bir şekilde gülümsüyorum. Elbette, dairemde ayrılıyor olabilirim ama elektrik olmadan burada yapabileceği hiçbir şey yok. Ayrıca, babamın onun dairemde olduğunu bilme tehdidinin onu kısa sürede dışarı çıkaracağından eminim.

CKAPTER 31

Ivy

Hawke: O yağ yüzünden kaç kere kaydım biliyor musun?! Su ve yağ karışmaz.

T Hawke'dan aldığım son mesaj buydu. İki gün oldu ve cevap verme zahmetine girmedim. Ama kaç kez kıcının üzerine kartal gibi düştüğünü düşünmek beni eğlendiriyor.

Babam, bana Dubai'deki yeni ofis tasarımını gösterirken annemin yanağına bir öpücük konduruyor. Dubai'de sadece birkaç kez eğlenmişim ama annem birkaç aylığına oraya yerleşiyorsa, ona katılmak için bir bahanem olabilir. Moral desteği için tabii ki.

Annem yıllar içinde iç tasarım imparatorluğunu kurmaya devam etti ve yeni bir ofis alanı yaratmaktan heyecan duyuyor. Kişisel olarak üstlendiği projeler söz konusu olduğunda seçici davranıyor. İşini sevmekle birlikte, o ve babam istedikleri zaman seyahatlere çıkma özgürlüğünün de tadını çıkarıyor. Seyahate olan susuzluğumu giderenler de onlardır. Erken çocukluk dönemimin çoğunu Manhattan'da geçirmiş olsak da, annemin işini büyütmeye devam ederken çalıştığı iki ana ofis yeri olan Londra'ya da sık sık seyahat ettik.

Annemin dudakları gülümseyerek kıvrılıyor ve son zamanlarda saçları biraz daha grileşmiş olan babama bakıyor. Bunun için ona bok atmaktan zevk alıyorum ve saçlarını kibirden boyamamasının tek nedeninin annemin gümüş tilki görünümünü sevdiğini söylemesi olduğundan eminim.

"Taslağını hazırladığım yeni alan bu," diyor ve tableti bana uzatıyor. Tasarımı yakınlaştırıyorum. Zarif ve benzersiz.

"Güzel görünüyor," diyorum ona, çayımın tadını çıkarırken. "Merdivenler çok havalı." Gülümsüyor ve babam hemen, "Merdivenler benim fikrimdi," diyor. "Evet, iyi işti canım." Babamın başını okşuyor ve ben de gözlerimi deviriyorum.

bariz övgülerin tadını çıkarıyor.

Annemle babamın çok güzel bir evlilikleri var. Birbirlerinin en iyi arkadaşları ve ben de eğlenme özgürlüğüne öncelik veren bir evde büyüdüm. Yaramaz ve hafif bir şakacı olmayı çoğunlukla orada öğrendim. Ama bunun da ötesinde, benimle her zaman bir yetişkin gibi konuştular, ilgimi çeken her konuda beni eğittiler ve belirli konulardaki heyecanımı teşvik ettiler. Sünger gibiydim.

Onların birbirleriyle olduğu gibi bir suç ortağına sahip olma fikrine karşı değilim. Onsuz yaşayamayacağımı düşünmeme bile yetecek kadar uzun süre dikkatimi çekebilecek bir erkek olmadı. Bir erkeğin bana babamın anneme baktığı gibi bakması güzel olurdu.

-İnkâr edilemez bir bağıllık ve saygıyla.

Erkekler bana tapıyor, ama bu sadece yüzeysel. Şimdiye kadar ihtiyaçlarım için mükemmel olan bedenime tapıyorlar. Bu değişene kadar, hayatımı istediğim gibi yaşamaya devam edeceğim. İnsanlar beni yargılıyor, elbette. Ama işin aslı, gerçekten umurumda değil. Önemsemediğim tek fikir beni seven insanlarınki. En sevdiğim sözlerden biri şöyledir: *Herkesin bir fikri vardır, tıpkı bir göt deliğı olduğu gibi*. Bu benim hayattaki mantram haline geldi.

Ofis tasarımında birkaç değişiklik ve öneri yaparken chai çayımı bitiriyorum. Annem gibi bir gözüm yok ama babam ve benim küçük katkılarda bulunmamız neredeyse teşvik ediliyor. Ne zaman bizim bir önerimizi saklasa, sanırım bu onun her projede bizden ve evinden bir parça bulundurma şekli.

Annem "Son zamanlarda fethettiğın bir şey var mı?" diye sorar ve bunu her zaman bilerek babamın önünde yapar. Onu bu tür sorulardan rahatsız etmek yıllardır süregelen bir şakadır. Şikayet edercesine inliyor.

Birdenbire Hawke'ın bacaklarımın arasındaki anısı aklıma geliyor ve hemen onu uzaklaştırıyorum. Evime girdiğinden beri onu görmedim. Ve ondan uzak durmak için elimden geleni yapıyorum, sırf onu aklımdan çıkaramadığım için, ki bu işkence gibi bir şey-

Tüketiyor. Bazen onunla menfaat karşılığı arkadaşlık anlaşması yapmayı düşünüyorum ama bir şey söylersem egosunu daha da yükselteceğini hissediyorum. Ve onunla tanışan herkes egosunun ne kadar büyük olduğunu zaten biliyor ve kimsenin onun için egosunu okşamasına ihtiyacı yok.

Ayrıca, sadece bunu yaptığımı bildiği için değil, kendimi ondan ayırmam gerektiğini düşündüğüm için de kendimi tekrar kameralara girmekten alıkoymayı başardım.

"Sanırım yeni tanıştığım bir adamla ciddi bir ilişkim var. Kuşları izlemekten hoşlanıyor," dediğimde annem ve ben babama bakıyoruz.

"Bir ne?" diye homurdanıyor kalın İngiliz aksanıyla. İfademi nötr tutmaya çalışıyorum.

"Bilirsin işte. Mesela gidip saatlerce kuşları izliyor ve fotoğraflarını çekiyor; ayrıca bana süper sevimli bir arkadaşlık bilekliği yaptı. Yani, hızla tırmandığına eminim. Evlenmeden önce seks yapmak istemiyor, bu yüzden belki de hızlı bir düşün yaparız, biliyor musun?"

"Yine benimle taşak geçiyorsun, değil mi?" Çılgın bakışları annemle benim aramda gidip geliyor, ikimiz de kahkahalara boğulmamaya çalışıyoruz.

"Belki de elbise seçmeye başlamalıyız," diyor başını sallayarak kabul ediyorum.

"Cesedimi çiğnemeniz lazım. Siz ikiniz çok komik olduğunuzu sanıyorsunuz ama değilsiniz," diye homurdanarak odadan çıkıyor.

Annem ve ben birbirimize bakıyoruz ve gülmeye başlıyoruz. "Bu çok kolay," diyorum bir damla gözyaşımı silerek.

Tabletin kalemını çenesine vuruyor. "Belki de bir dahaki sefere kovboy teması seçmeliyiz. Hiçbir şey, küçük kızını ıssız bir çiftliğe götürmeye çalışan bir taşralıdan daha fazla kafasını ütüleyemez."

Babam elinde giysilerimden oluşan bir sepetle içeri girip tezgahın üzerine yerleştirdiğinde sandalyeden fırlarken gülmekten kendimi alamıyorum.

Annem kıyafetleri ütülemeyi sever. Nedenini tam olarak bilmiyorum. Babam, onlar şehirdeyken ütü yapmasına izin vermemi, çünkü bu sayede hayatıma daha fazla dahil olduğunu hissettiğini söylüyor. Zaten nefret ettiğim bir işi ona yaptırmak için kolumu bükmelerine gerek yok, bu yüzden istediğim zaman eve dönmem için bir bahane oldu, aslında buna ihtiyacım da yok.

"Oh, çabuk ütülemem gereken küçük bir yığın var. Bir saniye," diyor annem aceleyle odadan çıkarken.

"Bu arada çok güzel görünüyorsun. Nereye gidiyorsun?" Babam diyor ki
Be

n. "Bir parti. Üniversiteye birlikte gittiğim kızlardan biri beni davet etti. İyi
bir yol

bir Cuma gecesi geçirmek için," diye cevap veriyorum.

"Annenin bir erkeğe ihtiyacın olduğunu düşünmen için sana baskı yapmasına izin verme çünkü yok. Aksine, hayatının geri kalanında bekar kalmanı tercih ederim."

Alaycı bir şekilde başımı sallıyorum. "Kesinlikle. Bu yüzden bakire kalmaya yemin ettim."

Bunu ne kadar rahat söylediğimi görünce yüzünü buruşturuyor ve ben de gülmekten kendimi alamıyorum. Onu böyle kızdırmaya bayılıyorum. Bu ironik bir durum çünkü herkesin damarına basma eğiliminde -her zaman ukala- ama yine de annem ve ben onu kendi oyununda yeniyoruz.

"Bu gece dikkatli ol," diyor, parti yapabilecek yaşa geldiğimden beri yaptığı gibi.

Gençken bile bana güvenmemeleri için onlara hiçbir zaman bir neden vermedim. Elbette bazı konularda fevri davrandığım oldu ama kendi başıma halledemeyeceğimi düşünmedikleri hiçbir şey olmadı. "Pazar akşamı annenle ben uçmadan önce yemeğe gel."

"Takvimime işaretleyeceğim." Ona ışınlanıyorum.

"İşte," diyor annem, odaya geri dönüyor ve giysi sepetime iki gömlek daha ekliyor. Dürüst olmak gerekirse, onları en son ne zaman giydiğimi bile hatırlamıyorum. Beni kucaklayıp kocaman sarılıyor. "Dikkatli ol ve iyi geceler."

"Pazar akşamı görüşürüz," diyorum ve yanağına bir öpücük kondurduktan sonra babama da aynı muameleyi yapıyorum.

Asansörde, çatı katından lobiye inerken, arabanın aynalı arka duvarındaki yansımama bakıyorum. Kısa sarı saçlarım düzleştirilmiş ve geriye doğru taranmış, büyük gümüş halka küpelerimi sergiliyor. Şu felsefeye göre yaşıyorum: ne kadar büyük halka, o kadar büyük kadın. Bunu ilk duyduğum andan itibaren gardırobumun temel parçası haline geldiler.

Kıvrımlarımı vurgulayan kısa siyah bir elbise ve ona uygun kırmızı tabanlı topuklu ayakkabılar giyiyorum. Bu topukluları kesinlikle seviyorum; en sevdiğim çiftlerden biri. Babamın on altıncı yaş günümde bana hediye ettiği Rolex'in saatine bakıyorum. Her gün takmam gereken bir saat. Diğer her şey o günkü ruh halime göre değişiyor.

Geç kaldım, ama yine de hep geç kalırım. Bunu genellikle kasıtlı olarak yapmam. Sadece zamanı yanlış okuma gibi bir alışkanlığım var. Neyse ki kariyerim açısından kendi programıma göre çalışıyorum, yoksa kovulacağımdan eminim.

Telefonum tekrar çalıyor ve Hawke'tan gelen cevapsız bir aramayı fark ederek çıkarıyorum. Adam ısrarcı ama bu benim sorunum değil. Bu gece biriyle yatmayı planlıyorum. Bu kesinlikle son zamanlarda Hawke'a duyduğum bu garip saplantıyı ortadan kaldıracak.

CKAPTER 14

Ivy

W Partiye vardığımda, parti tüm hızıyla devam ediyordu. Makayla üniversitede çok popülerdi. Parti kızı olarak bilinirdi, bu yüzden doğal olarak birbirimize çekildik ve arkadaş olduk.

Billie'nin derslerine odaklanmak istediği gecelerde Makayla ve ben Londra'da gezmeye çıkıyorduk. Arada bir sosyal medya yorumları dışında artık onunla pek konuşmuyorum. Aslen buralı olan bir dargın bir barışık erkek arkadaşı Jared'e daha yakın olabilmek için Manhattan'a taşındı - benim geri döndüğüm sıralarda. Seyrek iletişimimize rağmen, birbirimize güvenilebileceğimiz bir şey var. Eğer bir parti varsa, gitme zamanıdır.

Burada tanıdığım sadece birkaç kişi var ama iyi vakit geçirmek için tanıdığım insanlara ihtiyacım yok. Tanımadığım insanlarla dolu bir odaya girsem yine de en destansı geceyi yaşayabilirim. Bu benim birçok yeteneğimden biri. Babam gibi annem de bana her zaman tam bir dışa dönük olduğumu söylerdi. Bununla birlikte, tek başıma olmaktan hoşlanırım ve bazen bunu tercih ederim, ancak enerjimi büyük insan gruplarından alırım.

Restoran şirin ve mini bir kulüp havası yaratacak şekilde tasarlanmış ve genellikle özel etkinlikler için kiralanıyor. Bu partinin kimin doğum günü için olduğunu bilmiyorum ve umurumda da değil. Giremeyeceğim pek fazla davetli listesi yok.

Makayla'yı hemen fark ettim, Jared kalçasına yapışmıştı. Bu ikisi neden birlikte bilmiyorum. Sürekli birbirlerini aldatıyorlar, birbirlerini kıskandırmak için tanımadıkları kişilerle birlikte oluyorlar. Yine de

Ne kadar zehirli olduğunu bilseler bile her zaman birbirlerine geri dönüyorlar. Ona bu konuda ne düşündüğümü bir kez söyledim ve bunu tekrarlama zahmetine hiç girmedim çünkü bu benim hayatım değil.

Jared önce beni fark ediyor ve hemen sarılmak için beni kendine çekiyor. "Uzun zaman oldu. Seni özledik. Son zamanlarda ortalıkta pek görünmüyordun" diyor ve ben daha cevap veremeden Makayla Jared'i itip öyle bir çılglık atıyor ki ikimiz de kulak zarımızın delinmesine ramak kaldığını düşünerek irkiliyoruz. Kollarını bana doluyor, sarılışının gücü birkaç adım geri atmama neden oluyor. Ne kadar sarhoş olduğunu hemen anlıyorum.

İngiliz aksanıyla "Seni özledim," diye mırıldanıyor.

Jared, "Şimdiden on atış yaptı," diye açıklıyor. Sonra yanındaki adama işaret ediyor. "Bu benim arkadaşım Lester."

Makayla geri çekiliyor ve arkadaşlarını selamlamama fırsat vermeden ciddi bir ifadeyle bana bakıyor. Oturdıkları masadan bir shot bardağı alıp bana uzatırken, "Arayı kapatmalısın," diyor.

"İyi vakit geçirmek için beni kışkırtmana gerek yok," diye cevap veriyorum, sonra da geri atıyorum.

İkinci kadehi alırken yüksek sesle alkışlıyor ve ben de elimi kaldırıyorum.

"Önce bir nefes alayım," diyorum. Şimdiden on tane içmiş olabilir ama ben

en azından bir içkinin tadını çıkarmak. Gece daha yeni başlıyor ve odanın etrafında dönüp kimin dikkatimi çektiğine bakarken bunun tadını çıkarmak istiyorum.

"Ohhhh, senin için radarda yeni çocuklar var mı?" diye soruyor, sanki büyük bir sır saklıyormuşum gibi bana doğru eğiliyor ve odayı taramaya başlıyor. Jared etkilenmiş görünmüyor ama henüz tanışmadığım bir grup insanla birlikte yanıma oturuyor.

"Ewww. Biz *erkeklerle* yatıyoruz Makayla," diyorum kaşlarımı kaldırarak. "Ve hayır, özel olarak kimseyle görüşmüyorum."

Üniversitedeki arkadaşlarımda, özellikle de parti arkadaşlarımda fark ettiğim bir şey, biriyle birlikte oldukları anda, diğer herkesin ne zaman bir ilişkisi olacağını sormaları. Sonra da sanki bir yandan bana acırken bir yandan da benim aracılığım ile eski ihtişamlı günlerini yeniden yaşamaya çalışıyorlar. Yine de bunların hiçbiri umurumda değil. Billie ve Hope'la uğraşmak zorunda olmadığım için minnettarım.

"Ama olmak istiyorsun?" diye soruyor. İşte o zaman gözlerinin büyüdüğünü fark ediyorum. Tamam, belki de içmekten daha fazlasını yapmıştır. Beni yanlış anlamayın, daha önce parti uyuşturucularını denemiştım ama eğlenmek için onlara hiç bağımlı olmamıştım. Makayla şu anda onlarla dolu gibi görünüyor.

Ona hayır diyecektim ama elleri yine yüzümdeydi. "Aman Tanrım! Mükemmel bir fikrim var," diye ciyaklıyor ve Jared gözlerini deviriyor, belli ki bitkin düşmüş.

Makayla elimi tutuyor, sonra masanın etrafına bakıyor ve boş bardaklarla dolu olduğunu fark ediyor. Sonra arkasındaki, üzerinde yarısı dolu bir şarap kadehi olan masaya bakıyor.

"Bunu bir saniyeliğine ödünç almam gerekiyor," diyor ve ona şaşkın şaşkın bakan ama hiçbir şey söylemeyen birinden alıyor. Makayla'nın maskaralıklarına verilen olağan tepki bu.

Önüme koyuyor ve sonra Jared'in viski bardağını yaklaşıyor.

"Şimdi sen bunu tut, sen de bunu tut" diye talimat veriyor. Jared şimdi viski bardağını tutuyor ve parmaklarım şarap bardağının dibinde dans ediyor. "Bir oyun oynayacağız. Jared, ona yaklaş."

Bana şaşkın bir bakış fırlatıyor ama dediğini yapıyor ve ben de bununla nereye varmaya çalıştığını merak ediyorum. Oyunlara ve şakalara varım ama Makayla'nınki bazen hiç eğlenceli olmuyor.

"Bu oyunu bir keresinde Jared ile oynamıştım," diyor gururla ve Jared gözlerini deviriyor.

Çantama uzanıyor, ben de onu elinden çekip alıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Telefonuna ihtiyacım var. Güven bana." Ona güvenmiyorum ama merak da ediyorum. "Kilidi aç lütfen."

Jared içkisinden bir yudum aldı ve rahat bir tavırla bana "Bu sefer ne kadarlığına şehirdesin?" diye sordu.

"Artık burada yaşıyorum," dediğimde bardağını dudaklarına götürerek duraklıyor. "Yine de hala çok seyahat ediyorum."

Makayla arkamızda durup boğazını temizlerken, "Son zamanlarda pek dışarı çıkmadığından şikâyet ediyor," diyor.

Sadece içkilerimizin ve ellerimizin fotoğrafını çekerken "Rahat olun ve ellerinizi yakın tutun," diye yönlendiriyor ve ardından konumumuzun bir etiketiyle birlikte Instagram hikayeme gönderiyor.

Dışarıdan bakan biri fotoğrafa bakınca gizemli bir adamla randevudaymışım gibi görünüyor.

"Bunu neden yaptın?" Ben soruyorum, o da aramızda zıplayıp Jared'in kucağına oturuyor ve kollarını onun boynuna doluyor. Kendinden memnun.

"Ben buna sık ruleti diyorum. Hesabınızda size takıntılı olan erkekler büyük olasılıkla gelecek ve bu bizim için eğlence olacak. Ve bonus olarak sen de sevişeceksin. Kazan-kazan." Heyecanla ellerini çırpıyor. Jared'e bakıyorum, o da omuz silkiyor ve bir kolunu Makayla'nın beline doluyor. Bir kadeh daha alıp önüme koyuyor ve ben de arkadaşları Lester'ın diğer tarafına oturarak onlara daha fazla yer açmaya karar veriyorum.

"İyi ki artık bir misafirim var," diye şaka yapıyor. Çekici biri ama yatmak için yolumu değiştireceğim biri değil. Belki birkaç kadeh içtikten sonra farklı düşünebilirim.

"Kemerlerinizi bağlasanız iyi olur; işler birazdan eğlenceli bir hal alacak," diyorum ikinci atışı yaparken. Jared bize bakıyor. Bunu sık sık yapıyor -hep birlikte dışarıdayken beni izliyor- ve arkadaşlarından herhangi biriyle yatmamdan hoşlanmadığına eminim. Eğer bekarlarsa, serbest oyun olurlar.

Lester ile konuşmaya başlıyorum ve tipim olmadığı hemen anlaşılıyor. Teorik olarak tanışsa bile kendisini aşacak Instagram modellerinden acayip bir şekilde bahsederken yumurtalıklarım her saniye büzüşüyor. Ertele.

Kaçıyorum ve diğer konuklarla kaynaşmaya başlıyorum. Köşede kusan bir kız fark ediyorum, bu tür etkinliklerde şaşırtıcı değil. Arkadaşlarından biri saçlarını tutuyor ve zavallı garson ne yapacağını bilemez halde görünüyor. Bir başkası elinde bir kova şişe suyla yanımdan geçiyor. Bir tanesine göz atıyorum, zavallı kızla aynı durumda olma düşüncesi midemi bulandırıyor.

Belki de havada bir şey var çünkü benim de midem bulanmaya başladı. Alkol beni etkiliyor, bu garip çünkü sadece iki kadeh içtim ve genellikle midem bulanmadan önce çok daha fazlasını içebilirim. Saati kontrol etmek için telefonumu çıkardım. Buraya geleli bir saat bile olmamıştı. Alnımı yokluyorum. Hasta mıyım? Hayır, sanmıyorum.

Benimle konuşan kişiye odaklanmakta zorlanıyorum, kelimeleri bulanıklaşıyor ve sesi bulanıklaşıyor. Ne dediklerini tam olarak anlayamıyorum. "Ivy." Adımı kimin söylediğini bilmiyorum ama el sallayarak onları uzaklaştırıyorum ve oturacak bir yer bulmaya çalışıyorum. Sanırım bir bardak suya daha ihtiyacım var. Bugün bir şey yedim mi? Belki de bu yüzden çakırkeyif hissediyorum. Genelde içmeden önce bir şeyler yerim çünkü aksi takdirde kendimi hasta hissederim. Şu anda tam olarak hasta hissetmiyorum, ama bir şey

Doğru.

KISIM 15

Hıwke

I Kötü bir ruh hali içindeyim. Eli ve distribütörlerinden biri arasındaki anlaşma iyi gitmekle kalmadı, aynı zamanda Ford ve benim geceyi erken bitirmemizi tavsiye etti. Bu sakinlik beni huzursuz etmeye başladı. Düşündüm ki

bu gece en az bir kişiyi doğrayabilirdim, ama herkes sıraya giriyor gibi görünüyor. Bu çok garip.

"Pearl?" Ford'a arabayı sürmesini öneriyorum. Bana yan gözle bakıyor. Eli'ı malikânesine daha yeni bırakmıştık ve ben cevabı zaten biliyorum. "Artık bir kız arkadaşın olduğu için sıkıcısın," diyorum somurtarak.

İç çekiyor. "Biliyor musun, o kulüplere gitmekten hiç hoşlanmadım zaten. Her zaman senin başını belaya sokmadığından emin olmak için giderdim."

Gülümsüyorum. "Şimdi başımın belaya gireceğinden endişelenmiyor musun?"

"Her zaman. Belki de içmek ve sikişmek dışında başka bir hobi edinmelisin."

Çenem düştü. "Küfür!" Telefonumu açıp kaydırmaya başlarken haykırıyorum.

Herkesin neler yaptığına bakıyordum ve işte o sırada biricik Ivy Walker'ın yeni bir hikâyesine rastladım. Kaşlarım kalktı. Şimdi neden telefonuma cevap veremediğini anlayabiliyorum. Sik kafalının biriyle yakınlaşmakla çok meşgul. Ivy asla erkeklerin resimlerini paylaşmaz. Ve, tamam, bu sadece içki tutan eli olabilir, ama şimdiden onu kırmak istiyorum. Daha çok, çünkü cesedi görmeden

çok daha eğlenceli olduğumu söyledi. Bu gece aradığım tek şey bu, biraz eğlence. Ve o yere giden bir yol haritam var.

Ford'a vardığımız anda onun arabasından inip benimkine bindim. Bana üçüncü bir kafam çıkmış gibi bakıyor. "Bu gece gelmiyor musun?" diye sordu.

Gerçek şu ki, o ve Billie'nin birlikte vakit geçirmek istediklerini biliyorum. Herkes bir odayı okuyamadığım konusunda şaka yapıyor ve Ford ve Billie bana farklı davranmasa da, onlar için benden bağımsız bir alan yaratmam gerektiğini biliyorum.

"Bu gece olmaz kardeşim. Birimiz biraz eğlenmeli." Göz kırıyorum ve arabayı sürüyorum. Başparmağımı direksiyona vururken müziğimi açıyorum.

Görünüşe göre küçük sevgilim bensiz bir randevuya çıkabileceğini düşünüyor. Ama sanki yerini etiketleyerek onu bulmamı istiyor.

Hikayeyi bir saat önce paylaştı ama hala burada olma ihtimaline karşı kumar oynuyorum. Eğer değilse, onu kendi yöntemlerimle bulacağım.

Arabamı kaldırıma park ediyorum ve daha kapıyı açmadan bir fedai elini uzatarak yaklaşıyor. "Oraya park edemezsin."

Dışarı çıktım, tam boyuma geldim ve ona yaklaştım. Ona doğru yaklaşıırken arabamı kilitlemeye özen gösteriyorum. Sakin bir şekilde "Bundan emin misin?" diye sorduğumda sık kafalının yüzü asıldı.

Yutkunuyor. Bir yanım iki kez söylemesini umuyor. Bu gece kendimi eğlendiremedim ve eğer benimle sıkıntımı gidermek arasına giren tek puşt oysa, bu onun çöküşü olacak.

"Belki bir kereliğine olur," diye kekeliyor ve omzunu sıvazlarken ona parlak bir gülümseme veriyorum.

Restoranın girişine doğru ilerlerken, "Kimsenin arabamı çizmediğinden emin ol, yoksa bunun hesabını senden sorarım," diyorum. Arabamı çok seviyorum.

İçeri adımımı atar atmaz kulaklarım yüksek sesli konuşmalar ve daha da yüksek sesli müziğin saldırısına uğruyor. Sarhoş kadınlar mekâna dağılmış gruplar halinde gülüyor ve dans ediyor. İçki tepsileri dağıtılıyor ve ben ezbere bildiğim kıvrımları arayarak cesetlerin arasından geçiyorum.

Bakışlarım bardaki bir adamın eline takılıyor ve rotamı değiştirip o herife doğru yöneliyorum. Elinde Ivy'nin fotoğrafındaki adamla aynı dövme var; ancak şu anda o eli başka bir kadına sarmış durumda. Dürüst olmak gerekirse, o çirkin dövme bir kadın tarafından yapılmış gibi görünüyor.

İki yaşında. Hiç tereddüt etmeden ona doğru yürüdüm. Yanındaki kadın dönüp önce beni fark ediyor, yeni bir atıştırmalık bulmuş gibi beni tepeden tırnağa tararken dudakları baştan çıkarıcı bir şekilde kıvrılıyor. Arkasını dönüp beni gördüğünde yüzü asılıyor. Onu suçlamıyorum. O eli ondan kesmeyi planlıyorum.

"Ivy ile mi geldin?" Ona soruyorum. Gözleri irileşiyor ve yanındaki kadın gülüyor.

"Seni tanıyorum. Seni daha önce dışarıda görmüştüm," diye mırıldanıyor. "Ben Makayla." Gerçekten umurumda değil. "Bu da erkek arkadaşım. Bir şaka yaptık ve Ivy'nin hikâyelerine bir resim koyarak hangi erkeklerin oltaya geleceğini görmek istedik. Gördünüz mü?"

Arkasındaki nedenin ne olduğu umurumda değil; benim için hepsi aynı.

"Yani ona dokunmadın mı?" Kendini beğenmişliğini görmezden gelerek ona söylüyorum. Beni istediği erkekle aynı kefeye koyabilir. Ivy'yi gören her erkek şanslı sayılır.

"Hayır," diyor biraz fazla hızlı bir şekilde.

"Hmm." Hala kıcını tekmelemem gerekip gerekmediğinden emin olamadan onu ölçüp biçiyorum. Parlak bir gülümseme patlattım. "Sanırım bu gece yaşayabilirsin." Gülüp geçmeye çalışıyor ama ben bu espriyi onunla paylaşıyorum.

"Nerede o?" Arkadaşına sordum.

Soluna doğru el sallıyor. "Muhtemelen orada, masanın üzerinde uyuyordur. Biraz temiz havaya falan ihtiyacım vardı."

Uyuyor mu? Ivy tam bir gece kuşudur ve onun kaldırabileceğinden fazlasını içtiğini hiç görmedim. Gösterdiği yöne doğru yürüdüm. Birkaç kişinin toplandığı küçük bir dış alan var. Onu gördüğümde midem bulanıyor. Başını ellerinin arasına almış bir masada oturuyordu. Yanında bir adam oturuyor, eli bacağında aşağı yukarı kayıyor, elbisesinin eteklerine benim hoşuma gitmeyecek kadar yaklaşıyor. Doğru olmayan bir şeyler var. Bu tanıdığım zeki, çapkın Ivy değil. Ve kesinlikle böyle bir dangalağa gününü göstermezdi.

"Ivy." Adını söylediğimde adam sıçırıyor, sanki yanlış yaptığını biliyormuş gibi elini hemen geri çekiyor.

Böyle bir şey olmayacak, orospu çocuğu. Gömleğinin yakasını tutuyorum ve o da hemen ellerini savunurcasına kaldırıyor. "Bela istemiyorum."

"Ne yaptın sen?" Homurdanıyorum, bize en yakın oturan çiftin hızla içeri girdiğinin farkındayım. Gözlerin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum ama

Bakım. Asla umursamadım ve asla da umursamayacağım. Hiçbir zaman kısıtlamam olmadı ve konu *ona* ya da onun parlayan ışığıyla uğraşmak isteyen herhangi birine geldiğinde kesinlikle bir bağına sahip değilim.

"Hiçbir şey, o beni istiyor, dostum," demeye çalışıyor kendinden emin bir şekilde. "İstemiyor. Bundan eminim."

"Bak, bana onun kolay biri olduğu söylendi. Nasıl olduğunu bilirsin-" Kafasının arkasını tutup masaya çarpıyorum. Burnunun tatmin edici çıtırtısını duydum. Sonra onu bir bez bebek gibi fırlattım. Bir yığın halinde yere düşüyor ve bacaklarının arasına sert bir tekme atarak yakın zamanda o bölgeyi kullanmayacağından emin oluyorum. Burnundan kan akarken hıçkırıklara boğuluyor ve şok geçiriyor ama işim bitmedi. Eğildim ve ona dokunduğu kolunu kaldırdım. Gülümsüyorum, damarlarımda ölümcül bir niyetin vızıltısı dolaşıyor. Eski bir dost, bir sevgili, her zaman kontrolsüz kalan ve beni hayatta tutan parçam.

Sanki ne yapmak üzere olduğumu biliyormuş gibi gözleri dehşetle irileşiyor. Elini geri çekmeye çalışıyor ama artık çok geç ve ben onun iki katı büyüklüğündeyim. Bileğini kırıyorum ve çığlık atıyor. Tam boyuma geldim, kafasına tekme atmadan önce gevşek bileğine bakarken inlemesini ve solgunlaşmasını izledim. Sertçe. Hemen hareketsizleşiyor ve sessizleşiyor.

Ölüp ölmemesi umurumda değil.

Ivy bir şeyler mırıldanıyor. Anlaşılmaz bir şey ama beni ona çekmeye yetiyor. Bu adamı yumruklayarak etten bir su birikintisine çevirmek istiyorum ama dikkatim başka yerde. Yanına çömelip yüzünü görmeye çalışıyorum ama başını zar zor dik tutabiliyor.

Lanet olsun. O iyi değil.

Onu kollarıma alıp göğsüme yakın tutuyorum ve vücudu bir erişte gibi gevşiyor ve gözleri bir parça açık kalıyor. Ben partiye geri dönerken insanlar bana bakıyor ve yol açıyor. Kimse beni durdurmaya çalışmıyor ama dursalar onların da kafalarını kıracağım. Arkadaşının seslendiğini duyuyorum ama onu görmezden geliyorum. Baktan bir arkadaş. Kadın olsaydım, onun da kafasını kırardım.

Restorandan çıkınca doğruca arabama yöneldim. Kapıyı açabilmek ve onu yolcu koltuğuna oturtabilmek için ağırlığını değiştiriyorum. Emniyet kemerini takıyorum, sonra gözlerinin altındaki lekeli makyajı siliyorum. Bu tanıdığım Ivy değil. Ne kadar içti?

"Ivy, bebeğim, ne kadar içtin?" Yanağına hafifçe dokunarak ona soruyorum.

Başı yana dönüyor ve tutarsız bir şeyler mırıldanıyor, ama sonra başı diğer tarafa dönmeden önce üç, sonra dört, sonra iki parmağını kaldırıyor ve hafifçe horlayarak bayılıyor.

"Lanet olsun," diye küfrediyorum. Korkum doğrulandı. Sarhoş değildi. Uyuşturulmuş.

KISIM 16

Ivy

M Başıım ve vücudum çok fazla içki içmişim gibi ağrıyor. Ağzım kurudu ve gözlerim birbirine yapışmış gibi hissediyorum. Sonunda karanlık bir odada olduğumu göreceğ kadar göz kapaklarımı açmayı başarıyorum. Dehşet

Buranın benim odam ya da yatağım olmadığını fark ettiğimde midem doluyor. *Hangi cehennemdeyim ben?* Panik boğazımı bir mengene gibi kavrarken ağır ağır nefes almaya başlıyorum. Hatırladığım son şey, başım döndüğü için biraz su içerken Lester'ın benimle konuşmaya çalıştığı.

"Su yanınızda." Bu sesle sıcıyorum, beynim sesin tanıdık olduğunu fark edene kadar kalp atışlarım hızlanıyor.

"Hawke?" Dikkatlice soruyorum. Yatağın yanında oturduğu koltukta kayıyor. Karanlıkta hantal silüetini seçebiliyorum.

"Buradayım bebeğim," diyor nazikçe. Normalde bana böyle bir lakap taktığı için onu azarlardım ama şu anda burada olduğu için rahatlamış durumdayım. "Bu biraz acıtabilir."

Yan masanın ışığı yanıyor ve gözlerim parlaklıktan rahatsız olarak hemen kapanıyor. Hemen ışığı kısıyor ve bana bir şişe ağır kesici uzatıyor. Kendimi yukarı itmek için elimden geleni yapıyorum ama kendimi bok gibi hissediyorum. Her yerim ağrıyor. Bir bardak su uzattı. İşte o zaman onun yatağında olduğumu fark ediyorum. Parçaları birleştirmeye çalışıyorum ama sadece boşluk. Neden buradayım? Onu partide gördüğümü hatırlamıyorum.

Parti...

Yemin ederim sadece birkaç kadeh içtim. Şu anda kafam çok karışık ve suya uzandığımda ellerim o kadar titriyor ki bardağı düşürüyorum ve yere döküyorum.

Ağlamak istiyorum. Neden bilmiyorum ama ağlıyorum işte. Bunalmış durumdayım. Acı, bilinmezlik.

"Sorun değil," diyor sessizce, almak için eğilirken. Bana yaralı bir hayvanmışım gibi bakıyor ve bundan nefret ediyorum. *Ne oldu bana böyle?* "Sana biraz daha getireyim." Bardağa biraz daha su doldurmak için banyoya doğru yürüyor.

Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Battaniyenin altına bakıyorum, elbisemin hâlâ üzerimde olduğunu görünce biraz rahatlıyorum.

"Neden buradayım?" Döndüğünde soruyorum. Bardağa tekrar uzanıyorum ama ellerim titremeye devam ediyor, o da bardağı dudaklarıma götürüyor. Kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor ama kendimi o kadar keyifsiz hissediyorum ki ona izin veriyorum.

"İç." Dediğini yapıyorum ve bir yudum alıyorum. Ağzımı hemen nemlendiriyor, rahatlatıyor ama aynı zamanda midemde rahatsız edici bir bulantı dalgası yaratıyor. İki yudum daha alıyorum ve geri çekiliyorum.

"Birinden içki kabul ettin mi?" diye soruyor, şimdi yatağın kenarında oturuyor. Şilte onun ağırlığıyla yana doğru eğiliyor.

İçimi bir korku kaplıyor çünkü insanların bu soruyu sormalarının genellikle tek bir nedeni var. Ve söylenmemiş olsa bile gerçeği biliyorum. Uyuşturulmuştum.

"Evet," diyorum sessizce.

Boş. Her şey boş. Tek hatırladığım partiye girdiğim. Birkaç kadeh içtiğimi. Ondan sonrası bulanıklaşıyor. Sonra hiçbir şey.

"İç," diyor yine, sanki beni sarmal düşüncelerimden uzaklaştırıyormuş gibi. Bu, Hawke'ı gördüğüm en nazik an olabilir. Ama soğukkanlı tavrının altında dikkat çekmekten korktuğum bir öfke var. Kardeşinin sessiz ve sakin olmasına alışkınım. Ama Hawke ifade dolu. Ama şu anda değil. Nazik olduğu kadar korkutucu da.

Elbette kavga çıkardığını gördüm ama o zamanlar şimdikinden farklıydı. Bu hissedilir bir gerilim, bana onun gerçekten ne kadar tehlikeli olduğunu hatırlatıyor. "Bunu yapmaman gerektiğini çok iyi biliyorsun. Nereden geldiğini unuttun mu? nereden?" diye azarlıyor.

"Lütfen şu anda beni azarlama," diye ısıriyorum gözyaşlarımı tutmaya çalışırken. O zaman beni ilk kez görüyormuş gibi başını kaldırıyor ve gözlerindeki pişmanlığı görüyorum.

"Özür dilerim. Şu anda kendimi çok işe yaramaz hissediyorum." Nefesini dışarı üflüyor.

Elimi omzuna koyarken, "Bu senin hatan değil," diye onu temin ediyorum. Ona doğru uzanırken yaptığım hareket midemin kaldıramayacağı kadar ağır gelmiş olmalı ki içtiğim su aynı hızla yukarı çıkıyor. Onun koluna ve yatağın kenarına kusuyorum.

Arkama yaslandım, utandım.

Koca hödük saçlarımı geriye doğru tararken hiç kıpırdamıyor bile. Ona durmasını söylemeye çalışıyorum. İğrenç olduğunu ama yine kustuğumu. Midemin yatışıp yatışmadığıyla ileri geri savaşıırken nefes nefese kalıyorum.

Ağzımı silerken "Özür dilerim," diye sızlanıyorum.

"Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok," diyor yorganı geri çekip beni hızla kollarına alırken. Deniz meltemi kokulu kolonyası burnuma çarpıyor ama gömleğine bulaşan kusmuğumun kokusu onu bastırıyor. Beni banyoya taşıyor ve nazikçe tuvaletin yanına yerleştiriyor, hemen kismaya başlıyorum ve klozete yapışıyorum.

Suyun aktığını duyuyorum ama kafamı kaldırıp bakamadan, en azından 1.80'lik bir adamın üzerine değil de tuvalete kustuğum için hafif bir rahatlamayla tekrar kusuyorum.

Saçlarımı geriye doğru tarıyor ve tam kusacak bir şeyim kalmadığını düşündüğüm anda tekrar kismaya başlıyorum. Keşke o suyu içmeseydim, o zamanlar tattığım en güzel su olmasına rağmen.

Kusmam hafiflediğinde elbisemin fermuarını yavaşça açtı. Onu itme zahmetine bile girmiyorum çünkü hayatında bir kez olsun beni becermeye çalışmadığını biliyorum. Kollarımın altından uzanıp beni hiçbir ağırlığım yokmuş gibi kaldırdığında kendimi bez bebek gibi hissediyorum. Diğer erkekler beni kaldırmak için mücadele ederken, Hawke bunu çok zahmetsizce yapıyor. Bir eliyle beni tutuyor ve elbiseyi kaydırarak çıkarıyor, böylece sadece iç çamaşırlarımla kalıyorum.

Başım bir o yana bir bu yana sallanıyormuş gibi hissediyorum ve oda dayanılmaz derecede sıcak görünüyor.

İç çamaşırlarımı çıkarmaya devam ediyor ve sonra beni suyun aktığı pençe ayaklı küvete doğru taşıyor. Aynada bir an kendimi görüyorum ve gözlerimi sonuna kadar açacak gücüm olsaydı, beni görünce kafamdan fırlayacaklardı. Yanağımda kurumuş kismuk var, saçlarım bir felaket ve solgunum ama kızarmışım. Isınmış bir ölü gibiyim ve açıkçası şu anda kendimi tanıyamıyorum bile.

Beni banyoya indiriyor ve sadece belime kadar gelen su cennet gibi hissettiriyor, beni neredeyse anında rahatlatıyor. "Sakın boğulma

kendin," diyor ve lavaboya dönüyor. Diş fırçasını alıyor ve diş macunu sürüyor.

Hareketleri otomatik gibi. Sanki bunu daha önce milyonlarca kez yapmış gibi.

Diş fırçasını uzatıyor ve ben de kollarım jöle gibi hissederek fırçayı ondan alıyorum. Dişlerimi fırçalıyorum, dilimi ovalıyorum ve işim bittiğinde fırçayı ona geri verip çöpe atmasını izliyorum.

Zihnindeki boş noktalar beni korkutuyor ve eğer Hawke olmasaydı, gerçekten kendimi kaybedebilirdim. Ben akli başında bir kadını ama bu bir kadının en kötü kâbusu. Ya olursa senaryoları beynimde yarışıyor ve hemen onları dışarıda bırakıyorum. *Hayır*. Böyle bir şey olmadı. Hawke'la birlikteysen, güvendedim demektir.

Hawke bir şişe vücut yıkama suyu alır ve küvetin kenarına koyar. "Ellerini bana ver," diye nazikçe emrediyor. Dediğini yapıyorum, onun bu yönünden büyüleniyorum. Sanki onu tamamen farklı bir insan olarak görüyorum.

"Ne yapacağını nereden biliyorsun?" diye soruyorum. Sesim kısık çıkıyor ve bu sesin onu rahatsız ettiğini söyleyebilirim. O kadar büyük bir adam olmasına rağmen şu anda çok küçük görünüyor. Beni hangi durumda bulduğunu sormaya henüz hazır değilim. Cevaptan çok korkuyorum.

"Annem bir uyuşturucu bağımlısıydı. En çok hatırladığım anılar onu yatağına yatırıp uykusunda kendi kusmuğunda boğulmadığından emin olmaktı. Onu temizlemek ikinci doğam haline gelmişti" diyor.

Hawke'ın çocukluğunu hayal ederken kalbim kırılıyor. Onu bu devden başka bir şey olarak düşünmek çok garip. Anya onları evlat edinmeden önce sokaklarda yaşadıklarını duymuştum ve her ne kadar Ford'un ve onun geçmişine dalmak istesem de bunu yapmaktan hep kaçınmıştım. Eğer bilmemi isteseydi, kendisi söylerdi.

"Ona ne oldu?" diye sordum. Böyle bir evde yaşadığımı hayal bile edemiyorum. Sahip olduğum ebeveynler ve yetiştirilme tarzım için neredeyse kendimi suçlu hissediyorum.

Sonra onu merak ettiğimi fark etmiş gibi bana bakıyor. Sessizce diğer elimi istiyor. Ona veriyorum ve ilkinin yaptığı gibi onu da nazikçe temizliyor. "Bana soru sormaktan çekinmene hiç gerek yok, Ivy. Ben açık bir kitabım," diyor bezi suya koyup cildimde gezdirmek için eğilirken. "Biz on iki yaşındayken aşırı dozdan öldü. Gidecek başka bir ailemiz yoktu ve babamızın kim olduğu hakkında hiçbir fikrimiz yoktu, bu yüzden Ford ve ben sokaklarda yaşadık.

"Her zaman sadece biz vardık. Her zaman onu korumak zorundaymışım gibi hissettim. O daha zeki ve kendi başının çaresine bakabilir ama ben her zaman ondan daha iriydim. I

Yani, o beyinse ben de kas gücü olmalıydım." Son kısmı şaka yollu söylenmişti ama duymak acı veriyordu. Hawke'ın aptal olduğunu hiç düşünmemiştim. Düşüncesiz, açık bir kitap, evet. Ama asla aptal değil.

"On beş yaşındayken Anya ve River'ın evine girene kadar sokaklarda yaşadık." Bu anıyı hatırlayınca sırtıyor. "Bizi bulduklarında Anya ikimizin de kafasına silah dayadı ve bize ikinci bir şans vermek isteyen River oldu. Neden bilmiyorum ama bizde bir şeyler gördü. Sanırım bize acıyordu da, ama onları daha yakından tanıdıkça, acımanın annemizin pek de hissettiği bir şey olmadığını öğrendim."

Anya Ivanov'la birçok kez karşılaştım ve o kadın dehşet verici.

Sonra sanki başka bir anıyı hatırlıyormuş gibi başını kaldırıyor. "Ford ve ben birbirimize nasıl yardım edeceğimizi de Anya toleransımızı artırmak için bizi mikro zehirlenmeyle tanıştırdığında öğrendik. İşe yarayacağını söylemişti ama ben paranoyak olduğunu düşünmüştüm. Meğer Ford'un hayatını kurtaran şey tam olarak buymuş."

Kolumdaki daireleri aniden duruyor ve kendi içine çekildiği anı görebiliyorum.

"O gün ne oldu?" Sessizce sordum. Billie bile bana ayrıntı vermedi ve ben de onu bu konuda fazla zorlamak istemedim. Zehirlendiğini biliyorum. Uyandığında böyle mi hissetmişti? Hatırlayamadığım süre boyunca neler olmuş olabileceği düşüncesiyle dehşete kapılarak içime kapandım.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," diyor ve az önce ona her şeyi sorabileceğimi söylememe rağmen hemen kapanıyor. Odayı elle tutulur bir ağırlık dolduruyor. Meraklı zihnim onu daha da zorlamak istiyor ama dün gecenin yorgunluğu ve suyun sıcaklığı içimdeki her şeyi hızla tüketiyor.

"Beni nerede bulacağını nasıl bildin?" diye sordum. Ne durumda olduğumu ve ne olduğunu sormak istiyorum ama bu sorular dudaklarımdan çıkmıyor. O zaman bana bakıyor. Çıplak olmasına rağmen bakışları bir kez olsun benimkinden ayrılmadı.

Telefonunu çıkardı ve bana Makayla'nın paylaştığı IG hikayesini gösterdi. Bunu tamamen unutmuşum. Hawke'ın partiye gelme nedenini sorgulamak istemiyorum çünkü açıkçası geldiği için minnettarım. Birine en çok ihtiyacım olduğunda, o oradaydı. Ondan istemediğim zamanlarda bile yanımdaydı, tıpkı şimdi olduğu gibi.

"Ne olursa olsun, bunu ben göndermedim," diyorum ona.

"Oh, biliyorum. Ama boktan arkadaşın yaptığı için minnettarım," diyor, sesine o ölümcül kenar sızıyor.

"Onu öldüremezsın Hawke," diyorum başımı yana çevirerek.

"Ben kadınları öldürmem," diye tersliyor ve bu o kadar şaşırtıcı ki birbirimize bakakalıyoruz.

"Özür dilerim. I-" Sözüünü aniden kesiyor.

"Yapmayacağını biliyorum. Sorun değil. Bunu söylediğim için özür dilerim." Şu anda dünyayı diri diri yakmak istediğinden eminim ve birinin bana ne olacağını umursadığını bilmek bana bir güvenlik hissi veriyor. İnsanların umursadığını biliyorum. Sadece... Onunla farklı hissediyorum.

O bana endişeyle bakarken dizlerimi karnıma doğru kıvrıyorum. "Yine hasta mı hissediyorsun?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum, yorgunluk beni tekrar yakalıyor. Başımdaki çarpıntı tekrar beni ele geçirmeye başlıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve "Hawke, lütfen arkadaşlarımdan ya da ailemden kimseye bundan bahsetme. Önce kendi başıma halletmek istiyorum."

Elimi tuttuğunda şaşıyorum. Gözlerimi tekrar açıp ona bakıyorum. "Sana hiçbir şey olmadı. Fotoğraf yayınlandıktan bir saat sonra seni partide buldum."

İçimi bir rahatlama kaplıyor. Bana bir şey olmadığını garanti edemese de, beni bu kadar çabuk bulduğunu bilmek beni biraz daha iyi hissettiriyor. "Benim için geldiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum uykulu bir şekilde gözlerimi tekrar kapatırken. "Yatağın için de özür dilerim. Eve gitmeliyim," diye ekliyorum dalgınca, zihnim yavaşça bir bulanıklığın içine çekiliyor.

"Uyumalısın. Merak etme. Sana göz kulak olacağım," diye söz veriyor.

Beni banyodan çıkardığını ve bir havluya sardığını hissediyorum. Gömleklerinden birini başıma geçirip kollarımı kollarından geçirmesine yardım ederken kendime gelip gidiyorum.

Beni nazıkçe yatırıp yatağa sokmadan önce yatağının çarşaflarını ve battaniyesini değiştirdiğini fark edecek kadar uzun süre gözlerimi açık tutabiliyorum. Bu Hawke farklı. Belki de hepsi sadece bir rüyadır. Ya da bir kabus.

"Uyu hadi," diye mırıldandı. Ama karanlık beni ele geçirirken onun cesaretlendirmesine ihtiyacım yok.

KISIM 17

Hıwke

"N pek çok insan beni şaşırtıyor. Bunu kesinlikle senden beklemiyordum," diyor Braxton, ertesi akşam geç saatlerde ön kapımda dururken.

Bu adam beni çok sinirlendiriyor.

Aslında onu kendim aradım. Bütün gece ve sabah Ivy ile kaldım. Ne kadar uyuduğunun farkında olduğunu sanmıyorum. Ben de o lanet sandalyede oturup, ondan faydalanabileceğini düşünen o sik kafalıyı nasıl öldürmem gerektiğini hayal ettim. Ama hata yapmayın... O ölecek.

"Bana öylece bakacak mısın yoksa elime para mı tutuşturacaksın?" Braxton diyor ki.

"Tam bir pisliksin," diye homurdanıyorum, onu neden aradığımı ve kuzenimin yeni erkek arkadaşını neden öldürmemem gerektiğini kendime hatırlatıyorum.

"Ve sen bir pisliksin. Peki ne istiyorsun?" Gülümsemesi aydınlanıyor ve ondan hoşlanmamamın nedeninin benzer olmamız olup olmadığını merak ediyorum. Büyük ihtimalle. Kendini beğenmiş, inatçı ve kıskırtıcı biri. Başka şartlar altında tanışsaydık, ondan hoşlanabilirdim.

Ellerini ceplerine sokuyor, sanki dünyanın bütün zamanına sahipmiş gibi. Ama benim yok. "Erken saatler genellikle cinayet için en iyi zamanlardır, öyle değil mi?" Ivanov'la ilgili her şeyi takip ettiği için bu kadar çabuk anlamasına şaşırmadım. Dağınıktım, partide o adamın kışını tekmeliyordum ve büyük olasılıkla raporlar çoktan yapıldı. Sadece bu şerefsizin

ortadan kaldırabilir. Biz farkına varmadan yıllardır yaptığı bir şey.

"Hangi hastanede bu herif?" Ben soruyorum.

"Önce parayı öksür." Sırıttıyor. Telefonumu çıkardım ve parayı transfer ettim. "Adresi sana mesaj atabilirdim, o zaman neden beni çağırdın?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Onu tam olarak aramak istemedim. Ama aynı zamanda Ivy'nin canını yakmaya çalışan o pisliğin, o uyandığında hâlâ nefes alıyor olmasına izin vermeyi de reddediyorum. Benden hiçbir arkadaşına ya da ailesine söylemememi istedi. En güvendiğim kişi olan Ford'u ararsam Billie'ye söyler. Ailemi arayabilirim ama Walker'lar amcam Alek'le iyi arkadaş. Hepimiz iç içeyiz ve bu yeni herif, hastanedeki herifi öldürdükten sonra bile pisliğimi temizleyebilecek tek seçenek gibi görünüyor.

Ama en önemlisi... "Ben bir saatliğine dışarıdayken Ivy'ye göz kulak olmanı istiyorum." Kenara çekilip onu evime davet ediyorum.

Kaşları çatıldı. "Neden bana soruyorsun?"

"Çünkü çeneni kapalı tutacağını biliyorum. Aileye kabul edilmek istiyorsun, değil mi?" Homurdanıyorum.

"Hope'un annesi zaten beni seviyor," diyor içeri adımını atarken. Bu adam tam bir sık kafalı. "Biliyor musun, bu genellikle benim küçük kurabiyemin üstesinden gelebileceği bir şey. Bu adam tam onun tipi, bilirsin, kadınları inciten bir adam." Kuzenimin kadınlara zarar vermeye çalışan erkekleri hedef alan bir seri katil olduğunu çoğumuz yeni öğrendik ama bu pislik benim.

"Bu kişisel bir mesele ve ben sabırlı bir adam değilim. Evin her yerinde kameralarım var ve yemin ederim ona dokunursan ya da-"

Elini kaldırdı. "Seni temin ederim, becermekten hoşlandığım tek kadın senin küçük tatlı kuzenin." *Göt herif.* "Ivy Walker'la aranızda bir şey olduğunu sanmıyordum zaten."

"Bu seni ilgilendirmez. Ayrıca biz burada birbirimizi kollarız," diyorum onu iterek geçerken. Onu bırakmak istemiyorum, ama işi bitirmezsem kendi kendime patlayacağım. Onu o halde bulduğumda sağlıklı düşünemiyordum. Keşke onu o zaman öldürseydim.

Arabama doğru yürüyordum ki arkamdan seslendi: "Ona bir şey olmadı bu arada." Yüzümü ona döndüm. "Emin olmak için görüntüleri izledim." İçimi bir rahatlama kaplıyor ama bu bilgi hiçbir şeyi değiştirmiyor.

"Bu sefer olmadı diye aynı şerefsiz bunu bir başkasına tekrar denemeyecek değil." Dönüyorum ve arabama doğru ilerliyorum, o ölümcül kenar yüzeye doğru çatlıyor. Bir tanrı gibi çağırdığım bu parçamın kendi aklı var. Dürtüsel olduğumu biliyorum. Onun tarafından tüketildiğimi biliyorum. Ama ona her hoş geldin dediğimde, bana sunduğu güç heyecanının tadını çıkarıyorum.

* * *

Hastanenin içinde yürürken bile telefonumdaki kameraları sürekli kontrol ediyorum, önümden geçenleri görmezden gelerek, hala tişörtümde kusmuk varken bilerek adım atıyorum. Braxton'ın odanın karşısında durduğunu görüyorum, top gibi kıvrılmış uyuyor, kısa sarı saçları yastıklarımın üzerinde dalgalanıyor. Tekrar kusarsa ve yanındaki kovayı bulamazsa diye yanında birinin olmasını istedim.

Sessiz koridorda yürüyorum, hastalar uyurken öfkem bir gölge gibi beni takip ediyor. Ailemin pek çok bağlantısı var ve dedektiften hoşlanmasam da herif çok kullanışlı. Doktorları satın almak ve kayıtları silmek, cebinizdeki doğru insanlarla saniyeler içinde yapılabilir.

Odasında duruyorum, dün gece Ivy'yi ve içinde bulunduğu durumu düşünüyorum. Keşke bunu görebilseydi. Bundan duyacağı memnuniyeti ve rahatlamayı hissedebilseydi. Ama onu bundan uzak tutmanın daha iyi olacağını biliyorum. Kan dökmeyi beceremeyebilir ama ben bunu onun için seve seve yaparım.

Kapı sessizce açılıyor ve herifi hastane yatağında baygın halde buluyorum. Kolu alçıdaydı ve yatalak görünüyordu. Sanırım onun yerinde olmak berbat bir şey. Kapıyı arkamdan kapattım, sonra perdeyi çektim, böylece kimse kapının arkasını göremeyecekti. Üzerine çullanıyorum ve herif uyanmak için hiçbir sebep bulamıyor. Ceketimin içine uzanıp çivili eldivenlerimi buluyorum.

Ford ve ben sokaklarda kavga ederek hayatta kaldığımızda, benim en büyük silahımın yumruklarım olduğunu öğrendim, o ise levyeleri tercih ediyordu. Eli için çalışmaya başladığımızda bile yöntemlerimizi hiç değiştirmedik. Kemiklerin kırılmasını ve kanın derime sıçramasını hissetmeyi seviyorum. Eldivenlerimin boğumlarındaki sivri uçlar her şeyi çok daha patlayıcı ve etkili hale getiriyor. Eldivenleri her zamanki gibi takmak yerine ters ellerime takıyorum, böylece sivri uçlar avuç içlerinde oluyor ve tuttuğum her şey sivri uçların ısırığını hissediyor.

Bu eldivenler birçok can aldı. Ama sanırım bu en sevdiklerimden biri olacak. Makinelerini kapatıyorum ve bir an sonra göz kapakları patlıyor.

Açık. Bakışları hızla eldivenlere ve sonra da burada durduğuma inanamıyormuş gibi tekrar yüzüme kayarken yüz hatlarını korku kaplıyor. Eminim bunun bir kabus olmasını diliyordur. Ama sanırım pek çok kadının rüyalarına giren canavar olmaya alışkın. Bunu kaç kadına yaptı? Ne kadar süre cezasız kalacağını düşündü?

"Merhaba, Lester." Şeytanın ta kendisi gibi gülümsüyorum, sadece kanla ödenen bir bedel görmek isteyen yanımı kucaklıyorum. "Eminim beni son kez gördüğünü sanmışsındır." Eğildim ve battaniyeleri üzerinden çektim. Haykırıyor ve bana karşı koymaya çalışıyor ama kimse onu duymayacak. Duysalar bile kimse gelmeyecek. Görünüşe göre, ailede nüfuzlu ebeveynler ve kirli bir dedektif olması işleri gerçekten kolaylaştırıyor.

"Ben bir şey yapmadım," diye kekeliyor. Ne söyleyeceği umurumda değil. Ne yaptığını kendi gözlerimle gördüm. İhtiyacım olan tek kanıt buydu. "Onun senin kadının olduğunu bilmiyordum," diyor bir sonraki nefesinde, bu da ne yaptığını bildiğini gösteriyor. "Ben tedarik etmedim." Bunu güzelce ve yavaşça yapmayı, uzatmayı, eldivenimi yavaşça teninde aşağı yukarı gezdirmeyi çok isterdim ama dönmem gereken bir kadın var. "Sana isim vereceğim," diyor yalvaran bir ses tonuyla.

"Ölü bir adam için çok fazla konuşuyorsun," diyorum, başının arkasındaki yastığa uzanıyorum ve boştaki elimle yastık kılıfını çıkarıp ağzına tıkıyorum. Yastığı çıkarmaya çalışıyor ama ben kolunu tutuyorum, eldivenimin sivri uçları derisine batıyor ve irkilmesine neden oluyor. Diğer kolu zaten alçıda, parmakları da dahil, bu yüzden onu hiç kullanamıyor. Ne kadar utanç verici. Çok çaresiz. Çoğu korkak gibi.

Hastane önlüğünü yukarı çekiyorum ve bunu yaptığımda siki için üzücü bir bahane görüyorum. Bahse girerim kadınlar buna gülüyordur; muhtemelen bu yüzden onları uyuşturuyor çünkü onları becerebilmesinin tek yolu bu. Lanet olası pislik.

Ben soğukkanlı bir katilim, bu konuda hiç şüphemiz olmasın, ama bu adamın yaptığı şey iğrenç. Ve onun gibi tüm insanlar yerin dibine sokulmalı. Kolunu kurtarmaya çalışıyor ama ben ondan çok daha güçlüyüm. Eldivenli diğer elimi sikine doladım. Çıglıkları yastık kılıfı tarafından boğulurken, onu tuttuğum yerden tekmelemeye ve kıvranmaya çalışıyor. Daha sert sıkıyorum ve sikinden kan sızmaya başlıyor.

Onun gibi bir adam siki hak etmiyor. Sadece kadınları memnun etmek ya da istekli bir partner tarafından memnun edilmek için kullanılmalıdır. Görünüşe göre bu adamın öncelikleri birbirine karışmış, ben de bunu onun için düzeltmeye geldim. Biraz daha sıkıyorum ve yatağına kan sızmaya başlıyor. Gözleri yuvalarından fırladı.

ve çabucak bayıldı, bu da benim için eğlencenin çoğunu aldı. Siktiğimin amcığı.

Boğazını tutuyorum, eldivenlerimin sivri uçları etini deliyor. Sıkıyorum, hayatının tükendiğini hissettikçe içimde bir memnuniyet kabarıyor. Vücudu onu hayatta tutmaya çalışırken kulak kesiliyorum ve nefes alış verişlerine odaklanıyorum. Azrail'in onun ölme vaktinin geldiğine karar vermiş olması çok kötü.

Bir solucanın solunumu durana kadar kıvranmasını izlemek gibi. Gözlerimi bir kez, sonra iki kez kırparken öldürmekten bile zevk alamıyorum. Ne zamandır onu boğuyordum? Kan eldivenlerimin her tarafına yayıldı ve battaniyeden sızıyor.

Onu bırakıyorum ve eldivenlerimi durulamak için lavaboya doğru yürüyorum. Bazen böyle anlarda kendimi kaybediyorum. Öldürme işi beni o kadar heyecanlandırıyor ki, her şey benim için yamalı bohçaya dönüyor. Odadan çıktığımda iki adam ellerinde küçük bir bidonla koridorda bekliyordu. Onlar temizlik ekibi.

Başlarını sallayıp odaya giriyorlar. Telefonumu çıkarıp hemen ev kameralarımı kontrol ediyorum ve onu hâlâ mışıl mışıl uyurken bulduğuma şükrediyorum.

KISIM 18

Ivy

I Ne kadar zamandır burada olduğumdan emin değilim ama ikinci kez uyandığımda kendimi ilkinden çok daha iyi hissediyorum. Midem açlıktan g u r u l d u y o r ve sakinleşiyor gibi görüldüğü için minnettarım.

Zihnim daha berrak ve kendimi o kadar halsiz ve ölü hissetmiyorum.

Yanıma dönüyorum ve onu yanımdaki yatakta buluyorum, sırtı yatak başlığına dayalı, kollarını göğsünde kavuşturmuş, üzerinde tişört olmadan uyuyor. Büyük ihtimalle ben üzerine kustuktan sonra duş almak zorunda kaldı. Onu inceleme fırsatını değerlendirdim.

yakından.

Dövmeler göğsünü ve kollarını kaplıyor. Dövme olmayan sadece birkaç nokta var ve hiç şüphesiz onları dolduracak bir şeyler bulacağını biliyorum. Pisliğin kalın kirpiklerini kıskanıyorum ve saçları yeni yıkanmış olmasına rağmen zahmetsizce şekillendirilmiş görünüyor. Hawke çok güzel ve bana o kadar dikkatli davrandıktan sonra ona günler önce baktığım gibi bakıyor olmak garip. Çocukluğunun ne kadar berbat geçtiğini düşünmek insanı ayıltıyor. Ona kimin baktığını merak ediyorum. Parmaklarımı saçlarında gezdirme isteği duyuyorum ama onu uyandırmak istemediğim için bundan kaçınıyorum.

Arkamı dönüp benim için bıraktığı bir bardak suya uzanıyorum ve bir yudum alıyorum. Orada küçük bir paket kraker de var ve sanki midem onları hissediyormuş gibi yüksek sesle hırlıyor ve durmasını dileyerek kendi içime kıvrılıyorum.

"Neredeyse iki gündür uyuyorsun. Bir şeyler yemelisin," diyor omzumun üstünden. Kahretsin, hep uykusunun ağır olduğunu düşünürdüm.

"Uyandırdığım için özür dilerim," diyorum yüzümü ona dönerken.

"Sadece gözlerimi dinlendiriyordum." Gözleri hala kapalı ve çok yorgun görünüyor. Bu Hawke'ın daha önce hiç görmediğim bir yönü. Acaba kardeşi dışında kimse onun neredeyse üzgün görünen bu yanını gördü mü?

"Saat kaç?" Telefonumu ararken yan masasının üzerinde görüyorum.

"Pazar günü sabah dörtte."

"Pazar mı?!" Dik oturarak bağıryorum. Şimdi tek gözünü açıyor, neredeyse siyah olan bakışları beni buluyor.

Ölü gibi uyumuş gibi hissetmeme şaşmamalı. Neredeyse iki gündür uyuyorum. En son ne zaman böyle uyudum?

Yatağının her tarafına kustuğum anılar aklıma geliyor ve anında kendimi suçlu hissediyorum. Her zaman onun gibi birinin bir hizmetçisi olacağını ve böyle şeyler yapmayacağını düşünmüşümdür ama sanırım Hawke söz konusu olduğunda birkaç konuda yanılmışım.

"Hizmetçinin faturasını ödeyebilirim. Çarşafılar için. Bana baktığınız için teşekkür ederim."

"Onları çoktan yıkadım."

"Çamaşırlarını kendin mi yıkıyorsun?" Eğlenerek soruyorum. Hawke'ın parası olduğunu biliyorum, hem de çok, o yüzden bu kadar ev işi yaptığını hayal etmek... Sırıtmamaya çalışıyorum. "Neden?" Ben şımartıldım çünkü annem benimkini yapıyor ve çamaşır yıkamaktansa yeni bir kıyafet almayı tercih ederim. Bunu yapmaktan aciz değilim. Sadece nefret ediyorum. Hemen Anya'nın ütü yaptığını hayal etmeye çalışıyorum ve bu görüntü yerini kolayca River'ın ütü yaptığına bırakıyor.

Rahatça omuz silkiyor. "Bana güleceksin."

"Hayır, gülmeyeceğim," diyorum, kendime ona gülmeyeceğime dair söz veriyorum.

Tereddütlü görünüyor ama iç çekiyor ve sonra açıklıyor, "Ben sıfırdan geldim, bu yüzden paramız olması ve sokaklarda yaşarken hayal ettiğimiz tüm süslü şeyleri yapmak güzel olsa da, kendime her zaman bir çamaşır makinesi alabilirsem, tüm çamaşırlarımı kendim yıkayacağımı söyledim. Bu yüzden burayı satın aldığım da Anya'nın bana verdiği ilk şey buydu ve hala aynısını kullanıyorum."

"Sana çamaşır makinesi mi verdi?" İnanamayarak sordum. Ondan bu tür yanıtlar beklemezdim. Hawke'ın tek yaptığıнын sevişmek, parti yapmak, öldürmek ve ağırlık kaldırmak olduğunu sanıyordum.

"Evet. Birlikte geçirdiğimiz ilk Noel'de ne istediğimizi sordu. Ford sessiz kaldı ve ben ağzımdan kaçırıldım, çamaşır makinesi istedim. İnanın bana, haftalarca aynı kıyafetlerle yaşadığınızda bir tane istersiniz." A

Yüzüne sevimsiz bir gülümseme yayıldı. "On sekiz yaşındayken taşınıp burayı satın aldığımda bana bir tane daha alacağını düşünmemiştim."

Hayatlarını ne kadar çabuk değiştirdiklerini düşünmek çılgınca. Elbette ikizler Anya'dan yardım almışlardı ama yeteneklerini Eli'ı etkileyecek kadar geliştirdiler ve sonunda onun için çalışmaya başladılar. Ben o adamların yanında büyüdüm ve onların ne kadar acımasız olduklarını biliyorum. Belki de onlardan korkmadığım için tüm bunlara karşı duyarsızlaştım. Hiç korkmadım ve korkmayacağım. Ama bu çok az kişinin sahip olduğunu bildiğim bir lüks.

Yaşadığı durumla ilgili yorum yapmıyorum çünkü bir ilişki kuramıyorum, ancak bu yaşadığı her şey için empati kurmadığım anlamına gelmiyor. Bana kelimenin tam anlamıyla dünyayı gösteren iki sevgi dolu ebeveyn tarafından yetiştirildim. Pek çok açıdan farklıyız ama aynı zamanda bir şekilde birbirimize benziyoruz.

"Çok seyahat ettiniz mi?" diye sordum. Hawke'ın bir sosyal medya hesabı var ama nadiren bir şeyler paylaşıyor. Yine de onu takip eden kadınların sayısı akıllara durgunluk veriyor. Büyük olasılıkla, sadece DM'lerine giriyorlar. Ama seyahat ettiğini hiç duymadım.

"Hayır. Sanırım bir yerlerde bir pasaportum var. Sadece sürekli Eli'nin yanında olduğum için hiç böyle bir isteğim olmadı," diyor ve gözlerini bir kez daha kapatıyor. "Ama başka yerleri ziyaret etmeyi seviyorsun, değil mi?"

Krakerleri kaptığım gibi bir tanesini ağzıma atıyorum, çiğniyorum ve yuttuktan sonra "Bu dünyada en sevdiğim şey" diyorum.

"Belki bir gün birlikte bir yere gideriz, sen de bana etrafı gezdirirsin," diyor esnerken. Yüzümü ona dönüyorum, ikinci krakeri ağzıma atıyorum ve onun çoktan uykuya dalmış olduğunu görüyorum. Ona doğru biraz daha yumuşuyorum. Uykusunun ne kadar ağır olduğunu duymuştum ama sanki aylardır uyumamış gibi görünüyor.

Dün geceki konuşmamızı düşünüyorum. Acaba bunun kadınları incitmemekle ilgili patlamasıyla bir ilgisi var mı? Hawke'da daha önce hiç fark etmediğim kırılgan bir yan var. Cüssesine rağmen, bir zamanlar küçük bir çocuk olduğunu hatırlıyorum. Aslında, o küçük çocuğun hala orada bir yerlerde olduğu gün gibi açık çünkü hala büyük bir adam gibi davranıyor. Bu onun kişiliğinin bir parçası ve çoğu zaman herkesi çıldırtıyor.

Onu uyandırmamayı umarak sessizce yatağından çıkıyorum. Hâlâ dizlerime kadar gelen gömleklerinden birini giyerek alt kattaki mutfığa iniyorum. Hawke'ın evini seviyorum; gösterişli, büyük ve tek başına yaşayamayacağı kadar geniş, özellikle de kardeşinin mütevazı boyuttaki eviyle karşılaştırıldığında. Acaba çocukken bunu hiç yaşamadığı için mi böyle oldu? Ama düşünmeden de edemiyorum.

Beş yatak odalı bir evde kimsesiz yaşamının ne kadar yalnızlık olduğunu.

Belki de bu yüzden sürekli parti yapıyor. Yalnız kalmayı sevdiğini sanmıyorum.

Buzdolabının kapağını açtığımda, ne kadar dolu olduğuna şaşırıyorum. Gülmemeye çalışıyorum. İstese bile daha yüksek sesle "bekar" diye bağıramazdı. Çeşitli etler, yumurtalar ve protein içecekleriyle dolu. Protein. Protein. Protein.

Yemek yemeyi bu kadar çok seven bir adamdan daha azını beklemezdim ve sanırım bu kadar büyük bir vücudu korumak için çok fazla yemek gerekiyor. Buzdolabında ekmek olduğu için sandviç yapmaya karar verdim, tamam, bu biraz garip. Ama iş görür. Biraz et aldım ve salata için hiç yeşillik olmadığı için bununla yetindim.

İki sandviç yapıyorum, biri kendime biri de ona, çünkü yemeği asla geri çevirmiyor. Yukarı çıkmadan önce kişisel spor salonuna bir göz atıyorum. Tüm bunları onun kameralarından gördüm ama burada olmak. Her şeyi bizzat görmek çok farklı. Onun gibi kokuyor. Onun gibi *hissediyorum*.

Odaya geri adım attığım anda göz kapaklarından biri açılıyor. Bunun benim varlığımdan çok, içgüdüsel olarak çevresinde yiyecek olduğunu bilmesiyle ilgili olduğundan eminim.

"Hiç salatanız yok," diyorum tabağı ona uzatırken. Burnunu kıvırıyor. "Salatayla arkadaş olunmaz."

Yanına otururken başımı sallıyorum. Aramızda cinsel enerjinin olmaması garip hissettiriyor. Sadece var olmak. O gece partide neler olmuş olabileceği düşüncesi karnımın alt kısmını dehşete düşürürken, seks şu anda aklımdaki son şey. Hawke'a yan gözle bakıyorum, beklenmedik kahramanım için bir kez daha minnettarlık duyuyorum.

Gücümü geri almaya karar vererek sandviçi elime alıyorum. Bu olay beni derinden etkiledi ve eminim ki tamamen üstesinden gelmek için bir yol bulmam gerekecek. Ama meraklı zihnimin cevaplara ihtiyacı var. Neyle uğraştığımı bilmem gerekiyor.

"Bana kimin ilaç verdiğini buldun mu?" Bir ısırik alırken soğukkanlı olmaya çalışarak soruyorum.

"Evet," diye cevap veriyor, sandviçini çoktan mideye indirmiş. Tamam, ona iki tane yapmalıydım. "Halledildi." Ve uzanırken bana verdiği tek cevap bu oluyor, ellerini başının arkasına koyarken kocaman kolları esniyor. Onun "idare edilmek" tanımının ne olduğunu sormak bile istemiyorum. Eğer babam ya da birlikte çalıştığımız diğer adamlar gibiyse, bu

adam cehenneme giden büyüü bir gemide, büyük ihtimalle oraya dayanılmaz bir ölümle gönderildi. Birdenbire iştahım kaçtı.

"Yarısını ister misin?" Ben teklif ediyorum. "Yarısından fazlasını yemelisin."

"Yapamam. Midemi ağrıtıyor," diyorum ve o da hemen mideye indiriyor.

Yanına uzanıp ona bakıyorum. Gerçeküstü ve samimi hissettiriyor. Bunu daha önce hiçbir erkekle yapmamıştım... sadece yanlarında yatmıştım ve sevişmemiştim. Ama beni en çok korkutan onun bu durumdaki rahatlığı. Çok kötü bir şey yapmış olmalı. Umarım benim iyiliğim için başını belaya sokmaz.

"Ona ne yaptın?" Fısıldıyorum.

Sanki dürtülerine boyun eğdiğinin farkında değilmiş gibi, saçımdan bir tutamı gelişigüzel kulağımın arkasına sıkıştırırken koyu renk gözleri beni dikkatle inceliyor. Ama yabancı olsa da rahatlatıcı bir his. "Ona yaptığının yanlış olduğunu söyledim."

"Evet, ama ne *yaptın*?" Cevap vermiyor. "Öğrenebileceğimi biliyorsun, değil mi?"

"İzleme ve hackleme yeteneklerinin farkındayım sevgilim. Bazılarını sır olarak saklamaya çalışman bilmediğim anlamına gelmiyor." Göz kırıyor. "Şimdi, uykuna geri dön."

"Eve gitsem iyi olacak." Ne kadar uyumuş olursam olayım, gözlerimi tekrar kapatıp tüm bunların sona ermesini diliyorum. Ben kurtulmuş olabilirdim ama kaç kadın kurtulamamıştı? Ve bilinmeyen, hafızamdaki o boşluk beni rahatsız ediyor. Çünkü her şey olabilirdi. Her zaman çok özgürce yaşadım ve bu hafta sonu sanki kanatlarımı bir anlığına kırpılmış gibi beni derinden sarstı.

"Şimdi uyu, kadın." Bana doğru uzanıyor ve beni kendine çekmesine izin veriyorum, kollarını bana sararken ellerim göğsünde duruyor. Onunla mücadele etmek bile istemiyorum. Bunun yerine sunduğu rahatlığı kucaklıyorum. Bir kez olsun, Hawke'ın iyi anladığım bir dilde konuşabildiği için minnettarım. Bedeniyle konuştuğu bir dil. Çünkü şu anda... bu... bana istediğim tüm rahatlığı veriyor.

Onun sıcaklığına sokuluyorum, kolonyasının kokusuyla çevreleniyorum. Zihnim keşkelerle dolup taşmaya başlıyor ve her seferinde onlar tarafından sürüklendiğimde, tekrar ona odaklanıyorum ve beni şimdiye geri getiriyor. Onun kollarında güvende olmanın verdiği güvene. Kendinden geçmeye başladığını anlıyorum çünkü kolları ölü bir ağırlığa dönüşüyor, eli kalçama düşecek kadar gevşiyor.

Pisliğin teki olabilir ama bu an için Hawke'a sonsuza dek minnettar kalacağım. Gözlerimi kapatıp onu takip etmeye çalışıyorum, henüz bu günle ya da yeni gerçeklikle yüzleşmeye tam olarak hazır değilim ama bunun beni değiştirdiğini biliyorum. Bunun iyi mi yoksa kötü mü olduğundan emin değilim.

* * *

Uyandığımda gitmişti. Gözlerimi siliyorum, onun boş yerinde ani bir yalnızlık hissi beni ele geçiriyor. Yan masadan telefonumu alıp gözlerimi parlak ekrana alıştırmaya çalışıyorum. Karartma perdeleri var, bu yüzden öğlen olduğunu fark ettiğimde şaşırıyorum.

Gittiğini duymadım ama yine de ölü gibi uyudum. Eskisinden bile daha iyi hissediyorum. Hayatımda hiç bu kadar uyumamıştım. Kalktım ve kıyafetimi yıkanmış ve katlanmış bir şekilde yatağın ucunda buldum. O elbiseyi bir daha giymeye hiç niyetim yok. Ancak topukluları saklayacağım.

Onları yerden alıyorum ama yine de elbiseyi ve iç çamaşırını yakma niyetiyle alıyorum. O geceyi bir daha asla düşünmek istemiyorum. Hâlâ onun gömleğini giyiyorum, topuklularımı giyiyorum. En şık şey olmayabilir ama neredeyse her şeyin üstesinden gelebileceğim konusunda kendime güveniyorum. Ve sadece eve gitmem gerekiyor.

Omzumun üzerinden orada saklı olduğunu bildiğim kameraya bakıyorum ve yatak odasından çıkmadan önce ona küçük bir el sallıyorum. Alt katta, mutfak tezgahının üzerinde çantamı buluyorum. Telefonumu kontrol ederken onu da alıyorum. Billie'den cevapsız bir arama, Hope'tan bir mesaj ve annemden bu akşamki yemekle ilgili iki mesaj var.

Taksi çağırmaya gittiğimde, Hawke'ın adı bir fotoğraf ekiyle birlikte beliriyor. Seçtiği resme bakıp kahkahalara boğuluyorum. Katil playboy gülümsemesiyle gömleksiz bir ayna selfiesi. Siktiğimin pozcusu.

Eminim bunu bu sabah çekmiş ve her aradığında kullanmak üzere kilit ekranı olarak kaydetmiştir.

"İsminize bir fotoğraf mı eklediniz?" Selamlama amacıyla söyledim.

"Yaptım. Böylece beni görmek istediğinde kameralardan kontrol etmek zorunda değilsin. Artık bana sadece telefonundan bakabilirsin. Senin için daha fazlasını da sakladım. Bir şey değil."

"Tuhafsın."

"Dışarıda bekleyen bir arabanız var. Bir işim var ama işim bitince nasıl olduğuna bakmak için uğrayacağım."

"Bunu yapmana gerek yok," demekte gecikmiyorum. Hawke ve ben hangi alacakaranlık kuşağında olursak olalım, onun ön kapısından çıktığım anda her zamanki halimize döneceğimizi biliyorum. Dönmek zorundayız. Değil mi? "Ben iyiyim, Hawke." Keşke bunun doğru olup olmadığını bilseydim. "Ayrıca, bu akşam ailemle yemeğim var."

"Güzel, Alina beni seviyor," diye övünüyor. Doğru, seviyor. Onun üzerine titriyor, ki bunu sevdiğini hepimiz biliyoruz.

"Hoşça kal Hawke," diyorum ve beni bekleyen arabaya doğru yürüyorum. Sürücü zaten kapıyı açık tutuyordu. Onu selamlıyorum ve sonra arka koltuğa geçiyorum. Fotoğraf galerimi açıyorum ve bu sabah sekizde çekilmiş yirmi iki yeni fotoğrafa göz atıyorum. Hepsinde Hawke farklı pozisyonlarda. Her birinde tamamen çıplak.

Göğsümdeki ağır yükü hafifleten bir yaşam kabarcığı içimde dalgalanırken homurdanmaktan kendimi alamıyorum. Bu kibirli pislik, telefonumda ona karşı kullanabileceğim çıplak fotoğraflar bırakmış olmasını gerçekten umursamıyor. Onları dünyayla kolayca paylaşabileceğimi biliyor. Yine de muhtemelen onlardan göreceği ilgiye bayılacaktır. Çünkü gerçekten inanılmaz görünüyor. Başımı yana eğiyorum. Penis fotoğraflarından hoşlanan biri değilimdir ama bu katil için bir istisna yapacağım. Bunu ona asla itiraf etmeyeceğimden değil. Telefonumu kucağıma koyuyorum, onlardan birini kilit ekranı olarak kaydetmemiş olmasından etkileniyorum.

Pencereden dışarı bakıyorum, düzenli bir nefes bırakıyorum. Doğru. Devam etme zamanı. Olayların uzun süre moralimi bozmasına izin vermemeye çalışıyorum ama üzerimde dolaşan kara bulutlardan kurtulmaya çalışsam da bir şeylerin henüz tam olarak çözülmediğini biliyorum. Ve bu berbat bir şey.

KISIM 19

Hıwke

Telefonu kapattığı anda, yeni güncellediğim ekran koruyucum, onun uyurken çekilmiş bir fotoğrafı telefonumda beliriyor. Öğrenirse bana bağıracağını biliyorum ama umurumda bile değil. En güzeliydi. gördüğüm en iyi şey.

Evimden ayrılmadan önce, Ford'dan çaldığım dairesinin anahtar kartını geri çalmış olmalı. İşte buradayım, kapısındayım, bir beyefendi gibi çalışıyorum. Ya da ona benzer bir şey. Yangın merdivenine tırmanmayı düşündüm ama Manhattan'da popüler bir caddede olduğu için başkalarının beni fark edip ona haber vermesini istemedim, bu da tüm sürprizi mahvederdi. Bunun yerine elimde bir buket çiçek ve üzerimde nefret ettiğim yakalı bir gömlek vardı.

Kapıyı bir kez çaldım. Sonra iki kez. Telefonumdaki saate bakıyorum. Umarım çoktan gitmemiştir. Kapıyı üçüncü kez çalmaya gidiyorum ve parmaklarım birbirine değmeden kapı açılıyor. O kadar kısa bir şort giyiyor ki, döndüğünde kışının yanaklarının altını göreceğimi biliyorum ve mükemmel bir avuç olduğunu bildiğim göğüslerini sadece örten bir gömlek giyiyor.

Bakışları çiçeklerin üzerinde daralıyor. "Nedir onlar?" "Akşam yemeğine gittiğimizde annen için."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Hawke, ailemin evindeki akşam yemeği için benimle gelmiyorsun."

Hiç yılmadan yanından geçip dairesine giriyorum. "Eğer bedava yemek varsa, Ivy, orada olacağım. Kimin ailesi olduğu umurumda değil."

vardır. Oraya ne zaman gidiyoruz?"

Annesini tanıyorum. Alina'nın benim gelmemle ilgili bir sorunu olmaz. Annesini severim. Gençken onu kocasından bir şeyler çalarken izlerdim. Yaptığı şeyi kocasından çok önce fark ettiğimde kıkırdar ve bana göz kırpar. Annem Ivy'nin ailesiyle pek yakın olmasa da, amcam Alek ve Will, farklı mizaçları düşünüldüğünde şaşırtıcı bir şekilde en iyi arkadaşlar. Bu lütuf bana hiç geçmedi çünkü babası bana katlanamıyor.

Ellerini sinirli bir şekilde havaya kaldırıyor ve istediğimi elde ettiğimi anlıyorum. Bakışlarım kışına kaydı. Evet, düşündüğüm kadar mükemmel görünüyordu.

"Bana öyle bakmayı kes," diye azarlıyor onu koridordan odasına kadar takip ederken. Burası karanlık; tek ışığı üç bilgisayar ekranı veriyor.

"Ne gibi?" Kaşlarımı kaldırarak soruyorum.

"Sanki beni yemek istiyormuşsun gibi," diyor tişörtünü çıkarırken sırtı bana dönük olarak. Baştan çıkarıcı. Üstüne başka bir şey giyiyor.

"Daha tatlı yemedim," diyorum, aslında onun kıvrımlarını görünce ağzım sulanıyor.

"Tanrım, çok sinir bozucusun." Şortunu çıkarmaya gidiyor ama sonra omzunun üzerinden bana bakıyor. "Sakıncası var mı?"

"Bayılıyorsun," diye sırtıyorum arkamı döndüğümde, elimde hâlâ bir buket çiçek tutuyorum. Bir keresinde anneme doğum gününde çiçek almıştım. Bana ikinci bir kafa büyüttüm gibi bakmış, çiçeklerle ne yapacağını bilememiş ve doğum günü olduğu gerçeğini unutmuştu. Anya Ivanov'a gelince, o yaşlanmıyor. Dürüst olmak gerekirse, bizi ilk evlat edindiğinden beri yaşlanmış gibi görünmüyor.

Ben duvara bakarken, "Seni getirirsem babam çok kızar," diyor.

"Sanki bundan heyecan duymuyorsun," diye cevap veriyorum, şu anda gülümsediğini hayal ederek.

Cuma gecesinden sonra iyi olduğundan emin olmak istedim. Ivy'nin güçlü bir kadın olduğunu biliyorum ama olanları henüz kimseye anlatmamış olması, en azından benim bildiğim kadarıyla, bana doğru gelmiyor. Bu konuda konuşmak isterse burada olmak istiyorum.

Ama ben o kadar sağlıklı değilim. Ayrıca tamamen bencil bir pisliğim. Ivy'nin yanında sadece birkaç saat uyumak aylardır ilk defa

kabuslar görmemiştim. Bu lanet olası bir mucizeydi ve acaba bu küçük engerek yılanı bir şekilde benim tedavim mi?

Huzur için yanıp tutuşuyorum ve en çok eğlendiğim insanlardan biri olduğu gerçeğini inkar edemem. Benden bıktığında eninde sonunda beni uzaklaştıracak ama o zamana kadar biraz eğlenebileceksem, neden en güzel yakalı gömleklerimden birini giyip annesine çiçek götürmeyeyim? Özellikle de bundan bedava yemek kazanacaksam.

Yanımdan geçip gidiyor, kalçaları uçuşan eteğinin içinde sallanıyor ve ben de onun kıına hayranlıkla bakıyorum. Ivy'nin moda anlayışını seviyorum çünkü tek bir tarzı yok. Onu her gördüğümde farklı bir şey giyiyor. Bu onun eğlenceli doğasına çok uygun.

"Sen sürüyorsun o zaman," diyor, tezgahıtan telefonunu alarak. Evinin etrafına bakıyorum. Billie taşındığı için artık daha boş. Sehpanın üzerinde iki kase ve kaşık, yanında da boş bir cips poşeti duruyor. Daha önce hiç fark etmemiştim ama kadın biraz dağınık.

Kapıda beni bekliyor. "Sadece aval aval bakacak mısın yoksa gerçekten beslenmek mi istiyorsun?"

Kapıdan içeri adımımı atarken "Sadece etrafı kontrol ediyorum," diyorum. Ben genellikle kapının genişliğinde olduğumda çoğu insan gibi o da kenara çekilmek zorunda kalıyor.

Onun dairesini seviyorum; kendi evimin aksine çok gösterişli ya da büyük değil. Bir ev satın alabilecek kadar param olduğunda en büyük evi almak istiyordum. Anya daha sonra evi mobilyalarla doldurmama yardım etti çünkü... spor salonum ve yatak odam dışında o kadar uzağı düşünmemiştim.

Asansöre doğru ilerlerken Ivy, "Sana söylüyorum, bu bir felaket olacak," diye şarkı söylüyor. Aynı muzip ifadelerle birbirimize dönüyoruz.

"Sadece babanın beni vurmadığından emin ol."

"Söz vermiyorum, Bay Ivanov. Onu kızdıracak ne yaptın bilmiyorum ama sana gerçekten katlanamıyor. Bekleyemem. Ama benimle gelmene izin vermemin tek nedeni bu." "Sana iyi davrandığımı kimseye söyleme, yoksa itibarım zedelenir."

Dudaklarımı sıkıştırıp kilitliyormuş gibi yapıyorum. "Sırrın benimle güvende, Ivy Walker."

CKAPTER yani

Ivy

HAwke'nin taşakları var. Ona bu kadarını söyleyebilirim. Babam çoğu insana karşı yumuşak başlı olsa da, Ivanov ikizlerinin daha genç olanlarına katlanamadığını her zaman belli etmiştir, hatta beni ondan uzak durmam için uyaracak kadar ileri gitti. Ford'la bir sorunu varmış gibi görünmüyor. Belki de babasının sezgileridir. Bence bu gece çok eğlenceli olacak ve eminim annem de çok eğlenecek.

Ayrıca, beni kontrol etmeye geldiğini bilmek güzel. Başlı dertte bir genç kız olmaktan çok uzağım ama beni önemseydiğini bilmek güzel.

Ailemin verandasında duruyor, yakasını düzeltiyor, tam bir pislik gibi görünüyor. Beni yanlış anlamayın, özellikle takım elbise içindeyken iyi temizleniyor. Ama kızlarıyla evlenme niyetini açıklamak üzereymiş gibi görünüyor ki Hawke'ın böyle bir şey istemediğinden eminim.

Kapıyı çalıyor ve ben ona ailemin evinin anahtarının bende olduğunu hatırlatmaya zahmet etmiyorum. Sadece her şeyin çözülmesini bekliyorum.

Babam kapıyı açıyor, Hawke'ı gördüğü anda yüzündeki gülümseme kayboluyor. "Burada ne halt ediyorsun?" diye bağırıyor.

"Merhaba baba," diyorum ona el sallayarak. Ama o bana bakmıyor. O ve Hawke birbirlerine ters ters bakmakla meşguller.

"Bay Walker." Hawke elini uzatıyor ve babam sanki alev almasını istiyormuş gibi ona bakıyor.

Annem babamın omzunun üzerinden bakıyor ve Hawke'ı görünce onu iterek yolundan çekiyor.

"Hawke, sen misin?" diyor hoş bir şaşkınlıkla ve onu kucaklamak için yaklaştırıyor, kolları onun cüssesini ancak tamamen sarabiliyor. Onun bu sıcak karşılaması karşısında babamın gözleri seğıriyor.

Hawke kibarca, "İyi akşamlar, Bayan Walker," diyor ve ben onun hiç alışık olmadığı bu resmiyete gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Bu sürprizi neye borçluyuz?" diye soruyor. Onu bıraktığında ikimizin arasına bakıyor.

"İvy'nin bana bir yemek borcu var, o yüzden almaya geldim," diyor karnını sıvazlayarak.

"Sanırım temizlikçi birkaç kırıntıyı çöpe atmış," diye ısıırıyor babam annemi kalçasından tutup kendine doğru çekerken.

Hawke, "Eğer pişiren karınsa eminim çok lezzetlidirler," diye karşılık veriyor.

Annem bir kahkaha patlatıyor ve dönüp babamın omzuna vuruyor. "Nazik ol. O her zaman gelebilecek bir misafir."

"Ne zamandan beri?" Babam homurdanıyor ve annemin onu kapıdan uzaklaştırıp içeri girmemiz için yer açması gerekiyor. Kapı arkamızdan kapandığında annem yanıma geliyor ve iki adamın sessizce yan yana yürümelerini izliyoruz, aralarındaki gerilim hissediliyor.

"Onu bu işe sen mi bulaştırdın?" diye fısıldıyor. "Bir kovboydan çok daha iyi."

Gülmemeye çalışıyorum. "Hayır, kendi isteğıyle geldi."

Yemek odasına girdiğimizde babam ona ters ters bakarken daha da fazla gülmemeye çalışıyoruz. Hawke'a bunu nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama annemle babam da benim gibi çok nadir yemek yaparlar.

Hawke, sanki çiçekleri hâlâ taşıdığını yeni hatırlamış gibi, "Bunlar senin için," diyor ve çiçekleri anneme uzatıyor.

"Evime kızım la giriyorsun ama karıma çiçek getiriyorsun?" Babam masanın başından homurdanıyor.

"Evet. Ve çok güzeller, değıl mi? Çiçek almalı uzun zaman olmuştu, o yüzden teşekkür ederim Hawke," diyor dikkatle.

Babam çenesini sıkarak sessizce ona şöyle dedi: "Hoşuna gitmedi mi? Sana her gün bin tane çiçek alacağım ve bu serserinin sana aldığından çok daha güzellerini alacağım."

Hawke'ın gülmemeye çalıştığını görüyorum ve onu yanından dürtüklüyorum. Bu yemekten sonra babamın kalp krizi geçirme ihtimali çok yüksek. Hawke ve ben yan yana oturuyoruz ve gözleri genişliyor.

Yemek. Sekiz kişiyi rahatlıkla doyurmaya yetecek kadar var ama yanımda oturan bu tankla yemek artığı kalmayacağından eminim.

Babam annem için bir kadeh şarap dolduruyor ve sonra bana da biraz ikram ediyor. Bu fikir midemi bulandırıyor ve kibarca reddediyorum. Kaşları çatılıyor çünkü bir içkiyi reddettiğim çok nadirdir.

"Biraz akşamdan kalmayım," diye açıklamakta acele ediyorum. Çünkü tüm bunlar güzel bir dikkat dağıtıcı ama gerçek şu ki yakın zamanda alkole dokunmak istemiyorum.

Sonra Hawke'a bakıyor, o da ona sevimsiz bir sırıtış atıyor. "Merak etme Will, ben kullanacağım, o yüzden hayır, teşekkürler."

"Bay Walker'dan bu kadar," diye homurdanıyor babam.

"Anlaşıldı, Kaptan." Hawke selam veriyor. Babamın sol gözü yine seğiriyor ve annemle ben kahkahalarımızı zor tutuyoruz. Birdenbire Hawke'a ve onun konuşmadan önce düşünememesine karşı yeni bir takdir duymaya başladım.

"Peki sen neler yapıyorsun Hawke? Seni görmeyeli uzun zaman oldu. Sanırım en son Dutton ve Posie'nin düğününde görmüştüm," diyor annem kendi tabağına servis yaparken. Ben de aynı şekilde kendi tabağıma yemek ekliyorum.

"Evet, yarısında bulunamadın ve sanırım o gece seni iki farklı kadınla gördüm," diye alay ediyor babam viskisinden bir yudum alırken.

"Aslında üçtü efendim," diye düzeltiyor Hawke. "Ve ben sadece Eli için çalışarak görevimi yapıyordum. Mülk satın alıyordum. Beladan uzak durmaya çalışıyordum."

"Mülk satın aldığınızı bilmiyordum," diyorum şaşırarak.

Bana bakıyor ve rahatça omuz silkiyor. "Parayla bir şeyler yapmalıyım, değil mi?" Hawke'ın herhangi bir yatırım yapması beni şaşırtıyor mu bilmiyorum ama onda bildiğimden daha fazlası olduğunu fark ediyorum. Sanırım daha önce onunla yüzeyin ötesine hiç bakmamıştım.

"Kızımın ne zaman bu kadar samimi oldun?" Babam kadehinin kalanını boşaltırken soruyor. Genellikle pahalı içkilerin tadını çıkaran biridir.

Hawke bir kolunu sandalyemin arkasına dayıyor. "Biz her zaman iyi arkadaş olduk."

"Arkadaşlar," diye tekrarlıyor babam.

"Evet baba, arkadaşlar. Bir ara sen de denemelisin," diyorum gözlerimi devirerek ve Hawke'ın kolunu itiyorum çünkü onu bilerek kızdırmaya çalıştığını biliyorum.

Babam "Bir sürü arkadaşım var," diye cevap veriyor ve annem onu teskin edercesine sırtını sıvazlıyor ve yine annem ve ben gülmemeye çalışıyoruz.

Konuyu Dubai'ye yapacakları geziye ve annemin çoktan ayarladığı şeylere getiriyoruz. Annem en tutkulu olduğu şey hakkında konuşurken babam onu sevgiyle izliyor. Babam ve Hawke arasındaki birkaç atışmanın dışında, bu akşam aslında uzun zamandır ailemle geçirdiğim en iyi akşamdı. Beni yanlış anlamayın, onlarla her zaman eğlenirim ama geçirdiğim hafta sonundan sonra bu akşam geleceğim için özellikle gergindim.

Ailem sezgileri güçlüdür ve bir şeylerin yanlış gittiğini anlayabilirler. Ve attığım her adımı birkaç saat içinde yakalayabilen bir babam varken, hiçbir şeyi ele vermek istemiyorum. Onlara söylemek istemediğim sürece. *Hiçbir şey olmadı*, kendime hatırlatıp duruyorum. Ama bu beni durumdan ve hayalimde canlanan keşkelerden daha az ürkütmüyor.

Ama annemin Hawke'a renk uyumu ve iç tasarım fikirlerini açıklamasını dinlerken bunu pek düşünmüyorum. Yemeğini ağzına götürürken onu dikkatle dinliyor ve onun burada olmasının ne kadar doğru bir his olduğuna şaşıyorum. Hawke'ın parlak zırhlı bir şövalye olacağını asla düşünmezdim, bu tür kavramlara hiç inanmadım. Görünüşe göre sürprizlerle dolu.

Babamı bizi izlerken yakalıyorum. Ne kadar zamandır Hawke'a baktığımı bilmiyorum ama hemen ağzıma bir lokma atıyorum. Daha önce eve hiç erkek getirmemiştim, aile yemeklerimize bile. Etkinliklere, evet, ama bu şekilde değil. Babamın bunu okumasını istemiyorum çünkü Hawke ile aramızda kesinlikle hiçbir şey yok.

En azından ben öyle olduğunu sanmıyorum.

Hıwke

"I Seni becermeyeceğim," diyor Ivy, ben arabayı dairesinin önündeki kaldırıma çekerken.

"Hayır, sen bana daha iyisini yaptın. Karnımı doyurdun," diyorum. Mide. Babasıyla akşam yemeği, bir yemek için çalışmak zorunda kaldığım en zor yemektir. Pislik herif sorularla ve iğneleyici sözlerle beni öldürüyordu.

"Gerçekten ne yemek istediğini biliyorum" diyor ve saçından bir tutam almak için eğiliyorum. Ah, bu kadına sahip olmayı ne kadar çok isterdim.

"Seni istemek o kadar kötü mü?" Dürüstçe soruyorum. En azından beni içeri davet edeceğini umuyorum. Birkaç saat daha huzurlu bir uyku çekebilirim, bu ideal olurdu, ama bunun sadece bir şans olup olmadığını bilmiyorum.

"Hayır, sen sadece insansın. Ve ben ateşliyim."

"Ben de ateşliyim," diye karşılık veriyorum. İşte bu yüzden mükemmel bir çiftiz. Omzunun üzerinden bakarken kapıyı açıyor. "İyi geceler, Hawke." Ama arabadan inmeden önce duraklıyor. "Ve bu hafta sonu için teşekkür ederim. Ben iyiyim. Söz veriyorum."

Ona tam olarak inanmıyorum. Ya da belki de onun yanından ayrılmak istemediğim için kendime böyle söylüyorum.

"Biliyor musun, sen ve ben bu şekilde daha fazla takılabiliriz," diye öneriyorum. "Grubumuzdaki diğer herkes çift ve yakın zamanda keşfettiğin gibi, oldukça boktan arkadaşların var. Ben iyi bir arkadaş olabilirim."

Arabadan atlarken gülümsüyor, sonra eğilip, "Hawke, sen ve ben sadece arkadaş olamayız," diyor.

"Sakın bana avantajların seni baştan çıkarmadığını söyleme sevgilim," diyorum küstahça.

"İyi geceler Hawke. Umarım bu gece kimi beceriyorsan, ortalamanın altındaki kalça itişin iki dakikadan fazla sürer."

"Ortalamanın altında-"

Kapıyı çarparak beni engelledi. Kapımı açıp ayağa kalkıyorum ve "Gördüğünüz en büyük aletin bende olduğunu biliyorum. Kadınlar kalça darbelerime bayılıyor. Ve kesinlikle iki dakikadan fazla sürüyor. Bunu deneyimlediniz!"

Duyuma mesafesindeki herkes durup bana bakıyor. Böyle saçma sapan şeyler söylemeye devam ederse lafin yayılması daha iyi olur. Korumam gereken bir itibarım var.

Omzunun üzerinden bakıyor, veda ederken o muzip sırıtışı beni mahvediyor.

Bu kadın bir erkeğin egosunu saniyeler içinde nasıl çiğneyeceğini biliyor. Şanslıyım ki, bende ondan bolca var.

Omuz silktim ve arabaya geri döndüm.

Hoparlörlerden bangır bangır gelen müzik eşliğinde şarkı söylüyordum ki müzik kesildi ve yerini telefonumun zil sesi aldı. Ekranda Dutton'ın adı belirdi. Cevap veriyorum, "Hey! Balayından bu kadar kısa süre sonra evliliğinizi renklendirmek için tavsiyeye mi ihtiyacınız var?"

Dutton, "Tam bir pisliksin," diye cevap verir. "Pearl'e gelmen gerekiyor. Eli ve Ford'u çoktan aradım. Bir sorunum var."

Dutton bize emir vermiyor çünkü onun için çalışmıyoruz ama dördümüz birbirimize yakınız ve her zaman birbirimizi kollarız. "Nasıl oluyor da Eli beni aramıyor?"

"Aradığımda uygunsuz bir pozisyondaydı diyelim."

Kıkırdıyorum ve telefonu yüzüne kapatıp bir sonraki çıkışa yöneliyorum. Müziğin ritmiyle parmaklarımı direksiyona vuruyorum, geceyi biraz öldürerek bitirebileceğim umuduyla içimi bir beklenti duygusu dolduruyor. Bazıları insan öldürmenin zaten depresyonda olanlara göre bir iş olduğunu söyleyebilir. Bunu tartışmak isterdim. Ben çok mutlu bir insanım. Kardeşim zehirlenene kadar öyleydim. Şimdi, beni aşağı çeken hayaletler var, ama o zaman bile onlardan kaçmak için elimden geleni yapıyorum.

Ford'la bir sonraki güne çıkıp çıkamayacağımızı bilmeden büyüdüğüm için bazı şeyler hakkında depresyona girmenin bir anlamı olduğunu düşünmüyorum. Anya ve River'la tanıştığımızda her şey değişti. Bize ikinci bir şans verildi. Ve öyle olmadıkça hiçbir şeyi kişisel algılamıyorum.

İkimiz arasında depresyona girebilecek gibi görünen kişi Ford, her ne kadar kurduğumuz hayata benim gibi saygı duyarak yaşasa da. Onu gerçekten mutlu gördüğüm tek zaman Billie ile birlikte olduğu ya da dövme yaptığı zamanlar. Ve ona aynı duyguyu veremeyeceğimi bilmek biraz acı veriyor.

Evlat edinen ailemin arkadaşlığından ben de keyif alıyorum ama bu farklı. Annem yaptığım şeylerin yarısını yargılar, işte tam da bu yüzden kapısına torun getireceğimden endişeleniyor. İlişkileri en iyi ihtimalle işlevsiz, çünkü Anya düpedüz deli. River sahip olduğumuz tek olumlu erkek rol modeli ve bize kadınlara tapılması gerektiğini öğreten de o.

Onlar bizi evlerine kabul etmeden önce kimse bizi gerçekten sevmemişti. Ford ve benim birbirimizi sevdiğimizi söyleyebilirim ama bu, ebeveynler tarafından sevmekle aynı şey değil.

Annemin sevgisini ifade etmek için alışılmışın dışında yolları vardır, bize nasıl mikro dozda zehir verileceğini öğretmek gibi. Bazıları buna çocuk istismarı diyebilir ama içinde yaşadığımız dünyada bu bir hayatta kalma meselesi. Ve o haklıydı. Bana güçlü bir kadının ne olduğunu ilk öğreten oydu ve iş hayatımda kadınların erkeklerden daha fazla olmasa da onlar kadar ölümcül olabileceğini fark ettim.

Eli'mın karısı gördüğüm en iyi keskin nişancı. Ve Hope sanatı için insanları öldürmeyi seviyor, bu biraz hastalıklı ama her neyse. Ve bir de Ivy var. Onu henüz tam olarak çözemedim ama gün geçtikçe daha da merak ediyorum. Benim güzel küçük hacker'ım yaptığı şeyi gizli tutmayı seviyor. Neden sır olarak saklamak istediğini anlamıyorum. O iyi ve bence muhtemelen babasından daha iyi. Ama önyargılı olabilirim.

Etrafımızdaki her şey değişiyor ve ben kendimi geride kalmış gibi hissetmekten alıkoyamıyorum. Bu yüzden Dutton beni Pearl'e çağırdığında bu fırsatın üzerine atladım çünkü şu anda bana amaç veren tek şeyin işim olduğunu hissediyorum. Depresyonda olduğumu sanmıyorum ama son zamanlarda o kadar da eğlenmediğim kesin. Ve Ivy'den bu konuda yardım beklemek tehlikeli bir şey mi bilmiyorum.

Ford'un arabası çoktan dışarıya park edilmişti. Pearl'ün arka kapısından içeri girdiğimde hareketin tüm hızıyla devam ettiğini görüyorum. Perdelerin arkasından bakınca dansçılardan birinin direğe güzelce yerleştiğini görüyorum. Kadınları çok seviyorum; en iyisi onlar. Erkeklerde olmayan bir zarafetleri var.

"Hey, koca oğlan," diyor Mike, barmenlerden biri, arkamdan yaklaşırken. "Umarım ödemeyi planlıyorsunuzdur." Yüzümü ona döndüğümde ses tonu flörtöz.

"Ne yazık ki bu gece iş için buradayım," diye cevap veriyorum.

"Yazık," diyor, başparmağını omzunun üzerinden geçirmeden önce beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Ofisteler. Hâlâ heteroseksüel olduğundan emin misin?"

Gülümseyerek yanından geçerken omuz silkiyorum. "Pek bir şeyden emin değilim ama bundan eminim. Değişirse sana haber veririm."

"Gururum okşandı," diyerek bara doğru ilerlemeye devam ediyor.

Eli, Dutton ve Ford zaten ofisteler. Kapıyı arkamdan kapatıyorum. Dutton masasının arkasında oturmuş, bir bardak viskisini yudumluyor. Eli onun yanında duruyor, aynı şeyi yapıyor ve Ford kitaplığa yaslanmış, telefonunda geziniyor.

"Bir sorunumuz var," diyor Dutton, önce beni selamlamadan. Bazı fotoğrafları masanın üzerine fırlatıyor.

Oraya doğru yürüyorum ve görüntülere kaşlarımı çatıyorum. Öfke hemen kan dolaşıma pompalanıyor.

"Bunu ona kim yaptı?" Dutton'ın gözlerinin içine bakarak soruyorum. Dutton'ın güvenliğini kimse geçemez, özellikle de Pearl'de ya da diğer kulüplerinde. Sadece kadınların güvenliğine odaklanıyorlar, peki dansçılarından biri nasıl oldu da öldü? Onu tanıyorum. Onunla parti yapmıştım. Ve adını hatırlayamasam da, kimse bunu hak etmiyor.

"Biz de bunu öğrenmeye çalışıyoruz. O gece birlikte dans ettiği müdavimlerinden olmayan birkaç adamı topladık. Bu olay dün gece vardiyasından sonra olmuş. Erkek arkadaşı bu sabah beni aradı ve eve gelmediğini söyledi. Uyuşturulmuş. Belli ki mücadele etmiş. İstismar edilmiş. Öldürülmüş," dedi.

Çenem titriyor. Tek görebildiğim Ivy'nin gülümseyen yüzü. Bu o olabilirdi. Ya zamanında müdahale edecek kadar şanslı olmasaydım?

Eli, "Bizim ürünümüz olmayan ilaçların dolaşımında olduğuna dair birkaç rapor aldım," diyor. "Bu, uyuşturulan ve saldırıya uğrayan ilk kadın. Bu olay evimize çok yakın." Bir puro yakıyor ve derin bir nefes alıyor. "Başka bir kadın daha kayboldu."

"Mesele sadece uyuşturucu ya da saldırı değil. şehre gelen bir seks çetesiyle karşı karşıya olabiliriz," diye homurdanıyor Dutton.

Ellerim yumruk şeklinde kıvrılıyor ve odadaki gerilim değişiyor. İyi erkekler olmayabiliriz -güçten ve erkeklerin kanını akıtmaktan çıkar sağlıyoruz- ama kadınların incinmesine göz yummayız.

Zihnimde bir dizi geniş, şok olmuş göz belirirken midemde bir suçluluk duygusu yuvarlanıyor. Bir kadın, benim yüzümden öldü. Onu uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Bunun Ivy ile bir ilgisi var mı yoksa sadece bir tesadüf mü? Ağzımı açıyorum ve sonra kapatıyorum. Hiçbir şey söylemememi istediği halde onlara Ivy'den bahsedemem.

Eli, "Bir sorun haline gelmeden önce bununla başa çıkmalıyız," diyerek bariz olanı ifade ediyor. "O yüzden şimdi avlanıyoruz. Bu pisliği sokaklarıma bırakmanın akıllıca bir fikir olduğunu düşünen her kimse onun izini sürmemizi istiyorum. Monti'leri kızdırmanın sonuçlarını herkesin öğrenmesi için onları ibretlik bir hale getireceğiz."

Ivy

I Hawke'ı ailemle yemek yediğimizden beri görmedim. Bana her gün mesaj atıp nasıl olduğumu kontrol ediyor. Genelde cevap vermiyorum çünkü iyi olmadığımı düşündüğü an kapıma dayanacak. Ayrıca, ben

Bu hafta zihnimi meşgul etmek için daha fazla proje aldım.

Herhangi bir randevuya çıkmakla kesinlikle ilgilenmiyorum ve ihtiyaçlarımı karşılayacak birini bulmak için harcayacağım çabayı düşündüğümde içim burkuluyor. Sadece şu anda kendim gibi hissetmemekten nefret ediyorum.

Makayla beni birkaç kez aramaya çalıştı ama ben onu görmezden geldim. Olanlar için onu suçlamıyorum ama çok kızgınım. Kimdi o adam, Lester? Onu daha önce hiç partilerinde görmemiştim. Bunu kadınlara yaptığının farkında mı?

Nihayet bir hafta sonra ona cevap vermeye karar verdim ve onunla buluşmayı kabul ettim. Geçen hafta onunla konuşmaya hazır olmasam da artık zihnimin yeterince açık olduğunu düşünüyorum. Onunla yüzleşmeden önce bazı şeyleri gözden geçirmek için biraz zamana ihtiyacım vardı çünkü Hawke haklı; o boktan bir arkadaş. Onu artık öyle gördüğümünden değil ama bunun kaç arkadaşının başına gelmesine izin verdiğini bilmek zorundayım. Yoksa kendisi de o kadar berbat durumdaydı ki hiçbir fikri yok muydu?

Daha önce de gittiğimiz bir kafede kahve içmek için buluşuyoruz. Tavandan sarkan pembe ve mavi çiçeklerle güzel bir yer, ama onun oturduğu yere yaklaşırken atmosferini takdir edemiyorum.

Beni görür görmez ayağa kalkıyor ama ben ona sarılmak için hiçbir girişimde bulunmuyorum. Karşısındaki koltuğa otururken gülümsüyormuş gibi bile yapmıyorum ve gülümsemesi bozuluyor. Olanlar için onu suçlamıyorum ama o gece beni kontrol etmediği için kızgınım. Ne kadar alkol alsam da hasta olmayacağımı biliyor. Bu yüzden sadece birkaç kadeh içtikten sonra sarhoş gibi davranmamı umursamaması kafamı karıştırdı.

"Benden kaçıyor muydun?" diye soruyor, sonra içkisinden bir yudum alıyor.

Onun bu umursamaz tavrı beni daha da sinirlendiriyor. "Evet."

Kaşları şaşkınlıkla birbirine çarpıyor ve sanki bunun aramızdaki gerginliği sihirli bir şekilde dağıtacağını düşünüyormuş gibi tırnaklarıyla oynamaya başlıyor.

"Size bir şey getireyim mi?" diye sordu bir garson.

"Hayır, teşekkür ederim. Uzun süre burada kalmayacağım," diyorum bakışlarımı Makayla'ya sabitleyerek.

Makayla'nın dikkati tekrar bana yöneldi. Ona kızgın olmama alışık değil. Ben her zaman mutluyum ve iyi vakit geçirmeye hazırım. Ama bunun nedeni genellikle incinmemiş ya da tehlikede olmamam. Olmadığım sürece iyiyimdir. Sofistike haydutlarla büyüdüm, bu yüzden beni korkutan ya da sinirlendiren pek bir şey yok. Ama bu korkutuyor.

Seçme gücümün elimden alınması tamamen farklı bir durum ve kimsenin başına gelmesini istemeyeceğim bir durum. Hawke beni ciddi bir şey olmadan önce bulduğu için çok minnettarım ama aynı şeyi başkası için söyleyemem.

"Mimoza içebileceğimizi umuyordum ama olsun," diyor. Bir sonraki garsonu işaret ediyor ve bir mimoza sipariş ediyor. "Latte sadece mideme bir şeyler girmesi içindi." Onun mantığına karşı çıkacak gücü kendimde bulamıyorum. "Sen her zaman bir şeyler içmeye hazırsın. Hamile değilsin, değil mi?"

"Hayır, değilim," diye homurdanıyorum, son sinirlerim de kopmaya çok yakın. Bana söyleyeceklerinin hepsi bu mu? Olan onca şeyden sonra? Bencil olduğunu biliyordum ama bu bir sonraki seviye.

"Güzel, bu berbat olurdu. İyi vakit geçirmek için güvenebileceğim tek arkadaşım sensin. Diğer herkes çok sıkıcı olmaya başladı."

Hamileliğe onun gibi bakmıyorum. Hamile olsaydım berbat olduğunu düşünmezdim. Ama onu şımartmıyorum. Sanki dünyanın en sıradan sohbetiymiş gibi erkek arkadaşı hakkında konuşmaya başladığında gerçekten şok oluyorum. O konuşurken içkisi getirildi. Garsona teşekkür ediyor ve sonra burun deliğinden az miktarda kan damlayınca utanıyor. Zaten kirlenmiş bir mendil çıkarıp burnunu siler.

Hangi ilacı kullandığını bilmiyorum ve dürüst olmak gerekirse umurumda da değil.

"Saman nezlesi kirlilikle birlikte kötüleşiyor," diye açıkladıktan sonra Jared ile nasıl birlikte yaşamaya başlayabileceklerini anlattı. Sonra da benim uyuşturulduğum gece kazara onu aldattığına dair bir hikâyeye dalıyor.

"Ona sarhoş olduğum için kaza olduğunu söyledim ve şimdi telefonuna cevap vermiyor. Onu benim için bulmanı istiyorum. Onu sonsuza dek kaybetmekten korkuyorum." Hıçkırıyor ve gözyaşlarını siliyor. "O zaman bir şey söyle."

Hackleme ve izleme yeteneklerimin gerçek boyutunu sadece en yakın arkadaşlarım biliyor. Makayla yapabildiklerimin sadece bir kısmını gördü. Sosyal medya sayfalarını takip etmek üniversitedeyken sıradan bir şeydi.

Sadece kendine odaklanma becerisi beni o kadar şaşırtıyor ki, psikiyatrik yardıma ihtiyacı olabileceğinden endişe ettiğim için kalkıp gitmiyorum.

"Uyuşturulmuştum." Bakışları benimkilere yöneliyor ve yarısı boş bardağına uzanan eli bir an duraksıyor. "Beni davet ettiğin partide."

Bir yudum almadan önce içkisine bakıyor. "*Arkadaşınla* gittin." "Arkadaş" kelimesini ağzından kaçırması hoşuma gitmiyor.

"Bana o ilaç vermedi. Arkadaşlarından biri yaptı" dediğimde hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Oh, Tanrı aşkına.

"Özür dilerim. Bu benim için çok fazla ve senin işlerini de üstlenemem. Sadece Jared'le ilişkim sallantıda değil, arkadaşlarımdan biri de kayboldu, yani bu çok fazla."

Aklım karıştı. Ondan alacağım tek tepki bu mu? Fazla bir şey beklemiyordum ama yapabileceklerinin hepsi bu mu? Onu gerçek bir arkadaş olarak gören herkes için üzülüyorum ve benim için kelimenin tam anlamıyla cinayet işleyebileceklerini bildiğim Billie ve Hope'a sahip olduğum için minnettarım.

Makayla o gece nasıl da kafayı bulmuştu?

Tek söyleyebildiğim "Bu berbat bir şey". Bir arkadaşının ortadan kaybolması gibi yarım yamalak bir şeyle uğraşan birine sempati duyuyorum, ancak onun saçmalıklarını üstlenmeyi reddediyorum, özellikle de benden bu tür bir arkadaşlığı hak etmiyorsa.

"Evet, Lester iyi bir arkadaşır. Belki de Jared bu yüzden benimle konuşmuyor."

İçimden bir ürperti geçti. Lester, ben ayakta bile duramazken benimle uğraşan adamdı.

O gecenin güvenlik görüntülerini hackledim. Birisi kayıtları silmeye çalışmış, büyük ihtimalle Hawke'ın kışını kurtarmak için, ama ben yine de onları geri alabildim. Hawke'ın içeri girip bana asılan adamın ağzını burnunu kırdığı anı izledim. Kendimi o halde gördüğüm için çok utanmıştım. Bir daha asla. Bir daha asla böyle çaresiz ve savunmasız kalmayacağım.

Daha derine indiğimde, Lester'ın hastaneye kaldırıldığını öğrendim. Ama olaydan sonraki gece tamamen ortadan kayboldu. Bunun arkasında kimin olduğunu anlamak için çok fazla soru sormama gerek yok. Onun için hiç pişmanlık duymuyorum. Kaç kişiye daha zarar vermişti?

"Aklım başımda değilken bana bir şeyler yapmaya çalışanın Lester olduğunu biliyorsun, değil mi?" Ben de öyle dedim.

Ellerini havaya kaldırır. "Her şey seninle ilgili değil. O gece ne olduğunu hatırlamıyor olabilirim ama Lester'ı dövenin *senin* arkadaşın olduğunu biliyorum. Hastaneye gitti ve sonra *puf!* Gitti. Umurunda değil mi?!" diye bağıyor ve ellerini masaya vuruyor.

"Hayır, gerçekten bilmiyorum." Cevabım karşısında ağzı bir karış açık kaldı. Şeytanın tarafını tutmuşum gibi görünmesi umurumda bile değil.

"Bunu nasıl söylersin?" Alt dudağı titriyor. "Nasıl böyle bir canavarın tarafını tutarsın? Belli ki Lester'a bir şey yapmış. O kadar kötü bir şey ki korkup kaçmış."

Ayağa kalkarken yüzümdeki zalim gülümsemeyi saklamaya çalışıyorum çünkü ona Lester'ın büyük ihtimalle öldüğünü söyleyecek kadar acımasız değilim. Ama gerçekten umurumda değil. "Çünkü kadınlardan faydalanmak için onları uyuşturan bir adama sempati duymuyorum. Bu senin sahnen olabilir, ama benim değil. İşimiz bitti. Kendine çeki düzen ver ve uyuşturucuyu bırak."

El çantamı alıp askısını omzuma geçiriyorum. Gözyaşları yüzünden akarken çenesi hâlâ şaşkınlıkla açık. Ona acıyorum. Bir yanım Lester'a gizliden gizliye aşık olup olmadığını merak ediyor. Her iki durumda da, umurumda değil. Hawke canavar değil. O sadece çoğu kişinin yapamadığı şeyi yapıyor.

Gitmek için döndüğümde arkamdan bağıyor ve olay çıkarıyor. "*Arkadaşların* etrafta böyle dolaşamaz. Söylentiler duydum ama doğru olduklarını düşünmedim. Kanunların üstünde değilsin!"

Son cümle karşısında duraksadım. "Yasalar kadınları arkadaşınız gibi insanlardan nasıl koruyor?"

"O öyle biri değil. Gerçek canavar arkadaşınken onu canavar gibi göstermeyi bırak!"

Tırnaklarım avuçlarımın içinde kıvrılıyor. Bahsettiği bu canavar -Hawke-beni yıkayan, giydiren, uyuşturucular vücudumdan atılana kadar bana bakan adamla aynı kişi. Benim gözümde kötü olmaktan çok uzak ve bir şeyi çok netleştirmem gerekiyor. Ben özel değilim çünkü o ve benim için adam öldürebilecek diğer gerçek arkadaşlarım ve ailem var. Kendimi koruyabilirim. Belki de bunca yıl parti yaparken bu ölümcül tarafımı asla tam olarak ortaya çıkarmamış olmam benim hatamdı.

"Bir daha onun hakkında konuşmayacaksın. Anlıyor musun? Onun adını ağzına almaya layık değilsin." Bu noktada, onun adını hatırladığını bile sanmıyorum ve bu önemsiz çünkü endişelenmesi gereken tek kişi o değil. Eğilip yüzüne bakarken gözlerinin içine bakıyorum.

"*Arkadaşının* yaptıklarına kızmak yerine bana kızman, bir insan olarak senin hakkında çok şey söylüyor. Ailemi ve arkadaşlarımı ağzından uzak tut çünkü insanları ortadan kaldırma yeteneği sadece ona ait değil Makayla. Seni her zaman bulabilirim ve *bir* daha bana ya da arkadaşlarıma yaklaşmaya çalışırsan hayatını cehenneme çeviririm."

Gözyaşları yüzünden aşağı akıyor ve şu anda bu konuşmayı anlayıp anlamadığından tam olarak emin değilim. Ama ben anlıyorum. Bu bana gücümün bir kısmını geri veriyor, bana kim olduğumu hatırlatıyor. Neler yapabileceğimi. Böyle biriyle bunca yıl takıldığıma bile inanmıyorum. Bazen eğlenceli oluyor, ta ki eğlenceli olmayana kadar.

Kafeden çıkıyorum ve yürüyüşe çıkmaya karar veriyorum. Hope'un stüdyosuna yakınlık ve genellikle ziyaretçilerden hoşlanmasa da, içeri girmesine izin verdiği birkaç kişiden biriyim. Onu sık sık rahatsız ettiğimden değil. Sadece şu anda gerçek bir arkadaşla ihtiyacım var. Ne kadar kutsanmış olduğumu kendime hatırlatmak için.

Ama önce telefonumu çıkardım. Hawke'ın numarasını getirdim ve onu aradım.

İlk zil sesinde cevap veriyor.

"Hey, sevgilim. Gün ortasında bir seks görüşmesine karşı değilim ama çalışıyorum." "Programım dolu."

"Benim mesajlarıma cevap vermeye başladığın anda... tek dolu olacağın şey benim sikim olacak," diyor ve benimle şakalaşmaya çalışmasına sırtıtıyorum.

"Çok meşguldüm. Lester..." Sözümü kesiyorum. Hawke'la Lester'la olanlar hakkında konuşmak niyetindeydim çünkü ayrıntılar konusunda dışarıda bırakılmak isteyen biri değilim. Ben zor durumdaki bir genç kız değilim ve daha önce de bazı şeyler gördüm. Ama Hawke'la yüzleşmek istiyordum.

Önce Makayla. Artık hayatımdaki bu bölümü kapatmaya hazırım. Her ne kadar buna yol açan doğrudan benim eylemlerim olmasa da, Lester'ı öldüren ben olmasam da ellerimde küçük bir miktar kan var. Cinayet işleyebileceğimi sanmıyorum ama bunun bir amaca hizmet ettiğini ve bazen gerekli olduğunu anlıyorum. Özellikle de içinde büyüdüğüm dünyada.

"Yani, seksi zaman yok mu?" "Seksi zaman yok."

İç çekiyor ve taşaklarını patlatmakla ilgili bir şeyler mırıldandığını duyuyorum.

"Bu kadar uzun sürmesine şaşırdım, benim küçük iz sürücüm," diyor. Arka planda, hattın onun tarafında bir kargaşa var. Sonra elektrikli testere sesine benzer bir ses. Şu anda neyin peşinde olduğunu sormayacak kadar sağduyuluyum. "Ford bir dakikalığına kesti." Bir çığlık duyuyorum ve kesinlikle soru sormamam gerektiğini biliyorum. "Değersiz bok parçası." Hawke gülüyor.

Hawke'ın masum olduğunu söylemiyorum - adam kesinlikle biraz dengesiz - ama bana baktığı geceden sonra onu asla farklı göremeyeceğim.

"Lester'a ne yaptığını birkaç gündür biliyorum," diyebildim.

"Peki beni neden geri aramadın?" diye soruyor.

"Dikkatli ol Hawke, sesin muhtaç gibi çıkmaya başladı," diye mırıldanıyorum Hope'un çalıştığı binaya bakarken. Genelde öğlen saatlerinde işe başlar, umarım buradadır. "Sadece teşekkür etmek istedim." Başka birini öldürdüğü için bir insana teşekkür edeceğimi hiç düşünmemiştim ama içten içe çok minnettarım.

"Son zamanlarda bunu çok yapıyor gibisin." "Ne?"

"Bana teşekkür ediyorsun. Üstelik haftalardır bacaklarının arasına bile girmedim," diyor ukala pislik. Yanağımın içini ısıyorum. Tehlikeli. Çok tehlikeli. "Yani bu, bu gece gelebileceğim anlamına mı geliyor?"

"Hoşça kal Hawke." Asansöre girerken gülümseyerek telefonu kapatıyorum. Tekrar aramaya çalışıyor ama cevap vermiyorum.

Hope'un stüdyosunun kapısını çaldım. "Kim o?" diye sesleniyor diğer taraftan ve her zamanki tatlı sesinde acı bir ton var. Kapıyı açarken gülümsüyorum çünkü rahatsız edilmekten ne kadar hoşlanmadığını biliyorum.

"Kusura bakmayın, 1.80 boyunda bir dedektif değilim," diyorum selamlarken ve tavrı değişiyor.

"Bugün seni beklemiyordum. Ama sanırım bir sonraki en iyi şey sensin."

Her zamanki koltuğunda oturuyor, tulum giymiş, her yeri çamur içinde. Ellerini yıkamak için lavaboya gidiyor ve ben de bu fırsatı değerlendirerek onun alanını takdir ediyorum. Odanın ortasında bir su fiskeyesi gürül gürül akıyor, arka planda klasik müzik çalıyor ve tavan pencerelerinden tonlarca doğal ışık süzülüyor. Muhtemelen dokunmamam gereken şeylere dokunmaya başlıyorum ama o hiçbir şey söylemiyor.

Onunla yüzleşmek için arkamı döndüğümde beni kucaklamak için kendine çekti. Şaşırdım ama kollarımı ona doladım. Aramızda en kısa boylu olan o ve ben ona her zaman daha çok küçük bir kız kardeş ve en iyi arkadaşın harika bir pakette bir araya gelmiş hali gibi baktım. Ama Hope çok sevecen biri değil; hiçbirimiz öyle değiliz.

Ne kadar iyi dostlarım olduğunu hatırlatmak için tam da ihtiyacım olan şeydi bu. Billie şu anda bir iş gezisinde, ama döndüğünde kız kıza gecelerimizden birini yapmayı planlıyorum.

Hope ve Hawke çok yakınlar ve Hawke'ın sır saklamakla ilgili bir sorunu var. İçimden hemen bir korku geçiyor. *Zaten biliyor mu?*

"Ne söyledi?" Dikkatlice sordum.

"Hiçbir şey söylemedi ama duyduğuma göre bir partide bir adamı neredeyse öldüresiye dövmüş. Ortalığı karıştırmak için gittiğini düşündüm. Üzgünüm, benim deli kuzenimle uğraşmak zorundasın."

Rahatlayarak iç çektim, ancak Hawke'ın bunun arkasındaki gerçek nedeni kimse bilmeden bunun yükünü çektiği için kötü hissediyorum. Yine de sırrımı saklayabildiğini bilmek güzel.

Ona söylemeyi düşünüyorum, ama dudaklarımın kenarında duruyor, henüz ortaya çıkmaya hazır değil. Neden bu konuda konuşmak istemediğimi bilmiyorum; gerçekten bir şey olmuş gibi değil ama kendimi aptal gibi hissediyorum. Kendimi bu duruma soktuğuma inanamıyorum ve onu endişelendirmek istemiyorum.

"O kadar da kötü değil," diyorum son çalışmalarına göz atarken. Hope yeteneklinin de ötesinde ve kamuoyundaki imajının ve baskının onu etkilediğini biliyorum.

"Bu onun kurtarıcı özelliği," diye şaka yapıyor. "O gece ikinizin arasında bir şey mi oldu?"

Aklıma bana baktığı görüntüler geliyor ama kendimi "Keşke" derken buluyorum.

Bana bir fincan bitki çayı getirdi. Her zamanki alışkanlığım değil ama olsun, güneşin içeri dolduğu ve dingin bir müziğin çaldığı bugün bunun için uygun gibi görünüyor. "İkiniz için her şeyin yerli yerine oturacağı günü bekliyorum."

Gülüyorum çünkü Hope bizim hakkımızda hep böyle şeyler söylerdi. Acaba benim görmediğim ama onun gördüğü bir şey mi var? "Bunu sana söyleten ne?"

Çayından bir yudum alırken omuz silkiyor. "Beni yanlış anlama, ikinizi flört ederken görmek istemiyorum ama bence ona haddini bildireceksin. Hawke'ın buna ihtiyacı olduğunu hepimiz biliyoruz."

Doğru.

"Peki benim bundan kazancım ne olacak?" Ben soruyorum.

Sonra bana bakıyor, o güzel mavi gözleri canlı kızıl saçlarına çarpıyor. "Sıkılmaman için seni tetikte tutacak biri."

"Belki," diyorum düşünceli bir şekilde. Kimse şaşırmayacaktır. Gerçi babam kalp krizi geçirebilir. Ama Hawke gibi birinin bir ilişki yaşayabileceğinden bile emin değilim. Ayrıca, bu biraz küstahça olur.

"Ama sıkılmaya başlarsan, ben ve dedektifimle yemeğe çıkabilirsin." Kaşlarını sallıyor.

"Kulağa korkunç geliyor," diye fısıldıyorum sahte bir korkuyla çünkü üçüncü tekerlik benim eğlence anlayışıma uymuyor.

"İstedliğini biliyorsun," diye dalga geçiyor ve ben de elimde olmadan, başka bir tabure olmasına rağmen onun yanında yere bağdaş kurup oturuyorum. Sadece sahip olduklarımın ve sahip olduklarımın kıymetini bilmek istiyorum. Ve Hope'un sonsuza dek mutlu bir hayat yaşadığını görmek güzel... kendi küçük hastalıklı yöntemiyle.

CKAPTER 3s

Ivy

W Cuma gecesini dışarı çıkmak yerine kendime ayırmaya karar verdiğimde, kanepemde çıplak oturup film maratonu sırasında bir sürü paket yemek yiyeceğimi düşünmüştüm. İki metre boyunda, dövmeli Kapımda sevimsiz bir sırtışıla duran pislik aksini düşünüyor. "Bu gece gelmene hayır dediğimi sanıyordum," diyorum.

"Bu konuşmayı ne zaman yapmıştık?" Beni iterek geçip daireme giriyor. Kapıyı arkasından kapatırken başımı sallıyorum.

"Bu gece dışarı çıkmıyorum. Parti yapacak başka birini bulman gerekecek."

Hawke oturma odasına ve mutfğa bakarken omuz silkiyor. Her zaman etrafta bıraktığım dağınıklığa bakıyor ama henüz yorum yapmadı. Diğer herkes yapıyor ve ben umursamıyorum. "Bu sadece sen oradaysan bir parti, Ivy. Eğer sen orada olmazsan, ben buraya gelirim. Hadi, yemek sipariş edip birbirimizin saçını örebiliriz. *Siktir.*"

Sırıttıyorum, tezgâha yaslanıyorum ve ona tam bir dekolte görüntüsü veriyorum. Bakışları göğüslerime kayıyor ve bana karşı bu kadar duyarlı olması beni derinden tatmin ediyor. Üzerimde uyumlu bir şort ve üzerinde limonlar olan bir kolsuz pijama takımı var. Bir şey giymemin tek nedeni, en son pizza sipariş ettiğimde, kapıyı çıplak açtığımda teslimatçının neredeyse takılıp düşecek olması. Sonra Billie, erkek türünü gerçekçi olmayan beklentilerden korumakla ilgili bir şeyler söyleyerek bana çıkıştı.

"Ya seninle seks yapmak istemezsem?" Ben soruyorum.

Bana deliymişim gibi bakıyor. "Hadi ama Ivy, herkes benimle seks yapmak istiyor. Ayrıca, bu *biziz*."

Sanki bilmem gereken tek şey *bizmişiz* gibi söylüyor. Bu pisliğin yanağı. Kanepeme uzanıp telefonumu çıkarıyorum ve onu bilerek görmezden gelerek bu akşam için teslimat seçenekleri arasında geziniyorum.

Ağırlığı kanepenin eğilmesine neden oluyor, bu yüzden yanıma otururken ona doğru hafifçe eğiliyorum. "Peki ne sipariş ediyoruz?"

Ona ters ters baktım. "Yemek çubuklarıyla Pad Thai." Neden bilmiyorum ama bu kadar iri bir adamın yemek çubukları gibi narin bir şey kullanması düşüncesi gülesim geliyor.

"Harika. Ne izliyoruz peki?" diye soruyor, bacaklarımı kaldırıp kalın kalçalarının üzerinden sarkıtarak rahatlıyor.

"Cidden bu gece benimle mi kalacaksın?"

"Evet. Neden bunu garipleştiriyorsun?" Sanki aramızdaki senaryoyu tersine çeviren benmişim gibi bana bakıyor. Biz bunu yapmayız. Asla yapmayız. Birbirimize takılırız ve şakalar yaparız. Elbette, belki bir grup ortamında aynı filmi izlemiş olabiliriz, ama bu her zamanki halimiz değil.

Hope'un daha önce söylediklerini düşündüm. *İyi bir eşleşme miyiz?*

Gah, beynim acıyor. Son zamanlarda bunu çok fazla yapıyorum-düşünüyorum. Telefonu ona veriyorum ve istediğini sipariş etmesine izin veriyorum. "Bir bilimkurgu filmi izliyordum."

"Bu şeyi seviyor musun?" diye soruyor, şaşırarak.

"Tek yaptığımın porno izlemek olduğunu mu sanıyordun?" Alaycı bir şekilde sordum.

"Tercihen. Yine de onları bizim yapmamızı tercih ederim. Sence bir OF hesabı açarsak para kazanır mıyız?" diye soruyor ayaklarımı kendisine doğru çekerken. "Sanki daha fazla paraya ihtiyacın varmış gibi. Kes şunu." Ayaklarıma masaj yapmaya başladığında ciyaklıyorum ve ayaklarımı ondan çekiyorum. Kaşları havaya kalktı ve ben başımın büyük belada olduğunu biliyorum.

"Sevgilim, gıdıklanıyor musun?" diye soruyor, sosis parmakları havada muzipçe parıldıyor.

"Yemin ederim Hawke, eğer sen- Dur!" Kaburgalarımın doğru hamle yaparken kahkaha atarak bağıriyorum. Yüzünü itiyorum ve ağırlığına karşı güreşmeye çalışıyorum. "Dur! Yapamıyorum... Nefes alamıyorum." Yanlışlıkla ağzına vurdum ve geriye yaslanıp çenesini düzeltti.

"Güzel kanca," diyor, neredeyse siyah gözleri gururla parıldıyor.

"Bunu bir daha denersen bir dahaki sefere burnuna nişan alırım." Nefesimi tutmaya çalışıyorum, adrenalin pompası içimde dolaşıyor

Damarlar.

"Kadınlar çarpık bir burunla bile beni isteyeceklerdir." Kibirli bakışları benimkileri hiç terk etmiyor.

"Bu teoriyi test etmek mi istiyorsun?" Dalgınca soruyorum çünkü bedenim sadece onun hâlâ belime yapışmış olan eline odaklanmış durumda. Onun keskin bir şekilde farkına vardığımda üzerime bir sıcaklık hücum ediyor. Kokusunu. Zorba ve her şeyi tüketen varlığı. Sadece Hawke.

"Test etmek istediğim başka bir teori daha var," diyor kafalarımız doğal olarak birbirine doğru yönelirken.

"O da ne?" Kendimi dudaklarına o kadar yakın fısıldarken buluyorum ki neredeyse onun tadını alabiliyorum. Bu şeytan hiç kılık değiştirmede. Hawke her zaman Hawke olmuştur. Beni baştan çıkarma şekli işkence gibi. Ve bazen zayıf oluyorum. Özellikle de onun karşılayabileceğini bildiğim ihtiyaçlarım olduğunda.

Dudaklarımı dikkatlice onunkilere değdiriyorum ve nasırlı eli yüzümü tutup dilini ağzıma sokmadan önce ihtiyacı olan tek izin bu. Kendi dilim onunkiyle dans ediyor, ağzımdan küçük bir inilti kaçıyor. Bana dokunduğu, beni içine çektiği ve beslediği anda bedenimin gevşediğini ve açgözlü bir ihtiyaç tarafından hızla ele geçirildiğini hissediyorum. Onu gömleğinden tutup üstüme çekiyorum.

Ağırlığını üzerimde gezdiriyor, eli göğüslerime gitmeden önce belimde aşağı yukarı kayıyor. Oh, sık beni. Hawke her yerde, öpüyor, ısıyor, alay ediyor. Hawke bir kadına nasıl tapılacağını biliyor ve bedenim onun saygısına o kadar açık ki.

Pantolonunun ve kendi şortunun kumaşından sikinin amıma doğru zorlandığını hissedebiliyorum. Kıçımı tutup beni kaldırarak sikine daha sert bastırıyor ve ben de inleyerek ona doğru eğiliyor, başımın ne kadar belaya gireceğini tam olarak biliyorum.

Bu kadar güçlü bir adamın tadını bir kez aldın mı, bir daha unutamazsın. Unutmak istemezsiniz. Ve hiç kimse onunla kıyaslanamaz.

Yıllarca bundan kaçtım, beni nasıl mahvedeceğinden korktum.

Ben.

Ama şu anda mahvolmayı çok istiyorum.

Hıwke

SO her zaman istediğim her şeydi. Onu tekrar tadabilmek için inanmadığım bir Tanrı'ya dua ediyordum. Ve şimdi önümde çözülüyor ve ben ona dokunmadım bile.

"Kahretsin, çok güzelsin," diye mırıldanıyorum, hafif tuz ve vanilya tadı olan boynunu öpüyorum. Dolgun göğüslerini sıkıyorum. Onları her zaman sevmişimdir. Onu memnun etme onurunu bana vermeden önce bile her parçasını sevmiştim.

Kalçalarımı ona doğru yuvarlarken sikim fermuarıma baskı yapıyor, ritmime uyduğunda hoş bir sürpriz oluyor.

Ona bakıyorum, o mavi gözler arzu ve yaramazlıkla parıldıyor. Onda her zaman en çok sevdiğim şey buydu. O sik beni gözleri. Güven ve lanetle sızan o seksi bakışlar. O kadar çok yönden mükemmel ki.

Elimi kalçasında gezdiriyorum, nefesinin kesilmesiyle sarhoş oluyorum ama başını çevirip bakmıyor. Hayır, bu kadın benim dokunuşumdan ya da yoğunluğumdan asla kaçmadı. Avucumu teninde gezdirmeye devam ediyorum, ta ki aklımı başımdan alan minik ganimet şortunu kenara itip külot giymediğini fark edene kadar. *Mükemmel*.

Bir parmağımı içine sokuyorum, vücudunun kavislenmesinden ve dudaklarının ayrılmasından tatmin oluyorum, ama yine de başka tarafa bakmıyor. İkinci parmağımı sokuyorum, tembel bir ritimle içine pompalıyorum, her keskin nefesini ve kalçalarının açgözlülükle elime yuvarlanma şeklini inceliyorum.

"İyi bir kız gibi elimi kapla," diyorum amcığı elimi doyurmaya başladığında. Vücudu doğal olarak benim için hazırlanıyor ve sikimi içine sokmak, onu içten dışa damgalamak için sabırsızlanıyorum.

Bunun için yıllarca bekledim.

Onu tekrar sikimin etrafında hissetmek için. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel vücuda tapmak için.

"Oh, sik beni Hawke," diye fısıldıyor ve yüz ifadesi mutlak zevk ve şaşkınlık arasında gidip geliyor. Onu memnun ettiğimde nasıl görüldüğüne bayılıyorum. Başparmağımla klitorisini hafifçe ovarken arkama yaslanıyorum. Henüz boşalmasına izin vermek istemiyorum; o içimdeki her şeyi sıkarken bu benim sikime kalacak.

Hızım yavaşladıkça sinirleniyor gibi görünüyor ve kemerimi çözerken sırtıyorum. Bakışları elime takılıp kalıyor ama hiç şikâyet duymuyorum.

"Bugün benimle bu konuda kavga etmeyecek misin?" Klitorisine daireler çizerken bir kaşımı kaldırıyorum. Gözlerinde sıcaklık ve meydan okuma parlıyor. Aramızdaki bu gerilimi inkâr etmek istiyor ama kızımın eninde sonunda kırılacağını biliyordum. Böyle bir şey sonuna kadar götürülmeli.

"Hawke Junior için hazır mısın?"

Başı kanepenin arkasına çarpıyor ve gülüyor. "Ona hâlâ ciddi ciddi böyle diyor olamazsın."

Elimi çektiğimde başını kaldırıyor, ani bir kayıptan dolayı sinirli. Ayağa kalkıyorum ve bileğimi tutuyor. "Burada işin bitmedi, değil mi?"

Arka cebime uzanıp bir prezervatif çıkarırken sırtıyorum. Dişlerimle yırtıyorum ve ambalajın etrafında söylüyorum. "Sesin muhtaç gibi geliyor, sevgilim."

Ben kot pantolonumu ve boxerımı çıkarırken o da rahatlıyor. Sikim serbest kalıyor ve ona takdirle bakıyor. Gömleğimi çıkarıyorum ve alt dudağını ısıyor, bakışları tepeden tırnağa üzerimde dolaşıyor. Ayağını çekerken prezervatifi aletimin üzerinde yuvarlıyorum ama o bana karşı koyuyor.

"Hayır. Sen otur," diyor. Çenem sıkıştı. Kadınla sevişmeyi tercih ederim. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak kaşlarını kaldırıyor. "*Hawke Junior*'ın erkek olmasını istiyor musun, istemiyor musun?"

Başımı arkaya atıp gülüyorum, sonra da bana söyleneni yapıyorum. Önümde durup üstünü çıkarırken gösterinin tadını çıkarmak için oturuyorum. O mükemmel göğüslere bakıp ağzım sulanıyor. Sonra elleri yanlarından aşağı kayıyor ve gördüğüm anda beni yarı yarıya etkileyen o gülünç ganimet şortunu aşağı itiyor.

Çıplak, kıvrımları tam teşhirde, ellerimin tutup sıkması için hazır. Benim için mükemmel bir şekilde inşa edilmiş çok fazla yanı var. O kırılabilir olmaktan çok uzak ve doyumsuzluğa en yakın şey.

Ivy ellerini omuzlarımın iki yanına koyarak kalçalarımın üzerine oturuyor. Aramızdaki Hawke Junior'a bakarken benim ölçülerime uyacak şekilde genişçe yayılıyor ve ben sırtımdan kendimi alamıyorum. Büyük bir sikim olduğunu biliyorum. Buna bayılıyorum; kelimenin tam anlamıyla en iyisi. Daha çok sevdiğim şey ise onun kalçalarını yavaşça indirip amını sikimin ucuna doğru hizalamasını izlemek.

Kendini aşağı doğru itiyor, amı sikimin etrafını öyle sıkıyor ki, içimden acı dolu bir hırıltı çıkıyor. Hepsini içime alana kadar nefes alıyor ve sonra bakışları tekrar benimkine dönüyor.

Oh lanet olsun. Bir saniyeliğine kalçalarını sıkıyorum, neredeyse anında boşalmak istediğim gerçeğiyle şok oluyorum. Bu daha önce hiç olmamıştı.

"Burada yetkili benim," diye mırıldanıyor, neredeyse öfkeyle, ve ben yükümü boşaltmak üzere olduğumu itiraf etmekten çok utanıyorum. *Haydi, Hawke Junior, topla kendini.*

"Bu sefer sevgilim," diyorum usulca, ellerimden birini yanağına değdirip ensesini kavıyorum. Vücudu dokunuşuma göre hareket ediyor. Parmak uçlarımın hemen altında canlı ve nefes alıyor ve bir vuruşta boşalmanın yaklaşan kıyameti geçiyor.

Bu kadının benim için ne kadar mükemmel olduğunu gösteriyor. Onun için ne kadar beklediğimi. Belindeki parmaklarım, kendini kaldırıp tekrar indirirken, sikimde kendi zevkini bulurken, bana lanet bir boğa gibi binerken kazıyor.

Ivy'nin güç sızdırmasına ve benden istediğini almasına bayılıyorum. Sahip olmama izin vereceği şey buysa, şimdilik bunu kabul edeceğim çünkü ondan çok daha fazlasını alacağımı biliyorum, sanki onu yok etmek benim cehennem görevimmiş gibi.

Ivy'nin elleri göğsümün üzerinde dolaşıyor, mükemmel manikürlü tırnakları hızını artırırken tenimi tırmalıyor. Kalçalarım doğal olarak onun ritmine uyuyor, her hamlesini karşılıyor, alttan ona çarpıyor. Vücutlarımızın birbirine çarparken çıkardığı ses, ateşli sevişmemize mükemmel bir şekilde eşlik ediyor.

"Ah, sik beni," diye küfrederken gözleri başının arkasına kayıyor ve arkasına yaslanıyor. Kadınları farklı pozisyonlara çevirmeye çok alışkınım, ama bu o kadar mükemmel ki, birbirimizi unutulana kadar becerirken hiçbir şeyi değiştirmek istemiyorum.

Onu boğazından çekerken, öperken, yutarken, bencilce her iniltisini yutmak isterken ve bunu ona yaptığımı kabul ederken kıcı kalçalarımın üzerinde zıplıyor. Ona böyle hissettiriyorum.

"Beni boşaltacaksın," diyor nefes nefese, sersemlemiş ve neredeyse kafası karışmış görünüyor. İlk kez seviştiğimizde de neredeyse aynıydı. Sanırım ikimiz de ne olduğunu bilmiyorduk. Bu kadar mükemmel eşleşmemize şaşırmıştık.

"Sikimi ıslat," diyorum alt dudağını ısırp çekiştirirken. Kahretsin, her yerime boşalmasını istiyorum, beni ödüllendirmesini.

"Siktir, Hawke," diye homurdanıyor ve zıplarken kendini desteklerken tırnakları karın kaslarıma batıyor. "Ungh." Tutarsız kelimelerle nefes nefese kalmaya başladı. "I

- I-

Kenara tutunuyorum, o yapana kadar taşaklarımın patlamaması için yalvarıyorum, ama amcığı etrafımda sıkıldığı anda gidiciyim. Onu horozumun üzerine çarparken homurdanıyorum, o hain kalçalar ileri geri sallanmaya devam etmeye çalışırken işkence ediyor, beni her son damladan sağıyor.

Birbirimize bakmaktan kendimizi alamıyoruz, birbirimizin ağzına soluk soluğa girerken yükseklerden iniş bizi gerçekliğe geri getiriyor, hala bu derin, cinsel ihtiyaçla boğuşmayı durduramıyoruz.

Ensesini tutuyorum, kısa sarı saçları parmak uçlarıımın kenarlarına değiyor ve "Bir dahaki sefere yetki bende" diyorum.

Kaşlarını imalı bir şekilde kaldırıyor. "Sence bir dahaki sefere olacak mı?"

"Programını boşaltsan iyi edersin çünkü her fırsatta bu amcığı parçalamayı planlıyorum."

Kulağıma eğilirken sırtıyor. Kapı zili çaldığında konuşmasını bekliyorum. Başım kanepenin arkasına çarpıyor ve şikayet ederek inliyorum ve o da sikimden kalkıyor.

Lanet olası oyunbozan. Yemek teslim edilirken bu kadar sinirleneceğim hiç aklıma gelmezdi. "Ne yaptığınızı sanıyorsun sen?" Koltuktan kalkıp onu geri çekiyorum ve kapıya çıplak bir şekilde cevap vermesini engelliyorum.

"Sen

kapıya öyle cevap vermek."

Elini kalçasına attı, şaşkıındı. "Bu ilk kez olmazdı. Ve bu iyi."

"Bu son kez. O küçük ganimet şortlarını geri giy," diye homurdanırken prezervatifi çıkarıp kapının yanındaki çöpe atıyorum.

Cüssemi göstermek için omuzlarımı geriye atarak kapıyı açıyorum. Adamın ağzı açılıyor ve bana yemeği uzatırken gözlerimle bile buluşamıyor. Ivy'yi görmemesi için kapıyı kapatacak kadar geniş olduğumdan emin oluyorum.

Adam kekeleyerek, "Burada da bedava tatlı var," deyince ona parlak bir gülümseme veriyorum.

"Peki, neden daha önce söylemedin?" Tatlıları pek sevmem ama Ivy sever. Ben olsam amından yerdim.

Dönüyorum ve kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapatıyorum. Bakışlarım Ivy'yi bulduğunda, inanamayarak başını sallıyordu. O beş para etmez teslimatçı çocuk, değerli bir mücevheri bedavaya görüyorsa vay halimize.

Ivy

I bazen ahlaki sınırlarda gezinen işler alıyorlar. Onları küçümsemiyorum çünkü tam da babamın sahip olduğu türden bir müşteri kitlesi. Çoğu zaman, bana kendi işimde bulamadığım bir heyecan ya da meydan okuma veriyorlar.

ana akım işlerle kıyaslandığında sıkıcı olabilir.

Yelpazenin daha karanlık ucunda yer alan işler için sahte bir ismim ve ayrı iletişim bilgilerim var. Yeni gelenlerin bilgilerimi nasıl edindiğini her zaman bilmiyorum, ancak sadece tavsiyeler yoluyla bulunabilir, yani daha önce birlikte çalıştığım biri. Her zaman fiyatlarımla ilgili bir uyarı vardır, bu yüzden bana yaklaşanlar benim anladığım dilden konuşmaları gerektiğini bilirler - para.

Ne yapacağımı bilemediğim kadar çok param var, işte tam da bu yüzden fiyatlarım bu kadar yüksek. Eğer olağanüstü eğlenceli hayatımdan zaman ayırıyorsam, o zaman bunun bedelini ödeyecekler. Adil bir değiş tokuş.

Bu gece, bir güvenlik yayınına girip odada olup biten her şeyi kaydetmem için bana yirmi beş bin dolar ödendi. Sonra da ödememin ikinci yarısını almadan önce kaydı göndermem gerekiyor. Çok kolay. Buna benzer birkaç iş yaptım; bazen rakiplerinin bir adım öne geçmeye çalıştığı şifreli bilgiler içeren toplantılar oluyor. Diğer zamanlarda, şantaj için. Bazen de düpedüz cinayet. Bu benim için gri bir alana giriyor. Bazı pislikler gördüm ama her işe girerken kendime bir kasa olduğumu hatırlatıyorum. Benimle birlikte mezara götüreceğim pek çok insanın sırrı olduğunu söylemek doğru olur.

Hawke'ın benim için stokladığı protein barını çiğniyorum. İkinci kez seks yaptığımız gecedan beri sadece iki kez geldi ve kesinlikle hiçbir şikayetim yok. Her seferinde yerinde duruyor ve uyumak istediğimde ona gitmesini söylediğimde tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi görünüyor.

Seksi daha fazlası olmaktan ayırabilmemin tek yolu bu çünkü daha fazlasının neye benzediğini bile bilmiyorum. Ve şu anda, her zaman olduğu gibi sadece ihtiyaçlarımın karşılanmasına odaklanmak istiyorum. Ona asla itiraf etmeyeceğim, ama protein barları aslında güzel bir atıştırma ve son zamanlarda yaptığımız tüm sikişleri düşünürsek, dayanıklılığımı korumam gerekiyor.

Bakışlarımı televizyondan dizüstü bilgisayarına kaydırıp odaya birinin girmesini beklerken arka planda *Vampire Diaries* çalışıyor. Protein barımı bitirip patlamış mısır kasesine uzanıyorum.

İzlediğim yer Springfield, Massachusetts'te akşam için kapalı olan bir kulüp. Güvenlik sistemine girmem uzun sürmedi.

İki kadın kulübe yaklaşp kilitli olmayan kapıları açtığında canlanmış görünüyor.

Kamera kulübün kapısına doğru aç yapıyor, bu yüzden henüz yüzlerini çok net göremiyorum. Boş kulübün içine doğru yürüyorlar ve dar elbiselerinden birine hayranlıkla bakıyorum; muhtemelen benim de giyeceğim bir şey. Kadınlardan biri geldikleri yöne bakıyor ve midem bulanıyor.

Makayla'nın orada ne işi var?

Televizyonu kapatmak için ayağa fırlıyorum, patlamış mısırlarım kucağıma dökülüyor. Hemen onu arayp gitmesini söylemeli miyim diye düşünerek telefonuma bakıyorum. Ama henüz durumun ne olduğunu bilmiyorum. İş hakkında soru sormadım ama şu anda içimde kötü bir his var.

Kapüşonlu biri kadrja girerken alt dudağımı ısıyorum. Yapısına ve boyuna bakarak erkek olduğunu tahmin ediyorum. Bu adam tam olarak nerede olması gerektiğini biliyor olmalı, çünkü kamera tarafından yakalanmak için en iyi pozisyona yönlendirildiler. Hepsi kaydedildiklerini biliyor mu? Kişisel tecrübelerime göre, genellikle değil. Adamın kapüşonu aşağı çekilmiş ve kameralara doğrudan bakmamaya dikkat ediyor, bu da kesinlikle neler olduğunu bildiğini gösteriyor.

Ancak iki kadın onu görünce rahatlamış görünüyor, bu da büyük olasılıkla onu tanıdıkları anlamına geliyor. Ve Makayla ona çapkınca yaklaşıyor, ama

Onu durdurmak için elini uzatıyor. O zaman bunun kaydedilen çarpık bir cinsel fantezi olup olmadığını sorguluyorum. Bu gördüğüm ilk fantezi değil.

Makayla uzanıp diğer kadının elbisesinin omuz askısıyla oynuyor ve kadın kapıya doğru bakarken kararsız görünüyor. Ama adam ona bir şeyler söylüyor ve sanki onu rahatlatmak istercesine öne çıkıyor. Makayla bu alışverişten memnun görünmüyor.

Ellerim ağzımı kapatıyor ve olacaklar aklıma gelmeden önce nefes nefese kalıyorum. Yıldırım hızıyla kadının boğazını kesiyor. Kadın bir eliyle boynunu tutuyor, diğer eliyle de bu açıdan yüz ifadesini göremediğim Makayla'ya uzanıyor.

Koltuğun kolundan telefonumu kapıp aramaya basıyorum. Oradan siktir olup gitmesi gerekiyor. Her ne oluyorsa çok kötü. Başka bir kameraya geçiyorum ama kapüşonlu adamın yüzünü hâlâ yakalayamıyorum.

Boğazı kesilen kadın dizlerinin üzerine çöküyor ve işte o zaman Makayla'nın yüz ifadesini görüyorum, arkadaşı kanlar içinde yere yığılmış, son nefesini veriyor. Sanki arkadaşının öldürülüşünü izlememiş gibi gülümsüyor. Bir dakika. Onu bu işe o mu soktu?

Makayla telefonunu göğüslerinin arasından çıkarıyor ve kaşlarını çatıyor. Cevap verirken saçlarını omzunun üzerinden savuruyor.

Makayla aynı anda "Demek bugün benimle konuşmak istiyorsun," derken erkeğin "Cevap verme," dediğini duyuyorum.

"Gitmen gerek," diyorum ona. Şu anda ne haltlar döndüğünü bilmiyorum ama tehlikede olduğunu ve bunun bir parçası olmak için lanet olası uyuşturucularla aklını kaçırdığını biliyorum. Son zamanlardaki davranışlarına katılmıyor olabilirim ama onun böyle bir kadın olmadığını biliyorum. En azından ben böyle düşünüyordum.

"Neden bahsediyorsun sen?" diyor etrafına bakarak. Tam o sırada kapüşonlu adam telefona uzanıyor, aramayı kesiyor ve yere fırlatıyor. Kadın hiç etkilenmiş görünmüyor. Olsa olsa, adam hakimiyet kuruyormuş gibi davranıyor, bu yüzden kendilerine zaman ayırıyorlar.

Dehşet içinde izliyorum, *onun* yem olduğunu fark ediyorum ve bunun her türlü yanlış olduğu hissi daha da derine inerken başka tarafa bakamıyorum. *Ne izliyorum lan ben?*

Hâlâ önünde duran ve elinde bıçak tutan adam için elbisesini çıkarmaya başlar. Sadece topuklu ayakkabılar giyerek ona kıcını göstermek için döner ve onu baştan çıkarmaya çalışıyormuş gibi eğilir. Kadın doğrulduğunda, adam

ona arkadan yaklaşıyor, eldivenli eliyle memelerini sıkıyor. Kadın memnun bir şekilde gülümsüyor. Ve hala aç yüzünden yüzünü göremiyorum.

Bunu neden yapıyor? Ve ben neden izliyorum ki? Durum ve arkadaşlarından biri yerde kanlar içinde yatarken onun tamamen çıplak olması kafamı çok karıştırdı.

Adam bıçağı Makayla'nın boğazına dayayıp keserken nefesim kesiliyor.

Makayla şok olmuş bir halde duraksıyor ve uzaklaşmaya çalışırken ellerini kaldırıp boğazını kapatması bir an alıyor ama arkasındaki kişi onu yakınında tutuyor. Kulağına bir şeyler fısıldıyor ve Makayla döndüğünde nihayet yüzünü görebiliyorum, ancak örme bir elbise giydiğini fark ediyorum. maske de var. Bu kişi kimliğinin tespit edilmemesine dikkat ediyor.

Adam onu bırakır ve kadın elleri ve dizleri üzerinde öne doğru düşer, bir eli arkadaşının etrafında biriken kırmızının kenarına iner. Kayıyor ve kayarken diğer eli boğazından ayrılıyor ve yere daha fazla kan dökülüyor.

Ve sonra yere yığılır.

Nefes nefese kaldım, almadığımı bilmediğim havayı arıyordum. Kan gölünün içine düşüyor, ölmüş. Panik dalgaları üzerime çöküyor ama hemen analitik zihnimin devreye girmesine izin veriyorum, mantıklı düşünüyorum. Tek bildiğim, paramı almak için bu videoyu göndermem gerektiği idi. Bu hedeflenmiş miydi? Makayla ile olan bağlantımı biliyorlar mı, yoksa tamamen rastgele mi? Rastgele olmalı çünkü kimliğimin tamamen gizli olduğunu biliyorum. Şu anda tek bildiğim Makayla ve başka bir kadının öldürüldüğü ve son telefon görüşmesinin benden geldiği.

Lanet olsun. Ne yapacağım ben?

Neden Hawke'a başvurduğumu bile anlayamadan telefona sarılıyorum. Ama eğer bir cinayet sonrası ile başa çıkmak için donanımlı biri varsa, o da mükemmel katili tanıyor olmamdır.

"Aşk-"

O sözünü bitiremeden, "Neredesin?" diye sordum. "Dur bakalım, sevgilim. Neyin var?"

Düşüncelerimi toparlarken kendimi aptal gibi hissediyorum ve ona bir bağlam vermem gerektiğini fark ediyorum.

Nefes al.

Odaklan

"Olan biteni kaydetmek için güvenlik kameralarını hackleme işini üstlendim. Kaydı şimdi göndermem gerekiyordu ama..."

Makayla ve başka bir kadın. Nasıl ya da neden bu işe karıştığını bilmiyorum ama şimdi ne yapacağımı bilmiyorum."

"Kahretsin, onun yerinde olmak berbat bir şey" diyor. "Aç mısın? Five Guys'dayım. Sana hamburger getirebilirim."

Onun soğukkanlı, neredeyse duygusuz tepkisi beni şok ediyor. "Delirdin mi sen?" İnançsızlıkla çılgılık atıyorum.

Ekrandaki adam eğilip Makayla'nın nabzını kontrol ediyor, ardından elbisesini alıp bıçağı silmek için kullanıyor ve girdiği yöne doğru geri dönüyor. Onu kameralar aracılığıyla takip ediyorum, avantajıma kullanabileceğim herhangi bir şey yakalamak için onu izlemeye çalışıyorum. Ama şu anda düşünemiyorum.

"Evet, bu benim cazibemin bir parçası. Ama şimdi çok daha sakın misin?" "Hayır, sana kızgıyım," diyorum, bariz olanı işaret ederek.

"Güzel. Zaten en iyi beni düşündüğün zaman çalışıyorsun," diye küstahça cevap veriyor. "Birazdan buralarda olacağım. Bu işi çözeceğiz."

O zaman kendimi daha iyi hissettiğimi fark ettim. En azından çok daha net düşünebiliyorum. Ve belki de, sadece belki de Hawke beni histerinin eşiğinden döndürmek için bunu söyledi. Bunu birlikte çözme sözünde rahatlatıcı bir şey var. Bu tür şeyler için hiç kimseye güvenmedim. Bu tür şeyler için babama bile gitmedim. Yani, daha önce hiç gerek duymadım.

"Hamburgerine peynir ister misin?" Hawke sorar.

"Hawke," diye homurdandım. Etrafındaki insanların ölmesine alışkın olabilir ve bir dereceye kadar benim de duyarsızlaştığımı düşündüm ama hiç bu kadar yakın olduğum biri olmamıştı. İlk kez, bu karanlık dünyada gerçekten nasıl bir şey olduğunu deneyimliyorum.

"Pastırma da mı?"

"Tanrım, çok sinir bozucusun," diye homurdanıyorum telefonu kapatırken, gülümsemeye karşı koyuyorum çünkü böyle bir zamanda bu çok mantıksız. Ama aynı zamanda bu dünyanın bir parçası olmanın gerçekte ne anlama geldiğine dair bir gerçeklik kontrolü yaşarken beni ayakları üzerinde tutma becerisini de takdir ediyorum.

Hıwke

I Ford'u arayıp ona ve Billie'ye kendi hamburgerlerini almalarını çünkü bir randevum olduğunu söylüyorum. Sonra o kim olduğunu sormadan telefonu kapatıyorum çünkü ben kimseyle çıkmam. Bunun bir randevu olmadığını biliyorum ama Ivy'nin sesindeki endişeyi duymak derimin kaslarımdan soyulduğunu hissettiriyor. Onu durdurmak istiyorum. ani acı ve kafa karışıklığı.

Ford'a söylemeyi düşündüm ve içinde bulunduğu zor durumdan bahsetmemek için kendimi zor tuttum çünkü yardım etmek isteyeceğini biliyordum. Ama işin aslı ne içerdiğini bilmiyorum ve Ivy'nin işleri hakkındaki bilgileri genellikle kimseyle paylaşmadığından eminim. Beni arayıp söylemesine şaşırdım ama bu onun çaresizliğini gösteriyor.

Dairesinin kapısını çalmaya gidiyorum ama ben daha temas kuramadan kapıyı açıyor ve yiyecek torbasına bakıyor.

"Gerçekten hamburger ve patates kızartması aldığınıza inanamıyorum," diye alay ediyor.

"Ve milkshake," diyorum ve en sevdiği aromayı sunuyorum. Vanilyalı. Başını sallıyor ama dönüp sehpanın üzerinde duran dizüstü bilgisayarına gitmeden önce milkshake'i elimden kapıyor.

Televizyonun sesi kapalı ama bana sevdiğini söylediği *Vampire Diaries* saçmalığı yanıp sönüyor. Vampirlerin sevişmesiyle ilgili bir şey, sanırım buna tamamen karşı değilim. Patlamış mısır yere saçılmış.

Onu kanepeye kadar takip ediyorum ve o benim için görüntüleri geri sararken arkasına geçiyorum. Burgerimi yerken kolumu rahatça onun omzuna atıyorum.

kanepenin arkasına. Bana bir bakış attı ama azarlamadı, ekrana odaklanmıştı.

"Arkadaşım öldü," diyor kapüşonlu figür boğazını kestiği anda. Gözyaşları, dehşet ya da başka bir şey bekleyerek ona bakıyorum ama her şeyden çok kafası karışmış görünüyor.

"Bu görüntüdeki diğer kadını tanıyor musun?" Onu hamburgerini yemesi için sessizce cesaretlendirmeye çalışarak soruyorum ama duymazdan geliyor. Dizüstü bilgisayarını alıp odasına doğru yürüyor, ben de peşinden gidiyorum.

"Hayır. Ama kim olduğunu bulabilirim." Dizüstü bilgisayarını üç ekrana takar. Ekranlardan gelen parıltı dışında oda zifiri karanlık. Klavyede yazmaya başlarken ayaklarını kışının altına sıkıştırıyor. "Bunun şahsen görmem gereken bir şey olup olmadığını bilmiyorum. Oldukça hedefli görüldüğünü söyleyebilirim, ancak bu tür işler için kimliğim gizlidir."

Gizemli kadının yüzü için farklı sekmeler ve aramalar beliriyor. Ivy'nin çalışmasını izlerken kesinlikle hayrete düşüyorum, farklı kodlar ve ekranlar hızla geçerken parmakları hızla hareket ediyor. Nasıl olduğunu bilmiyorum ama ne haltlar döndüğünü çok iyi biliyor gibi görünüyor. "Bu görüntüyü kaydedildikten sonra otuz dakika içinde göndermem gerekiyor. Yani sekiz dakikam kaldı. İşte!" diyor muzaffer bir edayla, kadının adı ve görüntüsü ekranda belirirken. Adı Elizabeth Carinne.

Yazmaya devam ediyor ve saniyeler içinde bütün bir profil ortaya çıkıyor. "Babası bir politikacı. Belki de bu hedeflenmişti." Hayretler içinde arkama yaslandım. Onun seksi olduğunu biliyordum ama bu benim sikimi kaldırdı. Sadece güzel değil, aynı zamanda şimdiye kadar tanıdığım en zeki kadın. "Evet. Bunu gönderdiğim e-posta adresi babasına ait. Demek ki karanlık bir işe bulaşmışlar. Ama Makayla'nın neden orada olduğunu bilmiyorum. Hiç mantıklı gelmiyor. O bir parti kızı. Bir suçlu değil."

Sanki tüm cevapları biliyormuşum gibi bana bakıyor. "Suçlular söz konusu olduğunda dış görünüşe bakarak hüküm verebileceğimizi sanmıyorum. Ben suçlu gibi görünüyorum. Benzemiyorsun ama şu anda yaptığın şey toplum ya da kanun tarafından kabul edilebilir bir şey değil. Diğer bir deyişle, sen bir suçlusun."

"Teşekkürler," diyor yavaşça ve ekranına geri dönüyor, ama yüzündeki küçük gülümsemeyi fark ediyorum.

"Hâlâ gönderecek misin?" diye sordum.

Titrek bir nefes veriyor. "Bunun arkasında kimin olduğunu bilmem gerekiyor. Sadece Makayla arkadaşım olduğu için değil, ama bu kötü hissettiriyor. Bir şey var.

Burada bir yanlışlık var ve bunu açıklayamıyorum. Neden izlemek zorundaydım ki?" İç çekiyor. "Ya biri bana bilerek izlemem ve olaya dahil olmam için yüklü miktarda para ödedi ya da bunu görmemin başka bir nedeni var."

Bunun olasılığı oldukça yüksek. Tekrar yazmaya başlıyor ve ben taş gibi sertleşmiş sikimi ayarlarken ısıklık çalıyorum. "Ateşli olduğunu biliyordum, sevgilim, ama seni çalışırken izlemek beni gerçekten etkiliyor." Karışık bir gülümsemeyle omzunun üzerinden bakıyor. "Ciddiyim. Bu işte gerçekten iyisin. Yetenekli olduğunu biliyordum ama... bu büyüleyici."

Uzaklara bakmadan önce mavi bakışlarında bir şey parlıyor. Bunun ne hakkında olduğundan tam olarak emin değilim, ama sonra bir şey dikkatimi çekiyor.

"Bekle. Geri dön," diyorum ekranı göstererek. Kafası karışmış gibi görünüyor ama dediğimi yapıyor. "Durdur." Durdu ve ekrandaki görüntü dondu. "Bu arkadaşının erkek arkadaşının elindeki çirkin dövme değil mi?"

Bakışlarını daraltarak görüntüye daha yakından bakıyor ve sonra gözleri açılıyor. "Jared onları içeri mi çekti?" diyor şaşkınlıkla. "Ama neden?"

Neden sorusu beni çok fazla ilgilendirmiyor. Daha çok, Ivy'nin uyuşturulduğu saatte aynı yerde olduğu gerçeği. Tesadüf olabilir ama bundan şüpheliyim.

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var. Ve ben de bu işe dahil oluyorum," diyorum, neşeyle parmaklarımı çıtlatarak.

Ivy saate bakarken alt dudağını ısırır. Göndermek için beş dakikası kalmıştır. "Eğer bunu göndermezsem, benim de bir şekilde işin içinde olduğumu düşünecekler. Bu işi çözenin tek yolu, bununla ne yapmaya çalıştıklarını bulmak."

"Kirli politikacılara şantaj yapmak duyulmamış bir şey değil," diyorum masasına yaslanırken.

"Hayır, ama izlerini kaybettirmek için dikkatli davranıyorlar." Ekranı işaret ediyor ve gerçek zamanlı olarak kulübün alevler içinde kalışını izliyoruz. Alevlere bakıyor ve arkadaşını düşündüğünü biliyorum. Sert bir savaşçı olsa bile kalpsiz değil. Bu onu bir şekilde etkilemiş olmalı.

Ona tekrar hamburger teklif ediyorum. "Ben aç değilim. Sen yiyebilirsin."

Tekrar ona doğru itiyorum. "Videonu gönder ve yemeğini ye. Bu işi birlikte çözeceğiz."

Bana bakarken yavaşça alıyor, o mavi gözler alevlerle titreşen ekranla birlikte parıldıyor. "Teşekkür ederim."

"Sadece benden operasyonun beyni olmamı bekleme. Hepsi senin," diyorum alnına hafifçe vurarak. O noktayı ovalarken küfrediyor ve sonra bakışları benim sertleşmiş sikime takılıyor. Sırıttıyorum. "Ve diğer kaslarını da çalıştırmak için buradayım."

"Senin gerçekten bir kapatma düğmen yok, değil mi?" Hamburgerin paketini açıp bir ısırık alırken gözlerini deviriyor.

"Aşkta ve savaşta her şey mübahtır." Kendi aramalarımı yapmak için odadan çıkarken ona göz kırptıyorum.

Ivy

T Ertesi akşam, Elizabeth ve Makayla'nın şüpheli bir yangında öldükleri ve soruşturuldukları haberi çoktan yayılmıştı. Her şeyin boyutunu sadece babası bilecekti ve ben de onu

Ama bunu yapmamış olsaydım, hakkımda şüpheler oluşabilirdi ve şu anda tam da bunu istemiyoruz.

Hawke'ın başparmakları neşeyle direksiyona vuruyor ama gözlerinin altındaki koyu halkalar pek uyumadığını gösteriyor. Birkaç gün önce Billie'yle konuştuğumda Ford'un eve pek gelmediğini söylemişti, bu da bana onların dünyasında da büyük bir şeyler olduğunu söylüyor. Hawke'a bunu sormak istiyorum ama Eli'nin güvenine ihanet etmeyeceğini biliyorum. Onu bu işe bulaştırdığım için kendimi neredeyse bencil hissediyorum. Dün gece bana geldiğinde ve ona bu işi kendi başıma halledeceğimi söylediğimde bile sonuna kadar benimle birlikte olacağına söz verdi.

Hope ve dedektifi Braxton ile bir İtalyan restoranında buluşmak üzereyiz. "Dedektife iyi davran," diye uyarıyorum.

Braxton ve Hawke hiç anlaşılamazlar ama Braxton'dan bir iyilik istiyorsam Hawke'ın en iyi şekilde davranmasını isterim.

Hawke arabayı park etmeden önce şaşkınlıkla bana bakıyor ve ikimiz de arabadan iniyoruz.

"Ben her zaman iyiyimdir. Ayrıca, o bir pislik. Ayrıca, neden ona hâlâ 'dedektif' diyorsun?"

Sırıttıyorum. "Çünkü etrafta kalacağını bilmediğim erkeklere lakap takmam. Ayrıca, onun bir dedektif olduğunu hatırlatarak herkesi kızdırmayı seviyorum." Oldukça eğlenceli.

Olduğu yerde durdu. "Lakabım ne?"

Omzumun üzerinden bakıyorum ve omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Sen hep Hawke oldun."

"Büyük Hawke bile mi?"

"Kesinlikle Büyük Hawke değil. Oh, bekle. Seni çağırdığım başka bir şey daha var..." Düşünceli bir şekilde çeneme dokunuyorum ve o da beklentiyle eğiliyor. "Pislik. Ya da kibirli hıyar. Bunu annemden öğrendim."

Hope bizi girişte karşıladığında yüz ifadesi değişiyor. Ona sarılıyorum ve Hawke da aynısını yapıyor, onu o kadar sıkı tutuyor ki ayakları artık yere değmiyor.

"Çok fazla," diyor omzuna vururken. "Braxton içeride bize bir masa ayarlıyor. Önce senin nasıl olduğunu görmek istedim."

Hawke'a sert bir bakış attım. Gerçekten de hiçbir şeyi sır olarak saklayamıyor. "Ne? Buraya arkadaşının ölümünü konuşmaya geliyorduk zaten.

Onlara bu bilgiyi önce benim vermem mantıklı oldu."

Hope'un yanında yürürken gözlerimi deviriyorum, Hawke da bir koruma gibi bizi takip ediyor. Bu adamla insan içine çıktığımızda aldığımız tepkiler beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor. Erkekler ona dehşetle bakıyor ve çoğu kadın sanki ölümcül bir tanrıymış gibi salyalarını akıtıyor. Bu ortamlarda çok yersiz görünüyor ve cüssesi heybetli, korkunç kahkahasından bahsetmiyorum bile.

Braxton bizi fark ettiğinde ayağa kalktı. Bana doğru bir adım atıyor ve Hawke'ın sesi omzumun üzerinden geliyor. "Sakın ona sarılmaya kalkma."

Hope, Braxton'ın yanına giderken sırtıyor ve ben Hawke'a içimden küfrediyorum. "Kibar ol dedim."

Braxton ukala bir gülümsemeyle, "Evet Hawke, iyi oyna," diyor. Siktir, bu kötü bir fikirdi. Bu ikisinin birbirinden ne kadar nefret ettiğini unutmuşum.

"Bu bir tehdit mi?" Hawke hemen soruyor.

"Yeter. Birinin makarnasını mahvetmek için ikinizin de gerçek birer pislik olması gerekir. Oturun," diyorum ve Hawke'a oturması için bir sandalyeyi işaret ediyorum.

Şikâyetini homurdanarak dile getirir ama söyleneni aynen yapar. Hope, Braxton'ın yanına otururken kıkırdar. İki adam birbirlerine bakıyor, Braxton birasından bir yudum alırken kendini beğenmiş görünüyor.

"Arkadaşına olanları duyduğuma üzüldüm. Haberlere çıkan arkadaşın," diye söze başladı Braxton. Hawke'a sert bir bakış atıyorum. Ona ne kadarını anlattığından emin değilim.

Hawke'ın bakışları birden tavanı çok ilginç bulur.

"Teşekkür ederim. Aslında bununla ilgili bir konuda yardımınıza ihtiyacım olabilir. Kahramanlık yapman için bir fırsat," diyorum garson gelip bize içki ikram ederken. Ben su istiyorum ve Hope'un buna şaşırdığını görebiliyorum ama Hawke da aynısından isteyince çenesi düşüyor.

Braxton işbirlikçi bir gülümsemeyle, "Her zaman iyi bir üne sahip olmak isterim," diyor. Gerçek şu ki, o çok kirli biri. Ama Hope'la ikisinin de en az birbirleri kadar kötü olduklarından hiç şüphem yok. Tanrım, yıllarca onun bir seri katil olduğunu fark etmemiştim bile. Yine de kendi sırlarımı itiraf etmek garip geliyor. Sanırım o da arkadaş çevremdeki herkes kadar iyi.

"Bir iş için işe alındım. Ödeme aldım ve bana kayıt yapmam ve kaydı belirli bir e-posta adresine göndermem tavsiye edildi. Genelde bunun ötesinde soru sormam, bilginiz olsun."

Braxton önce Hope'a, sonra bana bakıyor. "Hope için yaptığın gibi bir iş mi?" diye soruyor.

Hawke'ın kaşları şaşkınlıkla çatılıyor ama onu görmezden geliyorum. Hope'un işinde nasıl bir rol oynamam gerektiğini bilmiyor ve bu da benim neden bir kasa olduğumun örneklerinden sadece biri. Elim masanın altından kalçasına koyuyorum ve masanın ortasına kocaman makarna tabakları konurken bu onun dikkatini dağıtmaya yetiyor gibi görünüyor. Hawke'ın gözleri dağ gibi yiyecekleri görünce parlıyor. Kulak misafiri olan diğerlerinin uzaklaşmasını beklerken gülmemeye çalışıyorum.

"Sayılır ama aynı şey değil," diyorum. "Bana yok etmem söylendiği halde kaydın bir kopyası hâlâ bende. O gece ne olduğuna dair kanıtım var. Her şeyi gördüm."

Kaşları kalkıyor. "Tanrım. Bu çok can sıkıcı bir bilgi. Görebilir miyim?" diye sorar.

Güven tazelemek için Hawke'a bakıyorum ama Hope'un Braxton'la ilgili içgüdülerine güveniyorum ve eğer beni bir şekilde becermeye kalkarsa, onu kendisi öldürecek, bundan eminim.

Telefonumu çıkarıp ona videoyu gösteriyorum. Hope sessizce izlerken omzunun üzerinden eğiliyor. Hawke bana bir tabak servis ediyor, sanki beni beslemesi her gün yaptığı bir şeymiş gibi.

Braxton, "Onu tanıyordu," diyor. "Evet."

"Bu olayda hedef alınmış olmanız mümkün. İşiniz hakkında pek bir şey bilmiyorum. Ama sizce bunu izleyen kişinin siz olması çok mu tesadüf?" Braxton soruyor.

"Adamlarınız istasyondaki 'çok gizli' eşyalarınıza girerken beni takip edebildi mi?" Retorik olarak soruyorum. Alnında bir damar atıyor ve ben bu cevapla kendimi beğenmiş hissediyorum.

"Son zamanlarda kimseyi kızdırmadığına emin misin? Son zamanlarda birinin kalbini kırmadın mı?" Hope makarnasından küçük bir ısırık alarak soruyor.

Hawke ve benim aramda bir enerji kayması oluyor ve ben hızla başka tarafa bakmadan önce birbirimize bakıyoruz. Neden tam da o anda benimle göz teması kurmak zorundaydı ki?

Hope'a döndüğümde sırtıyordu ve ben de hemen, "Ben her zaman kalp kırarım ama bu farklı. İfşa edilmediğimi biliyorum çünkü güvenlik önlemlerimle ilgili en az bir uyarı olurdu. Ama kim olduğunu bildiğimizi düşünüyoruz."

Bu Braxton'ın dikkatini çeker ve sandalyesinde geriye yaslanır.

"Eski erkek arkadaş olabileceğini düşünüyoruz. Onu kasabaya geri getirmek ve ondan bazı cevaplar almak istiyoruz."

Braxton'ın kafası karışmış görünüyor. "Peki bana neden ihtiyacın var?"

Hawke bir ağız dolusu makarna yerken, "Onları şaşırtmak istiyoruz," diyor. "Onu öldürmediğim için ben de mutlu değilim."

Gözlerimi deviriyorum. "Yakalandığının kamuoyuna duyurulmasını istiyoruz. Cevaplar istiyoruz. Eğer düşündüğüm kişiye, bu işin arkasında olacak kadar zeki biri değil. O sadece bir araç. Gerçekten. Bence bu işte bildiğimizden fazlası var."

"Peki neden bunu kendi sorunun haline getiriyorsun? Maaş çekini almadın mı?" Hope soruyor. Her zaman böyle olduğumu biliyor. Soru sormam ve daha fazla araştırmam. Bu sefer farklı. Boğazım daralıyormuş gibi hissediyorum. Çünkü artık çaresiz ve keyifsiz olmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum. Makayla ile aynı fikirde olmayabilirdim ama o bir zamanlar benim arkadaşımdı ve bundan daha fazlasını hak ediyordu.

"O benim arkadaşımdı," diye cevap veriyorum. "Erkeklerin kadınlardan faydalanmasının senin de hoşuna gitmediğini biliyorum. Bu sadece bir önsezi olabilir ama bu işte başka bir iş varmış gibi hissediyorum."

Braxton Hope'a bakarken, "Duygularını anlayabiliyorum," diyor ve ben onun Hope'tan ve aylarca onu adım adım izleyip sonunda sırlarını ortaya çıkarmasından bahsettiğini biliyorum. "Yani bu işte benim rolüm, sen ondan cevapları aldıktan sonra onu alıp halka teşhir etmek ve sonra da suçluyu bulmanın şerefini üstlenmek, böylece büyük balık peşinde olduğunu fark etmeyecek. Doğru mu?"

"Doğru."

Hawke ağızındaki lokmayı yutarken, "O pisliği öldürmeliyiz," diye homurdanıyor ve ben de onu masanın altından tekmeliyorum. "Ow."

"Bu gösteriyi benim yönettiğimi söylemiştin," diye homurdanıyorum ve o da gözlerini deviriyor. Aslında bana gözlerini devirecek cesareti var.

"Bunu yapabilirim. Ve onu buraya mı getireceksin? Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?" Braxton soruyor.

Hope cevabımı zaten biliyormuş gibi sırtıyor. "Şey, o sadece bir erkek. Birkaç mesajdan sonra onu geri getirmek kolay olacaktır."

"Anlıyorum," diyor Braxton.

Ve biz yemeğimizin tadını çıkarırken bu konuşma da sona erdi. Ben daha ilk tabağı yarılamaadan Hawke üç koca tabağı mideye indirdi bile. Hope'un yaklaşan gösterisi hakkında konuşuyoruz ve Braxton'ın ona hayranlıkla nasıl baktığını görmek güzel. Kendini tamamen kaptırmış durumda ve bana asla ihanet etmeyeceğini biliyorum çünkü ona asla ihanet etmeyecek.

"Ee, aranızda neler oluyor? Çok fazla takılıyorsunuz. Kesinlikle kavgacı bir çiftte benzemeye başladınız," diyor çatalıyla bir köfteyi delerken. Hawke ve ben aynı anda başımızı kaldırıp bakıyoruz.

"Biz mi?" Ona inanamayarak bakıyorum ve küstah herif kollarını sandalyemin arkasına dayayarak sırtıtmaya cüret ediyor.

"Evet, oldukça ateşli bir çift olurduk," diyor Hawke kesin bir ifadeyle.

"Ne oluyor lan?" Tersliyorum.

"Hadi ama. Takımı burada benim tuttuğum çok açık." O kadar kendini beğenmiş ki koluna yumruk attım.

"Tam bir pisliksin," diyorum, kolunu sandalyemin arkasına atıp makarnamdan bir parça kopararak. Ancak o zaman başımı kaldırıp baktığımda Hope ve Braxton'ın bizi izlediğini görüyorum. Hope'un yüzünde kocaman bir sırıtış var. "Ne var? Sadece birlikte çalışıyoruz. Birlikte olmamızı diliyor."

"Bana nasıl davrandığını görüyor musun?" Hawke dramatik bir şekilde söylüyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Son baktığımda sana oldukça iyi davranıyordum," diye karşılık veriyorum. "Sadece o güzel küçük ağzın itaatkâr olduğunda."

"Lütfen. Bende en çok sevdiğin şey meydan okuyan ağzım." Ona ters ters bakıyorum ve kibirli sırıtışına ve bakışlarının beni yiyip bitirmesine gülümsemekten kendimi alamıyorum. Elli dolarına bahse girerim ki şu an sikini tutsam sertleşirdi.

Braxton boğazını temizler. "Hawke, seninle biraz dışarıda konuşmamın sakıncası var mı?"

Hawke'ın şakacı ifadesi düşüyor ve Braxton onun cevabını beklemeden ayağa kalkıp Hope'un alnına bir öpücük konduruyor ve kısa süre içinde döneceğine söz veriyor. Hissedilir bir gerilimi de beraberlerinde götürerek ayrılmalarını izliyoruz.

"Umarım birbirlerini öldürmezler," diyorum, tüm bunların ne anlama geldiğini merak ederek.

Hope umursamazca omuz silkiyor. "Bence sonunda arkadaş olacaklar." "Gerçekten mi?" Böyle düşünmesine şaşırarak soruyorum.

"Gerçekçi olalım. İkisi de herkesin damarına basmayı seven ukalalar." Bunu düşünüyorum ve büyük olasılıkla babamın ona katlanamamasının nedeninin bu olduğu sonucuna varıyorum.

"Her şeyin yolunda olduğuna emin misin? Son zamanlarda farklı görünüyorsun. Sadece iyi olduğundan emin olmak istiyorum. Kuzenim zorbalık yapmaya başlarsa bana haber ver, onu bir hafta bodrumda zincire vurabilirim."

Buna gülüyorum. Hope söylediği bazı şeylerle beni şaşırtıyor. Ama onun bu yönünün yavaş yavaş ortaya çıktığını görmek güven verici. Sadece bazı kısımlarını değil, tüm benliğini ortaya koyacak kadar bizimle rahat olması. Kendi sırlarımdan bazılarını sakladığım için neredeyse suçlu hissediyorum ama eninde sonunda onlar hakkında konuşacağımı biliyorum. Makayla'nın cinayetini ve arkasında her ne oluyorsa onu çözmeye aşırı odaklandığım için şu an doğru zaman gibi gelmiyor.

Elimi masanın üzerinde onun elinin üzerine koyarken, "Ben iyiyim," diye onu rahatlatıyorum. Hawke'ı bir hafta boyunca zincir ve topun bile zapt edemeyeceğini düşündüğümü ona söylemeye yüreğim el vermiyor. "Şimdi Jared'e onu iyi bir çocuk gibi New York'a geri getirmesi için ne mesaj atmam gerektiğini bulalım."

Kıkırdıyor. "Senden 'Merhaba' yeterli olmalı."

Bana duyduğu güvenle onaylanmış bir şekilde sırıttıyorum. Yine de bir erkeğin dikkatini çekmek benim için hiçbir zaman zor olmadı. Nasıl başa çıkacağımdan emin olamadığım şey, evime davetsiz olarak gelip duran bir erkek.

Hywke

I Braxton'ı dışarıda takip ediyor, Ivy'yi izleyebilmek için kendimi konumlandırıyorum. Hope'un söylediği bir şeye gülerek başını geriye attığını görüyorum.

"Bu bana borçlu olduğun iyilikten sayılmaz. Onu özel bir şey için saklıyorum," diyor Braxton ve bu beni hemen sinirlendiriyor.

"Bu onun fikriydi. Merak etme. Zamanı geldiğinde sana hala bir iyilik borcum olacak."

Braxton başını sallar. "İyi. O iyi mi? Hope'un son zamanlarda onun için endişelendiğini biliyorum. Kadınlardan sır saklamak benim için çok zor, bu yüzden o gece olanları saklamak gün geçtikçe daha da zorlaşıyor."

Çenem titriyor ve Ivy'ye dönüp bakıyorum. Başına gelenler hakkında şimdiye kadar birileriyle konuşmuş olmasını umuyordum. Bu kimseyi ilgilendirmez ama Hope, Billie ve Ivy'nin yakın olduklarını biliyorum ve sanırım o günden beri içinde tuttuğu küçük bir parça var. Elbette ona göz kulak olmak için etrafta dolaştığımı düşünüyor olabilir ama bu tamamen bencilce çünkü uyanık olduğum zamanın hiçbirini ondan başkasıyla geçirmek istemiyorum.

"Bunu atlatacaktır," diyorum hiç şüphe duymadan. Ivy tanıdığım en dirençli kadınlardan biri ve kendi zamanı geldiğinde açılacaktır.

"Güzel." Braxton boğazını temizler. "Onu öldürmeme konusunda iyi şanslar."

O sırtıp ellerini ceplerine sokarken, "Sen bir pislisin," diyorum. Sonra restorana geri döner.

Telefonumu çıkardım ve Eli'ı aradım. Üçüncü çalışta cevap veriyor. "Güncelleme?" diye soruyor.

"Her şey hazır. Onu Manhattan'a geri çekeceğiz, böylece onun aracılığıyla bir ipucu bulmaya çalışacağız."

Eli dilini tıkırdatıyor ve parçaların bu kadar yavaş hareket etmesinden dolayı sabırsızlandığını söyleyebilirim. Çoğu operasyonun arkasındaki beyin ben değilim ve şu anda bile bu ilgisiz bir ipucu olabilir, ama boşa kürek çekiyoruz. Sadece küçük uyuşturucu satıcılarının izini sürebildik. Son zamanlarda tecavüz ilaçlarının dağıtımındaki sorunun kaynağı onlar değil.

Ivy bana olanları anlatır anlatmaz Eli'ı aradım. Her iki durumda da, bu süreçte ona yardım edecektim ya da potansiyel olarak adamımıza yol açabilirdi. Ivy'ye bunların hiçbirini anlatmadım çünkü ona yardım etmemin tek nedeninin başına gelenlerin Eli ile olan işimle bağlantılı olabileceğini düşünmesini istemiyorum. Ayrıca o gece olan olayı onlara anlattığımı bilmesini de istemiyorum. Eğer bu konuda arkadaşlarıyla konuşmadıysa, çocuklara anlatarak ona ihanet etmek istemiyorum. Ama sır tutmak benim için işkence. Kendimi iğrenç hissettiriyor.

"Braxton onu sorguladıktan sonra götürecekt." Bu da ona işkence edeceği anlamına geliyor ki bunun için sabırsızlanıyorum.

"Neden?" Eli kırılmış bir ses tonuyla sorar. "Sadece kafasını kes. Yarım kalmasın."

"Ivy asıl sorunun o olmadığını, daha derinlere indiğini düşünüyor, bu yüzden işverenlerinin bizim de işin içinde olduğumuzdan şüphelenmesini istemiyor. Yaptığı işte iyidir. Ona güveniyorum."

Eli bir an sessiz kaldı. "Neden Will'e gidip bu işi daha derinlemesine araştırmasını istemedin? Şu anda onun izini sürebilirdi."

Bunu bir ipucu olarak kullanmakta çaresiziz, ancak bizim işimizde, bizi hangi engerek yuvasına götüreceğini merak ederek her ipliği takip etmeyi öğrendik.

İnsanların bana bunu yüksek sesle itiraf ettirmemesini dileyerek iç geçiriyorum. "Babasının benden nefret ettiğini ve benim adıma herhangi bir iş yapmayı reddettiğini biliyorsun." Bu çok doğru. Herkes Will Walker'dan yardım isteyebilir ve o da bunu yüksek bir bedel karşılığında sağlar. İlk günden beri, benden başka herkese yardım edeceğini açıkça belirtti. "Ayrıca, yaptığı işte çok iyi Eli. Bence bir şeylerin peşinde."

Eli iç geçiriyor ve ben onun bir bardak viskiyi dudaklarına götürdüğünü hayal ediyorum. "Ya da alakasızsa zamanımızı boşa harcamış oluruz. Sen sadece

hedefimize odaklanın ve sakinizle düşünmeyin."

"Her zaman sikimle düşündüğümü biliyorsun," diyorum sırtarak, sonra restoranın penceresinden bakmak için dönüyorum. Ivy'nin tam arkamda durduğunu ve öfkeyle bana baktığını görünce duraksıyorum. "Gitmem gerekiyor." Telefonu patronumun yüzüne kapattım. "Ne zamandır oradasın?"

"Fark eder mi?" diye ısıırıyor ve yüz ifadesindeki acıyı görebiliyorum. Siktir, bu çok kötü.

"Kulağa geldiği gibi değil mi?" Diyorum ama daha çok bir soru gibi çıkıyor. Çünkü ne duyduğunu bilmiyorum, tek bildiğim kızgın olduğu.

Alay ediyor. "Yani şimdi herkese benim bokumu mu anlatıyorsun?"

Kalbim sıkışıyor çünkü onlara özellikle söylemedim, ama ima ettiğim tek kişi Braxton'dı, böylece ona bakabilirdi. Yine de suçluluk duygusu beni tüketiyor ama Ivy konusunda tereddüt edersem beni canlı canlı yiyeceğini biliyorum.

"Bunlar tamamen farklı iki olay. Ne üzerinde çalıştığımız konusunda size bilgi veremem, ancak birbirleriyle hiçbir ilgileri olmayabilir."

"Yani bana istediğin için mi yoksa sana söylendiği için mi yardım ediyorsun?" diye öfkeyle homurdanıyor. Kahretsin, bu gerçekten çok kötü. Annemin öfke nöbetleriyle başa çıktım ve bunlar genellikle silah içeriyordu, ama Ivy'nin küçümseyen ifadesi kadar derinden kesen bir şeyle hiç başa çıkmamıştım. Midem bulanıyor ve bunu düzeltmek için her şeyi yapmak istiyorum. Ona duyması gereken her şeyi söylemek ve onu asla incitmeyeceğimi anlamasını sağlamak için.

"Ne olursa olsun sana yardım edeceğimi biliyorsun. Ben basit bir adamım. Sana yardım etmek istediğimi biliyorsun."

"Özellikle de hep sakinle düşündüğün için mi?"

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum. Ben cevap veremediğim ellerini havaya kaldırdı.

"Biliyor musunuz? Eğlenceliydi. Senin aletin de çok eğlenceli ama belki de biraz yalnız kalmalıyız."

"Uzay mı? Bu da ne demek oluyor?" Ona doğru adım atarak soruyorum. Geri adım atarken gülüyor.

"Tam olarak kulağa geldiği gibi, Hawke. Artık sen ve ben yokuz. Alınganlık yok. Bundan sonrasını ben hallederim; artık yardımına ihtiyacım yok." Yürümeye başladı ama ben onu takip ettim.

"Sinirli bir ruh hali içinde olduğun için bunu söyleyemezsin."

Etrafında dönüyor. "Sinirli ruh hali mi?!"

Lanet olsun. Yanlış şeyi söyledim. Kahretsin, bu bokta iyi değilim.

"Bunların hepsi sadece seks, değil mi? Biz eğlendik, sen de bunu listenden çıkarabilirsin. İyi işti Hawke."

Tekrar arkasını dönüyor, ama bileğini yakalıyorum, şu anda neler olduğundan emin değilim. Nasıl oluyor da işler bu kadar sarpa sarıyor ve ben yanlış şeyler söylüyor gibi görünüyorum? Yani, bunu hep yaptım ama Ivy söz konusu olduğunda doğru şeyleri söyleyebilmek istiyorum.

"Sen sadece listedeki bir tik değilsin," diyorum, kaşlarım çatılıyor çünkü hâlâ doğru şeyi söyleyip söylemediğimden tam olarak emin değilim.

"Sanki biraz fazla takılıyormuşuz gibi geliyor. Belki artık kardeşinle takılamadığın için yalnızsın, ama ben kendini eğlendirmek için kullanabileceğin bir teselli ödülü değilim."

Böyle düşünmesi beni şaşırttı. Elini tuttuğum yerden çektiğinde ona izin veriyorum çünkü ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yok. "Eğlendiğimizi sanıyordum." Birlikte geçirdiğimiz onca zamandan keyif aldığını sanıyordum. Evet, sürekli birbirimizin gırtlığına sarılıyoruz ama ben aramızdaki havanın bu olduğunu sanıyordum. Onu *kullandığımı* düşündüğünü fark etmemiştim.

"Eğlenceliydi. Ama şimdi eğlenceyi başka biriyle bulacağım." "Bu da ne demek oluyor?" Homurdanıyorum.

"Kesinlikle öyle, Hawke. Biz bir şey değiliz. Hâlâ başkasıyla yatabiliriz ve belki de bunu kendimize hatırlatmamız gerekiyordur." Bir kez daha kaldırımdan aşağı iniyor ve ben de peşinden fırlıyorum. Kısa bacaklarına rağmen, sinirlendiğinde gülünç bir hıza ulaşıyor. Biz tartışırken seyirciler bizi izliyor.

"Şey, evet. Belli ki başkalarıyla yatmak bizim için kolay," diye karşılık veriyorum. Şu anda ne söylediğimden bile emin değilim.

"Güzel." Ellerini havaya kaldırır ve bir şekilde hızı daha da artar. Tanrım, bu kadın bir görevde.

"Evet, iyi, güzel. Muhtemelen senden önce toparlayabilirim," diye geveliyorum ve şiddetli bir kahkaha balonu yüzeye çıkıyor. Sikim seğiriyor ve içimden Hawke Junior'a kızdığında bunu ateşli bulmaması gerektiğini söylüyorum çünkü şu anda bunun ciddi olduğundan oldukça eminim.

"İddiaya var mısın?" diye meydan okuyor, o vahşi mavi gözleri beni kesiyor. Tüylerim diken diken oluyor. Çok öfkeli ama bu ivmeyi nasıl durduracağımı bilmiyorum.

"Evet. Oyun başladı."

Başını sallıyor ve ben hâlâ doğru şeyi mi yoksa yanlış şeyi mi yaptığımı anlayamıyorum. Onu takip ederken başımın arkasını kaşıyorum çünkü bu kadın inkar edilemez bir şekilde kafamı karıştırıyor. Bu tanıdığım açık sözlü Ivy değil. Ya da belki o açık sözlüdür ve ben gerçekten çuvallamışım.

Berbat etmeye alışığım. Ama bu şekilde değil. Ve nasıl duracağımı bilmiyorum

o.

* * *

Bana çok kızgın. Onu takip etmeyi bırakmamı beş kez söyledi ama beşinciden sonra vazgeçti.

Ivy birçok şey olabilir ama korkak değildir. Eğer bana meydan okuyorsa, bu işi sonuna kadar götüreceğiz ya da en azından oturup konuşacağız. Girdiğimiz bara aşınayım; buraya daha önce iki kez gelmişim. Şu anda çoğunlukla turistlerle dolu ama burada kimlerin olduğu umurumda değil. Tek gözüm içeri girdiğinde dikkatleri üzerine fazlasıyla çeken öfkeli küçük sarışında. Tabii ki arkasında durup ölüm vaat ettiğimi görene kadar.

Bara doğru yürüdü ve bir su sipariş etti. Yanına geldiğimde bana sırtını döndü. Bara yaslanırken gülmemeye çalışıyorum. Biraz kızgınım ama aynı zamanda bunu eğlenceli buluyorum. Ivy'yi asla tam olarak anlayamıyorum ve belki de bu yüzden onu hep merak etmişimdir. Tam onu çözdüğümü sandığım anda karşıma böyle bir sürpriz çıkarıyor.

Barmen ona bir bardak su verirken bir adam hiç vakit kaybetmeden ona yaklaşıyor. Ben de bir viski sipariş ediyorum, sakinleşmek için elimden geleni yapıyorum çünkü artık gerçekten sinirlenmeye başlamıştım.

"Güzel kıyafet," diyor adam ona ve o da saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor. Arkasında belirip adama ters ters bakıyorum ve adam beni fark edince yüzünü buruşturuyor.

Sinirli bir şekilde iç geçiriyor, hâlâ bana bakmıyor.

"Lütfen onu görmezden gel. O benim kardeşim," diyor ve ona attığı tatlı, çapkın gülümsemeyi hayal edebiliyorum.

"Kardeşine benzemiyor," diyor, hâlâ gergin. Güzel. Umarım altına işer.

"Ben onun kardeşi değilim," diye açıklıyorum. Eğer herifte biraz beyin ya da hayatta kalma içgüdüğü varsa, diğer tarafa kaçacaktır.

"Oookay. Ah, sanırım arkadaşım beni çağırıyor," diyor ve sonra sıvışıp gidiyor. Barmen bana içkimi uzatırken sırtımdan kendimi alamıyorum. Barda arkama yaslanırken muzaffer bir edayla bir yudum alıyorum. Hâlâ bana bakmıyor.

Suyundan bir yudum alırken, "Omzumun üzerinden erkeklere bakmayı kes," diye homurdanıyor.

"Ben aslında senin kışına bakıyordum." Bu onun yüzünü bana dönmesini sağladı. Kahretsin, o kadar öfkeli ki, sikim bu manzara karşısında tekrar zıplıyor. Bu küçük cadalozun benim üzerimde ne kadar etkisi olduğu hakkında hiçbir fikri yok. "Sevgilim, burada ne işimiz var? Hadi eve gidelim ve bunu konuşalım."

Burnunu meydan okurcasına yukarı kaldırıyor. İnatçı küçük kız. Yine de bunu eğlenceli buluyorum. "İddiaya girmiştik." Bu kadınla asla sıkıcı bir an olmaz.

"Evet, evet. Kim önce tavlarsa," diyorum, omuzlarımı silkerek ve bu sefer barı düzgünce inceleyerek. Bir sürü güzel kadın var. Ama hiçbirini *onunla* kıyaslanamaz. "Sadece benim çok haksız bir avantajım var. Belki de bahisleri yükseltmeli ve iki kişi yapmalıyız."

"Ne yani, üçlü seks yapmadığımı mı sanıyorsun?" diye soruyor kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak.

"Kendim görene kadar inanmayacağım," diye meydan okuyorum.

"Affedersiniz. Kız arkadaşım ve ben konuşmalarınızın bir kısmına kulak misafiri olduk," diyor biraz çekici bir adam, bara en yakın uzun masadan bize el sallayan kız arkadaşını işaret ederek. "Eğer siz ikiniz sallanmak isterseniz iki yataklı bir otel odamız var."

Ivy ve ben birbirimize ters ters bakıyoruz. Meydan okuyan küçük bok kafamın patlamasını istiyormuş gibi görünüyor ve göğsünde bir kızarıklık yükseliyor.

"Bu da öyle bir şey, değil mi? Rol yapma oyunu mu?" Kız arkadaşı bize yaklaşırken adam itiyor.

Bana elini uzattı. "Ben Lucy."

Adamın Ivy'ye yukarıdan aşağıya bakması hoşuma gitmiyor ama kız ona istediği her şeyi elde etmesini sağlayan o çapkın tavırla gülümsüyor.

Adı her neyse ona döndüğümde çenem titriyor. "Selam, tatlım."

"Şu otelin nerede olduğunu söylemiştin?" Ivy ısıırır.

Birkaç ay önce olsa bu durumun şaşırtıcı olmadığını ylerdim. Bu gece, bunun sadece benim için belirli bir fanteziyi sndrmekle kalmadığını, aynı zamanda Ivy'nin bu adama nasıl dokunduğunu da sevmediğimi doğrulayabilirim. Ama başka tarafa da bakamıyorum. Önümdeki kadın dizlerinin üzerine çöküp kemerimi zyor. Ivy tişırtn çıkarana ve mükemmel göğüsleri serbest kalana kadar sikim ilgilenmiyor bile. Dikkati benim üzerimde olduğu için diğerk adamın onunla ilgisi yok. Kadın sikimi okşamaya başladığında sikim seğiriyor ama odaklandığım o değil. Bir şey anlatmaya çalışan küçük, yaramaz bir yalancı.

Ve bunun için cezalandırılacak.

Ivy

I Hawke'ın kadının saçını tutuşunu ve ikisi de yatakta otururken bana dik dik bakışını izlemeden duramıyorum.

Beni yemeye çalışan adamın ağzının amımın üzerinde olduğunu zar zor fark ediyorum. Berbat bir iş çıkarıyor ama alt dudağımı ısırıyorum, sırtüstü yatıp kadının Hawke'ın sikini ağzıyla işleyişini izlerken bundan zevk alıyormuş gibi yapıyorum. Onu tamamen içine almaya çalışıp başaramamasını izlerken kendimi beğenmiş bir memnuniyetle sırtımdan kendimi alamıyorum.

Ellerimi vücudumda gezdirip göğüslerime götürüyorum ve burun delikleri lanet bir boğa gibi açılıyor. Başka bir kadınla birlikteyken bile beni izlemesine bayılıyorum. Adam beni yalamakta o kadar kötü ki onun yerine Hawke'ın dilini hayal etmeye başlıyorum. Ben meme uçlarımı sıkıp inerken Hawke beni izliyor. Ben hafifçe kıpırdandığımda kalçalarını oynatıyor ve aletini kadının boğazına sokarak boğulmasına neden oluyor.

Vücudu sanki siktiği benim vücudummuş gibi hareket ediyor.

Ona çok kızgınım. Onu kontrol etmek için restorandan çıktığımda, aslında tüm planımın gümüş bir tepside sunulduğunu duymayı beklemiyordum. O gece başıma gelenlerden onlara bahsetmediğini söyledi ama bu konu hakkında gelişigüzel konuştuklarını düşününce içimi bir endişe kapladı. Bundan utanmıyorum ama bu benim işim. Ama beni asıl etkileyen şey aletinden bahsetmesiydi.

Bizim hakkımızda ne zaman kafam karışmaya başladı bilmiyorum. Belki de çift gibi görüldüğümüze dair yapılan yorumlar yüzündendir. Ya da

Belki de onu orada istemiyormuş gibi davransam da etrafımda olmasından dolayı çok rahat olmaya başladım.

Her şey bir peri masalı gibiydi, bu yüzden bu balon patladığında kaba bir uyanış oldu.

Ben de en iyi yaptığım şeyi yapmaya geri döndüm. Sikişmeye.

"Umarım bu sefer daha uzun süre dayanırsın," diyorum titrek bir nefesle, sanki bacaklarımın arasındaki bu adamdan gerçekten hoşlanıyormuşum gibi göğsümün inip kalkmasını abartarak.

Bir kaşını kaldırıyor ve sikini tekrar kadının boğazına sokuyor. "Gerçekten boşalman için dua ediyorum."

Bacaklarımın arasındaki adam ona yan gözle bakıyor ama Hawke ona boğazını kesecekmiş gibi bakınca hemen vazgeçiyor. Adam sertçe yutkunuyor ve tekrar amıma odaklanıyor. Onu daha da aşağı itiyorum, doğru noktaya vurması ya da en azından yaklaşması için yönlendirmeye çalışıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var ama bu bir erkeğe bir gecede öğretilbilecek bir şey değil.

"Oraya varıyorum," diye nefes nefese yalan söylüyorum.

"Gerçekten mi?" Üzerime atlayan adam şaşırarak canlandı.

"Elbette," diyorum, başını tekrar eğmeye zorlayarak. Gerçekten neler oluyor? Buraya Hawke'a bir şey anlatmak için geldim, neden gözlerimi ondan alamıyorum?

Hawke, "Parmağınızı göt deliğine sokmanızdan hoşlanıyor," diyor. "O deliği nasıl bulacağını biliyor musun?"

"Ne oluyor lan?" diyor adam, ellerini havaya kaldırarak. Homurdanıyorum, sinirleniyorum, başımı yatağa doğru savuruyorum. Bu çok anlamsız.

Hawke hayal kırıklığıyla yere bakarken sessizce, "Yumuşuyorum," diye itiraf ediyor. Kadın onun sikinden uzaklaşıyor. "Kaba. Sikerim böyle işi.

Aranızda her ne oluyorsa çok garip," diyor ve Hawke'tan uzaklaşıyor.

Onu.

Onunla birlikte olamadığı için kendimi oldukça ukala hissediyorum, ama gerçek şu ki bacaklarımın arasındaki adam berbat ve ben gerçekten istediğim alete bakıyorum.

"Daha ne kadar veletlik yapacaksın?" Hawke omzuna rahatça yaslanırken soruyor. "Ona daha fazla ipucu vermeli miyim?"

"Biliyor musun, siktir et bunu. Buna da ihtiyacım yok," diyor adam. "Bak, seksisin falan ama bu bana göre değil. İkinizin gitmesi gerek."

"Bir yere gitmiyoruz," diye bağıyor Hawke, yatağın üzerinde bir Tanrı gibi yayılıyor. Yine de yüz ifadesi ölümün yaklaştığını gösteriyor.

Adam, Hawke'a yapılabilecek en kötü şey olan bir erkeklik görüntüsü vermeye çalışırken şaşkına dönüyor. "Burası *bizim* odamız."

"Buranın sahibi sen misin? Hayır, patronum. Şimdi, o iğne ucu kadar aletini ezmeden önce gitmen için on saniyen var. Bu gece sana kadınının amına bakma fırsatı verdiğim için çok şanslısın."

"Hawke!" Şak diye söyledim. Tam bir baş belası. Adam solgunlaşıyor, kıyafetlerini kapıyor, kız arkadaşı da arkasından hızla koridora doğru koşuyor.

Başımı sallayarak tavana bakarken iç geçiriyorum. *Ne yapıyorum ben?* Bir tek Hawke'ı izlerken tatmin oluyordum. Bu sadece bir karmaşa.

"Eli gerçekten bu otelin sahibi mi?" İhtiyaçlarımın karşılanmamasından dolayı hayal kırıklığına uğrayarak soruyorum. Eğer bir şey varsa, böyle boktan bir yatağın vaadiyle kendimi kirli hissediyorum.

"Evet." Yatak onun ağırlığıyla yanıma çöküyor. Çok kızgınım ama bunun Hawke'la bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Sadece... Birdenbire onun için bir numara olduğumu düşünmek hoş gelmemeye başladı, ki bu çok saçma çünkü ben de erkeklere hep böyle davranmışımdır.

"Sevgilim, surat asmayı bırak. Zaten seni memnun etmek için beş santim fazla küçüktü," diyor elini yanağıma uzatırken.

Elini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Sen sahneye çıkmadan önce hiç sorun yaşamıyordum."

Sırıttırıyor ve egosunu çok fazla beslediğimi fark ediyorum. Ve bu bile gerçek değildi. Erkekler yatak odasında genellikle hayal kırıklığı yaratırlardı. Hawke'ı becerdiğim için ne kadar kötü olduğunu unutmuştum.

"Özür dilerim." Özü beni şaşırttı. "Diğer şeyleri bilmeni istemedim. Seni endişelendirmek istemedim."

"Beni endişelendiriyor musun?" Dirseklerimin üzerinde yükselirken soruyorum. "Kendimi idare edebilirim, Hawke."

"Ama bakılmak o kadar kötü bir şey mi?" diye sorarken kara gözleri rahatsız edici bir şekilde ruhuma bakıyor.

Hâlâ öfkeliyim ama bakışlarım kusursuz kaslarında ve dövmelelerinde gezinirken elimde olmadan parmağımı bir tanesinin üzerinde gezdiriyorum. Tüylerim diken diken oluyor ve kalçalarımın arasındaki ısı ve elektriği hissediyorum. Bu adamla ilgili her şey beni hayata döndürüyor.

Hawke doğası gereği basit bir adamdır. Ne görürseniz onu alırsınız. Ve bir parçamın anlatıyı çarpıttığını biliyorum. Bunu biliyorum ama yine de acıyı tam olarak yorumlayamıyorum. Belki de Hawke ile aramda kabul etmek istemediğim daha fazla şey vardır. Ya da belki ona çok fazla güvenmeye başladım.

"Sevgilim," diye hırlıyor. "Bana böyle dokunmaya devam edersen Hawke Junior hakkında bir şeyler yapsan iyi edersin."

Gözlerimi deviriyorum, öfkeme tutunmaya çalışırken kıkırdamamı engellemeye çalışıyorum. Hâlâ kızgınım. Ama bu Hawke.

"Aletine öyle dediğine hâlâ inanamıyorum."

Eğilip beni öperken kıkırdıyor. Yavaş ve şehvetli, daha önce onunla hissettiklerimden çok farklı bir tempo. Elinde bir havluyla gelip amımı siliyor. "Senin üzerinde başka bir adamın tadına bakmayacağım."

"O prezervatifi çıkarsan iyi olur çünkü ben de senin üzerinde başka bir kadının dudaklarının tadına bakmayacağım," diyorum ona, böylece amımın kendi adına konuştuğunu ve mantığın durumun kontrolünü kaybettiğini fark ediyorum.

Prezervatifi halının üzerine atarken küstahça sırtıyor.

"Eminim kendini kötü hissetmiştir," diye yorumluyor ve kalp atışlarım bu sahiplenici niyet karşısında hızlanıyor.

"Gelmeme çok az kalmıştı," diye yalan söyledim.

Kaşları meydan okurcasına havaya kalktı. "Öyle mi?" Aletini amcığım la aynı hizaya getiriyor ve ben de tırnaklarımı kalın kalçalarına geçirerek büyüklüğünü tahmin ediyorum. "Muhtemelen hayatımın en iyi orgazmının eşiğindeyim-" Kendini içime sokmaya zorlarken nefesim kesildi. Ciğerlerim onun büyüklüğüne uyum sağlamaya çalıştıkça havayla doluyor, ama o merhamet göstermiyor.

tekrar ve tekrar ve tekrar içime.

"Siktir, çıplak sikimin üzerinde mükemmel hissediyorsun." Nefesinin altında inliyor. "Siktir," diye homurdanıyor ve ben de acı ile zevkin karışımından gözlerim kamaşıyor. Tek yapabildiğim bir elimi yatak başlığına, diğerini de kalçasına koyarak kendimi desteklemek, sanki onu itmek için elimden geleni yapıyormuşum gibi çünkü adam kalın, acımasız vuruşuna daha fazla erişim sağlamak için kalçalarımı ayırıyor.

İtişlerinin şiddetinden gözyaşlarım yüzümden aşağı akarken şaşkınlıkla ona bakıyorum. Genelde korunmasız seks yapmam ve zirveye tırmanış hızla artarken, beklentiyle bacaklarımı titretirken bunu daha da etkili kılan şey bu mu biliyorum. Ya da sadece Hawke olduğu için mi?

Sanki onu lanetlenmekten kurtarıyormuş gibi bana çarpıyor ve hiç şüphesiz Hawke'a kızgın olduğumu biliyorum. Bana istediğim her şeyi verirken aynı zamanda tüm bunları hissettirdiği için öfkeliyim.

"Lanet olsun," diye küfrediyorum kalçalarını kavrayıp can havliyle tutunurken. "Boşalmak üzereyim."

"Kahretsin," diye bağıyor, içime doğru sarsılırken yüzü kıpkırmızı oluyor ve yükünün o noktaya çarptığını hissediyorum. Tırnaklarımı kalçalarına geçirip onu yerimde tutarken, içime boşalmasını hissettiğimde bu beni kırıyor, beni uçurumun kenarına itiyor.

Mükemmel.

Parlak bakışları şimdilik bana tüm bunları verdiğini ama sonsuza dek de vereceğini vaat ederken, gözümü ondan ayıramadan dalgaya biniyorum.

Ve bu beni korkutuyor.

Hawke beni korkutuyor çünkü artık onu sadece koca bir hödük olarak göremiyorum. O bundan çok daha fazlası.

Yavaşça içimden çıkıyor, sikini kıvrımlarıma sürüyor ve sonra döllerimizin boşa gitmediğinden emin olmak istercesine kendini tekrar içeri zorluyor. Bu beni gereğinden fazla tahrik ediyor, işte tam da bu yüzden bizi temizlemek için havluyu almak üzere eğildiği anda ayağa kalkıp kıyafetlerimi kapıyorum.

"Bekle? Neler oluyor?" diye soruyor sikini silerken. "Kadınlarla prezervatifsiz seks yapmam, yemin ederim. O anın içindeydim ve-"

"Bu umurumda değil Hawke," diyorum kotumu ve gömleğimi tekrar giyerken. Ve umurumda da değil. Ben de korunmasız seks yapmıyorum ama Hawke'la yaptığının ne kadar doğru olduğunu fark ettiğim için kapıdan koşarak çıkıyorum. Bu ve gizli operasyonum hakkında Eli ile konuştuğunu bana söylemediği için hala çok kızgınım. Bir iz sürücü olarak, bu bilgi dışarıya verilmemeli. Kasa olduğum için kendimle gurur duyuyorum, bu yüzden sadece benim ağzımdan çıkmalıydı.

"O zaman neden yine kaçıyorsun?" Tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi görünüyor. Yerden çantamı alıp onunla yüzleşiyorum. "Kaçmıyorum. Seks yaptık.

İyi işti. Çak bir beşlik. Şimdi eve gidiyorum."

Kapıya yöneliyorum ve beni takip etmek için ayağa kalktığında onu durduruyorum, koridora çırlıçıplak çıkacağını çok iyi biliyorum. "Ve sen benimle gelmiyorsun. Buradan sonrasını ben hallederim. Seks için teşekkürler."

Kapıyı arkamdan çarpıyorum ve diğer tarafa geçtiğimde gözlerimi kapatıyorum, kapıya yaslanırken derin bir nefes alıyorum, bir anlığına

Düşüncelerimi ve hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyordum.

Harika. Sanırım ilk kez bir şeye kafa tutmak yerine ondan kaçıyorum ama şu anda bu durumun karmaşasıyla uğraşmak istemiyorum. Tek istediğim Makayla'nın içine düştüğü pisliği çözmeye odaklanmak.

Sadece bariz olabilecek bir şeyden dikkatimi dağıtmaya ihtiyacım var. Hawke'ı *severim*.

Daha önce hiçbir erkekten gerçekten hoşlanmamıştım ve ne yapmam gerektiğinden tam olarak emin değilim. Çünkü her kadından hoşlandığı bilinen bir adama aşık oldum.

Hywke

E *Evet, bana baktı. Burnunun kenarından bir damla kan aktı. Ben kirliyim. Bundan zevk almıyorum. Bir can aldığımda genellikle ortaya çıkan kana susamışlık ve heyecan çağrısı hiçbir yerde yok buldum. Onun yerine, kendimi boşlukta hissediyorum.*

Ben bir canavarım.

"Onu öldürmene gerek yoktu." Ivy'nin sesi arkamdan yaklaşıyor. Neden burada olduğumu unuttum. Kardeşimi bulmaya çalışmıyor muydum? "Eğer yapmadıysam, o zaman... o zaman..."

"Sonra ne olacak?" diye soruyor, bir elini kalçasına koyarak. "Bunu geri alamazsın."

Biliyorum.

Yapamayacağımı biliyorum. Ama eğer yapmasaydım.

Ford ve Billie'yi de lanetlemiş olurdu. Kadın önce beni vurmuş olsaydı bile, onları hastaneye zamanında yetiştiremezdim.

Ellerimde çok fazla kan var.

Kafamı kaldırdığımda Ivy uzaklaşıyordu. Ona uzanıyorum ama çoktan dumana dönüşmüş, parmaklarımın arasından kayıp gidiyor.

Sarsılarak yatakta doğruluyorum. Kendimi yoklarken karanlıkta etrafımda gölgeler oluşuyor ve nerede olduğumu hatırlıyorum - Ford'un boş odası. Battaniyeler yerdeydi, huzursuzluğum sırasında onları tekmelemiş olmalıydım.

Uyumak. Saate baktım. Kahretsin, üç saat bile uyumamışım. Bütün hafta boyunca en fazla bu kadar uyudum.

Yorgun gözlerimi ovuşturuyorum, aklım Ivy'nin iğrenmiş yüz ifadesine kayıyor. Böyle bir şey olmadığını biliyorum. O gün orada olmadığını biliyorum, ama Ivy'nin neredeyse bir haftadır benimle konuşmaması bana huzur vermiyor.

Onu en son o akşam otel odasını kaçırdığımızda gördüm. Çok hızlı kaçtı ve ben buna bir anlam veremedim. Dehşete düşmüş görünüyordu ve bu beni korkuttu. Bana bir daha asla öyle bakmasını istemedim ve bu yüzden kabuslarımda bunu görüyorum.

Bol bir pantolon giydim ve Ford'un mutfağına girdim. Saat daha sabahın üçü ama kendimi meşgul etmek istiyorum, bu yüzden biraz pastırma ve yumurta pişirmeye başlıyorum. Felix bana katılırken miyavlıyor ve onu kucağıma alıp pastırma pişirmenin temellerini anlatıyorum çünkü küçük pislik her zaman tabağımdan biraz aşırıya çalışıyor.

Derin düşüncelere dalmışım ve ne olduğunu anlamadan dört kişiyi doyuracak kadar yemek pişirmişim.

Ivy'yi düşünmeden edemiyorum. Bulunmak ya da kendisiyle konuşulmasını istemediğinde, izini sürmeyi zorlaştırdığı kesin. Bu uyuşturucu tedarikçilerini avlamakla o kadar meşguldüm ki günler akıp gitti. Ve ne zaman kapısına gitsem, tekmelemek için can atsam, cevap vermiyor. Bazen orada olup olmadığından bile emin olamıyorum.

"Neden bir askeri kampa yetecek kadar yumurta pişirdiğini açıklamak ister misin?" Ford kapı çerçevesine yaslanırken soruyor. Erkekliğime gölge düşürmesini istemediğim için kediye hemen bırakıyorum. Ama aynı zamanda Ford ve Felix'in birbirlerine pek tahammül edemediklerini ve kedisinin beni daha çok sevmesinin onu kızdırdığını biliyorum.

"Sadece uyuyamadım," diye itiraf ediyorum. "Umarım Billie'yi de uyandırmamışımdır."

Yüz hatlarında şeytani bir sırıtma belirliyor. "Bir süreliğine dünya için ölü olacak."

Kendi kendime hüznle gülümseyerek onun için küçük bir tabak hazırlıyorum. "Senin bu halini seviyorum. Ne kadar mutlu olduğunu görmek hoşuma gidiyor."

Karşımda oturmuş, benimkilere benzeyen gözlerle beni inceliyor. Ford her zaman hesapçı ve zeki olan olmuştur ve onun için kelimenin tam anlamıyla ölürüm. Ama son zamanlarda, neredeyse her gece evlerinde kaldığım için kendimi bir baş belasından başka bir şey değilmişim gibi hissediyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor, ona sunduğum tabağı görmezden gelerek. Kendi dağ gibi yemeğine dalmaya başlıyorum. Yemek genelde kendimi daha iyi hissetmemi sağlar.

Tezgâha yaslandım. Başımdan savmak ve ona her şeyin yolunda olduğunu söylemek istiyorum. Onu daha fazla üzme istemiyorum ama o hastane yatağında uyandığı andan itibaren odada bir fil vardı.

Hiçbir şekilde dindar değilim ama onun yerine beni almaları için dua ettim. Şimdi o burada ve pazarlığın onlara düşen kısmı yerine getirildiğine göre, ne yapacağımı bilemiyorum.

"O gün öleceğini düşünmüştüm," diyorum sessizce. Onu öyle bulmak, solgun ve tepkisiz... Bana hep yenilmez görünmüştür, aramızda daha zeki olan. Bu tür aptalca şeyler benden beklenir, ondan değil.

"Ben de öyle," diye itiraf ediyor ve birbirimizin yüzüne bakamıyoruz. İçimizde bir gerilim dalgalanıyor. Bunca zaman hiçbir şeyin bize dokunamayacağını hissetmiş olsak bile, bir gün bunun gerçekleşebileceğine dair bir olasılık. Genelde kendimi koymayı sevdiğim kaideden bir düşünüş bu ve onun ellerinde yaşadığı deneyim yerine o kadını öldürmeye odaklanmak beni neredeyse bencil hissettiriyor. Tanrı aşkına, o neredeyse ölüyordu ve ben bir hayalet tarafından işkence görüyorum.

"O gün yaptığın her şey için sana hiç teşekkür etmedim. Benim ve Billie için," diyor Ford. O zaman onun bakışlarıyla karşılaştım. Ona her zaman saygı duydum. Her zaman birbirimizin arkasını kolladık ve bu asla değişmeyecek. Ama o zehirlendiğinden beri ikimiz de değiştik.

Bir yumurtayı daha küreğe koyarken çatalım duraksıyor. Felix'in yalvaran gözlerine bakıyorum ve ona bir parça domuz pastırması atıyorum, küçük tüy yumağını her zaman çok sevmişimdir. "BEN- BEN-" Boğazımı temizliyorum, itiraf etmek için zorlanıyorum. "Seni zehirleyen kadını öldürdüm. Bana silah çekti ve ya onun ya da benim öleceğimi biliyordum. Ve eğer ben olsaydım... Sana ulaşamazdım. Her zaman kadınlara ya da çocuklara zarar vermeyeceğimize söz verdik ve ben... Neredeyse ölen sen olduğun için kendimi bencil bir pislik gibi hissediyorum. Ve-"

"Hawke," diyor Ford, dikkatimi ona çekerek. "Sana her zaman minnettar olacağım ve bu kadar pahalıya mal olduğu için üzgünüm. Beni ve Billie'yi kurtardın ve ben de seni bundan kurtarmak için ne yapabileceğimi bilmek istiyorum." Ayağa kalkıp yanıma geldi ve bana sarıldı.

O kadar şaşkınım ki bir süre hiçbir şey söylemiyorum. Sarılmıyoruz. Yine de bu kucaklaşma kelimelere ihtiyaç duymayan bir dilde bir şeyler söylüyor. O burada. Yaşıyor.

Binlerce hayaletle savaşmak zorunda kalsam bile, buna değmez mi?

"İyi olacağım," diyorum, ağladığımı fark ederek. Boğazımı temizledikten sonra ekliyorum: "Mutlu olmana sevindim."

"Billie'nin burada kalmana bir itirazı olmadığını biliyorsun. Sadece evimde çıplak dolaşmak yok."

"Evet. Buna minnettarım." Duygu seline kapılmış bir halde tabağımı ve çatalımı aldım. "Ben biraz odama gideceğim," diyorum ve kapıya doğru yöneliyorum. Billie'nin kollarını göğsünde kavuşturmuş duvara yaslandığını görünce şaşıyorum.

"Hey, küçük kasırga," diyorum büyük, parlak bir sesle, her zamanki hayattan daha büyük varlığım olmaya çalışarak.

Elimdeki tabağı beceriksizce dengelerken beni şaşırtarak sarılmak için kendine çekiyor. "Burada her zaman hoş karşılanırsın," diye fısıldıyor kulağıma. "Sen olmasan burada olmazdık."

O garip şeylerden daha fazlası boğazımı tıkamaya başlıyor ve ben de onu geri itip göz kamaştırıcı gülümsemelerimden birini vererek boğazımı temizliyorum. "Eğer üçlü yapmak istersen bana haber ver" diye anons ederken geri çekiliyorum.

"Zorlama," diye homurdanıyor Ford ve ben karanlık yatak odasına geri dönerken gülümsüyorum. Kapı kapandığı anda sakın bir nefes alıp dağ gibi yığılmış yemeğime bakıyorum.

Hayaletleri uzak tutmak için bir çözüm olmayabilir ama en azından beni bir şekilde mutlu ediyor.

Ivy

I Hawke'ı bir haftadır görmedim. Denedi ama ben kendimi Makayla'nın ölümünü araştırmakla meşgul ettim. Jared benimle buluşmayı kabul etti. Sorun şu ki, gelecek haftaya kadar Ibiza'da. Onu daha erken dönmesi için cesaretlendirmeye çalıştım, ama tatlı dilli olmam bile işe yaramadı. Görünüşe göre,

"iş" için orada ve aynı zamanda "kederiyle" başa çıkmaya çalışıyor.

Önsezimin doğru olduğundan ve onları öldürenin o olduğundan emin olmak için olaydan önceki günlerdeki hareketlerini takip ettim. Düzenli olarak yaptığı toplantıları ve telefon görüşmelerini inceledim, ancak her şey hala parçaların tam olarak bir araya gelmediği bir bulmaca. Emin olduğum tek şey kendi başına çalışmadığı.

"Seni burada bulabileceğimi düşündüm," diyor Billie omzumun üzerinden. Ona bakıyorum, birkaç kez gözlerimi kırıştıyorum, karanlık odada parlak ekrana bakmaktan gözlerim alışıyor. Işığı açıyor ve gözlerimi kısıyorum.

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken, "Bu çok çirkin," diye homurdanıyorum.

"Fırçalanmamış saçların da öyle. Şimdi de köstebek faresi olarak mı yaşıyorsun? Bir şeylere nasıl aşırı takılabildiğini biliyorum." Yatağıma oturdu.

En son ne zaman taradığımı hatırlamaya çalışarak elimi saçlarımda gezdiriyorum. Masamın kenarındaki paket servis kaplarına kaşlarını kaldırıyor. "İyi ki dairenin anahtarını saklamışım da seni kontrol edebiliyorum."

Ekranları kapatırken "Sadece bir şeyler üzerinde çalışıyorum," diyorum.

"Sanırım seni yaramazlıktan uzak tutuyorsa, şikayet edemem." Tekrar yatağına uzandı. Ben de ona katılıyorum, uzanıyorum ve tavana bakıyorum.

Hoş bir şey.

"Bugünün hangi gün olduğunu bile bilmiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Bugün Perşembe," diye cevap veriyor ve yüzünü bana dönüyor. Ben de onun hareketini taklit ediyorum. "İyi misin?" Uzun, bal sarısı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırıyor.

"Her zaman," diye cevap veriyorum onu hiçbir şeye ikna etmeyen bir gülümsemeyle. İç çekiyorum. O ve Hope bana karşı çok sabırlı davrandılar.

"O zaman Hawke'ın neden bir haftadır her gece bizim evde olduğunu açıklamak ister misin?" diye soruyor ve ben gözlerimi deviriyorum.

"Ne söyledi?" Homurdanıyorum.

"Yok bir şey. Sadece ikinizin birlikte zaman geçirdiğinizi biliyorum. Nedenini açıklamak ister misin? Bunun hiçbirimizi rahatsız etmediğini biliyorsun, değil mi?" "Ne rahatsız etmiyor?"

"Biliyorsun... Sen ve Hawke." Kaşlarını sallıyor.

Gülüyorum, bunun hafifliğinin tadını çıkarıyorum ama en başta yakınlaşmamızın nedeni konusunda ayık oluyorum. Dudaklarımı yalıyorum ve bir nefes alıyorum.

"Bir gece bir kız arkadaşımın dışarı çıkmıştım ve içkime ilaç katılmıştı," diye itiraf ediyorum. Billie ayağa fırladı ve ben de onu hemen geri çektim. "Bana hiçbir şey olmadı. Hawke gelip beni aldı ve... bununla başa çıktım."

Kaşları birbirine çarptı. "Hastanedeki adam bu mu? Düşüncesiz davrandığı ve pisliğini temizlemeyi zorlaştırdığı için ailesi tarafından çok kötü azarlandı." İçimden bir suçluluk dalgası geçiyor. "Ama bunun seninle bir ilgisi olup olmadığını merak ettim."

"Bunu sana söyleten ne?" Ben soruyorum.

Kendini tekrar rahatlatıyor, elimi tutarken içinde şefkat yuvarlanıyor. Bu bana çocukken battaniye ve yastıklarla prenses kaleleri inşa ettiğimiz ve Eli gelip onları yıkmadan önce Dutton'ın ona kız kardeşinin mükemmel eserini mahvettiği için nasihat ettiği zamanları hatırlatıyor.

"Hawke sana karşı her zaman korumacı olmuştur. Ve kimseye ne hakkında olduğunu söylemedi. Yani, hadi ama, Hawke bu. Sır tutma konusunda kötüdür ve onu sır tutmaya yemin ettirecek güce sahip tek kişi de muhtemelen sensin."

"Hope'a dedektifiyle ilgili bir şey yaptı," diyorum. O da bunu bakışlarıyla geçiriyor. Tamam, anladım. Sırlar konusunda kötü.

"Bu da son zamanlarda neden pek içki içmediğini ve parti yapmadığını açıklıyor.

Bunu bana neden daha önce söylemedin?"

"Hazır değildim. Yaşadığın son olaylardan sonra tüm bunları sana yüklediğim için kendimi biraz bencil hissettim ve... Bilmiyorum. O gece hiçbir şey olmadığını biliyorum, ama aklıma gelenler korkutucuydu, anlıyor musun? Kaç kere aptalca sarhoş olduğumu düşünmeden edemiyorum. Böyle bir şeyin başıma gelebileceğini hiç düşünmemiştim."

Billie küçük bir gülümseme sunar. "Hawke'ın seni koruyabilmesine sevindim ve orada olamadığım için üzgünüm."

Ben de ona gülümsüyorum çünkü en iyi arkadaş olsak da sürekli birbirimize yapışık kalamayız. Sadece bunu yapmanın normal olduğunu düşünen şerefsizler hatalı.

"Bugün buraya gelmeye neden karar verdin?" diye sordum. "İşte olman gerekmiyor muydu?"

Arkasını dönüp düşünceli bir şekilde tavana bakıyor. "Seni görmeye gelmek için izin aldım." Bu Billie için çok önemli çünkü kız ölüm döşeğindeyken bile çalışmaya devam edecek. "Bu sabah Hawke ve Ford'un içten bir konuşma yaptıklarını duydum. Aslında gerçekten üzücüydü ama ikisinin de yapması gereken bir konuşmaydı. Bu bana seni özletti. Sen benim kardeşim sayılırsın ve bir şeylerle uğraştığını biliyordum, bu yüzden benimle konuşmaya hazır olana kadar seni rahat bırakmak istedim. Ama bazen yarına sahip olmadığımızı fark ettim, biliyor musun? Kulağa ne kadar ürkütücü gelse de. Sadece şu anda iyi olduğunu bilmem gerekiyordu."

Elini tekrar tuttuğumda duygular ön plana çıkıyor ve rahatça uzanıyoruz. Sanki taradığım ve not aldığım tüm veri ve görüntü satırları hızla kasaya girmiş ve bana nefes alabileceğim bir alan açmış gibi. Bazen bir göreve aşırı odaklandığımda günlerce kendimi kaybediyorum ve sadece eğlenceli, parti versiyonumu değil, o yanıma da kabul eden insanların olduğunu ve beni çekip çıkarmak için hazır beklediklerini bilmek güzel.

"Beni kontrol ettiğin için teşekkür ederim," diyorum. "Nasılsın sonra..."

"Zehirlenmek, kaçırılmak ve erkek arkadaşımın çılgın bir sürtük yüzünden neredeyse ölmesini izlemek mi?"

Yüzüne bir gülümseme getiren gergin bir kahkaha atarak, "Eh, bunu söylemenin bir yolu da bu," diyorum.

"İyi değildim. Bunun için bir ay terapiye bile gittim. Benim için en büyük engel Ford'un yaşamak için yaptığı şeyin bu olduğu gerçeğini kabullenmek. O her zaman tehlikede olacak ama bana geri döneceğine güvenmek zorundayım. Ama bu hayatımda yaşadığım en korkutucu şeydi."

hayat. Tavsiye etmem." Gölüp geçmeye çalışıyor ama oradaki incinmişliği ve kırılğanlığı görebiliyorum.

Sevdiğim insanın gözümün önünde incinmesini izlemekten daha kötü bir şey düşünemiyorum. Hawke'ın gülümseyen yüzü aklıma geliyor ve onu uzaklaştırmaya çalışıyorum. Bilgisayardaki baloncuğumdan dışarı adımımı attığım anda aklıma onun gelmesi hiç adil değil.

"Bana anlattığın için teşekkür ederim," diyorum başparmağımı parmak eklemlerine sürterek. "Bir dahaki sefere birbirimize bir şeyler anlatmak için bu kadar uzun zaman ayırmayalım, tamam mı?"

"Kulağa iyi bir söz gibi geliyor."

Telefonum vızıldamaya başlıyor ve yatağımın ucunda yanıyor. Elime alıyorum ve annemden iki, Billie'den iki ve Hawke'tan yirmi altı cevapsız arama olduğunu görüyorum.

Billie omzumun üzerinden bakarken ısıık çalıyor. "Çocuğun durumu kötü. Hâlâ inkâr ettiğine inanamıyorum."

Ona ters ters bakıyorum ve o da ellerini kaldırıyor. "Söz veriyorum, *şimdilik* aramasına cevap verirsen seni bu konuda rahatsız etmeyeceğim. Sanırım bugün gerçekten bir arkadaşına ihtiyacı var."

Kaşlarım düşüyor. "Her şey yolunda mı?"

Eşyalarını toplarken omuz silkiyor. "İyi olup olmadığını öğrenmek istiyorsan ona kendin sor. Ben gidip Hope'u kontrol edeceğim. Saçını yıkadığından emin ol. Leş gibi kokuyorsun."

"Kaba!" Ciyaklayarak ona bir yastık fırlatıyorum ve o da odadan çıkarken gülüyor.

Sikeyim.

Hawke'ı geri aramak konusunda kararsızım. Bir haftadır hiçbir aramasına cevap vermedim ve bu cevapsız aramalar sadece son iki güne ait.

Dişlerimi fırçalamak için banyoya giderken nefes veriyorum ve cevap verdiğinde o kadar telaşlı ki neler olduğunu anlamakta güçlük çekiyorum. Ve daha önce yanında olamadığım için içim parçalanıyor.

Ivy

"**I** yardımına ihtiyacım var. Lütfen, Ivy."

Telefonu kapatmadan önce Hawke'dan duyduğum son sözler bunlardı. Hala ona kızgınlım ve neyin ne olduğunu anlamadığım için Aramızda olanları. Ama sesinin bu kadar umutsuz çıktığını da hiç duymamıştım. Ciddi bir şey olmuş olmalı. İşte buradayım, onun malikanesinde. Girişe doğru yürüdüm ve zaten kilitli olmayan kapıyı açtım.

"Hawke?!" Ses tonumdaki ısırlığı tutamayarak bağıriyorum. "Bunun için iyi bir sebebin olsa iyi olur!"

Doğruca mutfağa gidiyorum, burada olmamasına şaşıriyorum ve çantamı bırakıyorum. Bir sonraki en iyi şeyi deniyorum, onun evindeki spor salonunu. "Hawke?!" Tekrar seslendim.

"Bir dakika içinde!" diye bağıriyor yukarıdan telaşla ve sonunda cevap verdiğini duyunca içimden bir rahatlama dalgası geçiyor. Bu ev bu kadar sessiz olamayacak kadar büyük. Bir şişe su almak için mutfağa geri dönüyorum ama tezgahın üzerindeki bir kutu dikkatimi çekiyor. Elime alıyorum, açmadan önce elimde ileri geri çeviriyorum. İçinde küçük mavi haplar buluyorum.

Bu...?

Hayır, kesinlikle değil.

Viagra'nın neye benzediğini araştırmak için telefonumu çıkarıyorum ve tam olarak şu anda elimde tuttuğum şeyin bir resmi beliriyor.

Hawke'ın neden Viagra'sı var?

Hayattan daha büyük olan enerjisi o gelmeden önce odaya yayılıyor. O görüldüğünde ben paketi tutuyordum. "Bugünlerde yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordum.

Hâlâ yarı sırılsıklam, belli ki duştan yeni çıkmış ve beline bir havlu sarılmış, siki havlunun arkasında geriliyor. Yutkunuyorum, onun sikini ne kadar özlediğimi anlayınca midemde bir sıcaklık oluşuyor; üstelik sadece birkaç hafta oldu.

"Aşağı inmeyecek," diyor, korkmuş bir şekilde. Farkına varıyorum ve elimde olmadan başımı arkaya atıp gülüyorum. "Gülme, Ivy! Bu iş ciddi! Ya sikimi kaybedersen?"

"Şimdi bana Viagra aldığını mı söylemeye çalışıyorsun?" Gülmeden söylemeye çalışıyorum.

"Hayır. Ama çocuklardan biri spor salonunda onları satıyordu ve bilirsin... sen o gece bir şeyler söyledikten sonra..." Yere bakar. "Bilmiyorum. Denemem gerektiğini düşündüm."

Alt dudağımı ısırdım. "Oh, kahretsin. Bunu ciddiye aldığını düşünmemiştim.

Sana sadece bok verdiğimi biliyorsun, değil mi? Sende çok fazla dayanıklılık var." "Evet, bunu biliyorum!" diyor memnuniyetle. Gülmemeye çalışıyorum. İşte

Bu kadar büyük bir adamın söylediklerimi kişisel olarak algılamasında sağlıklı bir şey var. Ben de hiçbir şeyin onun egosunu sarsamayacağını düşünüyordum. "Sadece istedim... Bilmiyorum, aptalca."

Kollarımı göğsümde kavuşturuyorum, şimdi kendimi kısmen sorumlu hissediyorum ama biraz da kızgınım. "Hawke, beni oral seks için mi çağırdın?"

"Beni saniyeler içinde boşaltabilecek tanıdığım tek kişi sensin," diye açıklıyor. Billie bugün bir arkadaşına ihtiyacı olduğunu söylediğinde, bunu mu yoksa başka bir şeyi mi ima ediyordu bilmiyorum ama Hawke şu anda bana çok iyi görünüyor.

Kutuyu tezgâhın üzerine koydum. "Şey, sikin için üzgünüm, ama hoşça kal."

"Hayır, lütfen. Ivy," diye yalvarıyor, bana doğru koşuyor ve beni tezgâha yashıyor. "Sana ne istersen veririm."

Şeytani sırıtışım serbest kalıyor. "Gerçekten mi? Herhangi bir şey?"

"Herhangi bir şey," diye umutsuzca nefes alıyor. "Lütfen gelmemi sağla. Hawke Junior'ı kaybetmek istemiyorum."

Bu aptal lakaba gülmemeye çalışıyorum. "Bir sonraki partimizde sana tasma taktırsam ve tüm arkadaşlarımızın önünde seni gezdirsem bile mi?"

Şikayet edercesine inliyor ve ben de onu iterek uzaklaşıyorum. "Bekle! Hayır, tamam." Bileğimden tutup beni göğsüne doğru çekiyor. "Lütfen. Bir tek sen varsın."

Kalbim titriyor ve bana bu şekilde ihanet etmemeli, özellikle de koşullar göz önüne alındığında.

"Kaç tane aldın?" *Büyük soruna* bakarak soruyorum.

Biraz omuz silkiyor ve başka tarafa bakıyor.

"Üç." "Üç mü?!"

Şimdi gergin bir kahkaha atıyor. "Daha büyük olduğum için normal dozun etkili olmayacağını düşündüm. Bu yüzden denemek istedim ama zaten otuz dakikadır dayak yiyorum."

Gülmemi engellemeye çalışarak homurdanıyorum ve onun şeytani sırıtışı benimkiyle eşleşiyor. "Bunun çok komik olduğunu düşünüyorsun, değil mi? Bunun için cezalandırılmalısın."

"Tamam, seni görmek güzeldi. Şimdi gidiyorum," diye tekrar takıldım. "Eminim bu konuda yardımcı olacak başka birini bulabilirsin."

"Evet, sen." Başını sallıyor ve sert aletini bana doğru bastırıyor. Kedim vurmaya başlıyor ve aramıza bakarken herhangi bir kısıtlama ile mücadele ediyorum.

"Bundan ne çıkarım olacak?" Parmaklarımı havlusunun kenarında gezdirirken mırıldanıyorum. Onu kızdırmamı izlerken nefesi kesiliyor.

"Ne demek istiyorsun, ne alıyorsun? Sen beni alıyorsun. Adımı haykırmamı sağlıyorum," diye küstahça cevap veriyor.

"Hayır, sanırım ben iyiyim." Onu iterek geçmeye çalışıyorum, ama ağırlığını bana iyice bastırıyor, tüm oyunları bitmiş. Acıyor olmalı.

"Küçük iz sürücü." Ses tonu bir uyarıydı. "Sikim inene kadar gitmene izin yok."

Parmaklarımı göğsünde hafifçe dans ettiriyorum ve sonra yanağını okşamak için yukarı kaldırıyorum. Gözleri umutsuzca benimkileri arıyor, sonsuza dek o yaramaz pırıltıyla. Birbirimizle alay ettiğimiz oyunlar. Bir ileri bir geri. Galibiyetler. Hawke'la birlikteyken her şey su yüzüne çıkıyor. "Sadece bir sonraki partide tasma ve kayışı takmayı kabul edersen. Aksi takdirde, elin iyi bir egzersiz yapacak."

Tavana bakar ve nefesinin altında küfreder. "Tamam. Söz veriyorum."

Serçe parmağımı kaldırıyorum, muzaffer bir edayla, o da kendi parmağına takıyor. Sonra beni kırımın altından tutup tezgâhın üzerine kaldırıyor. Kalbim bana bakışından dolayı çarpıyor, bu adamın yaşam gücü olan sikini kurtarmanın aciliyetiyle yutmaya söz veriyor.

"Bana çılgılık attırsan iyi edersin," diyorum havlusunu çıkarıp zorlu rakibime bakarken. Aleti çok sert ve Viagra'yı şeker gibi içtiğini düşünürsek, gerçekten acı verip vermediğini merak ediyorum.

"Bundan daha kötüsünü yaparım," diye söz verirken elleri elbisemin eteklerine gidiyor ve parmak uçlarını yavaşça tenimin üzerinde gezdiriyor, kalçalarımın üstündeki materyali kaldırıp siyah külotumu ortaya çıkarıyor. Sikine uzanıyorum ve yumruğumu etrafına sıkıştırıyorum. Ellerimin arasında seğirirken "Siktir," diye küfrediyor. "Kahretsin, her zaman çok iyi hissediyorsun. Tadın da güzel," diyor sırtarak dizlerinin üzerine çökerken, eğilip sol kalçamı ısırırken elimin yanıma düşmesine izin veriyor. Geri çekilirken külotumu da yanına alıyor ve bacaklarımdan aşağıya doğru sürüklemeye başlıyor. Onun için burada olduğumuzu sanıyordum, ama Hawke'ın bana her zaman nasıl taptığını anlıyorum, çok riskli bir durumda olsa bile. Bu adam bir kez olsun benimle seks yapmadı ve sadece kendini tatmin etmeyi düşünmedi.

Karnımı öpücöklere boğmaya devam ediyor ve sonra dilini aşağıya doğru sürüklüyor. Hawke'ın harika olduğu tek şey bir kadını memnun etmek. Ve bunu biliyor. Bir kadının vücuduna her zaman zaman ayırır ve sadece elleriyle değil, ağzıyla da her santimine değer verir. Sanırım diğer erkeklerle hep mücadele etmemin ve onları onunla kıyaslamamın nedenlerinden biri de bu. Bunu ona asla söylemem; ego konusunda benim yardımına ihtiyacı olmadığı kesin.

Dili yarığıma kadar iniyor ve kıvrımlarımın arasından kaydırıyor. Elbiseyi yumruklarımın arasına alırken içimden bir inilti kaçıyor. Onun için çoktan sırlıklam olmuşum. Bu yüzden ağzının bacaklarımdın arasında olmasından zevk alırken, vücudum, horozu içeri girdiğinde bana verebileceğini bildiğim sürtünme için ağrıyor. Dili klitorisimin üzerinde kaymaya devam ederken her iki kalçamı da kavırıyor. Başım geriye düşüyor ve çıplak kalana kadar elbisemi yukarı çekip çıkarıyorum.

"Dur," dedim ve tereddüt etmeden durdu. "Yere yat." Yine dediğimi yapıyor. Beni hiç sorgulamıyor. Ben kalçalarının üzerinde, siki altımda durana kadar üzerinden geçerken serin fayans zemine uzanıyor. İki elini başının arkasına koyuyor, sanki rahatlıyor ve bir şey yapmamı bekliyor. Bana dokunmaya çalışmadan ne kadar süre orada yatmasını sağlayabileceğimi merak ediyorum. Bu onun için işkence olurdu ama kendime de iyilik yapmış olmazdım. Hawke hayatıma bu şekilde girdiğinden beri muhtaç hale geldim, sanki artık bunu yapamayacak hale gelmeden önce mümkün olduğunca çok kez birlikte olmak için bir aciliyet varmış gibi. Bu beni neredeyse çaresiz kılıyor. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve sikiinin hemen üzerinde duruyorum.

"Sevgilim," diye mırıldanıyor. "Bütün işi yapmaktan mutluyum." Göz kırıyor. Ve söylediklerinin doğru olduğunu biliyorum. Bunun yerine, onu girişte hissedene kadar kendimi alçaltıyorum. Ellerini kendine saklıyor, kendimi alçaltmam için bana alan bırakıyor.

ona doğru. Tamamen içime oturduğunda, öne doğru eğilmeden önce derin bir nefes alıyorum, ellerimi dövmeli göğsüne koyuyorum ve kalçalarımı ileri geri sallamaya başlıyorum.

"Siktir, kadın." Hırlıyor ama bana dokunmuyor. Ne yapmak istersem yapmama izin veriyor. Ben ona biniyorum, o da bana izin veriyor. Kendimi inşa ettiğimi ve inşa ettiğimi hissettiğimde bile, bana dokunmak için hiçbir hareket yapmıyor. Ama yüzüne baktığımda dudağını ısırıldığını görüyorum ve bana dokunmaktan kendini alıkoyduğunu, kontrolün tamamen bende olmasına izin verdiğini anlayabiliyorum. Başka bir kadının kontrolü ele almasına izin verdiğini daha önce hiç fark etmemiştim. İçten içe özel olduğuma inanmak istiyorum ama şu anda sahip olduklarımıza odaklanıyorum.

"Dokun bana," diye emrediyorum ve elini mememin üzerine koymak için uzanıyorum. Memelerimi ve kıkırmı çok sevdiğini biliyorum; onu hep onlara bakarken yakalıyorum. Elleri her iki mememi de kaplarken hiç vakit kaybetmiyor ve avuçlarını dolduruyorlar. Onları parmaklarının arasına alıyor ve duvara yaslanmak için kendini kaydırırken meme uçlarımı yuvarlamaya başlıyor. Meme uçlarımdan birini ağzına alırken hareketlerimi durdurmuyorum. Onu ısıtıyor ve göğsümün her tarafını ısırmaya devam ediyor ve her tarafımda diş izleri olacağını biliyorum, bu da beni daha çok tahrik ediyor.

Vücudumla o kadar uyumlu ki, orgazmım doruğa ulaşmaya başladığı anda, dudakları sanki beni kandırıyormuş gibi dudaklarıma yapışıyor ve ona her şeyimi vermemi istiyor. Beni tüketiyor, her parçası yanımda olmadan bu dalgayı atlatmama izin vermiyor. Bana her zaman böyle hissettirenin kim olduğunu hatırlatıyor.

Bana çarpan ilk orgazm beni parçalara ayırıyor, beni tamamen yutuyor, kalçalarımı tutuyor ve ivmeyi korumak için bizi ileri geri sallıyor. Ne kadar hassas olduğuma rağmen, ilkinden hemen sonra başka bir yapı hissediyorum. Ama bana nefes almam ya da düşünmem için zaman vermiyor. Sadece alıyor ve veriyor ve ben birden ona neden kızdığımı bile hatırlayamıyorum. Kalçalarımı sallamaya devam ediyor ve ağzı benimkini yutuyor. Beni içten dışa damgalıyor.

Hawke

S Göğsüme yığıldı, bitkin ve tamamen bitmişti, ama benim işim henüz bitmemişti. Onu kucağıma aldım, çok sert olan sikim içinde kalmıştı ve onu oturma odasına götürdüm. Onu ayağa kaldırdım, çevirip Kıçı bana bakacak şekilde döndürdüm, sonra sandalyeye doğru eğdim. Geri itmeden önce her iki kıç yanağına da sert bir tokat atıyorum, ona vuruyorum, ona bir yük üflemek için elimden geleni yapıyorum. Sikim kıpkırmızı ve çiğ gibi.

"Prezervatifi çıkarmaya ne dersin?" diye pantolonunu indiriyor ve ben donup kalıyorum, ellerim kalçalarında kilitleniyor. Omzunun üzerinden bana bakıyor. "Bir saattir bunu yapıyoruz. Su molası falan vermeme izin ver."

Kafam karışmış bir şekilde sikime bakarak ondan ayrıldım. *Ne oluyor lan? Dünyanın en güzel kadını önünde domalmış duruyor ve sen bundan faydalanmayacak mısın?*

"Hawke," diyor Ivy, önümde parmaklarını şıklatarak. "Düşmüyor."

"Bu da çıkmıyor," diye homurdanıyorum prezervatifi çıkarırken. "Korunmazsak yine kaçmayacaksın değil mi?"

Kaşları çatılıyor ve ben yine bir şey mi kaçırdım diye merak ediyorum. En başta prezervatifle bir ilgisi yok muydu?

Kanepeye oturdu, önce kafam karıştı, sonra yanındaki koltuğa vurdu ve "Biraz konuşalım" dedi.

"Aletim ikiye ayrılırken duygularım hakkında konuşmamı mı istiyorsun?" İnanamayarak soruyorum ve Hawke Junior'a bakıyorum.

"Evet, küçük dostumuza yardımcı olabilir," diyor yanağının içini ısırarak.

"O odadayken sakın ona küçük deme," diye karşılık veriyorum ve onu kalçalarından tutup kucığıma oturtuyorum. Aletimi rahatça kavrayıp aramızda yavaşça okşarken nefesi kesiliyor. Kahretsin, çok iyi hissettiriyor. Boşalmam gerekiyor.

Tercihen onun içinde. Her zaman onun içinde.

"Prezervatif kullanmadığımız için kaçmadım," diye belirtiyor. "Sadece boşluğa ihtiyacımız olduğunu düşündüm."

"Boşluk mu?" Diye soruyorum ve eli beni yerimde tutmak için sikimin etrafında sıkıca kenetleniyor.

Kahretsin, bu kafa karıştırıcı ve şu anda sikimi bana karşı bir silah olarak kullanıp kullanmadığını bilmiyorum.

"Konuşmanıza kulak misafiri olduğumda sizi terslediğim için de özür dilerim."

"Evet, sinirli bir ruh halindeydin."

Acı verecek kadar sert sıkıyor ve ben lanet okuyorum. "Tamam, tamam. Sinirli bir ruh hali demeyeceğim." Teslim olmak için ellerimi kaldırıyorum ve o da gülümsüyor.

"Kahretsin, çok güzelsin," diyorum ensesinden tutup onu öpmek için kendime çekerken. Onu görmediğim her gün işkence gibiydi. Hatta dairesinin önünde durup penceresine baktım, orada ve güvende olduğunu bilmek için ekranlarının yanıp sönmesini izledim. Gelen yemek siparişlerinin sayısına bakınca orada olduğunu anladım. En sevdiği yemekleri sipariş etmediğinin farkında olup olmadığını bile bilmiyorum. Ben vermiştim.

Hope bana Ivy'nin projelere aşırı odaklanmaya eğilimli olduğunu söylemişti, ama inanılmaz güzel ve zeki kadının kendisiyle ilgilenen biri olmadan bir hafta bile zor hayatta kalacağını öğreniyordum. Her şekilde. Sikim acıyla zıplıyor ve ağzına doğru hırlıyorum.

"Amin beşinci raunda hazır mı?" Tanrılara yükümü boşaltmam için dua ederek soruyorum, ama bu ve bütün gün onun tatlı amına vurmaktan zevk almak arasında kalıyorum.

Neden boşluk istediğini anlamıyorum ama onunla en iyi anladığım dilde konuşacağım ve bu da onu içten dışa doğru işaretlemektir.

Başını geriye atıp sallanırken gülüyor. "Beni mahvedeceksin."

Saçlarını avuçlayıp başını geriye atıyorum ve açıkta kalan boğazına bakıyorum. "Ama sen bayılıyorsun. İtiraf et."

Parlayan mavi gözleri bana bakıyor ve sessizce "Bayıldım" diye fısıldıyor.

Kalçalarını kaldırıp onu sikime gömdüğümde sabrımın son damlasını da koparmış oluyorum, Hawke Junior neşeyle onun sularını emiyor ve bir daha hiçbir amcığın onu mutlu edemeyeceğinden neredeyse eminim.

CKAPTER 45

Ivy

M Kukum acıyor, o kadar acıyor ki, içimden çıktığında, bunu nasıl durdurabileceğimi düşünmek zorunda kalıyorum.

Sikti, yaladı, sikiyle ve ağzıyla parçaladı. Daha ne kadar dayanabileceğimden emin değilim. Uzaklaşmayı başarıyorum ve kasıklarına baktığımda sikinın hâlâ sert olduğunu görüyorum. Başımı sallamaya başlıyorum ve o beni kırmanın her anından zevk alıyormuş gibi sırtıyor. Ama benim gibi bir kızın bile sınırları vardır. Dayanıklılığım olduğunu sanırdım ama bütün gün durmadan sevişmek beni içten dışa mahvetti ve bacaklarımı zar zor kullanabiliyorum.

"Gitmem gerekiyor," diyorum, sonunda havlu atıyorum. "Bunun için hastaneye gitmen gerekiyor."

"Hayır, beni bırakma. *Lütfen*," diye sızlanıyor elime uzanmaya çalışırken. Elinden kurtuluyorum, sonra mutfığa gidip elbisemi buluyorum ve üzerime geçiriyorum. Bu sırada beni takip ediyordu. Viagra olsun ya da olmasın, Hawke'ın dayanıklılığı şimdiye kadar birlikte olduğum hiçbir erkeğe benzemiyor. Kukum hâlâ işlevini yerine getirebiliyorken bu evden çıkmalıyım.

Beni tekrar kavradığı anda vücudumun bana ihanet edeceğini, hiçbir mantığı dinlemeyeceğini biliyorum. Bu yüzden aramızdaki mesafeyi koruyorum ki beni tekrar sikiyle dolduramasın. Çok fazla Viagra alması benim suçum değil ve şimdi penisini mahvetti.

Çantamı aldım ve kapıya yöneldim. Ona daha fazla merhamet göstermeyeceğim; o horoz şu anda batan bir gemi.

"Ivy, lütfen!" diye sesleniyor ama onu görmezden gelmeyi seçiyorum, bu pisliğin vücuduma verdiği acıyı bastırmaya çalışıyorum. Eminim saatler sonra minnettar olacağım, ama şu anda vücudum ağrıyor ve kalçalarım koparılmış gibi hissediyor, tüm zaman boyunca onun büyüklüğüne dayanmaya çalışıyorum.

"İyi şanslar. Bilirsin, bununla." Aletini işaret ediyorum ve kapıyı hızla arkamdan kapatıyorum. Arabaya doğru ilerlerken ağlayacakmış gibi bir kahkaha attığını duyuyorum. Ön kapıyı açıyor, ellerini havaya kaldırıyor ve tamamen çıplak bir şekilde adımı haykırıyor.

"Geri dönün! Daha işimiz bitmedi! Ciddi olamazsın, Ivy!"

Arabayla uzaklaşırken gülüyorum çünkü geri dönme şansım yok.

Daha garaj yolunun sonundaki kapıdan bile geçmemiştim ki beni aramaya başladı. Aramaya devam ediyor ve ben de onu duymazdan geliyorum, kukum için dua ederken çok az sempati duyuyorum.

Eve gelir gelmez banyo yapıyorum, küvetin dolmasını bile beklemiyorum çünkü ilk önceliğim ağrıyan amımın ıslanmasına izin vermek. Bugün fazla mesai yaptı.

Suyun içinde rahatlarken iç geçiriyorum, beni soktuğu tüm pozisyonları düşünürken dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor. Hawke beni tuhaf pozisyonlara sokmayı seviyor ve ben de buna bayılıyorum.

Bugün garipti. Ona kızgındım - hala kızgınım sanırım - ama o beni bir süreliğine kafamdan uzaklaştırmayı başardı ve Jared'i görene kadar ilerleyemeyeceğim konusunda takıntı yapmamı engelledi.

Telefonum çalmaya devam ediyor, banyo tezgahının üzerinde vızıldıyor, ben de başımı örtene ve sesi bastırana kadar kendimi suyun derinliklerine bırakıyorum. Orada uzanıyorum, sonunda zihnimin rahatlmasına izin veriyorum.

Çok şey değişti, özellikle de kendisinin ve aletinin başını sürekli belaya sokan koca bir hödük yüzünden. Ben gülerken ağzımdan baloncuklar çıkıyor ve suyun yüzeyine yükseliyor. Sadece Hawke üç Viagra almak gibi aptalca bir şey yapabilir. Bu çok saçma. Ve çok komik.

Su soğumaya ve cildim budanmaya başladığında banyodan çıkıyorum ve telefonumu kontrol ediyorum. Hâlâ vızıldıyor. Arayanın o olduğunu anlamak için ekrana bakmama bile gerek yok.

Onun içinde bulunduğu durumu merak etmekten kendimi alamıyorum ve bu yüzden kurulanıp giyindikten sonra dizüstü bilgisayarımı alıp ayaklarımı kırımın altına sokarak koltuğuma oturuyorum ve onun kameralarına giriyorum.

İkinci kamerada hâlâ oturma odasında görünüyor. Kanepede oturuyor, kartal gibi açılmış, bir eli sikine sarılmış pompalıyor, diğer eliyle de telefonunu kulağına götürüyor. İnatçı piç. Şimdi neredeyse zalim hissediyorum. Telefonumu çeviriyorum ve adının tekrar görüldüğünü görüyorum. Bu sefer cevap veriyorum.

"Sonunda." Ofluyor ve elinin hareket ettiğini duyabiliyorum.

"Sorunun nasıl gidiyor?" Yanağımın içini ısırarak soruyorum. Bu adam, yemin ederim...

"Burada olsaydın daha iyi olurdu," diye homurdanıyor.

"İyileşene kadar vajinama yaklaşabileceğini sanmıyorum." Onu kameradan izliyorum ve eli duraklıyor.

"Yani bir dahaki sefere olacak mı diyorsun?" diye soruyor ve cevap vermeyince "Sevgilin mi?" diyor.

"Belki."

"Güzel. Yarına ne dersin?"

"Ummm, hayır."

"Bugün o zaman?" diyor. "Lütfen, geri gel."

"Bence bunu kendin halledebilirsin. Ayrıca, hastanede sikinden kan çektiriyorsan yarın evde olmayabilirsin."

Eli sikinin üzerinde donup kalıyor. "Gerçekte olan bu değil, değil mi?"

"Kesinlikle öyle. O elin daha hızlı çalışmasını sağlasan iyi olur."

Hızı artarken "Lanet olsun," diye küfrediyor.

"Sırtını yasla," diyorum arsızca ve bakışları doğrudan kameraya yöneliyor. Kendini okşamaya devam ederken yüzünde yavaş bir gülümseme belirliyor.

"Bundan biraz fazla zevk alıyorsun," diye azarlıyor. "Söyle bana, neyi sevdin..."

"Ben ayrıldığımda," diye

şaka yapıyorum. "Yalancı."

"Beni ısırman hoşuma gitti," diye itiraf ediyorum.

Küvetteyken, ısırik izleriyle kaplı olan vücuduma baktım. Ve bundan hoşlandım. Isıran o olduğunda daha da çok hoşuma gidiyordu. Nasıl ve neden hoşlandığım kafamı karıştırıyor. Ve onun beni yargılamayacağını biliyordum çünkü bunu yapmayı benim sevdiğim kadar seviyordu.

"Güzel, başka ne..."

"Hepsi."

"Islandın mı?" diye sorar.

"Hayır. Ağrım var."

"Seni daha iyi hissettirebilirim. Dilim seni daha iyi hissettirebilir." "Şimdi uyuyacağım," diyorum tatlı tatlı.

"Gündüz vakti," diye hatırlatıyor bana.

"Evet, beni bütün gece ayakta tuttun, siktin."

"İstersen bunu bugün de tekrarlayabilirim." Telefonu yüzüne kapatırken söylediklerinin beni güldürmesine engel olamıyorum.

Ivy

T Ertesi gün Billie elinde bir kap ev yapımı kurabiyeyle çıkageldi. Açtığımda onu tersledim çünkü üzerlerine krema ile *senin vag'ın hakkında üzgünüm* yazmıştı.

"Bu konuda çıldırıyordu. Daha yeni düştü," diyor Hawke'a gülerek. Başımı sallıyorum çünkü dün Hawke'la telefonu kapattığımdan beri freelance işlerimden biri üzerinde çalışıyorum. Kurabiyelerden birini yemek için kendimi koltuktan kaldırıyorum çünkü vajinam bunu hak ediyor.

Billie'ye Hawke'ın bir arkadaşına ne kadar ihtiyacı olduğunu ve Viagra ile oynadığı için ereksiyon olduğunu yazdım. Bütün gün, o isteyken bile mesajlaşıp durduk. Dürüst olmak gerekirse, hastaneye gidip icabına baktırdığını söyleyecek bir güncelleme bekliyordum. Bu yüzden dün öğleden sonra ben gittikten sonra Ford'u aradığını ve aletinin on iki saattir erekte olduğunu söyleyerek çıldırdığını açıkladığında biraz şaşırdım. O saatlerin sekizinde elimden geleni yaptığıma sevindim.

Bu sabah uyandığımda kameraları kontrol etmedim. Hemen işe koyuldum ve sonra tekrar uykuya daldım. Durum benim için yeterince acil değildi, bunu kendi kendine yaptığını düşünürsek. Aptal herif.

"Peki hastaneye gitti mi?" diye sordum.

"Hayır. Görünüşe göre, herkese çılgınca ne yapmaları gerektiğini sorarken Jewel'e kendini teşhir ettiği için Eli'nin kafasına silah dayayıp sert bir şekilde konuşması onun havasını söndürmeye yetmiş."

Nefesim kesiliyor ve sonra gülmekten yere yığılıyorum. Kanepede yuvarlanıyorum, histerik bir şekilde ayaklarımı ileri geri tekmeliyorum. Gözyaşlarımı siliyorum. "Gerçekten herkese göstermeye mi başladı? Bu çok komik! Keşke orada olsaydım da Eli'nin yüzünü görseydim. Aman Tanrım! Bu en iyisi!"

Kurabiyelerden birini alırken gülüyor ve bana dikkatle bakıyor. "Ama benim daha çok ilgilendiğim şey senin kaçındığın bir şey. Mesajlarda vajinanın ağrıdığını söylemişsin ve ona yardım etmeye çalıştığını ağzından kaçırmış olabilir. Açıklamak ister misin?" Kaşlarını sallarken dudağımı ısıyorum. "Ona yardım mı ettin?"

Nefes veriyorum ve bize kahve yapmak için ayağa kalkarken kurabiyemden son bir ısırık alıyorum. "Dn sen zor bir gün geçirdiğini söyledikten sonra oradaydım."

"Ne olursa olsun, ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ve niyetim hiç de bu değildi" diye açıklık getiriyor.

"Hawke, Hawke işlerini yapar." Kahve makinesine bir espresso kapsülü koyarken omuz silkiyorum. "Ama sonra onu ortada bıraktım çünkü amım ağrıyordu."

Bacağını tokatlarken gülmesini durduramıyor ve mutfakta bana katılarak tezgâha yaslanıyor. "Senden ve bunun senin suçun olduğundan şikayet ediyordu."

"Değildi. O kadar çok almaması gerektiğini söyledim."

"Evet, belli ki dinlememiş." Başını sallıyor. "Görünüşe göre bunları spor salonundaki bir adamdan almış ve eminim kendisi de yapıyordur, yani Hawke muhtemelen ilk test mankeniydi ve sikinin hâlâ yerinde olduğuna şükretmeli."

"Aman Tanrım! Yani bunlar yasal bile değil miydi?" Ben soruyorum. Ev yapımı Viagra ile mi uğraşıyor?

"Yani, sanırım adam bir eczanede çalışıyor, eğer bu bir şey ifade ediyorsa."

Glmsememeye çalışarak, "Bu daha da kötüye gidiyor," diyorum ona. Siktiğimin Hawke'ı.

O büyük bir aptal.

"Penisi bir daha çalışmazsa öleceğini düşünüyordu. Panik içinde Eli'nin evine gitti ve acil bir toplantı düzenledi, sonra herkes geldiğinde aletini gösterdi ve neden aşağı inmediğini sordu." Gülmeye devam ediyor.

"Eminim Eli onu öldürmek istemiştir." Sadece hayal edebiliyorum.

"Çok doğru," diye kabul ediyor. "Peki, şu anda aranızda neler olduğu konusunda beni bilgilendirmek ister misin?"

"Hiçbir şey yapmadım. Duruma yardımcı olmaya çalıştım ama kızınca ayrıldım." Ona ilk kahveyi uzattım ve bana ters ters baktı.

"Kastettiğim bu değildi ve sen de bunu biliyorsun. Sorudan kaçmayı bırak, Ivy. Ondan gerçekten hoşlanıyor musun? İkinizin arasında her zaman bir şeyler vardı."

İçimi çektim. "Bak, birkaç yıl önce seviştik, tamam mı?"

Elini tezgaha vuruyor. "Biliyordum lan!"

Yaramaz gülümsememi saklamaya çalışıyorum. "Evet, tabii ki Hawke'tan hoşlanıyorum, ne kadar dengesiz olsa da. İyi vakit geçiriyor. Ama Hawke ve ben bunun ötesinde bir şey yapmıyoruz."

Bu cevap hoşuna gitmemiş gibi görünüyor. "Hmm. İkiniz de sevişmeyi seviyorsunuz, bunu herkes biliyor. Sence daha fazlası olabilir mi? Yoksa ikiniz de hâlâ sevişmeye devam mı edeceksiniz?"

"Onunla evlenmeye çalışmıyorum," diye küstahça söylüyorum ve o da aynı hızla karşılık veriyor.

"Evlilik ve çocuk istiyorsun Ivy, bunu herkes biliyor. Hope'a ve bana sarhoşken defalarca söyledin. Büyük bir kötüymüş gibi davranmayı bırak. Sen sadece seksi çok seviyorsun ve diğer herkes seni yatak odasında sıkıyor; bu yüzden yabancı erkeklerle yatıp duruyorsun."

Ouch.

"Bir kadını dışarı çağırmanın yolu."

Ellerini havaya kaldırıyor. Billie'yi bu yüzden seviyorum; yumruklarını çekmiyor. Ama lanet olsun. En iyi arkadaşın acımasız gerçeği gibi bir gerçeklik kontrolü yoktur. "Sana söylüyorum, bence Hawke ile yatmaya devam edersen, işleri yoluna koymalı ve ne yaptığını bilmelisin. Hawke basit bir

adam; bunu onun için hecelemeniz gerekiyor."

"Ford'la yıllarca gizlice dolaşmadınız mı?" Çok açık bir şekilde istediği ama henüz hazır olduğumdan tam olarak emin olmadığım cevaplardan kaçarak ona karşılık veriyorum. Ciddileşmeden önce bir yıldan fazla bir süre birbirlerini beceriyorlardı.

"Yaptım ama o da artık ne istediğimi biliyor" diyor. "Ve ben hiç olmadığım kadar mutluyum."

"Tamam, bu senin için iyi. Ne istediğimi öğrendiğimde, sevişeceğim kişiye bunu söyleyeceğimden emin olabilirsin." Ona gülümsedim.

"Kızmana gerek yok, Ivy. Ben sadece seni kolluyorum."

"Mesele de bu Billie, kendimle aram iyidir. O adımı atmaya hazır olduğumda, atacağım. Ama aynı zamanda insanların beni istediğim kişiyle yattığım için yargıladıkları gibi bu konuda azarlanmaya da ihtiyacım yok." Dönüp kahvemi dudaklarıma götürüyorum ve az önce ne söylediğimi fark ediyorum. Bana bakıyordu ve hemen özür diledim. "Özür dilerim."

"Ben de özür dilerim. Ford olayını sana anlatmam gerektiğini biliyorum ve sana herhangi bir konuda baskı yapmaya çalışmıyorum. Sadece mutlu olmanı istiyorum. Hawke'ın aptal olduğunu düşünüyorum ama iyi kalpli bir aptal. Bilirsin, bir katil için falan."

Gülüyorum ve kahvemden bir yudum alıyorum. "Hiç kimseden gerçekten hoşlanmadım. Hawke ise hareket eden her şeyle yattığı için tam bir kumar."

"Ama duyduğum kadarıyla aylardır kimseyle yatmamış ya da partilere katılmamış." derken bacaklarını ileri geri sallıyor. Bar taburesinin üzerinde dönüyor. "Bir şey onu eğlendiriyor olmalı."

Telefonum bir mesajla çaldığında başımı sallıyorum ve Jared'den gelen mesajı gördüğümde kaşlarım çatılıyor. Hay aksi. Bugün şehre dönmüş.

"Üzerimi değiştirmem gerek," diyorum çabucak.

"Ne için?!" Billie arkamdan seslendi.

"Bir randevu için. Takip et ki açıklayabileyim!" Dolabımdan kıyafetlerimi çıkarmaya başlarken bağıriyorum. Bugünü bekliyordum ve kalbim adrenaline çarpıyordu. Sonunda bu heriften ihtiyacım olan tüm cevapları alacağım. Sonunda bu şerefsiz hak ettiği cezayı alacak diye heyecanla dolup taşıyorum.

Geldiğini bile görmediği bir anda suratına inen balyoz olacağım için kendimden geçiyorum.

Bazen güzel cazibeler en ölümcül yem biçimidir.

CKAPTER 63

Hawke

E Li bana kızgın. Karısına sikimi bilerek göstermedim. Ben sakın bir şekilde nasıl aşağı inmeyeceğini anlatmaya çalışırken orada öylece duruyordu. Ve yeterince iyi açıklayamadığımı hissettim, Bu yüzden onlara sorunu göstermek zorunda kaldım. Gördüklerinde tamamen anlayacaklarını düşündüm. Bunun yerine çeneme bir yumruk ve şakağıma bir silah yedim, Eli'nin uyarısıyla birlikte bunu bir daha yaparsam bir dahaki sefere sikimi keseceğini söylediler.

Sonunda özel doktoru çağırdılar ve o da bana bazı güçlü ilaçlar verdi, böylece tamamen geçecek ve sonunda uyuyabilecektim. Ama eminim ki Hawke Junior'ın sonunda büzüşmesinin nedeni Eli'nin beni korkutmasıydı.

Doktorun verdiği ilaçlar beni bayılttı ve bu, Ivy'nin yatağında olmadığım sürece uyuyabildiğim tek düzgün gece uykusu oldu ve o da nadiren yatıya kalmama izin veriyor.

Yapmak zorunda kaldığım mastürbasyon yüzünden bileğim hâlâ ağrıyor. Kendi penisini keşfeden ergen bir çocuk gibi hissediyordum. Yaptığım hiçbir şey onu aşağı indirmede. Ford da hiçbir işe yaramıyordu. Tek yaptığı gülmekti. O kadar çok güldü ki ona kendini becermesini söyledim ve onun evinde kalmak yerine uyumak için kendi evime döndüm. Doğal olarak, uyuyana kadar şikayetimi dile getirdim.

"Hawke." Yatağımda dönüyorum ve annem yatak odamın kapısını iterek açmadan önce yorganın örtüldüğünden emin oluyorum. Babam arkamda duruyor

sırıtişını gizlemeye çalışıyordu. "Hâlâ yatakta mısın?"

"Dün gece hiç uyumadım," diye mırıldanıyorum, hâlâ kızgınım. Panjurlara doğru yürüyor ve onları açıyor, omzunun üzerinden bana bakarken güneş ışığının içeri girmesine izin veriyor.

"Aptalca Viagra alırsan böyle olur."

Gözlerimi kısarak ona baktım ve sonra babama baktım. "Kim söyledi sana?" İnleyerek ve yatağımın diğer tarafına doğru yuvarlanarak soruyorum. Siktir et o adamları; yardım için onlara gittim. Bana gerçekten yardım etmeye çalışan tek kişi Ivy'ydi.

Hawke Junior onu soktuğum pozisyonları düşündükçe seğiriyor.

Olmaz. Olmuyor. Annem aynı odada dururken ereksiyon olmayacağım.

"Her şeyin bana geri döndüğünü bilmelisin." Gülümsüyor ve yatağın ucuna oturuyor. "Şimdi, bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye soruyor hafif Rus aksanıyla. Bu da ne böyle, bir tür müdahale mi? Gerçekten anaç olmaya mı çalışıyor? Yoksa bana şaka mı yapıyor? Babam kapıdan gülüyor ama ikimiz de ona aldırış etmiyoruz.

"Hayır anne, seninle sikim hakkında konuşmak istemiyorum."

Dilini tıkırdatıyor. "O değil. Neden aldın?" Kaşlarını kaldırıp bana baktı. "Her şey yolunda mı?"

Yastığı yüzüme koyarak inliyorum.

Neden aldım? Neden bir şey yapıyorum? Yeni şeyler denemek ve sonuçlarını düşünmemek benim lanet kişiliğim. Ama bu sefer, kesinlikle eylemlerimin sonuçlarını düşünmeliydim çünkü penisim bunun bedelini ödedi. Şimdi geriye dönüp baktığımda, muhtemelen sadece bir tane almalıyım. Yatak odasında hiçbir sorunum yok, ama Ivy'yi daha da etkilemem gerektiğini hissettim, bu yüzden gerçekten geldiğinde ve şükürler olsun ki kabul ettiğinde, bunun inanılmaz olacağını düşündüm. Ve öyleydi de... ta ki öyle olmayana kadar.

Neden onu etkileme ihtiyacı hissettim? Çünkü o da bana çok benziyor. Ne istediğini ve neyi sevdiğini biliyor. Bu, onun tarafından büyülenmemin birçok nedeninden biri, ki onu tanıdığınızda bu hiç de şaşırtıcı değil. Ama bunların hiçbirini ailemle paylaşmıyorum.

"Çünkü eğlenmek istedim. Şimdi anne, lütfen gider misin, ben de uyumaya devam edeyim, harika olur." Beni geçip River'ın kapıda durduğu yere bakıyor.

"Sadece bunun için gelmedik. Seni kontrol etmek istedik. Çok fazla parti yapmadığınızı ve son adamla aranızın bozuk olduğunu öğrendik.

hastanede öldürdün."

Onlara bakıyorum. "Benim için... *endişeleniyor* musun?"

"Tabii ki öyleyiz. Biz senin aileniz," diyor annem sanki çok açıkmiş gibi. "Ayrıca, bir şeyler yapıp sonra düşündüğün için en çok endişelendiğim kişi sensin. Kardeşinle yaşadığın olaydan beri biraz farklısın, bu yüzden her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istedik."

Sanırım çok uzun zamandır bakıyorum. Annem kalpten kalbe konuşmalar yapmaz. Yani, bir kalbi olduğuna eminim ama sadece babam için. Beni ve Ford'u önemseydiğini biliyorum ama bunu göstermek için tuhaf yöntemleri var. Terapistçilik oynamak bunlardan biri değil.

"Ben iyiyim," diyorum sonunda, hâlâ kuşkuyla bakarak. "Gerçekten, sadece aptalca bir şey yaptım."

Annem bu sözlerle neşeleniyor ve bunu büyük olasılıkla üstlendiği en rahatsız edici annelik rolünden sıyrılmak için yeterli bir cevap olarak kabul ediyor.

"Ayrıca, babanızın yeni restoranlarından birinin açılışına ev sahipliği yapacağız. Orada olduğunuzdan emin olun. Ivy Walker'ı da davet ettim."

Büyük ihtimalle burada olma sebebinin bu olduğunu anladığımda çenem düştü. "Anne, ben sormadan onu davet etmen hiç hoş değil!"

"Neden? Walker ailesini yıllardır tanıyoruz. Ona sormamam için özel bir neden var mı?" diye soruyor bilmiş bir sırıtışla. Ağzımı açıyorum ve sonra kapatıyorum. Yemin ederim bu kadın biz gençken bir yerlerde tenimize bir izleme cihazı yerleştirmiş. Her şeyi nasıl öğrendiği şaşırtıcı. "Onu korkutmadığınızdan emin olun. Ondan oldukça hoşlanıyorum," diyor odamdan çıkmadan önce.

Babam sırtarak kapıda bekler, annemizin bize haddimizi bildirmesinden her zaman etkilenmiştir.

"Bize ihtiyacın olursa ara, bu sorun olsa bile..." diyor elini kasıklarına doğru sallayarak. Başımı sallıyorum ama içten içe bunun için onları asla aramayacağımı biliyorum. Kim annesini arayıp sikinin kaya gibi sert olduğunu ve aptalca Viagra aldığı için indiremediğini söyler ki? Beni aramayacağı kesin.

Ekranımda bir mesaj beliriyor ve Ford yeri ve zamanı bildirirken yataktan fırlıyorum.

Görünüşe göre Ivy'nin kendine bir randevusu var.

CKAPTER 75

Ivy

I Jared'le buluşacağım restorana doğru yürüyorum, onun deyimiyle "randevumuz" için. Eski kız arkadaşının yasını tutan birine göre çok hızlı ilerliyor.

Telefonum çalıyor ve ekranımdaki isme bakarken olduğum yerde donup kaldığım için topuklarım kaldırıma vurmaya bırakıyor. Anya Ivanov'un çağrısına cevap veriyorum.

Numarasının bende olmasının tek nedeni, bir keresinde üç adamı öldürdükten sonra bir tarlada bulunan ve bu sırada telefonunu ve arabasının anahtarlarını kaybeden Hawke'ı bulmaya çalışırken beni aramış olması. Babam ilk etapta arabasını takip edebildiği için onu buldular ve babam o küçük pisliğe yardım etmek zorunda kaldığı için şikayet ederken bütün hafta bunu duydum.

O zaman beni neden aradığını hiç anlamamıştım, şimdi de neden aradığını anlamadığıma eminim. Ama Anya Ivanov aradığında cevap vermemem gerektiğini çok iyi biliyorum.

"Alo?" Cevap veriyorum.

"Merhaba, Ivy. River ve benim ev sahipliği yapacağımız bir partinin detaylarını gönderiyorum. Seni orada görmek için sabırsızlanıyoruz." Ve sonra telefonu kapatıyor.

"Alo?" Telefona bakarak söylüyorum. Tamam, bu çok garipti.

Söz verdiğim gibi, birkaç gün sonra düzenlenecek bir partinin detayları geldi. Zihnim karardı. Tamam, bundan sonrasına kadar o lanet şey her neyse ona odaklanmayacağım bile. Eminim Billie tüm detayları biliyordur ve o da gidecektir, o yüzden sorun olmaz.

Belki de olmaz. Eğer çevremizdeki herkes Hawke ve benim birlikte olduğumuzu biliyorsa, eminim ailesinin bunu duyması uzun sürmemiştir. Bunun eninde sonunda benim aileme de ulaşacağını biliyorum ve bu tür bir haberi nasıl karşılayacaklarından emin değilim. Annem Hawke'ı sever. Babam ise... muhtemelen onu dünyanın öbür ucuna kadar avlayacak ve derhal öldürmeye söz verecek.

Her neyse. Şu anda o sarmal düşüncelerle uğraşmıyorum.

Restorana girip hostese adımı veriyorum, o da beni Jared'in beklediği yere götürüyor. Sempatik bir gülümseme takınmaya çalışıyorum, onun yası için endişelenen kederli arkadaş rolünü oynuyorum, ki boğazını kesenin o olduğunu bildiğimde bu çok zor.

O olduğunu doğrulamak için yeterince bilgi topladım. Tek ihtiyacım olan kimin için çalıştığı ama daha da önemlisi bunu neden yaptığı.

Ayağa kalkıp bana sarılıyor, ben de isteksizce ona karşılık veriyorum. "Daha erken gelemediğim için üzgünüm; halletmem gereken bazı işlerim vardı," diyor karşımdaki koltuğa otururken.

"Sorun değil. Eminim çok şeyle uğraşıyorsunuzdur." Masaya doğru eğilip elimi onun elinin üzerine koyuyorum. Bakışları doğrudan temasa yöneliyor ve sanki oynaması gereken role bürünmüş gibi yüzü yumuşuyor. *Pislik herif.*

"Eninde sonunda geleceğini biliyordum," diyerek garsona masa için önceden sipariş ettiği yemeklerin hazır olduğunu işaret ediyor. Bu adam hiç vakit kaybetmiyor ve garson önümüze iki tabak koyuyor. Eğer bu gerçek bir randevu olsaydı, muhtemelen bana salata sipariş ettiği için kapıdan çıkıp giderdim. *Göt herif.*

Ama dişlerimi sıkıp gülümseyerek "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

Bana söylemeye isteksizmiş gibi iç geçiriyor ama hepsi rol icabı. İlk defa gerçek Jared'i görebiliyorum. Daha önce daha derine bakmak için bir nedenim olmamıştı. "Senden hep hoşlandım, bunu biliyorsun, değil mi?"

Boğazımda bir yumru oluşuyor. Bu adam ciddi mi? Yine de kız arkadaşlarının boğazını kesen erkeklerin pek de akli başında sayılmayacağından eminim. "Makayla'nın ölümünden sonra bunun uygun olup olmadığını bilmiyorum. Bu yanlış olur-"

"Hiçbir zaman o kadar ciddi olmadık," diye araya giriyor ve masanın öbür ucuna uzanıp elimi tutuyor. Elimini onun elinden çekme dürtüsüne direniyorum. Bu adam aklını kaçırmış, ama bunu kendi avantajıma kullanabilirsem, kullanacağım. İtiraf etse de etmese de, diğer her şey harekete geçti. Ben sadece yemim. Ama itiraf etmesini istiyorum. Yaptığı şeyin ne olduğunu bana itiraf etmesini istiyorum.

yanlış ve her türlü berbat. Makayla mükemmel değildi ama bu pislik tarafından manipüle edilmeyi ve öldürülmeyi de hak etmiyordu.

Düşünceli bir şekilde iç çekiyorum, bu akşam için kendime biçtiğim rolü oynuyorum. "Pek ortalıkta değilsin. Bir yerden bir yere atlıyor gibisin."

"Sen de öyle." Haksız değil. "Ciddi bir şey olmak zorunda değil."

Omuz silkiyorum. "Son zamanlarda Manhattan'ı biraz daha sevmeye başladım. Burada daha fazla iş alıyorum, sanırım istikrarlı bir şeyin peşindeyim."

Dudaklarını yalarken kaşları düşüyor. "Yakın zamanda bırakamayacağım yeni bir işim var. Ama bu işten tonla para kazanıyorum, yani bizim için daha iyi olacak. Seni şımartabilirim."

Boğazımdan yukarı yükselmek isteyen kusmuğumu tutmaya çalışıyorum. Sanki böyle bir pislik *beni* şımartabilirmiş gibi. Acaba bu çılgınlık onun için ne zaman başladı ya da her zaman yüzeyin altında sömürülmeyi bekleyen bir şey miydi? Eğilip göğüs dekoltemi net bir şekilde görmesini sağlarken bir sonraki sözlerimi dikkatlice düşünüyorum.

"Benimle başa çıkabilir misin bilmiyorum. Ayrıca, ben de yeni bir işe başladım. Fazla ayrıntıya giremem ama iyi de para kazandırıyor."

"Gerçekten mi?" diye mırıldanıyor, göğüslerime bakıyor.

"Evet." Dudaklarımı birbirine vuruyorum ve bakışları hipnotize olmuş gibi doğrudan dudaklarıma yöneliyor. Elimi masanın altından dizinin üzerine koyuyorum. "Şimdi beni meraklandırıdın. İşin hakkında daha fazla şey duymak istiyorum."

Bakışları gözlerime takılıyor ama bunun beni caydırmasına izin vermiyorum. Ben kendine güvenen bir kadını; erkeklerin bana karşılık vermesini sağlamak hiçbir zaman zor olmadı. Ve Jared'in bir istisna olmasına izin vermeyeceğim. Bir kez tuzağıma düştü mü, oyun biter.

"Gerçekten yapmamalıyım..."

Kıkırdıyorum. "Şimdi daha da ilgimi çekti. Sırları olan erkekleri severim. Gizemli şeyler yapan birini. İyi vakit geçirmemi sağlar. Ama bana bakabileceğini söyleyen bir erkekten beklentilerim yüksektir."

Dudaklarını yalıyor ve Jared'in benim gibi bir kadınla hiç birlikte olmadığını biliyorum ve bu da fantezi kurmayı kolaylaştırıyor.

"Ah, şey... Bu tam olarak... yasal değil," diye kekeliyor ve ben de elimi kalçasından daha da yukarı kaydırarak tırnaklarımı pantolonuna sürüyorum. Bahse girerim dökülen adam çoktan sertleşmiştir. "Yani, o kadar da kötü olduğunu sanmıyorum."

"Ne oldu?" Teşvik ediyorum.

Elimin ulaşabildiği en yüksek noktaya kadar sıkarken, "Uyuşturucu," diye geveliyor sessizce.

"Oooh," diye mırıldanıyorum. Ağzıma bakıyor ve dudaklarını yalıyor. Bu adamı bir bal tuzağına çekmek daha kolay olamazdı. "Ne tür uyuşturucular? Eğlenceli türden mi?" Bir kaşımı kaldırıyorum.

Bu her nereye gidiyorsa, umarım bana işvereniyle ilgili bir ipucu verir, yoksa Makayla'nın cinayetini itiraf edeceğim. Cevapları alacağımı biliyorum ama onları kendim için istiyorum. Bu adamı ikiye bölmek istiyorum, çünkü son iki haftadır onu tüketmiş durumdayım. Cevapları istiyorum. Kendi huzurum için onlara ihtiyacım var.

"Sadece eşyalar. Ama patronum bunun için bana çok para ödüyor. Ama bazen çok gergin oluyor."

"Yoğunluk iyidir, değil mi?" Umursuyormuş gibi davranarak soruyorum.

"Bu adam gibi değil. Yakın zamanda yaptığım bir hatadan dolayı mutsuzdu ve bu yüzden rahat olmadığım bir işi yapmak zorunda kaldım" diye itiraf ediyor.

İlginç.

"Her şey yolunda mı? Bana anlatabilirsin, biliyorsun. Bazı şeyleri kendine saklamak kolay değil," diye itiyorum.

Aramızdaki yemeğe bakıyor ve ben onun bakışlarındaki değişimi görmeden önce hissediyorum. Bu pislik gerçekten kafayı mı yedi?

"Hayır, bu iyi değil. İlaçlar sende işe yarasaydı ve işler ters gitmeye başlamasaydı bunu yapmak zorunda kalmazdım."

Tüm vücudum dondu. Az önce düşündüğüm şeyi mi söyledi? İmkânı yok, kesinlikle hayır. Elimi geri çektiğimde dudaklarına manik bir gülümseme yayılıyor ve düşündüğümünden çok daha çabuk çözüldüğünü fark ediyorum. Sıradan erkeklerin sorunu, bu dünyaya girdiklerinde, hepsinin beklentileri ya da yansımalarıyla başa çıkamamasıdır.

"Ne demek istiyorsun?" Şimdi sandalyemde arkama yaslanarak soruyorum. Bir dakika önce karşımda oturan Jared gitmişti. Bir zamanlar kim ya da ne olabileceğine dair yüz ifadesi yok oldu.

Yemeğime dokunmadım çünkü daha önce niyetine güvenmemiştim ve şimdi de kesinlikle güvenmiyorum. Meraklı gözlerle beni inceliyor ve ben bunu nasıl kaçırdığımı merak ediyorum. Bana olan ilgisini nasıl kaçırdım. Çünkü şimdi ona baktığımda, bunun yüzünde gün gibi açık bir şekilde yazılı olduğunu görebiliyorum.

"Keşke senin üzerinde işe yarasaydı ve Lester bu yüzden kaybolmasaydı. İyi bir kız gibi onunla eve gitmeliydin. Planımız buydu. Bu kadar basitti. Keşke seni o zaman görebilseydim ve *ikimiz* hakkında konuşabilseydik."

"O gece bana uyuşturucu vermenin arkasında sen mi vardın?" Sessizce soruyorum, sanki her şeyin ters gitmesinin sebebi benmişim gibi bana kızgın olduğunu fark ediyorum. Bu nefesimi kesiyor. Olanları kabullenmişim ama sadece Lester'ın değil, onun da suçlu olduğunu bilmek? Bu beni hasta hissettiriyor. Kaç kadın...? Düşüncenin peşini bıraktım.

Her zaman Makayla ile garip bir ilişkileri olduğunu ve bir şekilde yürüttüklerini düşünmüştümdür. Onun hakkında benimle pek fazla ayrıntı paylaşmadı ve ben de soracak kadar önemsemedim. Ama bu pisliğin birkaç vidası gevşemiş ve eğlenceli bir şekilde değil. Kadınlardan faydalanmak için kendini beslemiş ve sonra da her türlü sonuçla yüzleşmek zorunda kaldığı için onları suçluyor.

Bıçağını ve çatalını alır, bifteği keser ve ağzına bir parça koyar, sanki bu ruh halini sakinleştirecekmiş gibi öfkeyle çiğner.

"Sadece özel olarak konuşabileceğimiz bir zaman yaratmaya çalışıyordum. Ama ne zaman partiye gitsek, sen hep başka bir adamla çıkıyordun" diye homurdanıyor.

"Makayla'yla birlikteydin," diye hatırlatıyorum ona. *Öldürdüğün eski kız arkadaşını hatırlıyor musun?!*

"Makayla'yı siktir et. Hep ayak bağı oluyor," diye karşılık veriyor.

Bu adamın ne kadar dengesiz olduğunu görünce şaşkına döndüm ve keşke ona hiç dokunmasaydım, sadece ondan cevap almaya çalışıyor olsaydım bile. Sanki gözetleniyormuşuz gibi restoranın etrafına bakıyor ve bir paranoya halinde yaşadığını, izlendiğinden ya da yanlış bir hareket yaptığında düşüşünü beklediğinden emin olduğunu anlıyorum.

O çaresiz bir adam.

Ve umutsuz insanlar bu dünyada başlarını daha büyük belalara ya da daha kötüsüne sokarlar.

Saçları arkaya taranmış ve güzel bir takım elbise giymiş. İlk başta beni etkilemeye çalıştığını düşünmüştüm ama belki de bu onun asla uygun olmadığı bir dünyada rahatsız bir şekilde yaşamasından kaynaklanıyordur. Ve bunun için yaratılmadığı çok açık çünkü kesinlikle ciyaklamayan erkekler tanıyorum. Özellikle de bir kadını etkilemek için.

Bende kusma isteği uyandırıyor. Onu asla istemediğim gibi, çekici bile bulmuyorum.

Şüphesiz, o en kötü adam tipi.

"Çok sessizsin. Yemek yemelisin," diyor bıçağını salatama doğrultarak.

"Sen mi yaptın?" Ben sordum. Sikerim böyle nazlanmayı. Nasıl olsa yaptıklarının bedelini ödeyecek. Şimdi beni gerçek halimle görmesini istiyorum. Güçlü bir kadın. Ucuz parfümü ya da kiralık takım elbisesi tarafından baştan çıkarılmamış biri. Umutsuzca dahil olmak istediği ama başa çıkamayacağı çok açık olan dünyanın tadını çıkaran bir kadın.

Omzunun üzerinden bakıyor. Bu pislik çok derinde ve nasıl çıkacağını bilmiyor.

Bu yüzden onun dışarı
çıkarıldığından emin olacağım.

"Ne yapacaksın?"

"Makayla. Onu sen mi öldürdün?" Doğrudan sordum.

Bifteğini kesmeyi bırakıyor ve bakışlarını benimkilere dikeyyor. Tanınmanın verdiği bir pırıltı var ama aynı zamanda çatlamak üzere olan bir adamın dengesiz hareketleri.

"Olasılık var," diyor, göğüslerime bakarak. "Bunun olmasını asla istemedim. Ama Manhattan'da uyuşturucu satarken dikkatsiz davrandığım için cezalandırıldım. Bu yüzden bir politikacının kızını öldürmek zorunda kaldım. Makayla'nın o gece orada olmaması gerekiyordu ama arkadaşlarından birine çıkma teklif ettiğimi duyunca yine de geldi. Diğer kızı bizimle üçlü yapmaya ikna etti. Belki de onları öldürmeden önce ikisini de sikmeliydim." O kadar hızlı konuşuyor ki sanki yaptıklarını yüceltıyor. "Ben bir katil değilim. Sadece patronuma kendimi işime adadığımı göstermem gerekiyordu." İfadesinde bir şeyler değişiyor ve tekrar gözlerimle buluşuyor. "Ama kızlar zaten kötü çocukları sever, değil mi? Sana asla zarar vermem. Sen farklısın. Yemek yemelisin."

"Hayır," diyorum kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak.

Sanki hayır cevabını duymak bir meydan okumaymış gibi kıkırdıyor ve bu durum tamamen onun kontrolünde. Şarap bardağına uzanıyor ve bir yudum alıyor. "Senin bu yönünü hep sevmişimdir. Sende biraz daha fazla ısırk var. Makayla'yla çıkmadan önce numaranı almaya çalıştığımı hatırlıyor musun?" Durumu romantikleştirmeye çalışıyor.

Vay canına, bu pislik tam bir manipölatör, ama bu konuda berbat. Ama sanırım etrafındaki kadınları uyuşturucu almaya teşvik ettiyse, onlar da buna daha yatkın oluyorlar. Makayla'ya daha önce müdahale etmediğim için kendimi çok aptal hissediyorum. "İstedğim sendin ama sana daha yakın olması için ona razı oldum."

Sağımdaki çatalı ve onun gözünde nasıl görünebileceğini düşünüyorum ama bunun yerine tırnaklarımı avuçlarımın içine kıvırıyorum. İçim kaynıyor, öfkeyle doluyor olabilirim ama bir katil değilim. Onun için değil. Ama bu, onu öldürmenin yolları olmadığı anlamına gelmiyor.

Bir erkeği incitmek, sadece birazcık. *Çünkü birinin bunu yapması gerekiyor, değil mi?* Sağ tarafımdaki bifttek bıçağına hızlı bir bakış atarak düşünüyorum.

"Ama sorun değil. O engel artık ortadan kalktı. Bizim için işe yaramasını sağladım," diyor dengesizce. "Hatta sırf seni görebilmek için düşündüğümünden daha erken döndüm. Seni ne kadar çok sevdiğimi göremiyor musun?" Sanırım hasta olacağım. "Bundan sonra benim evime gidelim ve bunu konuşalım. Orada daha fazla mahremiyetimiz olur."

Midem bulanıyor. Bu adam söylediklerine gerçekten inanıyor ve bunun Makayla'yı ve diğer kadını öldürmeden önce mi yoksa sonra mı olduğunu bilmiyorum. Akli başında mıydı, değil miydi bilemiyorum. Ama bir şey çok açık.

-Onları kendi kışını kurtarmak için öldürdü ve bunu asla hak etmediler.

Tırnaklarım avucumun içine batıyor çünkü onu تنها bir yere götürmem gerektiğini biliyorum, böylece çocuklar onu yakalayabilir ama ben onun yakınında olmak istemiyorum. Tam kabul edip hemen gitmemizi önerecekken omzumun üzerinden bir ses yükseliyor ve midemde kıvrılan tüm o mide bulandırıcı gerilim hızla dağılıyor. Plan bu olmasa bile, onun burada olduğunu bilmek beni daha güvende hissettiriyor.

"Böldüğüm için üzgünüm sevgilim ama kız arkadaşımı çalmaya çalışan bir sik kafalı olduğunu duydum."

Ama işaretinden biraz önce geldi.

CKAPTER 85

Hıwke

F Billie, Ivy'nin kendisiyle paylaştığı detayları anlatır anlatmaz Ord beni aradı. Küçük hacker'ımla en yakın arkadaşına neler olduğunu anlattığı için gurur duyuyorum. Bu işlerle uğraşmak için fazlasıyla yetenekli. Babasının kim olduğunu düşünürsek bu sürpriz değil. Ama bunun çoğumuzda olduğu gibi onu da katılaştırmasını istemiyorum. Ivy arkadaşlarının desteğine ihtiyacı olan birine benziyor.

Daha önce konuştuğumuz gibi restoranın dışından izliyorum. Ivy o gece tartıştığımızda ve Eli'nin ayrı bir operasyon yürüttüğünü öğrendiğinde beni başından atmış olabilir ama bana ulaşmaları onun üzgün olduğunu söyleme şekli. Ayrıca, bu buluşmanın yeri ve zamanı elimde olmasaydı bile çok hızlı bir şekilde öğrenirdim çünkü böyle bir dangalağın kadınım la bir randevunun tadını çıkarmasına izin vermem mümkün değil.

Ford ve Billie yolun karşısındaki yan sokağa park etmişlerdi. Ford da arabasına yaslanmış beni izliyor. Onu *beklemeyi* reddediyorum çünkü başına bir şey gelme riskini göze alamam.

Ivy'nin masanın üzerine eğilip göğüs dekoltesini bilerek birbirine bastırmasını izliyorum. Bu manzara karşısında ağzının suyu akıyor. Kahretsin, onu iş başında görmek beni tahrik ediyor. Her erkeği iradesine boyun eğdirebilecek özgüveni. Ben de bu konuda bir istisna değilim ama Ivy Walker'la başa çıkabilecek tek erkeğin ben olduğuma hiç şüphem yok. Başkasını canlı canlı yer, tıpkı yanındaki alet gibi.

Şu anda. Masanın altında ellerini bacağının üzerinde gezdirmesini izlerken sikimi ayarlıyorum.

O küçük adamı minik parçalara ayıracağımı bilmek bana büyük bir zevk veriyor. Ama onu iş başında izlemek... benim için her şey demek. O pisliğin hiç şansı yoktu.

Konuşma döndüğü anda anlayabiliyorum. Bunu çok sık gördüm. Karanlığımızda bir gerçek var ve herkes bununla başa çıkamıyor. İçimizdeki deliliğin başkalarında ortaya çıktığı anlara uyum sağlamış durumdayız. Bazı insanların günahları onları içten dışa doğru yer bitirir. Keder, diğerlerini eskiden oldukları kişinin bir kabuğuna dönüşene kadar yutar ve şeytanlarının otomatik pilota çalışmasına izin verir.

Öldürdüğüm kadın aklıma geliyor. Erkek arkadaşını öldürdükten sonra bizi öldürmeye kafayı takmıştı. Onu suçlayamam. Ben de aynısını yapardım. Ama bir saniye bile düşünmeden çekip giderdim. Bu onu canlı canlı yedi. Bu salak da aynı tipe benziyor.

Ancak bundan zarar görmeden çıkmadığımı kendime hatırlatıyorum. O kadını öldürmek benim için asla iyi olmayacak. İşimin her parçasını sevmediğim için kendimden ya da yaptığım işten tamamen nefret etmemek için yaşadığım tek kural bu. Ama bu mu? Bu erkekleri kirli hissettiriyor.

Söylediği bazı saçmalıkları dudaklarından okuyabiliyorum. İsteddiği hep Ivy'ydi. Arkadaşı değil. Bu adam Ivy gibi birinin ona zaman ayıracağını sanıyorsa hayal görüyor demektir.

Omuzlarının nasıl sertleştiğini ve gerginleştiğini fark ettiğim anda mizacım değişiyor. Çoğu insan muhtemelen onun ince değişimlerini fark etmez, ama ben onunla ilgili her şeyi fark ediyorum. Ivy bir aşık, bir savaşçı değil. Bu onun hakkında çok ilginç bulduğum bir şey çünkü aynı zamanda, bir aşık olarak sınıflandırılabilirken, zekası ölümcül. Özellikle de şimdi bu iğne deliğini tuzağa düşürürken.

Tırnaklarının avuçlarının içine kıvrıldığını görüyorum ve hareket ediyorum.

"Bekle, Hawke, onu izole etmesi gerekiyor. Hawke!" Ford arkamdan sesleniyor ve ben de onun sinirli bir şekilde homurdandığını duyuyorum.

Bakışlarım karşısında oturan dangalağı delip geçerken, en sevdiğim pozisyon olan ona doğru yaklaşıyorum. "Böldüğüm için üzgünüm sevgilim ama kız arkadaşımı çalmaya çalışan bir dangalak olduğunu duydum."

Bakışlarımla buluşmak için koltuğunda dönüyor ve anında rahatladığını görüyorum. Sonra hemen yerini başka bir şeye bırakıyor ve muhtemelen planladığımdan biraz daha erken geldiğim için kızgın olduğunu biliyorum. Umurunda bile değil.

Siktir. Zaten herkes düşüncesiz olduğumu söylüyor, bu yüzden korumam gereken bir itibarım var.

"Biraz erken değil mi sence de?" diye fısıldıyor sessizce. Yakındaki masalarda birkaç çift var ama pek umurumda değil. Özellikle de babam bu restoranın sahibiyken ve olan herhangi bir şey çabucak örtbas edilebilecekken.

"Ayağa kalk, sevgilim. Gidiyoruz," diyorum ona. Onun buradaki işi bitti. Gerisini ileride halledeceğiz. Rahatsız olmaya başladığı an, onu her zaman dışarı çekeceğim andı.

"Bu da ne böyle? Sen partideki aynı pisliksin. Arkadaşımın canını yaktın!" diye çıkışır, ayağa kalkar. "Ivy benimle geliyor, o yüzden gitmeni öneririm."

"Oh, ho?" Onu ölçüp biçerken homurdanıyorum ve Ivy aramızda duruyor. "Birini öldürdüğü için mi taşakları büyüdü bu küçük pisliğin?" Kendini ifşa ettiğinin farkına varmış gibi solgunlaşıyor. Siktiğimin salağı. Eğildim. "Sana şunu söyleyeyim, bir katilden diğerine, bir kadına dokunan herkes bir pisliktir. Sen bir korkaksın ve ben korkaklara işkence etmekten özellikle zevk alırım."

"Hawke, durman gerek," diyor Ivy ve ben neden azar işittiğimi bilmiyorum. Sadece birkaç izleyici var. Ayrıca, burada görülecek bir şey yok. Ama aşağıya baktığımda elinde tuttuğu biftek bıçağını fark ediyorum ve aklım başımdan gidiyor. "Ne dediğini duymak istiyorum."

"O zaman benimle gel. Siktir et bu herifi," diyor Jared ve onu kollarına alıp gidebilmesi için cesaretlendiriyor. Köşeye sıkıştığını anlamak yerine, küçük egosunun bir tanrıça elinde bıçakla karşısında dururken kendini kral sanması beni etkiledi.

Tam olarak söylediği gibi yapıyor, onun alanına giriyor ve bıçağı açıp doğrudan karnına saplamasını hayranlıkla izliyorum. Ben zaten hareket ediyorum, sanki büyük bir grup kucaklaşmasındaymışız gibi arkalarına geçiyorum ve çığlık atmaya başladığında ağzını kapatıyorum.

"Makayla senden daha iyisini hak ediyordu," diye homurdanıyor nefesinin altından. "Her şeyi gördüm, seni bok parçası." Sonra bakışları kayarak benimkilerle buluşuyor ve yüzümdeki boktan sırtışı yok edemiyorum. Onunla çok gurur duyuyorum ve sikim çok sertleşti.

O bir katil mi? Hayır. Küçümseyen bir tanrıça mı? Evet.

Kadın elini adamın karnından çıkan bıçaktan çekerken adamın nefesi kısa aralıklarla kesiliyor. Titriyor ama bir kadının öfkesinin kararlılığını taşıyor. Lanet olsun, daha ateşli olamazdı. Sırtıma uzanıyorum

cebimden bir tomar para çıkarıp masaya atıyorum. Bunu zaten ailemden duyacağım, bu yüzden en azından hesabın ödendiğinden emin olsam iyi olur.

Ivy çantasını kapıp askısını omzuna atarken onu kapıya doğru yönlendiriyorum ve hızla beni takip ediyor. Karnından sarkan bıçak yüzünden sersemlemiş olan herif bacaklarını zar zor kullanabiliyor. Ivy önümüzde yürüyüp çıkıntı halindeki bıçağı kimsenin görmesini engellerken onu arabaya doğru götürmeye devam ediyorum. Sırtına bakıyorum, o anda şüphesiz aşık olduğumu biliyorum.

Ford arka kapıyı çoktan açmıştır ve sabırsızlıkla beklemektedir. Ivy yolcu koltuğundaki Billie'yi fark ediyor ama birbirlerine gergin bir gülümseme sunarken hiçbir şey söylemiyor. Tamam, belki onlar üzerinde iyi bir etki bırakmıyoruz ama kardeşimle benim zavallı bir bok çuvalını arabasının arkasına itmemizden daha mükemmel bir şeye tanık olmadım.

Jared mücadele etmeye çalışıyor ama belli ki ilk kez bıçaklanıyor çünkü vücuduyla ne yapacağını bilmiyor gibi görünüyor. Kıçı koltuğun üzerindeyken ve Ford görünmemizi engellerken, bıçağı Jared'in karnından çekip çıkarıyorum, bıçakta parlayan kan beni büyülüyor. Karnını tutması beni sınırlandırıyor, panikledikçe nefes alış verişini düzensizleşmeye başlıyor. Ama tekrar dikkatini çekmek istiyorum. Bıçağı yüzünün önünde salladım.

"Onun iyi bir kız olduğunu sanıyordun," diyorum. "O benim en sevdiğim kötü kız." Göz kırıyorum ve bıçağı bacağına saplıyorum. Çığlık atmak için ağzını açtığı anda yüzüne onu bayıltacak kadar sert bir yumruk atıyorum ve koltuğa düşüyor.

"Orada görüşürüz," diyor Ford, başıyla beni selamlıyor ve sürücü koltuğuna doğru yürüyor.

Ivy yolcu camından içeri eğilip Billie'ye "Neden buradasın?" diye sorar.

Billie küçük bir gülümsemeyle, "Bu işte birlikteyiz," diye cevap veriyor. "Bu mücadeleyi tek başına vermene izin vereceğimi düşünmedin, değil mi?"

Ivy'nin arkasından yaklaşarak, "Bana daha çok bir yolcu prenses gibi görünüyorsun, Billie Taylor," diyorum.

Billie dilini çıkardı ve sonra gittiler. Yalnız kaldığımızda, Ivy sonunda dönüp bana baktı. "Nereye gidiyor bu?"

"Daha sonra oynayabileceğim bir yerde. Ama şu anda bu kıyafetle ne yapıyorsun?" Onu kalçalarından çekiyorum, böylece

ereksiyonumu hissediyor. Ellerini göğsüme koyarken neredeyse kafası karışmış gibi görünüyor.

"Beni uyuşturmaya çalışan oydu." Bir an için ona bakıyorum ve onun sandığımdan daha kötü biri olduğunu fark ediyorum. Belki de onu Braxton'a teslim etmeyeceğim.

"Bunu ona ödeteceğim." Eğildim ve dudaklarından öptüm. İstekle karşılık veriyor. Tüm endişelerini ortadan kaldırmak istiyorum ve onu tekrar bıçaklayacağı düşüncesi sikimi zıplattıyor. Ondan bunu beklemiyordum. Yine de Ivy her zaman bir joker olmuştur.

"Artık gitmemiz gerekmiyor mu?" diye soruyor nefes nefese.

"Hayatta olmaz. Ellerimi kana bulamadan önce seni alacağım. Ve sana şunu söyleyeyim, Ivy, bu çok şey ifade ediyor. Seni becermeyi bir erkeğe işkence etmekten daha çok seviyorum."

"Bu biraz boktan bir durum. Belki de odaklanmalıyız."

Çenesini eğerek bana bakmaya zorluyorum ve başka seçeneği olmadığını anlamasını sağlıyorum. "Sana şimdi ihtiyacım var. Başka erkeklere dokunmandan hoşlanmıyorum, yine de seni çalışırken izlemek beni olması gerekenden daha fazla tahrik ediyor."

Dudaklarıma bakarken kaşları düşüyor ve onun da benim kadar hipnotize olduğunu biliyorum. Her zaman öyleydik, bu yüzden doğal olarak birbirimize çekiliyoruz.

"Sahte bir randevuya çıktığım için mi üzgünsün?" diye soruyor dudakları dudaklarıma değerken. İnliyorum. Kokusu ve tüy kadar hafif dokunuşu boşalmama yetiyor ve bu ciddi bir sorun. Bu kadına asla doyamayacağım.

"Hayır. Çünkü ne olursa olsun, sonunda benim yatağıma gireceğini biliyordum.

Hadi eve gidelim. İş bir saat daha bekleyebilir."

Kıkırdıyor. "Yardımsız o kadar dayanabileceğini mi sanıyorsun?"

Kıçını tuttum ve ceza olarak sertçe sıktım. "Bunu yaşamama asla izin vermeyeceksin, değil mi?"

Beni kendine çekerken sırtıyor ve meydan okurcasına "Hayır." diyor. Ama beni öperken biliyorum. Vücudundaki değişimi hissedebiliyorum, onu kendime çekerken gerginlik azalıyor ve ona dokunarak hatırlatıyorum ki, hangi zorlukla karşılaşırса karşılaşsın, onu desteklemek için her zaman orada olacağım.

Burası benim

yerim.

Onun yanında.

Hiç bu kadar açık olmamıştı.

Ivy

O Hawke'ın bir özelliği de kendine çok güveniyor olması. Her zaman ne istediğini biliyor ve hiçbir şeyin yoluna çıkmasına izin vermiyor. Ve eğer bir şey olursa, bu sadece içinden geçtiği bir barikattır. Her zaman Onunlayım, onun tarafından istendiğimi biliyorum. Ve onun sarsılmaz güvenine güvenmeye başladım. Jared'i bıçakladığımda gergindim ama Hawke arkamda durduğu anda her şeyin üstesinden gelebileceğimi biliyordum.

Ben bir katil değilim ama Jared gibi biri Makayla'ya yaptıkları için kesinlikle karnına bir bıçak yemeyi hak ediyor. Adamların ona yapacaklarının çok daha kötü olacağını biliyorum ama bunu onun için yapmalıydım. Artık ben de en az onun kadar bu işin içindeyim.

Hawke beni yatak odasına kadar öpüyor, merdivenlerden yukarı taşıyor. Ağırılığım onun için asla bir engel değil. Ben onu arzuyla doldururken inliyor. Doğruca banyoya giriyor ve duğu açıyor, büyük olasılıkla ellerimde ve elbisemde kan olmasının benim için olağan olmadığını anlıyor.

İhtiyaçlarımı çok iyi anlıyor ve ben ona daha da bağımlı hale geldikçe bu beni korkutuyor. Beni tezgâhın üzerine yerleştiriyor, ayakkabılarını tekmeliyor ve kıyafetlerini çıkarıyor. Onu izlerken alt dudağımı ısırıyorum, amım zonklıyor. Bu adama doyacağımı hiç sanmıyorum.

"Elini sürdüğu her yerini yıkayacağım," diye hırlayarak söz veriyor ve gözleri o çok sevdiğim simsiyah tona dönüyor. Bacaklarımın arasına girdiğinde elimi göğsüne koyuyorum.

"Başka erkeklerle birlikte olduğumda kıskanıyor musun Hawke?" Onu istiyorum ama bu önemli. Beni gerçekten nasıl gördüğünü bilmem gerekiyor çünkü onu "sadece seks" kategorisine ayırmak benim için çok zorlaştı. Her ne kadar itmiş olsam da, nerede durduğumuzu bilmem gerekiyor. Bu gece, bilmem gerek.

"Erkeklerin benim olana dokunmasından hoşlanmıyorum. Bu yüzden, evet, onları bıçaklamam beni tahrik ediyor."

Yanlış yorumlamasına gülmemeye çalışıyorum ve Billie'nin bana doğrudan Hawke ile konuşmam gerektiğini öğütlediğini hatırlıyorum. Ama "benim olan" derken ne dediğini anlıyor mu ki?

"Belki de bir şey olmalıyız," diye öneriyorum, bunu söylerken ciğerlerimdeki tüm havanın dışarı çıktığını hissediyorum. Bir erkeğin beni reddetmesinden hiç endişe etmemiştim, ama bir yanım tüm bunları yanlış anlayıp anlamadığımı merak ediyor. Belki de ben gerçekten sadece bir sonraki kişi gelene kadar onun zamanını dolduracak biriyim.

"Ne demek istiyorsun? Zaten öyle olduğumuzu sanıyordum," diyor kafası karışmış bir şekilde. Aramızda garip bir gerilim oluşuyor ve duraklıyoruz, onun sertleşmiş siki aramızda hazır bekliyor.

"Yani, başka kimseyle görüşmüyoruz," diye açıklıyorum, sadece aynı sayfada olduğumuzdan emin olmak için çünkü Hawke ile asla bilemezsiniz.

"Belli ki. Sadece bir randevudaydınız, değil mi? Ve ben onu bıçakladım. Gördün mü, biz bir şeyiz." Gülümsüyor ve bu o kadar büyük ki kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor. Neden kalbime bunu yaptırıyor?

Bunu daha önce hiç kimse yapmadı.

"Yani, biz bir şey miyiz?" Yüzümde aptal bir gülümsemeyle tekrarlıyorum.

"Tabii ki, biz lanet bir şeyiz!" diye bağıyor dudaklarını dudaklarıma bastırmadan hemen önce, bir eliyle yüzümü tutuyor, diğer eli bacağımdan yukarı kayıyor ve elbisemi yukarı itiyor. Ona yardım edip elbisemi başımın üzerine kaldırıyorum ve beni belimden kavrayıp doğrudan sikine bastırmasına izin veriyorum. Onun büyüklüğüne alışırken nefesimi kesiyor ve bizi duşa doğru götürüyor. Beni taşımasını, beni fayans duvara yaslamasını ve içime pompalamasını, beni öpmesini ve su günün günahlarını yıkarken beni damgalamasını seviyorum.

Beni içten içe yok ederken inliyorum, beni her zaman horozunun büyüklüğüyle sınırlarımın eşiğine itiyor. Ama sadece bu değil. Hawke ve onun somutlaştırdığı her şey ve koşullara rağmen, sonunda seksin ötesine geçen bir anlayışa geldiğimizi hissediyorum.

Hawke'ı istiyorum. Tırnaklarımı kürek kemiklerine batırıyorum, içime pompalarken ellerimin altında kaydıklarını hissediyorum, kanla birlikte üzerimize su yağıyor

ellerimden sırtına doğru akıyor. Tam bir karmaşı ve bugün olan biten her şeyi anlamaya çalışırken kafam allak bullak oluyor. Ama şu anda Hawke'la birlikteyim ve o her zaman beni saplantılarımdan çekip çıkarma ve sadece ona odaklanma yeteneğine sahip olmuştur.

Ve böylece ben de sabit bir ritme giriyorum, onun itişlerine ve öpüşlerine ayak uyduruyorum, o da beni bir sonraki adımda üstesinden gelmemiz gereken şey için güvenle dolduruyor. Çünkü fırtına henüz bitmedi ama beni yere indirmesi için ona güvenebilirim.

Hıwke

"Ben bir şeyim," diye Ford, Eli ve Dutton'a duyuruyorum. Dutton deli olduğumu düşünüyormuş gibi başını sallıyor, ki biraz öyleyim, ama onlar da en az benim kadar akli dengesi yerinde olmadığı için onların yargılarını ciddiye almıyorum.

"Tamam, bunun bir anlamı olmalı mı?" Birçok deposundan birine girerken Eli soruyor. İçeri girdiğimizde Jared bir sandalyeye bağlanmıştı. Çok iyi bir ruh halindeydim ve onu orada görmek adımlarıma daha da büyük bir canlılık kattı.

"Ben de neden bu kadar geciktiğini merak ediyordum," dedi Dutton nefesinin altında. Sadece bir saat gecikmiştim ama onu yeniden benim olarak sahiplenene kadar Ivy'yi tek başına bırakmamın hiçbir yolu yoktu. Onu evimde bıraktım, döneceğime söz vermeden önce sıcak bir banyo yaptırdım. Yemin ederim, eğer beni terk ederse, dairesinin kapısını yumruklayacağım.

Jared bağlarına karşı mücadele etmeye başlar. Karnındaki yara bir şekilde sarılmış olsa da terliyor ve yeşilin ilginç bir tonuna bürünüyor.

"Bilirsin, sen ve Jewel gibi. Biz bir şeyiz," diyorum ona gururla.

Ford gülmeye başlıyor ve ben de ne dediğimi anlaması bir an alan Eli'a kocaman gülümsüyorum. "Ivy bunun farkında mı?"

"Ivy ile olduğunu da tahmin ediyorum?" Ford diyor ki.

"Tabii ki öyle," diyorum ona. "Başka kim olabilir ki?"

"Sadece kontrol etmek istedim. Seninle asla gerçekten bilemezsin," diye yanıtlıyor kardeşim.

"Evet, bir şey." Onaylarcasına başımı salladım. Ivy'nin benden bir şey olmamı isteyeceğini hiç düşünmüş müydüm? Hayır, ama büyük umutlarım vardı ve şimdi onun hiçbir yere gitmesine izin vermiyorum. "Evet, konuşuyoruz, bilirsin, sadece sevişmiyoruz. Gerçi bu onunla yapmayı en çok sevdiğim şeylerden biri ve-"

Dutton sözümü kesti. "Tamam, yani Ivy ile özel bir ilişkin var; söylediğin şey bu," diye açıklıyor Dutton, sanki ben hiçbir şey anlamamışım gibi. "Gitmem gereken bir yer var, o yüzden bu herife şimdi işkence edebilirsek harika olur."

"Törenimi mahvettin." Parmak eklemlerimi kırıp sandalyeye sıçmak üzere olan küçük adama bakarken suratımı asıyorum. "Dinle beni, seni bok parçası. Şanslısın. Şu anda çok iyi bir ruh halindeyim. İşimi kolaylaştır. Bana işverenin adını ver, ben de seni öldürmek yerine döve döve bir sebze haline getirip polise teslim edeyim, belki bir gün daha yaşarsın. Parmaklıklar ardında."

Ayakkabılarıma tükürüyor ve gülümsemem büyüyor. "Mükemmel." Suratına bir yumruk indiriyorum ve beton zeminde hafifçe kayarak yere düşüyor. Onu tekrar ayağa kaldırıp işlemi tekrarlarlarken acı içinde nefes nefese kalıyor. Vuruş üstüne vuruş. Bu sefer eldivenlerimi bile kullanmıyorum çünkü parmaklarımın arasından akan kanını hissetmek istiyorum.

Ivy'ye zarar vermeye çalıştı. Onu uyuşturmaya çalıştı. Sanki böyle bir pisliğin yaşamasına izin verecekmişim gibi. Ivy'nin Braxton'la yaptığı anlaşma umurunda değil. Ve Eli'nin da umurunda olmadığına eminim. Elbette, Ivy üzgün olabilir, ama onu teslim etmemize gerek yok. Bize bir isim verildiği an, ihtiyacımız olan tek şey bu.

"Hawke," diyor Eli adımı ve öfkeli düşüncelerimi bastırmak ve Jared'e tekrar vurmamı engellemek için duymam gereken tek şey bu. Onu sandalyeye dik oturtuyorum. Birkaç dişi eksik ve yüzünde çürükler şişmeye başladı.

Nefes nefese kalmış.

"Bir isim mi?" Eli takım elbisesini düzelterek tekrarlıyor. "Yoksa seni, senin gibi adamların göğüslerine mesaj yazmaktan hoşlanan kuzenime teslim ederim."

Dutton gülümsüyor ve bir bıçağı havada rahatça çevirirken maskesinin kayması dehşet verici. Paylaşmak için özel bir ruh halinde değilim.

"Waylon Striker," dedi adam hemen.

"Boston Delinquents'tan mı?" Eli'ye dönerken şüpheyle soruyorum.

Eli başını sallar. "Bu hiç mantıklı değil. Geçen yıl onlarla karşılıklı yarar sağlayan bir anlaşmaya vardık. Waylon'ı tanırım; bu gibi önemsiz şeylerden uzaktır ve kadınları incitmeye tahammülü yoktur."

"Ben soru sormam," diye nefes nefese kalıyor Jared. "Bana sadece buraya aktarmaya başlamam söylendi. Ben esas adam bile değilim. Hiç kimseyim." Ağlamaya başlar. "Bunların hiçbirini istemedim. Makayla'yı öldürmek istemedim ama buna mecburdum, yoksa peşime düşeceklerdi. Anlıyorsun, değil mi?" Pislik herif gözlerimin içine bakıp hayatı için yalvarma cüretini gösterdi.

Kapı açılır ve silahlar çekilip davetsiz misafire doğrultulur. Braxton ellerini havaya kaldırır.

"Çocuklar," diyor, doğrudan silahını indirmek için hiçbir hareket yapmayan Eli'ye bakarak.

"Bunun anlamı ne?" Eli soruyor. "Size yerimizi bildirdiğimizi hatırlamıyorum."

Braxton Jared'a bakar ve kanlı yüzünden etkilenecek ıslık çalar. "Hayır, siz yapmadınız. Ama Ivy yaptı."

Eli bana etkilenmemiş gibi bakıyor, ben de omuz silkiyorum. "Ona burada olacağımızı söylemedim. Ama iz sürme konusunda oldukça iyidir." Sonra kocaman gülümsüyorum ve ekliyorum, "Oh, Braxton, Ivy ve ben bir şeyiz."

Eli gözlerini devirir ve silahını cebine koyarken burnunun kemerini sıkar. Herkes onu takip eder.

"İçinde bulunduğun duruma 'şey' demeyi bırakacak mısın? O senin kadının, kız arkadaşın ve daha birçok terim," diyor Ford kaşlarını kaldırarak.

"Ama ben 'şey'i seviyorum," diye cevap veriyorum ve Ford nefesinin altında küfrediyor.

"Bununla kahramancılık oynamayı gerçekten umursamıyorsun, o zaman neden yapıyorsun?" Eli soruyor. "Bu pislik hapisanede bir hafta bile dayanamaz."

Braxton gülümser. "Doğru. Ama bir politikacının tek kızının katili için ne kadar ödemeye hazır olduğunu bilerseniz şaşırırsınız."

Dutton'ın kaşları kalktı. "Ivy'nin verdiği bilgiler olmasaydı bunların hiçbirini bilemezsiniz."

Braxton rahatça omuz silkiyor. "İşin içine para girdiğinde fırsatçıyım ve ayrıca *onunla* yaptığım pazarlığı onurlandırıyorum. Büyük olasılıkla ailelerine huzur vermenin bir yolu olarak onun medyaya çıkarılmasını istedi."

"Başka bir deyişle, Hope arkadaşının dediklerini yapman için seni sıkıştırıyor." Ona gülüyorum. Lanet olsun, hepimiz kuku kırbaçlıyız.

Dutton ayrılmak üzere ayağa kalkan Braxton'a, "Biraz etkilendim," der. "Burada işimiz bitti. Bize bilmemiz gereken her şeyi anlattı."

"Bekle. Peki şimdi ne olacak?" diye sordum. "Bunun arkasında Striker'ın olduğuna cidden inanıyor olamazsın?" Elbette, o bir motosiklet kulübünün başkanı ve bazı

ama Waylon'ı severim ve geçen yıl onunla çalışırken herhangi bir sorun yaşamadık.

"Gidip Striker'a birkaç soru soralım," diye homurdanıyor Eli, alabildiğimiz tek cevaptan açıkça rahatsız olmuş bir halde. "En azından bu son soruna bir çözüm bulduk. Onu yarın göreceğiz. Bu işin çözülmesini istiyorum."

"Peki ya o da işin içindeyse?" Ford ellerini siyah kotunun ceplerine sokarak soruyor.

Eli'nin çenesi titriyor ama hiç tereddüt etmeden "O zaman sorunu ortadan kaldırırsınız" diyor.

Diğerleri gibi beynimi kullanmak için para almıyorum ama içimden bir ses Waylon'un bu işle bir ilgisi olmadığını söylüyor. Eli'nin de aynı hislere sahip olduğunu düşünüyorum ki büyük ihtimalle bu yüzden bizi göndermek yerine bu konuyu ele almaya geliyor.

"Peki, onu şimdi alabilir miyim?" Braxton sözümüzü keserek soruyor. "Aşırı dozda bulduğumu söyleyebilmek için ona ilaç verebilir miyim?"

Eli'ye dönüyorum, o da başını sallıyor. Elimizdeki kaplardan birine doğru yürüyorum ve eski bir iğne buluyorum.

"Patron?" Elimde tutarak söylüyorum.

Eli Braxton'ı izliyor. "Bu onu öldürebilir," diye belirtiyor.

Braxton omuz silkiyor. "Hiçbirimizin bunu önemsedliğini sanmıyorum, değil mi? Sadece kadınlarımızın iyi olduğundan emin oluyoruz ve kendimizi sorumlu hissediyoruz."

"Görünüşe göre tek itaatkâr olan karım," diye homurdanıyor Eli ve ben başımı arkaya atıp gülüyorum.

"Bunu Jewel'ın önünde söylediğini görmek isterdim." Ama yüzündeki ölümcül ifadeyi görünce hemen boğazımı temizleyip özür dileyerek iğneyi Jared'in kolundaki bir damara batırıyorum.

Günün sonunda, o sadece oyundaki bir piyon.

Zayıf bir şekilde bana karşı koymaya çalışıyor ama iğneyi batırmadan önce kolunu sandalyeye kolayca sabitliyorum. İçindekileri enjekte ettiğimde gözleri fal taşı gibi açıldı.

Çok kötü oldu.

Bu, işkence etmek istediğim herhangi bir pislige karşı olduğumdan çok daha nazik. Onun hatası benim kadını için gelmesiydi.

KISIM 4L

Ivy

"W Durmayacaksın, değil mi?" Yatak odasında yanımdan utangaç bir şekilde geçip giderken ona homurdanıyorum. O kadar da kızgın değilim çünkü Hawke'ı Jared'in bunu yapmasına izin vermeye niyeti olmadığını bilecek kadar iyi tanıyorum.

Tam da bu yüzden bir hafta önce en sevdiği botlarına takip cihazı taktım. Telefonunu da takip edebiliyorum ama bu işimi kolaylaştırdı. Bulunduğu yerde durduğu anda Braxton ve Hope'a gönderdim.

Boğazını temizliyor. "Aramızda bir şey olduğu için heyecanlıyım," diyor ve ben gözlerimi devirirken o, üzerine bulaşan kanı temizlemek için banyoya giriyor.

Ona tamamen kızgın değilim. Aksine, beni korumak için bu kadar ileri gideceğini bilmek beni güvende hissettiriyor. Ama Jared'in yüzünün haberlere çıkmasını istiyorum. Makayla'nın ailesinin onu öldürenin o olduğunu bilmesini istiyorum. Bunun ötesi umurumda değil ve öyle ya da böyle öldürüleceği için memnunum.

Hawke'ın yatağında battaniyenin altında, onun tişörtlerinden birini giymiş, kanallar arasında geziniyorum. Tamamen çıplak ve yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle yeniden ortaya çıkıyor. Ama bana katılmak yerine yatak odasından çıkıyor ve aşağıya iniyor. Neyin peşinde olduğunu merak ederek arkasından bakıyorum. Birkaç dakika sonra, birkaç paket servis kabıyla geri döndü.

"Sanırım bugün yemek yemediniz," diyor sanki dünyanın en sıradan şeyiymiş gibi.

"Bir kurabiye," diyorum, yatakta ona daha fazla yer açmak için yer değiştiriyorum. Karnım bir hatırlatma olarak gurulduyor. Olan biten her şeye o kadar odaklanmışım ki yemek yemek aklımdaki son şeydi. Bu adamın öldürüp işkence ettikten sonra hâlâ iştahlı olması beni her zaman etkileyecek. Saat gece yarısını geçti ama sanırım birkaç lokma yemek için her zamanki gibi iyi bir zaman.

Arka planda rastgele bir film oynuyor, ama ben onu önümüze mutlu bir şekilde yiyecekleri yayarken izliyorum. Daha önceki konuşmamızı düşünürken gülümsememi gizlemeye çalışıyorum. Hawke ve benim özel olmayı tartışacağımız kimin aklına gelirdi ki? Kolaydı -belki de çok kolaydı- ama ilişkimiz her zaman böyleydi. Belki de ona karşı hissettiklerimle yüzleşmeye hazır olmadığım için daha fazlası olamayacağını düşünmüştüm.

"Ne?" diye soruyor gülümseyerek, yemek çubuklarını ayırıp bana uzatırken. En sevdiklerimden biri olan erişteyi almış.

Onunla bir geleceğin neye benzeyebileceğini düşünmek garip ve ne ölçüde? Bu hala *şu anki* bir şey mi? Belki bir yıl sonra birbirimizden sıkılırız? Ya da sonsuza kadar sürecektir bir şey olabilir mi?

Onun ne kadar iyi bir baba olacağını düşünmeden edemiyorum. Daha önce hiçbir erkeğe bu gözle bakmadığımı düşünürsek, garip bir duygu.

"Önemli bir şey değil," diyorum kutuyu açarken.

"Tükür yoksa gıdıklarım seni," diye uyarıyor ve ben gözlerimi deviriyorum. Ama ona baktığımda çok ciddi olduğunu görüyorum ve hiçbir şeyi riske atmıyorum.

"Sadece iyi bir baba olacağını düşünüyordum. Hepsi bu."

Kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. Bunu söyledikten sonra kendimi aptal gibi hissediyorum. Tanrım, muhtemelen özel olduktan sonra çılgına döndüğümü ve sonsuza dek mutlu olma fantezisine atladığımı düşünüyor. Ben bir aptalım. Gıdıklanma cezasını kabul etmeliydim.

Yemek çubuklarını doğru şekilde tutmaya çalışırken sessiz. Garip gerilimi bastırıp ona çubukları nasıl kullanacağını tekrar gösterirken gülmemeye çalışıyorum, bu da onu rahatsız ediyor.

"Özür dilerim. Tuhaflaştırmak istememiştim. Sadece demek istedim ki-"

"Güzeldi," diyor utangaç bir ifadeyle, önce yemeğine sonra da bana bakarak. Oradaki kırılmanlığı görebiliyorum. "Bir kez olsun ciddiye alınmak güzeldi."

Ağzım açılıyor ve sonra kapanıyor.

"Bence iyi bir anne olursun, ne olursa olsun. Çocuk istiyor musun?" diye soruyor, bakışlarımla buluşamıyor ve onun bu yönünü görmek çok garip.

"Evet. Çocuk sahibi olmayı çok isterim. Ailemle gerçekten iyi bir ilişkim vardı ve etrafta koşuşturan minik insanların olmasının harika olacağını düşünüyorum. Peki ya sen?"

Hawke ile böyle bir konuşma yapmayı hiç beklemiyordum. En azından bu kadar erken. Parti kızı olarak etiketlenmeye o kadar alışmışım ki, kimsenin beni ciddiye almadığı konusundaki duygularını paylaşabilirim. Ama evlilik ve çocuk konusuna hiç hazır değildim. Hawke ile bu konuyu konuşmamı ironik buluyorum.

Üzerinde dikkatlice düşünüyor gibi görünüyor. "Bence çocuk sahibi olmak gerçekten harika olurdu. Onları seviyorum ama hiç yanlarında olamıyoruz. Ama bunun benim için mümkün olduğunu düşünmüyordum, anlıyor musun? Yaptığım iş ve diğer şeyler düşünüldüğünde."

"Yaptığın şeyden utanıyor musun?" Dikkatlice sordum. Hawke'ın Eli için çalışmayı sevdiğini sanıyordum ve ailesi yeraltı müzayedelerini yönetiyor, yani sıradan bir hayat yaşayacak değil. Bu Hawke'a göre değil.

"Tabii ki hayır. İşimi seviyorum," diyor sevimsiz bir sırıtişla. "Ama kadınlar arasında pek de havamı değiştiren bir şey değil. Bunu yapmak isteyeceğim bir kadın bulduğumdan değil." Bana bakıp bakışlarını hızla başka yöne çeviriyor ve devam ederken önemli bir şeyi kaçırmışım gibi hissediyorum. "Ama beni iyi bir insan yapmadığını düşündüğüm şeyler, korkunç şeyler yaptım."

Elimdeki dokunulmamış erişte kutusunu yere bırakıp elimi dizine koyduğumda kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor. Aleti seğiriyor ve vücudu fazlasıyla duyarlı olduğu için ciddi kalmaya çalışıyorum ama beni endişelendiren gözlerindeki acı.

"Sen iyi bir insansın Hawke." Gülümsemeye çalışıyor ama o kadar zayıf ki kalbim kırılıyor. "Ben bir kasa dairesiyim, unuttun mu? Bana her şeyi anlatabilirsin."

Koyu kahverengi gözleri tekrar bana dönüyor ve kelimelerle boğuşuyor gibi görünüyor. Onu ilk kez utanç içinde görüyorum ve bu utancı üzerinden atmak istiyorum çünkü bu benim tanıdığım Hawke değil. "Konuş benimle. *Lütfen*," diyorum yanağını okşayarak.

Sanki bir şey arıyormuş gibi içime, ruhuma bakıyor. Ne için, tam olarak emin değilim.

"Bir kadını öldürdüm," diye itiraf ediyor. Kalbim duracak gibi oluyor. Bir kadını öldürdüğü için değil, bu ifadeye yüklenen acı yüzünden. Hawke her zaman insan öldürür. Tam olarak anlayabilmem için devam etmesini bekliyorum. "Ford ve benim her zaman kadınlara ya da çocuklara asla zarar vermeyeceğimize dair bir kuralımız vardı."

İnsanları öldürdüğüm için o kadar da iyi olmadığımı biliyorum ama bu bizim mutlak kuralımızdı, böylece kendimizi tam bir canavar gibi hissetmiyorduk. Billie kaçırıldığında ve Ford onun peşinden gittiğinde, senden benim için onları takip etmeni istedim ama sonrasında ne olduğunu sana hiç anlatmadım."

Onun parçalanışını, sert kişiliğinin çöküşünü izlerken yutkunuyorum ve bu adamın korumam gerektiğini hemen anladığım bir yanını görüyorum.

"Oraya vardığımda arabasına doğru koşuyordu. Kenara çektim ve elinde Ford'un levyelerinden birini tuttuğunu gördüm. İçimden bir ses ona bir şey yaptığını söylüyordu. Yakınlarda olduğunu biliyordum. Başlarının belada olduğunu biliyordum. Ve silahını çektiğinde..." Utanmış bir şekilde yere bakıyor ama çenesini kaldırıp bana bakmaya zorluyorum. Artık bu her neyse ondan utanmasına izin vermeyeceğim. "Bir seçim yapmak zorundaydım. Ve ben kardeşimi seçtim. Her zaman kardeşimi seçeceğim. Bu yüzden onu gözlerinin ortasından vurdum." Sesi kırılıyor ve gözyaşlarıyla savaştığını görebiliyorum. "Her gece uyumaya çalıştığımda onu görüyorum. Neleri değiştirebileceğimi tekrar tekrar düşünüyorum ama her seferinde..."

"Beni dinle," diyorum, tırnaklarımı derisine geçirerek onu şimdiki zamana geri getiriyorum. "Kardeşini ve en iyi arkadaşımı kurtarmak için yapman gerekeni yaptın, bunun için sana minnettarım. Sen bir canavar değilsin Hawke. Benim gözümde asla bir canavar olamazsın. Yaptığın şey *kahramancaydı*. Aldığın bir hayat yerine kurtardığın hayatları düşün. O kadın ne yaptığını çok iyi biliyordu. Eğer bir şey varsa, muhtemelen onu kendi şeytanlarından kurtardın."

Gözleri açılıyor ve onda bir şeylerin değiştiğini görüyorum. Gözyaşlarını görmeme izin vermek yerine beni kucaklamak için kendine çekiyor, sıcaklığı hemen göğsüme yayılıyor. Başının arkasını okşuyorum, koyu renkli, ıslak saçlarını okşuyorum. Son aylarda kendim hakkında pek çok şey öğrendim ama Hawke hakkında daha da fazlasını öğreniyorum. Neredeyse on yıldır hayatımda dolaşan bu koca hödük, kalbime öyle bir fener oldu ki.

"Ona ve daha farklı neler yapabileceğine odaklanmak yerine bana odaklanmaya ne dersin?" diye öneriyorum. Hawke kendini ifade etme, odaklanma ve sevmе biçimi açısından basit bir adam. "Artık bunun yerine beni korumaya odaklanabilirsin."

Beni tutuşu sıkılaşıyor ve başının arkasını okşamaya devam ettiğimde nefesini bıraktığını hissediyorum.

"Seni korumak benim için bir onurdur, Ivy Walker," diyor ciddiyetle. Jared'le yaşadığım olaydan önce kendimi korunmaya ihtiyacı olan biri olarak görmüyordum. Hâlâ kendi başıma ayakta durabiliyor olsam da

Kendi başıma yapamayacağım durumlarda Hawke gibi birinin arkamı kollaması. Gelecekte aramızda ne olursa olsun, ona bu huzuru verebileceğimi bilmek güzel. Olay gerçekleştiğinden beri onu yiyip bitiren bu şey dışında odaklanabileceği başka bir şey verebilirim. Farklı davrandığını biliyordum; hepimiz fark etmiştik. Acaba bu Billie'nin kulak misafiri olduğu konuşmanın bir parçası mıydı? Umarım Hawke bundan kurtulabilir çünkü yaşamak için ne yaparsa yapsın, bundan mide bulandırıcı bir zevk alsa bile, onu asla kötü bir insan olarak göremem.

Geri çekilip yanağıma bir öpücük kondururken, "Ruh halini değiştirmediğini söylemiştim," diye homurdanıyor. Sonra eriştesine bakıp suratını buruşturuyor, içindeki sebzedden hoşlanmadığını anlayabiliyorum.

"Yeşilliklerini ye," diye azarlıyorum kahkahamı bastırmaya çalışırken. "Ve bir sürü ruh hali yaratıyorsun."

"Evet, ama hiçbir *bir* kadının '*Vay canına, işte o!*' demesine neden olmaz." Gözlerini deviriyor ve ben şok olmuş bir şekilde geri çekiliyorum.

"Hawke, az önce *bir* mi dedin?"

Kaşları çatıldı. "Evet. Bu saçmalığa inanmıyor musun?"

Alt dudağımı ısıyorum, bazen dünyadan korunması gereken on altı yaşında bir kızın kalbine sahip olan bu kaba adam karşısında her zaman şaşıyorum.

"Bu gece romantik komedi izlemek ister misin?"

"Sikeyim hayır," diye alay ediyor.

"Hawke, hiç romantik komedi izledin mi?"

"Hayır... kız saçmalığı değil mi?" diye soruyor ve ben ona gülmemeye çalışıyorum. Onu benim seçtiğim filmi izlemekten caydırmak istemiyorum.

Kumandayı elime alırken gözlerimi deviriyorum. Hiç romantik komedi izlememiş olması şaşırtıcı değil, özellikle de Anya'nın onları izlediğini hayal bile edemediğim için.

"Bir klasikle başlayalım," diyorum *Pretty Woman'ı* açarken.

* * *

Keskin bir nefesle uyanıyorum. Hava karanlık ve Hawke hâlâ uyuyor. Jared'in gözleri gözümün önünden geçiyor ve kalp atış hızımı tekrar düşüremiyorum.

O yaptı. Onu öldürdü.

Öyle olduğunu zaten biliyordum ama bunun arkasındaki nedenleri itiraf edişini dinlemek durumu daha da kötüleştirdi.

Hepsi sahip olamayacağı birini istediği içindi.

Neden normal davranıp ondan ayrılamıyordu? Neden onu bu uçuruma sürükledi? Sonuna kadar ona inandı. Hatta onun arkadaşlarından birini gözlerinin önünde öldürdüğü gerçeğini bile kabullenmeye hazırdı.

Her şey çok boktan.

"Düşüncelerin çok gürültülü." Güçlü kolları beni sarıyor ve omzumu öpmeye başlamadan önce beni geri çekiyor. "Onları hafifletmeme izin ver." Biz bir şey yapmadan önce uyuyakalmışım; onun gülüşünü dinlemek rahatlatıcıydı. Ve şimdi ne kadar sert olduğunu hissedebiliyorum. Elini belimden çekip uyluklarımın üst kısmına doğru indiriyorum. Elini giydiğim tişörtün altından yukarı kaydırıyorum ve kontrolü ele almasına izin veriyorum. Kontrolü ele geçirmesine bayılıyorum. Birlikte olduğum pek çok erkek ben onları kontrol ettiğimde daha iyi oluyordu ama Hawke öyle değildi. Yine de, ben istediğimde bana izin veriyor.

Bir kadını nasıl memnun edeceğini çok iyi biliyor ve ben buna bayılıyorum. Eli bacaklarımın arasına kayıyor ve klitorisime masaj yapmaya başladığında ne kadar ıslak olduğumu hissedebildiğini biliyorum. "Hoşuna gitti, değil mi?" diye fısıldıyor kulağıma, dudakları kulak mememi buluyor ve ağzına alıyor. Sikini kıcıma doğru daha sert itiyor ve bacaklarımı biraz daha açarak ona daha fazla erişim sağlıyorum.

Bu noktada, benden talep ettiği her şeyi ona vereceğimden oldukça eminim çünkü sadece bana verebileceği zevke değil, aynı zamanda bana yavaş yavaş ifşa ettiği tüm parçalanmış parçalarına karşı da zayıfım. Onun kollarında uyanmak, ne olursa olsun beni koruyacağını bilmek.

Aletini amıma sürttükçe inliyor ve ona karşı kıvranıyorum, kendimi ona doğru bastırmaya çalışıyorum.

Hawke aşırı aktif düşüncelerim için en büyük dikkat dağıtıcı. Ama aynı zamanda başıma gelebilecek en iyi şey. Vücudum bunu her zaman anladı. Sadece kalbimin ona yetişmesi daha uzun sürdü.

Hıwke

I Evimin önünde korna çalan birinin sesiyle uyandım. Ivy'ye uzandığımda orada değildi. Gözlerimi açtığımda, odanın karşısında durduğunu görüyorum, üzerinde hala dizlerine kadar sarkan gömleğim var, elinde bir seyahat bardağı.

Elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Oda karanlık ama bunun nedeni karartma perdelerim olması. Telefonumu elime alıyorum ve saati fark ettiğimde çenem düşüyor. "Neden bu kadar geç?" Yataktan fırlayıp kot pantolonumu ve bulabildiğim ilk gömleği giyiyorum.

Korna sesleri devam ediyor, Ford ve Eli olduğunu bildiğim için küfrediyorum. Kahretsin, geç kaldım.

"Belli ki uykuya ihtiyacın vardı, ben de alarmını kapattım," diye yanıtlıyor Ivy.

Botlarımı almak için gömme dolabıma doğru eğildim. "Eli beni öldürecek."

Bir elini kalçasına götürür. "Eli'nin bununla ilgili bir sorunu varsa, ona benimle konuşmasını söyle. Ona bunu benim söylediğimi söyle," diyor meydan okurcasına. Küstah ağzı karşısında sikim kalktığı için tedirgin bir şekilde homurdanıyorum. Yanaklarını sıkarak üzerine çullanıyorum.

"Bu küçük akıllı ağzını cezalandırmaya bayıldığım için çok şanslısın."

"Bence burada şanslı olan sensin," diye karşılık veriyor dudaklarımı dudaklarına bastırmadan önce. Çünkü bildiğim kadarıyla bu onu son görüşüm olabilir. Eli sabırlı bir adam değil. Kapıdan koşarak çıkacağım ama beni geri çağırıp seyahat fincanını uzatınca duruyorum.

"Senin için yaptığım bir protein karışımı. Bugün iyi şanslar."

Hay sikeyim. Buna alışabilirim. Kapıdan çıkmadan önce onu tekrar öpüyorum, hâlâ kotumu düzeltmeye çalışıyorum.

Ben kendimi Ford'un yolcu koltuğuna atarken Eli arka koltuktan "Geç kaldın," diye homurdanıyor.

"Kusura bakma patron," diyorum dudaklarımı yalayarak ve seyahat fincanını nereye koyacağımı bilemeden etrafıma garip garip bakarak. Bir kaşını kaldırıyor ve ben de yönümü bulmaya çalışırken bakışlarımı pencereden dışarı çeviriyorum. Esniyorum, gömleğimi ve pantolonumu yokluyorum, ikisini de giydiğime emin oluyorum.

Bu lanet bir mucize. Bütün gece huzur içinde uyudum. Ivy uyandığında onu bildiğim en doğal yolla tekrar uyuttum - onu bükebileceğim her pozisyonda.

O kadını öldürdüğümü ona açmayı planlamamıştım; küçük bir parçam bunun için yargılanmayı bekliyordu. Utanmayı. Nefret edilmeyi. En çok önemseydiğim kişinin Ivy'nin fikri olduğunu fark etmemiştim. Ama o bana sarıldı, beni teselli etti. Bana kahraman olduğumu söyledi.

Bunu duymak içimde nasıl ya da neden bir ağırlık yarattı bilmiyorum ama sanki beni özgür kılmak için onun bunu söylemesini bekliyordum. Kendimi kaybolmuş hissettiğimde bana bir şey ya da birini dört gözle beklememi sağlamak için.

Özel iniş pistine varıyoruz ve kendimizi Boston'a bir saatlik uçuş için hazırlıyoruz. Arabadaki atmosfer gergin, çünkü hepimiz büyük olasılıkla aynı şeyi düşünüyoruz. Waylon'un bölgemizdeki bu el altından uyuşturucu dağıtımının bir parçası olmasını istemiyoruz. Ama eğer öyleyse... Eli Monti'yi geçmeye çalışan herkesle aynı kaderi paylaşacak.

Ama uçaktaki havayı yumuşatmak için onlara "*Pretty Woman*'ı izlediniz mi?" diye soruyorum. Sonra da onlara neden izlemeleri gerektiğini anlatmaya başlıyorum.

BÖLÜM 34

Hywke

"**S** *Pretty Woman* hakkında konuşmayı kes yoksa seni kendim vururum," diye homurdanıyor Eli, sinirli bir şekilde, Boston'ın dış mahallelerindeki bir barın önüne park ettiğimizde.

Dışarıda, girişin yanında iki adam duruyor ve uzun bir sıra Motosikletler kaldırımında sıralanıyor. Onları görünce neredeyse ağzım sulanıyor. Motosikleti olan tek kişi Dutton. Motosiklet sahibi olmamam konusunda sıkı sıkıya uyarılmışım çünkü annemin de dediği gibi, pervasız biriyim. Bu yüzden yirmi yaşındayken bir tane aldığımı öğrenince onu ateşe verdi. Bir tane daha almaya zahmet etmedim çünkü ondan hiçbir şey gizli kalmaz.

Onlara doğru yürürken iki adam bizi tartıyor. Ford anahtarları cebine koyuyor, ben de Eli'nin kışına öyle bir yapışmışım ki, bir şey olacak olsa onu itip yolumdan çekebilirim.

"Çocuklar," diyor Eli ve onlara hitap etme şeklinin onları çoktan kızdırdığını söyleyebilirim. Normal şartlar altında bu beni çok heyecanlandırır ve arka cebimden yarısı dışarı sarkan eldivenlerime sarılmama neden olurdu. Ama Waylon Striker'ın motosiklet çetesiyle savaşa girmek istemeyiz. "Waylon'ı görmeye geldik."

"New York'tan güzel çocuklar sonunda ortaya çıktı, ha?" diyor içlerinden biri.

"Yakışıklılığımızı fark ettiğiniz için teşekkür ederim," demekten kendimi alamıyorum ve dikkatleri bana yöneliyor.

"Siktir git Clint. İçeri alın onları," diyor uzun kumral saçlı bir kadın barın yan tarafından belirirken. Aynı kahverengi gözlere sahip

Waylon gibi ve neredeyse kulüp başkanı kadar korkutucu.

"Ben Hayley, Waylon'ın kız kardeşiyim." Eli'a kendini tanıtır ve elini uzatır. Eli elini tutuyor.

Dutton'ın Waylon'ın iki kız kardeşi olduğundan bahsettiğini hayal meyal hatırlıyorum. Görünüşe göre Hayley de kardeşi kadar çılgın ve adil ama demir yumrukla yönetiyor. En küçük kız kardeş Lola'nın ise yöntemlerinde daha eksantrik olduğu biliniyor.

Hayley deri ceketini düzeltiyor, saçlarını geriye itiyor ve sırtarak bana bakıyor. Eli bana sert bir "sakın oraya gitme" ifadesiyle bakıyor. Bunu geçmişte de yapmıştı ama ben artık bir muhafızım. Evde beni bekleyen en güzel kadın varken en ufak bir cazibeye bile kapılmıyorum.

Bizi içeri götürüyor. Anladığım kadarıyla burası Boston Delinquents'ın sahip olduğu pek çok bardan biri, ama Waylon bizi büyük olasılıkla bu buluşmanın kötü gitme ihtimaline karşı buraya getirdi -aslında hiçbir yerin ortasında-. Özellikle de burada sert görünümlü erkek ve kadınlardan oluşan oldukça lezzetli bir topluluğu olduğunu düşünürsek.

Odanın arka tarafında iki adam bilardo oynuyor, biz içeri girerken biri topları kırıyor. Kadınlar erkeklerin kucağından kalkıyor, hatta bazıları başka bir odaya giriyor.

Ancak dikkatimizi çeken kişi, imparatorluğunu denetleyen bir kral gibi tek başına bir masada oturan adamın kendisidir.

Waylon kulüp başkanı olduğu için genç ve duyduğuma göre, önceki liderlerini öldürdükten sonra onu takip etmekten memnun olmayan bazı adamlara örnek olmak zorunda kalmış.

Umurumda değil; bu benim maaş derecemi aşıyor.

Eğer bu herif deri giyip sert bir ifade takınmasaydı, muhtemelen birçok kadının kalbini kırardı. Siktir, muhtemelen bunu zaten yapıyordu.

"Bu kadar mı?" diye soruyor barın karşısından bir kadın. Hepimiz ona doğru dönüyoruz. Açık kahverengi gözleri ve başının üstünde iki topuz haline getirilmiş pembe saçları var. "Siz üçünüz hepimizi alt edebileceğinizi mi sanıyorsunuz?"

Hayley, Waylon'ın yanında dururken, "Kimse kimseyi karşısına almıyor, Lola," diyor.

Waylon Lola'ya ters ters bakarak, "Kardeşimin kusuruna bakmayın," der. "Bu buluşmanın dostane koşullar altında olduğunu anlamıyor gibi görünüyor. Değil mi çocuklar?"

Odanın içinde bellerindeki silahları ve ellerinden sarkan zincirleri gösteren adamlara bakıyorum. Ford da aynısını yapıyor, hızla

kaç tanesini indirmemiz gerektiğini ölçüyor. Eli bunların hiçbirine bakmıyor; muhtemelen bir sonraki üç hamlesini çoktan hesaplamıştır. Cevaplar için burada.

"İyi olduğunu görmek güzel," diyor Eli ve Waylon'la birlikte şeytanlar gibi gülümsüyorlar. Kanım beklentiyle doluyor.

"Son zamanlarda bölgemizde tecavüz ilaçları ve benzerleri konusunda bir akın var. Bırakın bir başkasının bunu yapmasına izin vermeyi, özellikle de benim yönetimim altındayken, bu bizim elden ele dolaştırma eğiliminde olduğumuz bir şey değil."

Waylon'ın kaşları birbirine çatıldı. "İyi bir iş ilişkimiz var, ancak konu benim alanıma girmiyorsa, çocuklarımı onları ilgilendirmeyen bir şeye sürüklemekle ilgilenmiyorum."

Eli aynı fikirdeymiş gibi başını sallar. Durum tersine dönseydi o da aynı şeyi söylerdi. Waylon'ın sesi biraz daha diplomatik çıkıyor. "Springfield'da tedarikçinin adamlarından biri tarafından işlenen bir cinayet vardı. Katil sadece bir piyon, ama biz... onunla uğraşırken, tedarikçi olarak senin adını söyledi," diyor Eli.

Odadaki gerilim değişir.

"Ona inanıyor musun?" Striker soruyor, bakışları ölümcül bir hal alıyor. Adamları doğruldu, bیلardo oynayan en yakını, diğer elindeki bıçakla gurur duyarak bir isteka çubuğuyla yanıma geldi. Tenimde dolaşan heyecanlı ürpertiği uzaklaştırmaya çalışıyorum, kendime bugün kimseyi öldürmek için burada olmadığımı hatırlatıyorum. *Bunlar bizim arkadaşlarımız.*

"Öyle olsaydı, kapını kırmak yerine kibarca çalar mıydım sence?"

Striker sırtıyor. "Senin bu yönünü seviyorum Eli. Direkt konuya giriyorsun. Ama adamlarımı bu işin içine çekmeme gerek yok. Elbette, diyelim ki teorik olarak distribütör Springfield'da, ama benim bölgeye gelene kadar harekete geçmeyeceğim. Alınma ama bunun şu anki işimizle hiçbir ilgisi yok."

"Peki ya bir iyilik istesem?" Ben konuşuyorum ve Eli kaşlarını çatıyor. Ford ihtiyatla beni izliyor. Eli'nin üzerinden pek konuşmam ama bunun diğer tarafında doğrudan bir cevap ya da isim olabileceğini bildiğim halde burada daireler çizmeye niyetim yok. O gece Ivy'yi uyuşturmak için her şeyi ayarlayan pislikleri alaşağı etmem gerekiyor. Onlar yok edilmesi gereken haşarattan başka bir şey değiller.

Kadınımı korumak söz konusu olduğunda yalvarıp yakarmaktan çekinmem.

Striker'ın kaşları kalkıyor ve Eli ile benim arama bakıyor.

Eli, Ford'u ve beni bir an için dışarı çağırarak, "Konuşalım Hawke," diyor. "Bana neden şimdi bilgi için iyilik yaptığını söylemek ister misin?"

Eli soruyor, hiç etkilenmemiş.

Eli ve kardeşim bana bakarken sertçe yutkunuyorum. Sonra ayaklarıma bakıp ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum. Yalan söylemek bana her zaman iğrenç gelmiştir. Ama söz konusu Ivy'nin sırrı olunca durum değişiyor. O şerefsizlerin yaptıklarının tekrar tekrar yanlarına kâr kalacağını bilmeye dayanamıyorum.

"Bu kişisel bir mesele," diyorum sonunda.

"Daha açık ol," diye homurdanıyor Eli ve ben patronuma duyması gereken cevabı vermekle Ivy'nin güvenine ihanet etmemek arasında kalıyorum.

"Ivy uyuşturuldu ve Jared tarafından hedef alındı," diye ağzından kaçırıyor Ford. Başımı ona doğru çeviriyorum ama bakışlarımla buluşmadan dümdüz karşıya bakıyor. Sırrını söylediği için onu boğazlamak istiyorum ama Ivy'ye verdiğim sözü bozmamam için beni koruduğunu fark ediyorum. Büyük ihtimalle Billie ona söylemiştir.

"Ne yaptı?" Eli havlıyor, gümüşü bakışlarını bana dikeyyor. "Bunu bana neden söylemedin? O bizden biri."

Ford benim adıma, "Herkes yaralarının sergilenmesini istemez," diyor. Ona sarılmak istediğim kadar yumruklamak da istiyorum. Eli ona bakıyor ve anlamış gibi görünüyor.

"Bunu daha önce bilseydim, bazı şeyler değişebilirdi." Eli iç çekiyor. "Jewel Ivy'den hoşlanıyor."

"Herkes Ivy'yi sever," diyorum, bariz olanı işaret ederek ve konuya geri dönmem gerektiğini fark ederek. "Lütfen Striker'la konuşmama izin verin."

"Başka şeytanlarla anlaşma yapmandan hoşlanmıyorum," diyor Eli dikkatle, bara dönüp bakarak. "Ama cevap almanın en etkili yolunun bu olduğunu düşünüyorsan, sana beş dakika vereceğim. Bundan bir daha bahsetmeyeceğiz."

"Anlaştık," diyor Ford ve bu bilgiyi onlarla birlikte gömmek istediklerini bildiğim için içimden bir rahatlama dalgası geçiyor. Sessiz bir takdirle başımı sallayarak kardeşime bakıyorum. Ford beni her zaman yanlış bir şey söylemekten kurtarmıştır. Bu sefer de beni dilimi tutmaktan kurtardı.

Bara geri döndüğümde Striker beni bekliyordu. Bir sigara yakıyor ve adamlarına geri çekilmelerini söylüyor. En küçük kız kardeşi merakla beni izliyor. Belki birkaç ay önce, ayrılmadan önce onu becermeyi hedeflerdim, ama kendimi meslektaşım olarak gördüğüm birinin merhametine kalmış buluyorum. Ve kadını için dizlerimin üzerine çökmeye devam edeceğim. Ona bunu yapan şerefsizlerin yuvasını yakabilirsem, yakacağım.

"Sizden yardım istemiyoruz. Adamlarınızı bu duruma sokmanıza gerek yok; biz kendi başımızın çaresine bakabiliriz. Sadece varsa bir isim soruyorum. Her ne sebeple olursa olsun, o pislik herif seninkini biliyordu. Bu da demek oluyor ki onun üstleri de seni tanıyor. Sadece bir isme ihtiyacım var. Bir başlangıç noktası. *Lütfen.*"

Waylon, "Yalvarmak sana yakışmıyor Hawke," diyor.

"Sevdiğim insanları koruyacaksa bana her şey uyar," diye cevap veriyorum hemen.

Parmakları dudaklarının önünde geziniyor, sigara parmaklarının arasında sıkışmış. "Bu senin için kişisel mi?"

"Evet."

"Hmm." Kız kardeşi eğilip kulağına bir şeyler fısıldarken beni düşünüyor. Başını sallıyor ama hiçbir şey söylemiyor. Kollarını göğsünde kavuşturmuş olan en küçük kız kardeşine bakıyor ve o da köşeden sanki cezalıymış gibi bakıyor.

"Bana bir konuda yardımcı olabilmem için takip cihazınıza erişim izni verin, neler bulabileceğime bir bakayım," diyor.

"Will Walker bana hiçbir iyilik yapmayacak."

Waylon sahte bir gülümsemeyle, "O zaman şansın yok gibi görünüyor," diyor.

"Bana bir isim ver, senin için bir sorun haline gelmeden onları ortadan kaldıralım, ben de sana daha iyi bir iz sürücüye erişim sağlayayım." Kız arkadaşımı izni olmadan anlaşılmaya dahil etme fikrinden hoşlanmıyorum, ama istediği fiyat ne olursa olsun seve seve öderim. Hatta fiyatının üstüne ödül olarak ona yeni bir daire ya da gardırop bile alırım.

Waylon gülüyor. "Teklifini düşürdüğünün farkında mısın?"

"Hiç de değil. Sana o isme ne kadar çabuk ihtiyacım olduğunu gösteriyorum ve o pisliklerin dışarıda olduğunu bilerek daha fazla şaka yapmak istemiyorum. Sana sol testisimi de vereceğim. Bu gece makul bir saatte kadınıma dönebilmem için bu işi sonuçlandırmam için ne gerekiyorsa yapacağım."

Hayley kıkırdıyor ve Waylon sessiz bir talimat alıyormuş gibi ona dönüyor. Acaba ikisi birlikte mi çalışıyor? Belki de Ford ve ben Eli için neyse o da Waylon için odur. Bunu söylemek zor.

Waylon bakışlarımla tekrar buluştuğunda sırtlıyor. "Tesadüfe bakın ki benim de sol testisim var ve sizinkine ihtiyacım yok."

"Seninkinin kendini yetersiz hissedeceğinden mi korkuyorsun?"

Waylon'un gülümsemesi daha da büyür. "Viagra sol taştağını nasıl tedavi ediyor?" Gülümsemem düşüyor. "Bu bok buraya nasıl geldi?"

Waylon ayağa kalkıp bana elini uzatırken gülüyor. "Bir kaynağım olabilir ama sana vermeden önce bu bilgiyi ve ismi doğrulamama izin ver. İrtibatta olacağım. Tek eşli olmak sana yakışıyor."

"Bir ara sen de denemelisin," diyorum sırtarak.

"Sizler enayi olabilirsiniz ama bu bana göre değil." Kapıdan geri dönerken başımı sallıyorum, bir zamanlar benim de aynı şeyi düşündüğümü biliyorum. Ama gerçekleştiğinde -o gerçekleştiğinde- dünyada onu durduracak hiçbir şey yok.

Ama eminim bunu kendi yöntemleriyle öğrenecektir.

"O çok şanslı bir kadın," diye mırıldanıyor en küçük kız kardeş ben çıkarken köşesinden. "İşler yolunda gitmezse bana haber ver." Göz kırıyor.

"Uzun süre bekleyeceksin, tatlım. O kelimenin tam anlamıyla en iyisi," diye cevap veriyorum ayrılırken.

CKAPTER 44

Ivy

I o öğleden sonra haberlerde gördüm. Jared gözaltına alınmış ve kamuoyuna katil olarak ilan edilmişti. Billie ve ben bir barda izledik ve içimden bir tatmin ve adalet duygusu geçti. Umarım bu Makayla'nın ailesine biraz huzur verir. Hâlâ her şeyi kabullenmiş değilim ama

En azından bu kadarını yaptım.

Şimdi sabırla Ford ve Hawke'ın Boston'dan dönmesini bekliyoruz. Dün gece benimle hiçbir şey paylaşmaması gerektiğini ama başıma gelenlerle bağlantılı olabileceği için bana anlatacağını söyledi. Bu uyuşturucunun yaşadığım sokaklara böylesine yoğun bir şekilde ulaştığını bilmek hoşuma gitmiyor ama şaşırtıcı da değil.

Hawke'ın kendisini bir katil olarak gördüğünü biliyorum ama bana bir uyuşturucu çetesini avlamaya çalışmak bir kahramanın yapacağı bir şey gibi geliyor. Bunu asla saptırmayacağım; onun bir kahraman olmadığını biliyorum ama bazen daha büyük bir kötülükle başa çıkmak için kötüler gerekir. Normalde şehir dışında böyle şeylerle uğraşmayacaklarını ve sadece Eli'nin gücünü doğrudan etkiliyorsa dahil olacaklarını açıkça belirtti.

Haberler başka bir son dakika haberine geçiyor ve ben suyumdan bir yudum alırken, Hawke'nin kasıla kasıla içeri girdiğini görüyorum, Ford da hemen arkasında. Doğruca bana doğru yürüyor, kollarını omuzlarıma doluyor ve başımın tepesine bir öpücük kondurmak için beni kendine çekiyor.

Ford gözlerini devirerek Billie'nin yanına yaklaşır ve onu dudaklarından öper.

"Yani, siz ikiniz artık resmi olarak bir şey misiniz?" Billie kaşlarını kaldırarak soruyor.

"Evet! Gördün mü, anladın," der Hawke Ford'un omzuna vururken. "'Şey' kısmına tekrar başlamasın lütfen," diyor Ford homurdanarak menüye bakıyor, bakışları hemen tatlılara takılıyor. Billie sırtarak bir lolipop çıkarır ve ona uzatır.

"Siz neden bahsediyorsunuz?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. İçeri giriş şekillerine bakılırsa bugün her şeyin yolunda gittiğini varsayıyorum ama Ford'un önünde böyle şeyler konuşmaya iznim olup olmadığından emin değilim.

Hawke, "Biz bir şeyiz ve bazı insanların bununla ilgili sorunları var gibi görünüyor," diye açıklıyor ve Ford başını sallıyor.

"Kimsenin ikinizin birlikte olmasıyla ilgili bir sorunu yok. Hatta bu şaşırtıcı bile değil. Asıl mesele senin bunu tanımlamak için 'şey' kelimesini kullanman. Şunu söylemeyi kes," diyor Ford ona.

Hawke, "Biz bir şey olabiliriz, ama biz kardeşiz ve eminim bu birçok eyalette yasadışıdır," diye şaka yapıyor.

"İğrençsin ve vidaların gevşek, bunu biliyorsun, değil mi?" Ford karşılık veriyor. Hawke'in omzumdaki koluna dokunuyorum ve ben bir şey söyleyemeden beni kaldırıp kucağına oturtmadan önce yerime oturuyorum.

"Daha iyi." İç çekiyor. Bunu ondan beklemeliydim. Ona bir santim verdiğim an, onunla bir mil koşacak. Ama ben kesinlikle PDA'ya karşı biri değilim. Aslında hoşuma gidiyor.

Daha önce hiç ilişkim olmadı, bu yüzden tam olarak hangi duyguları hissedeceğimden emin değilim ve bu kadar aleni bir şekilde sevgi gösteren biriyle insanların bana bakmasına alışık değilim. Hawke ne yaptığını kimin gördüğünü umursamıyor.

Beni öperken dudaklarını kulağımın hemen altında hissediyorum ve aynı zamanda Ford ile yeni bir dövme fikri hakkında sohbet ediyor. Dövme yaptırmak için sadece birkaç açık yeri var, bu yüzden nereyi seçeceğini merak ediyorum ama yorum yapmıyorum çünkü bu onun vücudu ve onunla ne isterse yapabilir. Şimdiye kadar onunla yaptığı her şey muhteşemdi.

Onu ilk öptüğüm andan bugüne, sanki her şey başa dönmüş gibi. Gençken ilk öpüşmemizi paylaşmıştık. O hatırlıyor mu bilmiyorum ama ben hatırlıyorum çünkü bu benim ilk öpüşmemdi. Bunu yapması için ona meydan okudum ve o da on beş yaşındayken bunu yüzüme vurdu. Yirmi bir yaşına kadar ilk kez birlikte olmadık. Ve bu durum merakla karışık küçük bir cesaretti.

Belki de çıkmaya ve yabancılarla yatmaya devam etmemin nedenlerinden biri de buydu. Hawke ile zaten var olduğunu bildiğim bir şeyi kaçıırıyordum ama bunu anlamıyordum. Bana sahip olduğumuzdan daha fazlasını istediğine dair herhangi bir işaret vermedi. Evet, her zaman şakacı olmuştur ama herkese karşı şakacıdır, özellikle de kadınlara karşı. Başka kadınlara olan ilgisinin beni soğuttuğunu söyleyemem çünkü ben de ona karşı aynıyım. Bu yüzden kendimi güvensiz hisseceğimi düşünmüştüm ama hissetmiyorum. Aksine, Hawke birlikte durduğumuz yer konusunda kendime güvenmemi sağlıyor ve birlikte olmamız yeni olmasına rağmen ona her şeyi sorabileceğimi biliyorum. Ya bir tartışmaya girsek? Tartıştığım anda kazanacağımı bildiğim için üstümü çıkarırım.

Bu düşünceye sırtıyorum ama sonra herkes yemeğini bitirirken sohbeti geri dönüyorum. Hawke hamburger ve patates kızartması sipariş etti ve iki dakika içinde hepsini bitirdi.

Billie ve Ford gitmeye hazırlanıyor ama onlar gitmeden önce Billie eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor ve fısıldayarak, "Senin için bunu seviyorum," diyor.

Hawke gülüyor ve onu duyduğunu biliyorum. Onlar gittikten sonra ayağa kalkıp onun boşalttığı yere oturmaya gidiyorum ama beni bacaklarının arasına çekip orada tutuyor.

"Bizim bir şey olmamız hakkında konuşmak istiyorum. Bazı temel kurallara ihtiyacım var." Bu konuşmayı şimdi yapmak aptalca geliyor, ama dün gece konuştuğumuz şey çok daha derin olduğu için doğru zaman gibi görünmüyordu.

"Tanrım, konuşmak istiyorsun. Bunun yerine tuvaletlerden birine gidip sevişsek olmaz mı?" Ona dönüp baktığımda kaşlarını sallıyor.

"Hayır." Ellerini itiyorum ve kendisinininkinin yanındaki tabureye oturmama izin veriyor. Bacaklarımı çapraz yapıyorum ve o da sırtarak bu hareketi izliyor. Onunla birlikte banyoya gitmeye hazırım. Bu konuda hiç kuşkunuz olmasın, ama önce onunla aklımda dönüp duran şeyler hakkında konuşmak istiyorum.

"Ne bilmek istiyorsun? Seni istiyor muyum?" Kot pantolonuna bakıyor. "Bu cevap her zaman evet olacak," diyor gururla. "Seni paylaşacak mıyım? Bunun cevabı hayır." Sanki tüm sorularıma cevap vermiş gibi sırtıyor.

"Peki ya senin başkalarıyla görüşmen?" Ben soruyorum.

"Bu bir hayır. Sen yanımdayken neden buna ihtiyacım olsun ki?" "Ya uzaktaysam? Seyahat etmeyi çok severim," diye hatırlatıyorum ona. Yaramaz bir gülümsemeyle eğiliyor.

"Peki, bana telefonunda çektiklerim gibi yaramaz bir fotoğraf gönderebilirsin ve ben de onlarla kendimle oynayabilirim," diye öneriyor ve alt dudağını ısırıldığını fark ediyorum. Kahretsin, bu adamın en ilkel ihtiyaçlarımla nasıl konuşacağını bilmesi çok adaletsiz.

"Ya bir ilişki içinde olmaktan sıkılırsan?" Ben soruyorum, o da inanmayarak başını sallıyor.

"Neden böyle düşünüyorsun ki? Sen bana fazlasıyla yetiyorsun. Sen herkesi kıyasladığım her şeysin. Kelimenin tam anlamıyla yirmi dört-yedi lanet beynimdesin. Senden asla bıkmayacağım, sevgilim."

Büyük ellerini kaldırıp yüzümün iki yanına koyuyor ve dudaklarımız neredeyse birbirine değecek şekilde eğiliyor. Sonra fısıldıyor: "Benden sıkılmana izin vermeyeceğime adım gibi eminim."

"Evet, bu konuda çok ukala görünüyorsun." Gülmemeye çalışıyorum çünkü Hawke'ın üzerimde böyle bir etkisi var. Her şeyi yeniden hafifletiyor, beni geleceğimizin nasıl görünebileceği yerine şu ana geri getiriyor. Belki de bunun tek nedeni hiç ilişki yaşamamış olmamızdan endişelenmemdir. Ne tür bir çıkış stratejim olabilir bilmiyorum ama düşündüğümde bile Hawke'la bir stratejiye ihtiyacım olacağını sanmıyorum. Belki de beni en çok korkutan şey bu. Özel olmayı bu kadar kolay kabul etmesini beklemiyordum. Ve şimdi çok açık görüldüğü için neden böyle düşündüğümü de bilmiyorum.

"Sanırım bunu zaman gösterecek." Göz kırıyor ama bir şeyden rahatsız olduğu belli. Hawke'ı okumak çok kolay. Kalbini koluna takıyor, belki de ona verdiğim değerden daha fazlasını.

"Sorun nedir?" diye sordum.

"Kızmandan korkuyorum ve seni kızdıracak bir şey yapmak istemiyorum," diyor dürüstçe. Harika, bu asla iyi bir başlangıç değil.

"Bugünkü toplantımız çok yoğundu." Elime uzanırken yutkunuyor, sanki şimdi söyleyecekleri karşısında kaçacakmışım gibi. "Bunu sana söylememek bana kendimi iğrenç hissettiriyor, bu yüzden söyleyeceğim ve bunun için benden nefret etmemeni umacağım."

"Tamam. Çıkar ağzındaki baklayı Hawke." Midemde bir batma hissi başladı.

"Eli ve Ford o gece neler olduğunu biliyor. Braxton da öyle." Koyu kahverengi gözlerini bana diyor ve ifadesindeki korkuyu açıkça görebiliyorum. "Sana ilaç verildiği gece, ben o Lester denen pislikle uğraşırken Braxton'ı sana göz kulak olması için çağırdım."

Kafam çok karıştı. "Neden Braxton?" Sırrımı söylemesi konusunda daha çok endişelenmem gerektiğini biliyorum ama şaşırtıcı bir şekilde düşündüğüm kadar acıtmıyor. Belki de haftalar önce Eli'la konuşmasına kulak misafiri olduğumda onun hakkında en kötü sonuca vardığım içindir. Ama Braxton? Onca insan varken neden o? İkisi anlaşıyor bile.

Dudaklarını yalıyor. "Ford'u aramak istemedim çünkü Billie'ye söyleyeceğini biliyordum ve benden kimseye söylemememi istemiştin ama sana zarar vermeye çalışan o pisliğin hâlâ hayatta olduğunu bilerek saatlerin geçmesine izin veremezdim." Kalbim kabarıyor. "Bu yüzden Braxton'dan sana göz kulak olmasını ve bir iyilik karşılığında o geceyle ilgili bazı şeyleri açıklığa kavuşturmama yardım etmesini istedim. Bugün tedarikçinin adını almak için Waylon Striker'a da bir iyilik teklif ettim ve gelecekte aradığında yardımına ihtiyacım olabilir."

"Ben mi?"

"Hackleyebilen ve iz sürebilen birine ihtiyacı vardı ve babanın benden nefret ettiğini ve bana yardım etmeyeceğini biliyorsun. Önyargılı olabilirim ama bence sen yine de ondan daha iyisin."

Dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor ve onun gözleri şaşkınlıkla açılıyor. "Benden nefret etmiyor musun?"

Elimi çenesinin üzerine koyup ensesindeki gölgeyi okşuyorum. Muhtemelen kızgın olmalıyım ama Hawke'ta bunun çoğunun boşa gittiğini hissediyorum. Onun iyi bir kalbi var. Ve Hawke'ın bunu beni korumak için yaptığını biliyorum. Sırrımı onlara asla sıradan bir konuşmada söylemezdi, bu yüzden paylaşmanın gerekli olduğunu hissettiyse, gerekçesine güvenmek zorundayım.

"Kızgın değilim," diyorum ona, haftalar öncesiyle aramızdaki dünya kadar farkı ve Eli ile konuşmasına kulak misafiri olduğumda nasıl tepki verdiğimi düşünerek. Ya da belki de bunu kendi kendime sindirecek, Billie'ye açılacak ve utanç verici ağırlığından kurtulacak zamanım olduğu içindir. Hawke bana çok daha yaralayıcı olduğunu düşündüğüm sırlar anlattı. Bunları kimseye anlatmak niyetinde değilim ama artık tamamen farklı bir yerdeyiz. "Tüm bunları yaptığın için teşekkür ederim. İşin gereği yapmak zorunda olduğunu biliyorum ama beni de buna dahil ettiğin için teşekkür ederim."

Elimi tutuyor. "Bunu senin için yapıyorum, sevgilim. Kimse sana dokunamaz. Onlar kurtulacağım farelerden başka bir şey değiller. Sana dokunan doğrudan onların eli olmasa bile, seni bir daha asla rahatsız etmemesi için bunu sonuna kadar takip edeceğim."

Gülümsüyorum. "Tüm canavarlarımı kovalayacaksın, ha?" Mırıldanıyorum, Hawke'ın koruyucu doğası beni oldukça cezbediyor. Çok ateşli. Çok ateşli.

"Senin savaşın benim savaşımdır. Her zaman."

Bu açıklama karşısında kalbim küt küt atıyor. Hawke'ın bu sözlerin ve arkasındaki niyetin benim için ne anlama geldiğini anlayıp anlamadığını bile bilmiyorum. Yumuşak başlı olduğunu biliyordum ama Tanrım. Bu adam bir kadını nasıl rahatlatacağını biliyor. Kaşlarını salladı. "Şimdi, hızlıca tuvalete gitmeye ne dersin?"

Başımı arkaya atıp gülüyorum ve beni rahatlattığı gibi, beni becermek için sırt üstü yatırıyor.

"Gerçekten hızlı mı?" O ayağa kalkarken soruyorum. Eli yüzümden koluma doğru kayıyor ve elimi kavıyor. Beni tabureden çekiyor ve sonra doğruca tuvaletlerin olduğu yere götürüyor, bizi bir tanesinin içine kapatıyor. Kapıyı arkamızdan kilitliyor ve hemen ardından sertleşmiş sikini dışarı çıkarıyor. Bana uzanıyor, elini elbisemden yukarı ve doğrudan külotumun içine kaydırıyor. Elini geri çekiyor, parmaklarını yalıyor, sonra tekrar geri gidiyor. Tüm bu süre boyunca onunla göz teması kuruyorum. Eğilip dudağımı ısıyor, sonra dişlerini boynumda gezdiriyor. Başımı eğip ona daha iyi erişim sağlıyorum.

"Becer beni," diye fısıldıyorum. Onu içimde istiyorum, benimle oynamasını değil. Başını sallıyor ve parmaklarını bacaklarımın arasından çıkarıyor. Sonra beni zahmetsizce kaldırıyor ve doğrudan sikinin üzerine indiriyor. Nefesim kesiliyor ve acaba ondan bıkacak mıyım, bana hissettirdiklerinden ya da bana dokunuşundan bıkacak mıyım diye merak ediyorum. Bundan şüpheliyim. Sanırım o benim en sevdiğim bölüm olacak.

CKAPTER 45

Ivy

W Biricik Anya Ivanov'dan sizi kocasının restoranına davet eden bir mesaj aldığınızda, bunu geri çeviremezsiniz. Ben de her iyi kadının yapacağını yaptım, en güzel elbisemi giydim. Gri.

Her tarafı yapay elmaslarla süslü ve alt etek kısmı dizlerimin hemen üzerinde. Anya'da hayran olduğum bir şey de tarzı. Olabildiğince şık ve taktığı mücevherlerle parasının hakkını veriyor.

Bu yüzden ne tür bir etkinlik olduğunu bilmesem bile en iyi kıyafetimi giymem gerektiğini biliyorum çünkü bu kadın her zaman podyumdan çıkıyormuş gibi giyiniyor. Garip bir şekilde, karnımın alt kısmında bir miktar sinir kıpırtısı hissediyorum. Acaba Hawke'la aramızdakileri biliyorlar mı? Dedikodular ailelerimiz arasında hızla yayılıyor ve Hawke'ın ağzını kapalı tutamadığını kesinlikle biliyorum. Bu yüzden belki de oğlunu bu şekilde sergilemek ilk izlenimler için en iyisi değildir, ama aynı zamanda bahis bahistir.

Hawke'ı boğazına takılı bir tasma ile odanın içinde gezdiriyorum. Sanki görülecek tuhaf bir şey yokmuş gibi gururla yürüyor.

Herkes bize bakarken, "Beni soymadın bile, o yüzden neden hâlâ bunu giymek zorundayım bilmiyorum," diye homurdanıyor. Ancak ailemizin ve arkadaşlarımızın önünde oynadığımız bu dinamik oyundan oldukça keyif alıyorum.

"Hâlâ aktif bir katılımcıydım. Bu benim hatam değil. Üç Viagra hapı akıllıcaydı," diye azarlıyorum.

Restoran bu geceki parti için halka kapalı. Buradaki herkesi tanımıyorum ama ailemizden ve arkadaşlarımızdan birçoğu partiye katılıyor.

Anya bizi görür görmez konuşmasına ara verip oğluna ters ters bakıyor ve bize doğru ilerliyor. Birden, onu tasma ve kayışla gezdirmek konusunda o kadar da emin değilim.

Yanağımın iki yanına birer öpücük kondurduktan sonra Hawke'a bakınca şaşıyorum. "Hangi bahsi kaybettin?" diye soruyor ona Rus aksanıyla. İçimi bir rahatlama dalgası kaplıyor. Elbette oğlunu yeterince iyi tanıyor.

Bir şeyler mırıldanıyor ve ikimiz de sadece "Viagra" kelimesini yakalayabiliyoruz.

Beni onaylarcasına aşağı yukarı bakarken başını sallıyor. "Geldiğine sevindim. Son zamanlarda ikinizin arasında bir şeyler olduğunu duydum."

Hawke'a bakıyorum, yüzünde boktan bir sırıtış var. Kolu belime dolanıyor ve beni kendine çekiyor, gururlu bir şekilde. Anya hiçbir şeyi kaçırmıyor ve ben onun ne düşündüğünü asla okuyamıyorum. Ama sonunda şöyle diyor. "Onu kontrol altında tut. Sık sık pervasız olmayı seviyor."

"Sanki benim kadar pervasız değilmiş gibi konuşuyorsun," diye alay ediyor Hawke ve ben de kaburgalarına dirsek atıyorum.

Anya'nın dudaklarının kenarı bir garsonun geçtiğini fark edince kıvrılıyor ve kızın yanlış yaptığı bir şey yüzünden öfkeli olduğu belli oluyor. "Akşamınızın tadını çıkarın. Babanı yeni restoran açılışı için tebrik et."

Bu güçlü kadın ve erkeklerin ölümcül yeraltı işlerini yürütmelerine rağmen, gerçek servetlerini gizlemek için yasal işleri de kullanmalarını her zaman ironik bulmuşumdur. Kocasını River Bently, Manhattan'daki lüks restoranların çoğunun sahibi.

Oturmuş bana el sallayan Billie'yi fark ediyorum. Bal rengi güzel bir elbise giyiyor ve Ford onun yanına otururken bakışlarını ondan ayıramıyor.

Kalabalığın arasından dolanarak masalarına gidiyoruz ve Billie yanındaki sandalyeyi çekerek benim oturmamı işaret ediyor. Ford kardeşine bakıyor ama ikisi adına konuşan Billie oluyor.

"Tasma ve kayışın ne olduğunu sormak istediğimi bile sanmıyorum." Elimi tuttu ve sıktı. "Geldiğine sevindim" demekle yetineceğim."

Hawke, "O da öyle dedi," diye şaka yapıyor ve ben de onu tekrar kaburgalarından dürtüklüyorum. Kıkırdıyor ve sonra odanın karşısında duran Eli ve Jewel'ı fark ediyor. "Be

Hemen döneceğim," diyor ve iş moduna geçiyor; tasmaı ve tasmaları varken bu oldukça komik bir durum. Ama yakın zamanda onları çıkarırsam sıçarım. Herkesin onun kimin orospusu olduğunu bilmesi hoşuma gidiyor.

Masada bir bardak su ararken aniden biri diğer tarafımdaki koltuğa oturuyor. "Ivy Walker," diyor River. Vay canına, bu gece gerçekten de tam muamele görüyorum. Diğer ikisini selamladığında Billie gülümsüyor ve Ford onu eğlenerek izliyor.

"Restoranınızın açılışı için tebrikler," diyorum ona. "Teşekkür ederim.

Son zamanlarda kutlanacak pek çok şey olduğunu duydum," dedi.

cevap verir. "Umarım bunu söylemek haddimi aşmak olmaz ama ailemize hoş geldiniz. Sen de Billie." Onu da dahil etmeye özen gösterir.

Tüylerim diken diken oluyor çünkü her şeyin bu kadar hızlı ilerlemesi garip geliyor. Doğru hissettiriyor, ama aynı zamanda hepimiz en başından beri işin içindeymişiz ve geri adım atmanın bir yolu yokmuş gibi hissettiriyor. Geri adım atmak istediğimden değil, ama sanki hiçbir güvenlik ağı yokmuş gibi. Ve hala aileme söylemedim. Şehre geri döndüklerini biliyorum ve yakında onlarla konuşmalıyım, ancak diğer her şeyle o kadar meşguldüm ki ilişki durumumu güncellemek bir öncelik gibi görünmüyordu. Yine de Hawke için öyle olmalı. Eli, söylediği bir şey Jewel'i güldürdüğünde kaşlarını çatarken ona bakıyorum. Üst baldırında biten uzun bir yırtmacı olan siyah bir elbise giyiyor. Çok seksi ve Eli'nin onu sahiplenış şekli, sanki odanın öbür ucundan görülebilen yüzük yeterince belirleyici değilmiş gibi, sınırların dışında olduğunu herkese hissettiriyor.

"Bir bardak şarap istemiyor musun?" River içkisi olmayan tek kişinin ben olduğumu fark edince kaşlarını çatarak soruyor.

"Hayır, teşekkür ederim. Su iyi," diyorum kibar bir gülümsemeyle. Sorun şu ki, pedikür yaptırmayı mimoza ile kutlamayı seven bir parti kızından sadece su içen birine dönüştüğünüzde insanlar şüpheleniyor. Ama insanların ne düşündüğü umurumda değil.

River başını sallayarak, "Benim karım da içki içmez; onunla tanıştığım günden beri hiç alkol kullanmadı" diyor. Sonra önünde bir içki olan Ford'a bakıyor. Yakın çevremizde Ford'un içki içmediği ve bardağı sadece dekor olarak kullandığı bilinir. Bunun nedenini hiç sormadım. Ama River'ın içmemeyi normalleştirmeye çalışması beni daha iyi hissettiriyor. Ona takdirle bakıyorum. Eğer psikopat bir karısı olmasaydı ve ben de oğluna aşık olmasaydım, River Bently'nin iyi biri olduğunu söylerdim.

Tam o sırada biri River'la aramıza bir bardak su uzatıyor ve yan yana oturuşumuzu kesiyor. O mürekkepli parmakları nerede olsa tanırım çünkü aylardır bedenimi işaretliyorlar.

"Teşekkür ederim," diyorum elini sahiplenerek omzuma koyan Hawke'a ve babasına bakıyor.

"Benim koltuğumdasın," diyor River'a. River sırtıyor ve tasma ile tasmayı fark ederek önce bir, sonra iki kez göz kırptıyor. Gülmekten yere yığıldı. Ben de alt dudağımı dişliyorum, onlar da benim kadar sevdikleri için kendimle gurur duyuyorum. Hawke çok büyük, bu yüzden onu bir aksesuarmış gibi etrafta dolaşırken görmek çok komik.

"Bu bir ön sevişme mi yoksa bahsi mi kaybettin?" River diplomatik bir şekilde sormaya çalışır.

Hawke, "Ön sevişme, umarım," diye cevap veriyor ve ben de onu uyarmak için tasmayı çekiştiriyorum. Ama bu onu sadece tahrik ediyor gibi görünüyor. Gözlerinin kararmasından bunu anlayabiliyorum. Gerginliği anlayan River ayağa kalkıyor. Sonra eğilip Hawke'a bir şeyler fısıldıyor, o da koltuğa oturmadan önce bakışları benimkilere kayıyor. Beni kaldırıyor ve sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi kucağına çekiyor.

"Akşamınızın tadını çıkarın çocuklar. Annenizin onaylamayacağı bir yaramazlık yapmayın," diye takılıyor River, bir bardak kehribar rengi sıvıyı dudaklarına götürürken.

"Bu sabahtan beri hâlâ ağrın var mı?" Hawke kimsenin duymayacağını düşündüğü kadar alçak sesle soruyor ama Billie'nin sırtarak Ford'la konuşmaya başlamasından anlıyorum.

"Hayır," diye muzipçe yalan söylerken suyumdan bir yudum alıyorum. "Güzel. O zaman yine benimle eve geliyorsun."

"Kendinden çok eminsin, değil mi? Bu gece seni bunun için çalıştırmak zorunda kalabilirim çünkü çok kötü bir çocuk oldun," diye şakacı bir şekilde azarlıyorum ve yanağına iki tokat atıyorum. Aletin altımda seğirdiğini hissediyorum ve gülüyorum. Bana karşı bu kadar duyarlı olmasına bayılıyorum. Kendimi dünyanın en arzulanan kadını gibi hissettiriyor. Her zaman kendime güvenim vardı, ama bu adamın sonsuz ilgisine sahip olmak beni yeni zirvelere taşıyor.

Billie ve Ford'un konuşmalarına katılmaya çalışıyorum ama odağım Hawke'ın belime dolanan elinde. Bazı insanların bizi izliyor olabileceğinin farkındayım ama bu onların sorunu. Hawke'ın beni istediğini, benim onun olduğum kadar onun da benim olduğumu bu kadar net ifade etmesini seviyorum. Eğer insanlar

beğenmiyorlarsa, ben onları tehdit etmeden önce bakışlarını başka yöne çevirmeliler.

Eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Seni burada, banyoda götürebilirim."

"Hayır." Elleri etrafımda sıkılaşıyor. Omzumun üzerinden bakıyorum, sırtırken dudaklarımız birbirine yaklaşıyor. "Sabır bir erdemdir, *sevgilim*."

Beni öpüyor, nasırlı eli çenemi kavlıyor.

Ford boğazını temizleyene kadar hala insanlarla dolu bir odada olduğumuzu fark etmiyoruz ve eğer ayağa kalkarsam herkes Hawke'ın ne kadar sert olduğunu görecektir. Ama Hawke ne onlara ne de bir başkasına bakmadan, "Sabır benim güçlü yanımdır değil, biliyorsunuz" diyor.

"Ama tüm köpekler yeni numaralar öğrenebilir," diyorum, tasmağını çekştirip burnunun ucunu öptükten sonra sırtarak Billie'ye dönüyorum. Gülümsemesini sırtımda hissedebiliyorum ve sonra boynuma sokulup tenime öpücükler konduruyor. *Hay sikeyim*. Sabır benim de güçlü yanımdan biri değil.

CKAPTER 46

Hıwke

"W Kıpırdamay ı keser misin?" Ford göğsüme bir dövme daha eklerken homurdanıyor.

"Ne? Kıpırdamıyorum; bugün berbatsın." Ona küfür ediyorum kendi dövme odası.

Karnıma sert bir yumruk atıyor ve ben de gözlerimi devirip ellerimi başımın arkasına koyarak işine geri dönmesine izin veriyorum. Bana dövme yapmasına izin vermeyi her zaman sevmişimdir, ama sabırlı bir piç değilim ve uzun süre oturamıyorum, bu da sadece kardeşimi kızdırıyor. Şanslıyım, orospu çocuğu beni seviyor.

"Annem dün gece bana sen ve Ivy hakkında sorular sordu," diyor Ford daha fazla mürekkep sürerken.

"Öyle mi?" Bektan bir sırtışıla cevap veriyorum. Annemin, benim için mükemmel bir şekilde yontulmuş olan kadınla bu kadar ilgilenmesine sevindim. Annem her zaman iyi bir zevke sahip olmuştur.

"Evet. Aranızdaki ilişkinin ciddi olup olmadığını öğrenmek istedi." "Bu bir şey," diyorum kaşlarımı sallayarak.

"Lanet olsun, beni kızdırıyorsun."

"Ben de seni seviyorum." Ona bir öpücük gönderiyorum.

"Onu seviyor musun?" diye soruyor, dövmeyi durdururken bana bakıyor.

"Evet," diyorum kuşkusuz.

Bunu söylediğimi duyunca şaşırmış gibi kaşları çatıldı. Sanırım daha önce hiçbir kadın için böyle bir şey söylememiştim. Kimse onun gibi değildi.

"Bunu nereden biliyorsun ki? Emin misin?"

"Evet, eminim." Başımı salladım.

"Nasıl?" diye soruyor, bakışlarını üzerime çizdiği desenin üzerinde gezdirerek. "Tek eşliliği merak etmek bir yana, hiç ilişki yaşamadın bile."

Bunu sadece birkaç saniye düşündüm çünkü kendi gerçeğimi biliyordum. Onun hakkında ne hissettiğimi anlamak roket bilimi değil. "Sanırım onu her zaman bir şekilde sevdim, ama şimdi ona sahip olduğuma göre, gitmesine asla izin vermeyeceğimi biliyorum. O benim için her şey. Artık başka kadınlara bakıyorum ve bana bir şey ifade etmiyorlar. Sadece onu görmek istiyorum. Uyanıyorum ve onu görmek istiyorum. Uyuyorum ve ona sarılmak istiyorum. Ve o yakınımdayken göğsümde ve midemde garip bir his oluyor, sanki ona dokunmak zorundaymışım gibi. Kendimi tutamıyorum."

"Hmmm," diye mırıldanıyor Ford dövmeme konsantre olurken.

"Ne? Bunun hayranlık olduğunu mu düşünüyorsun?" Onu görmek için dönerek soruyorum ve o da bana ters ters bakıyor. *Hay sikeyim*. Eski yerime geri döndüm.

"Hayır. Hep ikinizin birlikte olabileceğinizi düşünmüştüm. İkiniz de çok yavaşsınız." Sonra derimdeki fazla mürekkep ve kanı silerken gülüyor.

Ford her zaman bir kadınla birlikte olduğumda bunun uzun sürmeyeceğine dair yorumlar yapardı ve ben bunu hiç sorgulamaz ya da umursamazdım. Hatta hiçbirinin uzun sürmesini istemedim. Ama şimdi geriye dönüp baktığımda, sanki her zaman kiminle birlikte olacağımı biliyor gibiydi. Sanırım doğru insanla birlikte olmak için önce siperlerden geçmeniz gerekiyor. Yine de yalan söyleyip eğlenceli olmadığını söylemeyeceğim. Ne olursa olsun her zaman eğlenirim. İyi vakit geçirmediğim tek zaman, Ivy'nin bana zarar verdiği ya da üzüldüğü zamandır.

Bana kızmasından nefret ediyorum.

"Merhaba!" Ivy, Ford'un evine girerken seslenir.

Kaşları birbirine çatıldı ve hemen açıkladım: "Ona bir anahtar verdim ve burada olacağımı söyledim."

"Tanrım. Şimdi de bütün başboşları evime alıyorsun. Billie onu içeri alabilirdi."

"Buraya!" Ford başını sallayıp dövmemin son rötuşlarına devam ederken bağıriyorum. Topuklarının koridorda tıkırdadığını duyuyorum. Sonra kapıyı açıp içeri bakıyor.

"Motorcu arkadaşının bize bahsettiği Dallas Rigger denen adamın yerini buldum. Aslında Springfield'da yaşıyor ve-" Sözleri kesildiğinde

kafasını kaldırıyor ve ne olduğunu anlaması bir saniyesini alıyor. "Nesin sen...? Dövmeme mi?" Yaklaşıyor ve göğsüme bakıyor. "Bu...?"

"Ivy," diyorum, üzerime dövmesini yaptığı bitkiye bakarak.

"Sen delisin, bunu biliyorsun, değil mi?" Başını sallıyor ve karşımadaki koltuğa oturuyor.

"Billie duşta. Bize bu adamla ilgili bildiklerini anlatmaya devam et," diyor Ford, tüm işiyle ve benim de dikkatimi çekiyor.

"Doğru," diye mırıldanıyor, dövmeye bakmaktan kendini alamıyor. Telefonuna bakarken küçük bir gülümseme yakalıyorum. "Bilgileri Eli'a da gönderdim. Bu adam hakkında bazı ilginç şeyler buldum. Pislüklerini temizlemeye alışkındır; radarın altında uçmanın beni geçtiğinde işe yaramaması çok kötü."

O bunu söylerken göğsüm gururla kabarıyor. Bu pislük hiç yakalanmayabilirdi ya da yakın zamanda yakalanmayabilirdi, en azından benim vahşi tanrıçamla yolları kesişecek kadar şanssız olmasaydı. Operasyonun arkasındaki beyin o ve ben de onları gömmek için gereken kirli cezaları memnuniyetle vereceğim.

"Uyuşturucuyu büyük olasılıkla Springfield'da ürettiği ve filtrelediği iki yere indirgedim. Kendisi fazla dolaşmıyor. Lester ve Jared gibi küçük yordakçıları gönderiyor. Daha detaylı incelediğimde, bir seks çetesi de kurmuş olabileceğinden şüpheleniyorum."

Ford ve ben birbirimize bakıyoruz. İyi adamlar değiliz ama söz konusu kadınlar ve çocuklar olduğunda çizgiyi çekiyoruz. Bu pislükler en kötüsü. Ford ve ben aynı anda bir mesaj alıyoruz. Hep birlikte telefonlarımızı kaldırıyoruz ve yarın kan banyosu yapacağımın garantisini alınca gülümsemem kıvrılıyor.

"Görünüşe göre bununla yarın ilgileneceğiz, sevgilim," diye bilgilendiriyorum onu. "Eli boş durmuyor, değil mi?" diye yorum yapıyor.

Ford dövmeme devam ediyor, ben de Ivy'ye meydan okuyorum, "Neden sen de yaptırmıyorsun, sevgilim?"

Gözlerini deviriyor. "Seninle eşleşen dövmeler yaptırmayacağım."

"Hadi ama. Ne zaman bir meydan okumadan geri adım attın?" Onu kışkırtıyorum ve o da alt dudağını ısırıp başını sallıyor. Buna karşı koyamayacağını biliyorum. Göğsümdeki yeni sarmaşık dövmesinin ince yanıklığının tadını çıkarıyorum, bakışlarının çıplak göğsümde ve karnımda gezinmesini engelleyememesinden memnunum.

"Peki," diye cıvıldıyor, sonra Ford'a soruyor, "Benim için vaktin var mı?"

"Siz ikiniz kafayı yemişsiniz," diye homurdanıyor. "Nereye istiyorsun?"

Düşünceli bir şekilde vücuduna bakıyor, sonra kalçasını ortaya çıkarmak için pantolonunu hafifçe indiriyor ve ben bir anda yerimden kalkıp Ford'un görüşünü engelliyorum.

"Hey! O çizgiyi mahvetmediğin için şanslısın, pislik," diye küfrediyor Ford aynı zamanda, "Belki kalçamda?" diyor.

"Hayır," diyorum hemen elini çekip pantolonunu yerine oturtuyorum ki daha fazla tenini görmesin. "Belden aşağısı ya da göğüslere yakın hiçbir şey yok." Kardeşime ters ters baktım. "Kadınima bakmanı istemiyorum."

Ivy gülüyor, sonra beni sandalyeye doğru itiyor. "Bir vidan gevşemiş, bunu biliyor musun?"

"Beni bu yüzden seviyorsun." Tekrar otururken göz kırpmıyorum. Vücudu kilitlendiğinde ve rahatsız bir şekilde yer değiştirdiğinde bunu anlayabiliyorum. Ah, büyük L kelimesi. Her neyse. Umurumda değil. Bekleyeceğim. Zaten bu kadar bekledim.

Ford göğsüme dövme yapmaya devam ederken gözlerini deviriyor. "Seni seviyor, haberin olsun."

"Hey!" diye bağıryorum, onu tokatlıyorum çünkü kadınımı rahatsız ettiği çok açık.

"Biliyorum," diyor Ivy sessizce ve ben şaşkınlıkla bakışlarımı ona çeviriyorum. "Biliyor musun?"

"Biliyorum. Uyuduğumu sandığın her gece bana bunu söylüyorsun," diyor kesin bir ifadeyle. *Hay* aksi. Bunu neredeyse bir aydır söylüyordum. Hiçbir fikri olmadığını sanıyordum ama bunu kendime saklayamazdım.

"Tamam, bu iyi bir şey ama kadın, sen de beni sevdiğini söylemelisin. Sonuçta aramızda bir şey var," diyorum ona. Bu kadın beni nasıl sıkıştıracağını gerçekten biliyor.

Ford sözlerim üzerine inliyor ve yemin ederim ki tutkulu aşkıımızdan rahatsız olmuş gibi iğneyi tenime daha da derin batırıyor. *Çok mu kıskanç?* Ona sırtırken düşünüyorum. Eminim o da biliyordur. Birbirimizi her zaman tam olarak açıklayamadığımız şekillerde anladık.

Ford dövmeye odaklanarak, "Sadece ona söyle ve hepimizin acısına son ver," diye homurdanıyor. "Kırıldık, kelimelere ihtiyacımız var. Bu yüzden hep onunkini kullanıyor," diye açıklıyor ve onun tarafından onaylanmak güzel bir his. Herkes bu kadar boşboğaz olduğum için bana çok bok atıyor ama en azından benimle nerede durduklarını biliyorlar. O, Eli ve Dutton, "Bil bakalım hangi ruh halindeyim?" oyununu oynamayı seven buz küpleri. İyi bir ruh halinde olsalar bile, ekşi bir limon ısırmış gibi görünüyorlar.

"Sana aşık oluyorum. Bu sayılır mı?" Ivy saçının bir parçasını kulağının arkasına sıkıştırarak söylüyor ve yemin ederim kalbim duruyor. Onu bundan daha mükemmel ne yapabilir bilmiyorum.

"Çok doğru, öyle. Yakışıklılığım ve cazibeme karşı koyamayacağını biliyordum. Ben bir avım." Ona göz kırpıyorum.

"Kahretsin, şimdi egosu lanet olası evinden daha büyük olacak," diyor Ford, dövmeyle silerek ve yaptığı işi kontrol ederek.

"Çok geç," diye homurdanıyorum, sonunda işini bitirmiş olarak geri çekilirken.

"Billie'yi kontrol ediyorum. İkinizin sevişmesini izlemek ya da berbat sözlerinizi dinlemek gibi bir niyetim yok. Dövmene başlamadan önce on dakikan var Ivy, o yüzden ne istediğini düşün. Ve sakın eşyalarımı kırma," diyor Ford.

"Ailenin onayını almışım gibi görünüyor?" diye soruyor ve Hawke Junior'ın ihtiyaçlarıyla ilgilenmeyeceğini anladığımda içten içe ölüyorum. Sanırım onu sevdiğimi bu kadar kolay söylemek, aynı fikirde değilse onun için şok edici olabilir. Öyle olduğunu bilsem bile. Ama beklediğim için mutluyum.

"Neden yapmayasın ki?" Onu kendime çekerken sordum.

"Henüz aileme söylemedik," diyor sessizce ve ailesine ne kadar yakın olduğunu ve onun için ne kadar önemli olduklarını biliyorum. Önündeki engel babası. O pislik yıllardır beni kızından uzak tutuyor. Ve ikimiz de biliyoruz ki şimdiye kadar ilişkimizden haberdar olmuşlardır. Will Walker'ın onayını almak zor olacak ama bana oğlum demesini hayatımın misyonu haline getirdim. Bu olacak.

"O zaman yarından sonra onlarla bir yemek organize ederiz," diyorum içindeki gerginliği hissederek.

Tırnaklarını göğsümün üzerinde kaydırıyor, yeni dövmeye geldiğinde dikkat ediyor ve başını kaldırıp "Beğendim" demeden önce dudaklarının bir gülümseme başlangıcıyla seğirdiğini görüyorum.

"Güzel. Senden

hoşlandım." "Annem de

senden hoşlanıyor."

"Bunu zaten biliyordum," diye cevap veriyorum kendini beğenmiş bir şekilde.

"Senden hoşlanıyorum," diyor.

"Öyle mi? Peki, senden ne kadar hoşlandığımı göstermeme ne dersin?"

"Hawke, bir an için ciddi ol," diye azarlıyor, mavi gözlerini benimkilere dikmiş. "Yarını düşünmek benim için korkutucu. Siz öylece içeri mi giriyorsunuz?"

kapıları kırıp, onları öldürmek mi? Yardım etmek için yapabileceğim bir şey var mı?"

Endişeli düşüncelerini susturmak için dudaklarına bir öpücük konduruyorum. Parmaklarını kalbimin üzerinde, tam yeni dövmenin olduğu yerde kıvırıyorum. "Kapıları tekmelemek eğlencelidir. Ama öldürmek en sevdiğim kısım. Ama sana geri dönmeyeceğim konusunda endişelenmene hiç gerek yok."

"Bunun sözünü veremezsin," diyor sessizce. Bu güçlü kadının kendine olan güvenini kaybettiğini görmek garip ve ona bu güvenceyi vermenin bana bağlı olduğunu fark ediyorum.

"Seni sevdiğime söz verebilirim. Ve bunu hemen şimdi söylemek zorunda değilsin. Senin için yeterince bekledim; daha da bekleyebilirim. Ama sana şunu söyleyebilirim ki, henüz kimse kıcıma tekme basmadı. Ford dışında, onun için üzüldüğüm zamanlar hariç. Ama sana geri döneceğim. Bu benim kabul etmen gereken bir parçam. Çivili eldivenlerimle tam anlamıyla dünyaya kafa tutabilirim. Sonrasında kana bulanmış olabilirim ama ben buyum. Ama eğer istediğin bu değilse..." Onu yatıştırmak için kendimle ilgili neleri değiştirmem gerekebileceğini düşünüyorum. Bu yanıma anlaması için.

Eli çenemi kavırıyor. "Değişmeni istemiyorum Hawke. Öldürmekten hoşlandığını biliyorum. Sadece güvende ol. Lütfen. Ve beni uzun süre bekletme."

Bileğinin iç kısmını öpüyorum. Sessiz bir söz. "Benim yanıma taşınır mısın?" Kıkırdıyor, başını sallıyor. "Tam bir fırsatçısın."

Elini sıkıyorum ve dudaklarından öpüyorum. "Ben de çok ısrarcıyım," diye homurdanıyorum. "Ve sorudan kaçmayı bırak."

"Tek parça halinde döndüğünde bana sor. Üzerindeki her çizik, çürük ya da yara, sekssiz bir güne eşittir."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Ne? Ciddi olamazsın." "Çok ciddiym." Başını sallıyor.

Boku yedim. Her zaman hırpalanmış ve yaralanmış olarak geri dönüyorum, ama bunun nedeni heyecan için yaşamam. Ama seksi de seviyorum. Onunla. *Sikeyim*.

İçimdeki kargaşaya gülüyor ve ben de bu kadına işkence edebileceğim tek saldırı şekli olan gıdıklamaya başlıyorum. Ivy tekme atıyor ve çığlık atıyor, elimden kurtulmaya çalışıyor.

Kim derdi ki ben, yılın playboyu, yılın seksi kızıyla yuva kuracağım? Sanırım hep böyle olması gerekiyordu. Neyse ki benim espri anlayışımı seviyor. Ama sanırım bacaklarımın arasındakini daha çok seviyor ve onu suçladığımı söyleyemem. Çok güzel bir sikim var. Onun çok güzel amına çok güzel şeyler yapmaktan hoşlanıyor. Ve ben her zaman açım, kavrulmuşum ve onu doyurmaya ihtiyacım var.

Kardeşimin ne dediği umurumda değil.
Kıçımın on dakikası. Kadınımıla sevişirken zaman tutmayacağım. Her
zaman yeterli zamanımız yokmuş gibi hissetsem bile.
Onu kaırırma ve asla kaırmasına izin vermeme dűřüncesi aklıma geliyor.
Yine de onun kanatlarını asla kesemem. Sadece bana vermek istediklerinin
tadını çıkarabilirim.

CKAPTER 47

Ivy

T D n yaptırdığım dövme yüzünden pazumun i i kaşınıyor. Bir  ift çivili eldivende karar kıldım ve yemin ederim Hawke gözüne kaçan tozdan şikâyet ederek neredeyse ağlayacaktı.

Ona onu sevdiğimi söylemek beni korkutuyor. Hawke kalbini koluna kolayca takıyor, ama iliş iler için bir tür direnç ya da zaman  izelgesi olması gerektiğini hissediyorum. Ama dairemde oturan kadınlara baktığımda -hepsi benimle aynı gemide- erkeklerimiz dışarıda işlerini hallederken, hiçbirinin zaman çizelgesinin aynı olmadığını fark ediyorum.

Hiç iliş im olmadı ama Hawke'ın söylediklerinin hiçbirini yanlış bulmuyorum. Beni sevdiğini söylediğinde ciddiymi. Gecenin k r nde bana bunu söylemeye başladığından beri sözlerinde bunu hissediyorum.

Ama sanki bu beni her şeyi yapmaktan alıkoyacak son şeymiş gibi geliyor çünkü bunu ona söylediğim anda o kadar derine düşeceğim ki geri d nemeyeceğim. Belki de çoktan düştüm. Hayır, biliyorum. Öyle olmasaydı, göğsündeki sarmaşı la birlikte koluma onun eldivenlerinin dövmesini yaptırmazdım.

Eldivenlerin özellikle onun bu parçasını kabullenilişimi temsil etmesini istedim. Onu asla değiştirmek istemiyorum. Hayattan daha büyük enerjisinin altında şiddete karşı bastırılamaz bir açlık olduğunu biliyorum. Ama aynı zamanda bu açlığın içinde çok tatlı bir şey var ki onu el üstünde tutma ayrıcalığına sahibim.

Hope mutfak tezgahımda bir fincan çayın tadını çıkarıyor. Billie birkaç dakika önce ileri geri volta atmayı bıraktı ve şimdi

kanallar arasında gezinirken patlamış mısır yiyor. Ford'u bir kez neredeyse kaybettiğinden beri bu onun için çok zor olmalı. Gerçi Hope'un babasının Braxton'ı göğsünden vurduğunu duydum, bu da korkutucu olabilir sanırım. Ama Hope olabildiğince sakın. Posie, oğlu Bentley'e bakmak için evde kaldı. Ve Jewel, tam bir baş belası olarak Eli, Dutton, Ford, Braxton ve Hawke ile birlikte Springfield'a gitti.

Onlar gittiğinden beri boş boş konuşuyoruz ama belli ki sinirlerimiz odaya yayılmaya başladı. Ancak bu konular hakkında konuşamamayı normalleştirmek istemiyorum. Ne olursa olsun birbirimize destek olmamızı istiyorum ve hepimiz katil olan erkekleri severken vidalarımız gevşemiş gibi görüldüğüne göre, bu tartışmayı yapabiliriz.

Hope'a, "Braxton'dan katılmasını istemelerine şaşırdım," diyorum ve Billie başını beklentiyle Hope'a doğru çeviriyor.

"Hayır, gitmediler. Ona gitmesini söyledim çünkü bu onlar için iyi bir bağ kurma deneyimi olacaktı" diye cevap veriyor. "Geri dönmesi konusunda endişelenmiyorum. Onu öldürebilecek tek kişinin ben olduğumu biliyor, o yüzden geri dönecektir."

Billie kıkırdadı. "Hâlâ böyle şeyler söylemene alışmam gerekiyor."

"Hawke'a söylediğim son şey kıçlarına tekme basmaktı, ama bu demek değil ki

Endişelenemem," diye itiraf ediyorum. "Ama geri döneceğini biliyorum. Sadece şimdi farklı hissediyorum. Babamı kaç kez dışarı çıkarken ve her tarafı kan içinde dönerken gördüğümü hatırlamıyorum. Annem bu konuda her zaman çok sakın görünüyordu ama sanırım içten içe belki de endişeleniyordu."

"Bu tür düşüncelere sahip olmak çok doğal, değil mi?" Billie dedi ki, bu konuşmayı öncelikle onun için başlatmak istemiştin. Çünkü bunun en çok onu etkilediğini biliyorum. "Ford'a eve tek parça halinde dönmesini söyledim, o da donuk bir ifadeyle" dedi - yüzü değişti ve erkek arkadaşını taklit etmeye çalıştı - "Neden dönmeyeyim ki? Bir an önce eve dönüp seninle Netflix izlemek ve rahatlamak istiyorum." Kendi kendine gülüyor. İyi bir taklit olduğunu kabul etmeliyim. "Ama ona güveniyorum."

Düşünceli bir şekilde iç çektim. Her şeye rağmen, bu operasyonun ardındaki sırları ortaya çıkardığım bu son birkaç ay heyecan vericiydi. Acaba bu iş için yaratılmış olabilir miyim diye düşünüyorum - kadınları inciten ve istismar edenlerin yerlerini bulmak. Neredeyse taştan oyulmuş bir erkek arkadaşım ne kadar iyi bir takım olduğumuzu düşünmeden edemiyorum. Kişisel olarak başlamış olabilir, ancak bu, para kazanmanın yanı sıra becerilerimle yapabileceğim pek çok şey olduğunu fark etmemi sağlıyor.

Kadınlara yardım edebilirim. Bunun için övgüye ihtiyacım yok; olsa olsa arka planda çalışmayı tercih ederim. Bu son zamanlarda üzerinde çalıştığım bir fikirdi ama tüm bunların bana yeni bir yön gösterdiğinden eminim.

"Posie nasıl?" Billie'ye sordum. Buraya gelmeden önce onun evindeydi.

"O iyi. Görünüşe göre Dutton, Bentley'e *Star Wars* okuyabilmek için makul bir saatte eve döndüğünden emin olacağını söyledi. Şu sıralar *Star Wars*'a bayılıyor."

Burnum kırılıyor. "Dutton'ın *Star Wars*'la ilgilendiğini hiç hatırlamıyorum."

"Değildi," diyor Billie gülümseyerek. "O çocuk için kelimenin tam anlamıyla her şeyi yapardı."

Kahve yapmak için mutfaka giderken gülümsüyorum.

Hepimizin hayatımızın bu noktasında bir ilişki içinde olacağımızı kim düşünebilirdi?

Hawke'a taktığım takip cihazlarını kontrol etmek için telefonumu çıkarıyorum. Botları, arabası, ceket ve hatta spor çantası da dahil olmak üzere ona birkaç tane yerleştirdim. İki saattir telefonumu kontrol etmedim, kontrol etmeye devam edersem delireceğimi biliyordum. Ayrıca, kalbimin derinliklerinde adamımın yüzünde bir sırtışla kanlar içinde döneceğini biliyorum.

Kapı aniden açılıyor ve çok şaşırdığım için neredeyse elimdeki kupayı düşürüyordum.

Sanki düşüncelerimden cisimlenmiş gibi, Hawke kocaman bir gülümsemeyle orada duruyor. *O iyi*. Bakışlarımı göğsünde gezdirip kesikleri ve sıyrıkları hızlıca sayıyorum ama beni kucaklayıp döndürüyor.

Öldürmekten hâlâ keyif alıyor ve karnıma bastıran sert siki, bu pisliğin tek bir çıkışı olduğunu ifade ediyor.

"Kesik ve çürüklere eşit sayıda gün boyunca seks yok dedim-"

Boynumun arkasından tutup beni bir öpücük için kendine çekiyor ve ağzımı yalayıp yutuyor. Braxton ve Ford içeri girdiklerinde ne durumda olduklarını fark etmiyorum bile çünkü Hawke beni çoktan kıcımdan kaldırmış, bacaklarımı beline dolamış ve beni yatak odasına taşıyor.

"Sana iyi bir çocuk gibi uygun bir zamanda döneceğimi söylemiştim," diyor alt dudağımı ısırp çeğiştirerek. Banyodaki kapıyı arkamızdan çarparak açtığında içim içimi yiyor, amım hemen gümbürdüyor.

Son kontrol ipim de kopuyor ve ikimizi de kırık öpücüklerle soymaya başlarken ellerimi saçlarında gezdiriyorum. "Siktir, o kadar çok şey yaşadım ki

bugün eğlenceli." Bizi duşa götürüp duşu açarken enerjisi çok yüksekti. Beni tekrar öpüyor. Kulağında hâlâ kan var ve sanırım daireme gelmeden önce yüzünü temizlemeye çalışmış olmalı.

"Büyük patlamalar oldu ve on bir adam öldürdüm ve..." Beni tekrar öpüyor, ama ben onu daha yumuşak bir şeye yönlendirdikçe öpüşü değişiyor. Tek parça halinde döndüğü için minnettarım. Söz verdiği gibi eve döndüğü için. Hawke gibi birinin pervasız olmamasını sağlamak için bir ödül sistemine ihtiyacı var, onun bu özelliğini değiştirebileceğimi ya da değiştirmek istediğimi sanmıyorum. Ama her zaman böyle geri gelmesini istiyorum ve en iyi iletişim kurabildiğimiz yol dokunmak.

Beni kaldırıp sikinin üzerinde gezdirirken beni takip ediyor. Gözlerimi taramak için arkasına yaslanıyor. "Beni özledin mi sevgilim?" diye mırıldanıyor ukala bir sırıtışla.

Aletini açgözlü, ıslak amcığımla hizalıyorum, ona evin nasıl bir his olduğunu hatırlatmam gerekiyor, "Lanet olası zamanını aldın" diyorum.

Beni sikinin üzerine oturtup kıkırdıyor ve aramızdan sıcak su akıp günün maceralarını temizlerken fayanslı duvara doğru içime girmeye başlıyor. Bu adamı bu kadar geri dönülmez bir şekilde seveceğimi hiç düşünmemiştim, ama gerçek şu ki, sevmemek çok zor.

Bana vurmaya devam ediyor, içeri girerken sahip olduğu tüm o gergin, heyecanlı enerjiyi dağıtıyor. Bedenimi kullanmasına izin veriyorum, cinsel dürtülerini dışarı atabilmesi için beni istismar ediyor. İçime boşalırken emiyor, ısıyor ve küfrediyor, beni dölleriyle dolduruyor. İçime çarptığını hissettiğim anda rahatlamış bir şekilde iç çekiyorum. Vücudum parçalara ayrılırken, amım onun sikinin etrafını sıkıyor ve her son damla için onu sağlıyor.

Home.

Hawke.

Barış.

Dünyadaki tüm zamana sahipmişiz gibi beni tembelce öpmeye devam ederken nefeslerimiz titriyor. Ona bakarken çenesini avuçluyorum ve onun için bir enayi olduğumu fark ediyorum.

"Ben de seni seviyorum Hawke," diyorum ve beni döndürürken boktan bir sırıtışla patlıyor, nerede olduğumuzu unutmuş gibi neredeyse ıslak fayanslarda kayıyordu.

Tam da bu duşta yağ içinde kayarkenki görüntüleri aklıma geliyor ve gülerek başımı arkaya atıyorum. Bu adamı asla sevmeyeceğim çünkü en azından eğlenceli biri.

"Yağ olayını düşünmesen iyi edersin," diye homurdanırken beni hafifçe parmak uçlarıma yerleştiriyor ve ben de kollarımı boynuna dolayıp ona tatlı tatlı bakıyorum. Bu yeterli bir cevap oluyor ve sırtışını gizlemeye çalışarak gözlerini deviriyor.

Eğilip dudaklarıma bir öpücük konduruyor ve şöyle diyor: "Yeterince uzun sürdü sevgilim. Ben de seni seviyorum. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla."

CKAPTER 48

Ivy

"Y Kiminle çıkıyorsun?" diye soruyor babam ertesi gün, ihanete uğramış gibi davranarak evime girerken. Öfkesinin nesnesi şu anda yatağında uyuyor, ama babamın

Bu haberi duymaya hazırım.

"Kim söyledi sana?" Annem içeri girip yanağıma bir öpücük kondurunca oflayıp puflayarak soruyorum. Babam bir diva gibi davranıyor, ellerini havaya kaldırıyor.

"Söylentiler yayılıyor, Ivy. Siz çocuklar sır tutmayı beceremiyorsunuz. Özellikle de her fırsatta o maymun adamın kucağına oturduğunuzda." Gözlerimi deviriyorum ve annem bunu eğlenceli buluyor gibi görünüyor. "Peki, bana söylemeyi düşünüyor muydun?" diye soruyor annem getirdiği yemek tabağını yere bırakırken. Pastırma, krep ve ekmek görüyorum ve muhtemelen başka seçenekler de var. Annemle babam şehre geldiklerinde sık sık yemek getirirler. Sonunda çevremdeki neredeyse herkesin bana yiyecek sağladığını fark ettim. Hawke bile bu alışkanlığı edinmiş. O an kendim fark etmiyorum ama bir şeye aşırı takıldığımda iştahımı ve zaman algımı kaybediyorum.

Yemek yemediğimden değil; yemek yemeyi seviyorum.

"Seni bir daha gördüğümde söylemeyi planlıyordum," diyorum anneme yemek için yardım ederken. Üç yerine dört tabak aldığımı fark edince ağzının kenarı yukarı kalkıyor.

"Peki, nesin sen?" diye soruyor.

"Bir şey," diyorum sırf onunla dalga geçmek için. Kıkırdıyorum, çünkü bu terim onda Hawke'ın Ford'a söyleyip durduğu zamanki etkinin aynısını yaratıyor.

Babam dudaklarını yalıyor ve panik içindeymiş gibi ellerini saçlarında gezdiriyor. Hawke'ı hiç sevmediğini anlıyorum ama bu onun için bile dramatik. Ama sanırım babasının küçük kızı dediklerinde bunda bir şey var.

"Tamam. Ciddi mi?" diye soruyor, aynı anda Hawke üstsüz bir şekilde yatak odamdan çıkıyor, göğsü dünden kalan kesikler ve morluklar da dahil olmak üzere tümüyle ortada.

Hawke sırtarak, "Durum ciddi," diyor ve babam dönüp ona bakıyor, şeytanın çağrıldığında ortaya çıkmasına şaşırıyor. Pantolon giydiği için şükrediyorum.

Annem Hawke'a gidiyor ve Hawke onu kucaklamak için yanına çektikten sonra, "Yemek getirdim. Masanın üstünde."

"Alina, burada ciddi bir tartışma yapıyoruz. Adamın dikkatini yemekle dağıtma," diyor babam kendi kendine, ama hepimiz onun dramatizmini görmezden gelerek etrafında çalışıyoruz.

Annem gülümsemesini gizleyemiyor ve hepimiz otururken babam için neredeyse üzülüyorum, tepkisine homurdanmamaya ve gülmemeye çalışıyorum.

"Tamam, hadi yiyelim," diye anons ediyor annem ve Hawke hiç vakit kaybetmeden tabağını yemekle dolduruyor. Annemin bugün fazladan yemek getirdiğinden eminim çünkü onun yemek yemeyi ne kadar çok sevdiğinin farkında. Onun burada olacağını tahmin etmesine şaşırmadım. Babam takipçi olabilir, ama annemde her zaman tam olarak anlayamadığım bir bilme duygusu vardı. Muhtemelen babamın yöneldiği şey bu çünkü onu kontrol altında tutabilen tek kişi o.

Babam masaya otururken hoşnutsuzluğunu homurdanıyor, parmaklarını rahatça benimkilerin arasından geçiren ve sanki bir şey anlatmak istermiş gibi birleşik ellerimizi masaya koyan Hawke'a bakarken bir parça pastırmayı deliyor. Ellerimize bakarken babamın şakağındaki bir damar nabız gibi atıyor ve Hawke'ın onun sinirlerini bilerek bozduğunu biliyorum. Hep böyleydiler. Belki de babam her zaman Hawke'la birlikte olacağımı sezmişti.

"O zaman durum ciddi. O da mı taşındı?" Hawke ağzına bir parça pastırma koyarken babam soruyor.

"Hayır, tabii ki kalmadı. Sadece geceyi burada geçirdi," diyorum, babamı hayali çıkmazdan kurtarmaya çalışarak.

"Dün gece sana tekrar yanıma taşınma teklifinde bulundum," diye hatırlatıyor Hawke kayıtsızca. Babamın gözleri açılıyor ve annem onun sözleri karşısında 'ooh' diyor.

"Hayır dedim," diyorum babama. Kalp krizi geçirmesini istemiyorum.

"Sorun değil. Onun üzerinde çalışmaya devam edeceğim." Hawke yüzünü biraz ekmekle doldurur ve gülümser. "Onun için doğru kişinin ben olduğumu biliyor ve gitmesine izin vermeyeceğim."

"Öyle mi?" Kendini beğenmiş kibrine kaşlarını kaldırarak soruyorum.

"Aşk bu, ne diyebilirim ki?" Kıkırdıyor ve ben başımı sallayarak ailemin odada olduğunu kendime hatırlatmaya çalışarak başka tarafa bakıyorum.

Annem sonunda babamın elini tutup sıkarken, "İkiniz adına da mutluyum," diyor. "İkimiz de mutluyuz."

Babam somurtkan bir şekilde, "Sanki öyleyim," diye mırıldanıyor.

Annem başını sallar ve fısıldayarak "Kendine gelecektir." der.

Bunun doğru olduğundan tam olarak emin değilim. Ama emin olduğum bir şey var ki, babamı yıpratabilecek biri varsa o da Hawke'tır.

CKAPTER 49

Hıwke

I Ivy'yi kucağıma almış, yağın yağmura bakıyoruz. Arka verendamı bir kez bile kullanmadım ve o bir ay önce taşınana kadar bunu düzenli bir şey haline getirmedik. Ben işte olmadıgımda, o da Benim onun "ölüm zindanı" olarak adlandırdığım, yani serbest işleriyle uğraştığı, içinde çok sayıda atıştırılmalık bulunan karanlık küçük odasında, bizi burada bulabilirsiniz.

Kadınım la daha fazla gurur duyamazdım. Çok sıkı çalışıyor ve kaç kişinin onun parti kızı kişiliğı tarafından atılmış olabileceğini merak ediyorum. Hâlâ partilerden hoşlanıyor ama artık içki içmiyor. Ben de aynı şeyi yapıyorum çünkü o yanımdayken içkiye ya da heyecana ihtiyacım yok. Ve onu bırakmaya hiç niyetim yok.

Şakağına bir öpücük konduruyorum. Giydiğı o kısa şort beni öldürüyor. Yemin ederim her renkten bir takımını var ve beni sürekli onu becerme ihtiyacı içinde tutmak için kullanıyor. Ve ben onu daha otuz dakika önce siktim.

"Ne?" Ivy bana şüphey le bakarak soruyor. Şu anda ona nasıl baktığımı bilmiyorum, ama muhtemelen büyük, aşık bir pislikmişim gibi.

Bakışlarımı tekrar yağmura çeviriyorum ve yağmuru yeniden takdir ediyorum. Daha önce bu tür şeyler hiç umurumda olmamıştı. Çocukken yağmur yağdığında kötü olurdu çünkü Ford ve ben gece için bir sığınak bulmak zorunda kalırdık. Ama Ivy ile bu çok güzel bir şey.

"Ben de tam seni tekme tokat omzuma atmak zorunda kalmadan buraya taşınmış olmanın ne kadar güzel olduğunu düşünüyordum."

Alay ediyor. "Beş yatak odalı bir evde tek başına yaşamak biraz abartılı. Ayrıca istediğim zaman daireme geri dönebilirim, bu yüzden gitmem için bana yeterince iyi bir sebep vermeyin."

Kaburgalarını gıdıklarken kıkırdıyorum ve o da ileri geri sallanıyor. Burnuna bir dirsek yedim, doğrusu bunu bekliyor olmalıydım. Kan tadı aldığıma yemin ederek gülüyorum.

"Seni uyarmıştım," diye homurdanıyor ve burnuma tutmak için bir mendil kapıyor. Bunu ona her zaman yapıyorum ve bundan hoşlandığımı itiraf etmedim. Benimle kavga etmesi ve bana haddimi bildirmesi hoşuma gidiyor. Kesinlikle bazı vidalarım gevşek, ama bu kadın için, bununla tamamen iyiyim.

O mendili burnuma tutarken ben burnumun ötesine bakıyorum. "İyi bir anne olacaksın," diyorum genizden gelen bir sesle ve vücudu bana kilitleniyor.

"Buna gerçekten inanıyor musun?" diye soruyor sessizce.

Gözlerinin içine bakabilmek için peçeteyi çıkarıyorum.

"Şaka mı yapıyorsun? En iyisi! Çok havalısın! Çocuklarımız senin gibi bir anneye ve benim gibi harika bir babaya sahip oldukları için çok şanslı olacaklar."

Bunun üzerine kıkırdıyor. "Kendini harika sanıyorsun, değil mi?"

Alınıyorum. "Belli ki."

Ivy kana dokunmaya devam edebilmek için kendini eğiyor. Mavi gözleri benimkilere ve sonra tekrar burnuma kayıyor.

Bir şey söylemekte zorlandığını anlıyorum, bu yüzden kaburgalarını sıkıyorum ve "Çıkar ağzındaki baklayı" diye ikna ediyorum.

"Dur! Tabii gerçekten kırılmasını istemiyorsan," diye azarlıyor ve burnumu tekrar tedavi etmeye çalışıyor. Söylediği kadar kötü olmadığını biliyorum, bu da aklımdan geçenleri dile getirmekten kaçındığı anlamına geliyor. "Birlikte çocuk sahibi olsak gerçekten iyi olur muydun?" diye soruyor endişeyle ve kalbim duruyor.

"Sen deli misin, Ivy Walker? Seni tuzağa düşürüp karım yapmak benim için bir onurdur. Burada beş yatak odamız var. Bir kova dolusu çocuğumuz olabilir. Daha büyük bir eve ihtiyacımız olursa, daha büyük bir ev alırız. Ya da buna bir ek inşa edebiliriz. Ya da belki ikizlerimiz olur ve onlara ranza veririz ve-"

Beni susturmak için burnumu sıkıyor. "Tanrım, sen bir şeysin, değil mi?" Başını sallıyor, kollarını boynuma doluyor ve bana sevgiyle bakıyor. Dudaklarını dudaklarıma değdiriyor ve beni usulca öpüyor. "Bunu duymak güzel. Çünkü senin için bir sırrım var ama kimseye söyleyemezsin."

Gözlerinin içine bakabilmek için arkama yaslanıyorum. Ve sonra onu görüyorum, yaramazlığın parıltısını. Önceden temkinliydi, ama şimdi o... o...

Karnına bakıyorum ve elim doğrudan karnına gidiyor. "Hamile misin?"

Alt dudağını ısıyor ve ben yerimden fırlayıp onu da yanımda getiriyorum. Bacaklarını etrafıma sarıp gülerken çılgılık atarak aşağı yukarı zıplıyorum.

"Benimle dalga mı geçiyorsun, Ivy Walker?" Heyecanımı kontrol edemeyerek yanağını okşuyorum. "Ciddi misin lan sen? Anne mi olacaksın?! Ben *baba* mı olacağım?" Son kelimedede sesim titriyor ve saçlarımı geriye doğru tarıyor. Beni okşar gibi okşarken tatlı, sevimli dokunuşunu takip ediyorum.

"Mahalledeki en iyi ve en harika baba," diyor gözleri yaşarırken. "Sadece birkaç gündür tanıyorum. Sana nasıl söyleyeceğimi bilemedim. Özür dilerim."

Yüzünün her yerine öpücükler kondurdum. Bu güzel lanet kadını. Hepsini benim. Her zerresi. Beni seçtiğini bilerek ona her şeyimi vereceğim. Her erkeği dize getirebilecek bu güzel tanrıça kadın beni seçti.

"Henüz kimseye söylemeyeceğine söz ver," diyor serçe parmağını tutarak Yukarı.

Başımı geriye atarken inliyorum. "Bu işkence, sevgilim." Ama ben Ona tekrar baktığımda gülümsüyordu. "Güven bana, buna değecek."

Kalın serçe parmağımı narin parmağının etrafına doluyorum çünkü ne olursa olsun, her zaman dünyaya karşı bizmişiz gibi hissediyorum - yaramazca bir işe kalkışmak.

"O zaman sanırım bunu ortaya çıkarmak için iyi bir zaman," diyorum ve onu sandalyeye oturtup dizlerimin üzerine çöküyorum. Arka cebimden yüzüğü çıkarıyorum, kaybettiğimi düşündüğümde kalbim bir anlığına düşüyor. Ama hala orada, şükürler olsun.

Elleri ağzına gitti.

Sarı elmas nişan yüzüğünü çıkarıyorum ve gözyaşları yanaklarından aşağı dökülmeye başlıyor. Gözlerime de bir şekilde toz kaçtığını fark ettiğimde gülümsemem dalgalanıyor.

"Ivy Walker, her şeyden önce karım, sonra da çocuklarımla annesi olma onurunu bana bahşeder misin?"

"Bunu ne zamandır yanında taşıyorsun?" diye ciyaklıyor yüzüğe inanamayarak bakarken.

"Seni sevdiğimi söylediğim günden beri yanımda taşıyorum," diye itiraf ettim. O zaman Ivy'nin kesinlikle benim için doğru kişi olduğunu biliyordum ve parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin vermeyecektim. Şu ana kadar sadece doğru anı bekliyordum. Ama her sıradan an bana mükemmel geliyordu, sonra yanlışlıkla onu beceriyordum ve bu diz çökmeme döngüsü başlıyordu. "Henüz evet demedin," diye gergin bir şekilde hatırlatıyorum ona.

Bir kahkaha patlatıyor. "Evet, seni koca sersem," diyor dudaklarıma karşı ve onun nefesini kendi nefesim gibi alırken içimden geçen rahatlama dalgasını hissediyorum. Sonunda, o benim.

Gerçi bu konuda pek bir seçeneği de yoktu.

Yüzüğü parmağına geçirirken eli titriyor. Onu öpmeden duramıyorum. Onun ve sızan taze yağmurun kokusunu içime çekmeden duramıyorum.

Bunu kendim için hiç hayal etmemiştim, sadece birinin beni tamamen kabul edeceğine dair kısa hayaller kurmuştum. Ama Ivy'nin o kadın olduğunu en başından beri biliyor olmalıydım. Biliyordum ama o zamanlar bunu kabul etmeye hazır değildim. Onun ihtiyacı olan adam olmaya hazır değildim. Ama o zamandan beri onun beklentilerini karşılamak için büyüdüm.

"Neden birlikte bir eşek şakası daha yapmıyoruz?" derken gözlerinde muzip bir pırıltı dans ediyor.

Ivy

"S hotgun!" Hawke ve ben arka bahçemizde ailemiz ve arkadaşlarımızla bir araya gelirken birlikte bağıyoruz, burada nikâh memuru güzel beyaz bir kemerin altında bekliyor. Üzerlerine güzel fiyonklar bağlanmış koltuklar

Çimenlerin üzerine dizilmiş ve aşırı sayıda çiçek sergileniyor. Anya, Hawke'ı kulağından tutup çekiştirirken, "Gel buraya," diye homurdanıyor.

"Bunu yapmış olman umurumda değil ama o gün daha iyi mücevherler takabilmem için önce bana söylemeyi düşünmedin mi?" diye fısıldar.

"Onunla konuşmama izin verin," diyor babam ve Alek Ivanov onu durdurmak için elini göğsüne koyduğunda irkiliyorum. Sadece başını hayır anlamında sallıyor. Babam ağlayacak gibi görünüyor.

"Vay canına, bu beklenmedik bir şey. Ama sanırım tam sana göre," diyor Billie ve beni kucaklayıp tebrik ediyor.

Ford River'la birlikte, ikisi de neler olduğunu anlamaya çalışıyor. Hawke'ın gözlerini yakalıyorum ve tam bir pislik gibi sırtıyor. Alt dudağımı ısıyorum, sessizce yaramaz yalanımız için bizi tebrik ediyorum.

Herkes barbekü partisi vereceğimizi söylemiştik ve herkesin katılması bekleniyordu. Benim gelinlik, Hawke'ın da takım elbise giymesini beklemiyorlardı. Ki bu takımın içinde gülünç derecede yakışıklı göründüğünü de eklemeliyim.

"Kaçacağını sanıyordum," diyor Hope bana sarılarak. Arkadaşlarımı çok seviyorum ama yanına sokulmam gereken kişi, mavi gözleriyle etrafı tarayan ve büyük olasılıkla en yakın silahı arayan babam.

Annem göğsüne vurup fısıldayarak onu rahatlatmaya çalışıyor. İkisi de arkalarında olduğumu fark etmedi ve ben de konuşmalarını yakaladım.

"Benden izin bile almadı," diye yakınıyor babam.

"On altı yaşındaki bir çocukla kızının kalbini çalamayacağına dair iddiaya girdiğinde ona izin vermiştin," diye hatırlatıyor annesi.

Kalbim duracak. Doğru mu duymuştum?

"Küçük pislik," diye homurdanıyor babam beni görünce.

"Az önce ne dedin sen?" Sessizce sordum. Annem bana dönüyor ve sarılmak için beni kendine çekiyor. O anda Hawke yanımda duruyor ve ona bakıyorum. "İkiniz benim hakkımda bahse mi girdiniz?" Nasıl hissetmem gerektiğinden emin olmadan soruyorum.

ya da ne için olduğunu bile bilmiyordum.

Babam gökyüzüne bakarken küfrediyor, boynundaki kaslar şişiyor.

"Kahretsin, evet, yaptık. Ve o kaybetti," diyor Hawke gururla.

"Tamam, kaybetmedim bile..." Babam başlıyor.

"Düpedüz kaybettim. Sana bir gün kızınla evleneceğimi söylemiştim. Düğüne hoş geldin, babalık," diyor Hawke ve onu hiç de heyecanlanmadığı belli olan bir sarılma için yanına getiriyor. Kaşlarını birbirine çarpıyor ve annem başını sallıyor.

Hawke sonra bana dönüyor ve boktan bir sırtışıla ellerimi tutuyor. "Seni ilk gördüğümde Alek Amca'nın evindeydik. O zamanlar sadece on altı yaşındaydım. Will'in kim olduğunu bilmiyordum ama sen içeri girdiğinde evleneceğim kızın sen olduğunu hemen anladım."

"Küçük pislik bunu tam yanımda söyleyecek cesarete sahipti. Bunu kendine bile saklayamadı," diye ekliyor babam olayları hatırlarken. "Ona senin gibi bir kızın onun için fazla iyi olacağını söyledim."

"Ben de 'İddiaya var mısın?' dedim." Hawke

sırıttıyor. Babam başını sallıyor.

"İşte bu yüzden Hawke'tan hiç hoşlanmadın," diyorum nihayet anlayarak ve sonra sırttan anneme bakıyorum. "Ve sen onu hep sevdin."

"İkiniz hakkında içimde hep bir his vardı," diyor kendini beğenmiş bir şekilde. "Ama tabii ki yuva kurmadan önce biraz eğlenmenizi istedim. Olağanüstü olmadığı sürece kimse aynı eski aletle yetinmek istemez."

Babam boğazını temizliyor ve ona sert bir bakış atarak, "Bir adamı düşmüşken tekmelemenin yolu." diyor. O sadece gülüyor.

"Bekle. Peki ne kaybediyorsun?" Babama soruyorum ve yüzündeki sırtışı silemeyen Hawke'a tekrar bakarken bir ton daha solgunlaşıyor. Öyle ki

Babamın her türlü bahisten vazgeçtiğini görmek garip.

"Devam et," diye cesaretlendiriyor Hawke, bu da babamı kızdırmaktan başka bir işe yaramıyor. "Bu adamın ne kadar pislik olduğundan bahsetmiş miydim?" Babam diyor ki

Annem parmağıyla Hawke'ı işaret etti.

Gülümsüyor. "Birini tanımak için biri gerekir, canım. Şimdi, söyle ona. İddiaya girdin."

İç geçirdi ve gözlerimin içine bakarak, "Düğününde herkesin önünde soyunmak zorundayım ve kanıt olarak en az bir fotoğraf çekilmeli" dedi.

Homurdanıyorum ve kendisinden etkilenmiş görünen Hawke'a bakıyorum. Başımı arkaya atıp gülüyorum, Hawke'ın göğsüne sokuluyorum ve gözlerimden akan eğlence gözyaşlarıyla makyajımın akmasını engellemeye çalışıyorum.

Hawke gülerек, "Ben de iyi olduğunu düşünmüştüm," diyor.

Ve burada sevdiğimiz onca insan varken bile burası hâlâ bize aitmiş gibi geliyor. Bu bahiste zerre kadar kötü niyet hissetmiyorum. Aslında, en başından beri Hawke'ın beni hep fark etmiş olması bana güven veriyor. Tüm oyunların ve alayların ortasında bile, her zaman burada sona erecektik. Bu aynı zamanda çok komik çünkü kendini beğenmiş babamın on altı yaşındaki ukala Hawke'a meydan okuduğunu hayal edebiliyorum.

"Bekle. Eğer bu bir av tüfeği düğünü ise, bu Ivy'nin hamile olduğu anlamına gelmiyor mu?" Ford sorar ve herkes sessizliğe gömülür. Sanki sonunda diğer ayakkabı da düşmüş ve kalabalığın enerjisi değişmiş gibi.

"Evet!" diyor Hawke gururla, beni kollarının arasına alıp gezdiriyor.

"Bir bebeğimiz olacak!" Heyecanla bağıriyorum ve babam dizlerinin üzerine çöküp yere bakıyor. Annem onun yanına çökerken gülüyor, büyük olasılıkla cesaretlendirici sözler fısıldıyor.

"Üzülmene gerek yok. Unutma, biz de Ivy'yi beklemiyorduk," dediğini duyuyorum.

Ama şu anda hiçbir şey duyamayacağını biliyorum. Aslında bugün babama bir felç geçirtebiliriz.

Alek'in hâlâ onun yanında durduğunu ve ona baktığını fark ediyorum. Başını kaldırdığında dudaklarında hafif bir gülümseme var. Karısı Lena, Hope'u kucaklamak için çekerken onu dürtüyor.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?!" Eli homurdanıyor. Hawke dönüp güneşin batmakta olduğu göle bakar. Eli, Jewel'ı belinden tutmaktadır. "Bir yılı aşkın süredir karımı hamile bırakmaya çalışıyorum."

Jewel omzuna dokunarak, "Evet, doğum kontrol hapı kullanıyoruz," diyor. "Hayır, değiliz çünkü onu kurcalıyordum," diye itiraf ediyor.

"Sen ne?" diye bağıyor ve ona baktığında, eve gittiklerinde onu mahvedeceğinden emin oluyorum. Ama gözlerindeki parıltı bunun farkında olduğunu ve cezasını çekmek için sabırsızlandığını gösteriyor.

Hawke bizi geri döndürüyor ve tüm aileme ve arkadaşlarıma bakıyorum, birbirlerini nasıl kutladıklarını, bizi nasıl alkışladıklarını görüyorum ve bundan daha mükemmel olamazdı.

Hawke beni vücudundan aşağı kaydırıyor ve nazikçe ayaklarımın üzerine yerleştiriyor. Beni yüzümün iki yanından tutup öpüyor ve kollarımı beline doladığımda kıkırdamaktan kendimi alamıyorum ve o da beni geriye doğru eğiyor.

Posie herkesi sıraya sokarak, "Hadi ama, siz ikiniz, bunu nikâh memurunun önünde yapmalısınız," diyor. Elimde olmadan Hawke'ın gözlerine bakmaya devam ediyorum, suç ortağımı bulduğuma hiç şüphe yok.

"Dünyayı birlikte ele geçirmeye hazır mısın sevgilim?" diye homurdanıyor ve ben bunu boğazıma kadar hissedebiliyorum.

Dudaklarına bulaşan ruju silerek, "En iyi şekilde davranacağına söz verdiğin sürece," diye cevap veriyorum.

Sırıttıyor. "O zaman bu yaramazca bir yalan olmaz mı?"

[DAHA FAZLASINI MI İSTİYORSUNUZ? BONUS SAHNENİZİ ŞİMDİ ALIN - BURAYA TIKLAYIN!](#)

Gelin ve bizimle takılın. T.L.'nin

Okuyucu Grubu - [Buraya tıklayın](#)

Kia'nın Okuyucu Grubu - [Buraya tıklayın.](#)

Also by T.L. Smith

[Siyah \(Siyah #1\)](#)

[Kırmızı \(Siyah #2\)](#)

[Beyaz \(Siyah #3\)](#)

[Yeşil \(Siyah #4\) Kandiland](#)

[Saf Ceza \(Tek Başına\)](#)

[Düşmanlaştır Beni \(Tek Başına\)](#)

[Alçalt \(Kusurlu #1\)](#)

[Çarpık \(Kusurlu #2\)](#)

[Güvensizlik \(Smirnov Bratva #1\)](#)

[ÜCRETSİZ](#)

[Disbelief \(Smirnov Bratva #2\)](#)

[Smirnov Defiance \(Bratva](#)

[#3Bratva\) Dismissed Smirnov #4\)](#)

[\(Lovesick \(Standalone\)](#)

[Lotus \(Bağımsız\)](#)

[Vahşi Çarpışma \(Vahşi Aşk Düeti 1. Kitap\) Vahşi](#)

[Hesaplaşma \(Vahşi Aşk Düeti 2. Kitap\) Yalanlara](#)

[Gömülü](#)

[Çarpık Aşk \(Dark Intentions Duet 1\) Uğursuz](#)

[Cavalier \(Crimson Elite #1\) Aşk \(Dark](#)

[Intentions Duet 2\)](#)

[Istıraplı \(Crimson Elite #2\) Kibirli](#)

[Elite #3\) \(Crimson Küstah](#)

[\(Crimson Elite #4\) Playette](#)

[Sarhoşu Sev](#)

[Ayıktan Nefret](#)

[Et](#)

[Kalp Kıran Ben \(Düet #1\)](#)

[Kalp Kıran Sen \(Düet #2\)](#)

[Benim Güzel Zehrim](#)

[Benim Kötü](#)
[Kalbim Benim](#)
[Zalim Sevgilim](#)
[Zincirli Eller](#)
[Kilitli Kalpler](#)
[Günahkâr Eller](#)
[Pervasız Eller](#)
[Prangalı Kalpler](#)
[Düzenlenmiş](#)
[Kalpler](#)
Beklenmedik
[Kraliçe Bir](#)
[Kötünün Öpücüğü](#)
[Bir Kötünün](#)
[Yalanları](#)
[Kötü Niyet Anları Çılgınlık](#)
Anları [Kargaşa Anları](#) [Bana](#)
[Ölümcül Yeminleri](#)
[Okuduğunda](#)
[Erdemli](#)
[Yeminler Kurnaz](#)
[Yeminler](#)
[Dengesiz](#)
[Yeminler Yanlış](#)
[Yeminler](#)

T.L Smith ile tsmithauthor.com adresinden bağlantı kurun

Also by Kia Carrington Russell

[Sinsi Saplantı Parçalanmış](#)

[Saplantı](#)

[Bu Gece Benim, New York Geceleri Kitap 1 York](#)

[Bu Gece BizKitap 2 , Bu , Token Huntress, Token](#)

[Huntress Kitap 1New Geceleri Gece MahsurNew](#)

[York Geceleri Kitap 3](#)

[Token Vampir, Huntress Kitap 2 Token](#)

[Token Token Kurt Token Kitap 3](#)

[,HayaletKitap 4 Token Huntress Huntress,](#)

[Token Huntress Krallık Token Huntress](#)

[Kitap 6 Token , KaranlıkKitap 5 Token](#)

[,Gölge Zihinler Günlüğü](#)

[Ölümcül Yeminler](#)

[Erdemli Yeminler](#)

[Yeminler Yeminler](#)

[Yanlış](#)

[Yönlendirilmiş](#)

[YeminlerKurnaz](#)

[Dengesiz](#)

T.L. Smith

USA Today En Çok Satan Yazar T.L. Smith, karakterlerini o kadar güzel ve karanlık kusurlarla yazmayı seviyor ki, geri dönemiyorsunuz. Kitapları birçok dile çevrilmiştir. Eğer onu memleketi Avustralya'nın Queensland eyaletinde bulamazsanız, genellikle dünyayı gezerken, Bali'de bir plajda otururken, San Francisco'da Alcatraz'ı keşfederken ya da New York sokaklarında yürürken bulabilirsiniz.

Benimle bağlantı kurun tlsmithauthor.com

Kia Carrington-Russell

Avustralyalı Yazar Kia Carrington-Russell, Fantezi, Karanlık ve Çağdaş Romantizm dahil olmak üzere birçok türde tanınmış tarzı olan tekme atma kahramanları, hızlı tempolu aksiyon, düşmanlardan aşıklara ve aydınlıktan karanlığa dans eden romantizmiyle tanınır.

Kahve, yemek ve seyahatle ilgili her şeye takıntılı olan Kia, her zaman bir sonraki uluslararası macerasını arıyor. Şimdi ülkesi Avustralya'ya döndüğünde, Cavoodle cinsi köpeği Sia'yı alıp güzel sahil şeridindeki plajlarda sabah yürüyüşleri yapıyor, deniz meltemlerinde dünyalar inşa ediyor ve bir sonraki yazacağı lezzetli ve unutulmaz hikâyeyi düşünüyor.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

